

കനകമംഗലം

(ഒരു സാമൂഹിക നോവൽ)

എൻ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള

കനകമംഗലം

(ഒരു സാമൂഹിക നോവൽ)

എൻ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകന്മാർ

ഗോപകുമാർ ബ്രദേഴ്സ്

ബി. വി. അക്രഡിറ്റേഡ് & പ്രിന്റിങ് വർക്ക്

തിരുവനന്തപുരം.

1116]

[വില രൂപ

പ്രസാധകന്മാർ മുദ്രിപ്പാത്ര പ്രതി വ്യാജിപ്പിക്കരുത്.

മുഖവുര :

“കനകമംഗലം” എന്ന സാമൂഹികദുരനാവലിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പു ബഹുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. കാനാളായി ഈ പുസ്തകം വില്പനാജ്ഞാപിപ്പ്. ഏകിലും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉദ്ധരീതികളെക്കുറിച്ചു രണ്ടാംപതിപ്പിനു ഇനിപ്പറയില്ലെന്നതായ്ക്കൂ.

“കനകമംഗലം” എഴുതിയശേഷം ഗ്രന്ഥകാരൻ രാമകൃഷ്ണൻപുരം ഇംഗ്ലീഷ് മനുഷ്യരാലും നോവലുകൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ധനത്തലവനായും ഗ്രാമോപാധനവിഷയമായും സമൂഹസംബന്ധമായും നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും പതിക്കുകയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏകിലും അദ്ദേഹം കാർന്നു ഈ പതിപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന കാർഷിക തത്ത്വം വിട്ടില്ല. അതിനാൽ ചിലർ അർത്ഥശൂന്യതകൾക്കും അർത്ഥശൂന്യതകൾക്കും അല്ലാതെ ഈ പതിപ്പിൽ പറയത്തക്ക കാര്യമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ചില അർത്ഥശൂന്യതകൾ ഈ പതിപ്പിലും പറയിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പതിപ്പ് സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന പറയത്തക്ക അർത്ഥശൂന്യത നേരിട്ടുനില്ക്കുന്നതിനാൽ ഒരു ശുദ്ധീകരണത്തിന് പാടില്ലാതെ അവയെ വിട്ടുനില്ക്കുന്നതു സാധ്യതയാൽ ക്ഷമിക്കേണ്ട വിധമെന്നു.

ഈ നോവൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കാനാളായി യാളത്തിലുള്ള മിക്ക പത്രങ്ങളും പല സാഹിത്യ സഭകളും

കളും വളരെ നല്ല പ്രശംസകൾക്കാണ് ഗ്രാമകാരനെ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരോടുള്ള അകൈ തവമായ കൃതജ്ഞതയെ അറ്റാച്ചമെന്റേയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ പുറത്തായതു ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുടെ ഉത്സാഹഫലമായാണ്. ആധുനിക ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവസാധനവും പ്രയോജനകേന്ദ്രവും എന്ന പ്രശസ്തചാര്യന്മാരുടെ ഇന്നും സവിശേഷം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രസിദ്ധപ്രസാധകന്മാരുടെ കൃത്യഗ്രഹണയും പ്രോത്സാഹനത്തേയും അതിന്റെ കൃതജ്ഞതാപുസ്തകം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
൧൪ - ൪ - ൧൯൩൩.

എസ്,
ഗ്രന്ഥകർത്താ.

ക ന ക മ ഗ ല ള

‘പൊതുജനജിഹ്വകൾ’ എന്താണ് ഈ പരമേശ്വരൻ നോവലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് നോക്കുക.

സമുദരി:—കനകമംഗലം വായിക്കാനാരംഭിച്ചാൽ പിന്നെ അതു അവസാനിക്കാതെ താഴെത്തുടങ്ങാൻ സാമാന്യക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കഥ ആ സെക്കുമായിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തെയും വൈചിത്ര്യത്തെയും വിശദീകരിക്കുന്ന പല വിവരങ്ങൾ വികൃത നല്ല മൈതന്യത്തോടു കൂടിയതാണ് അതിൽ നടന്നുചെയ്യുന്നത്.

വിശ്വകോശൻ:—കനകമംഗലം അടുത്തകാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നോവലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മാതൃസ്ഥാനവും സാമൂഹികചിന്തകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മാതൃസ്ഥാനവും അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രസൃഷ്ടിയിൽ കനകമംഗലകർത്താവിനെ വിജയലക്ഷ്മി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന മേഖലയിലുണ്ട്. കഥാരംഭം മുതൽ അവസാനംവരെ ഷര തിരിയിൽ വായനക്കാരെ ഹാദാകർഷിക്കുന്ന കഥാഖ്യാന ഈ നോവലിൽ മറ്റൊരു മെച്ചമാണ്.

ദക്ഷിണഭാരതി:—കനകമംഗലത്തിന്റെ ആരംഭംഗം വായിക്കുന്ന ഏതു സഹൃദയനും അവസാനംവരെ വായിക്കാതെ ഗ്രന്ഥം താഴെത്തുടങ്ങാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതില്ലെന്ന നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഇതിനേക്കാൾ സെക്കുമായ ഇതിവൃത്തം മലയാള നോവലുകളിൽ വളരെ ചുരുക്കമായ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കേശവൻ:—(മേൽ) കനകമംഗലം എന്ന സാമൂഹിക നോവൽ വായിക്കാൻ വളരെ സൗകര്യം. ഒരു നല്ല സമുദായപിന്തകന്റെ ചിന്തവൃത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ചിത്രമാകുന്നു കനകമംഗലം.

നവശക്തി:—ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യരചനയിൽ കണ്ടുവരുന്ന സാരമൂലവും ഓരോന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെയും ആപാദമണ്ഡകം

അഖതരിക്കുന്നുണ്ട്. വല്ലാതകളേക്കാൾ കൂടുതൽ ലഭ്യമാകാൻ അവയെല്ലാം സജ്ജനബന്ധിയാണു് പ്രകാശിക്കുന്നതു്. വാസ്തവ്യമായിട്ടു് അതിൽനിന്നു മി. വിജയന്റെ ലോകപരിഭാഷാക്കമ്പുവും അനായാസം അനുമാനിക്കാം.

തൊഴിലാളി:— സമുദായപരിഷ്കാരനാഗ്നങ്ങളെ മുണ്ടി കാണിക്കുന്ന അനവധി നോവലുകൾ ഇപ്പോഴുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലുള്ള സമുദായസമ്പന്നമാത്രകളെപ്പറ്റി യാതൊരു പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നവ മലയാളത്തിൽ നന്നെ കുറവാണു്. ഇപ്പറന്നൊരാൾ സമുദായസമ്പന്നപരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു കാണിച്ചിരുന്ന പാടവം സ്തുത്യർഹമായിരിക്കുന്നു.

ഗുരുനാഥൻ:— ആകട്ടെ പഠനകുതാഭത്തിൽ ജായ്ക്കട്ടെ ആവിർഭവിച്ചു. ജന്മമുദാഹരിക്കുവാൻവരികളിൽ ആർക്കുണ്ടു് എന്നും ആവശ്യങ്ങളും ആധിക്യങ്ങളും, പ്രതിപാദനാഭിമുഖം വൈവിധ്യംകൊണ്ടും, ഭാഷയുടെ ശുദ്ധികൊണ്ടും, ആത്യന്തം നിഖന്നിന്നു കാണുന്ന സെത്തിന്റെ ഭാവംകൊണ്ടും, കനകമംഗലത്തിൽ മാനുഷമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുപോലും.

നവഭാരതി:— മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണത്തിൽ കനകമംഗലം മുന്നേറുന്നവാനെന്തെങ്കിലും ഉപദേശങ്ങളുണ്ടെന്നു സന്ദർശിച്ചു.

ശോഭനേശ്വരൻ:— പൊതുക്കൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചു വായിച്ചു നോക്കേണ്ടതായ ഒരു പുസ്തകമാണിതു്.

മധിമ:— പുസ്തകം വായിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അവസാനപുറം കാണാതെ തിരിച്ചുവരാൻ സാധിക്കാതെ മനസ്സുണ്ടാകുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അത്ഭുതം സാധാരണം.

മഹാനാഥ:— പുസ്തകത്തിലെ ഭാഷയും വിർണ്ണനകളും ആവാദകവും ആകർഷണീയവും കാവ്യരസസമ്പർന്നവുമാണെന്നു് എവിടം ഉത്തരവും സമ്മതിക്കുന്നതാണു്.

കനകമംഗലം

അദ്ധ്യായം ൧.

ഒരു അപൂർവ്വമായ ശിശുവാഭം.

ശ്രീകരന്റെ ഉദയവേള സമീപിക്കാമായി. പകൽ സമയം മുഴുവൻ വിശ്രമലേശമെന്നു ഇരതേടിയും ഇണ തേടിയും നടന്നു വരിഞ്ഞുവന്നിട്ടു വിശ്രമിക്കുന്ന പൂവൻ കോഴികൾ, ഏഴുപൊട്ടിന തുടങ്ങിയ കൂവൽ, വാശിപി ടിച്ച് താളം മുറുക്കി നിട്ടിയിട്ടി ഇവിടിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പകൽ മുഴുവൻ വളരെപ്പേരും പൊന്നുനടന്നു വല്ലതും ആഹരിച്ചു വല്ലപ്പേരും വിശ്രമിക്കുന്ന പാവകളും നേരത്തേ ഉണർന്നു ചിലച്ചു പൊന്നിറങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലെ പരിസ്ഥിതികളായ പരിത്തക്കാരെല്ലാം നിദ്രാദവ്യയെ ഏകദേശമായി കഴിക്കുകയാണായിലും, അനാചാരങ്ങൾക്കടിമകളെന്നുള്ള പരിസ്ഥിതികളുടെ ആക്ഷേപപാത്രങ്ങളായ ഗൃഹവാസികൾ ഉണർന്ന് നാരായണനാമജപങ്ങളും വൈഷ്ണവകീർത്തനങ്ങളും, പലതരം രാഗത്തിലും ഒരുതരം ഇരണത്തിലും കലാപരമായ മട്ടിൽ മുഴക്കി അരുണോദയത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. വേളത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം വേലയൊയ്യുന്ന ഉല്യാഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം ൧൧ മണിക്കേ ആഫീസ് സന്ദർശിച്ചു ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുംപോലെ, ഉദയസ്ഥന്മാരെല്ലാം ആയുധംവെച്ചാഴിഞ്ഞു ജോലിക്കെല്ലാം വേലക്കാർ ശാന്നംപ്രാപിക്കു എന്നുവന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, പട്ടണങ്ങളിലെ വേലക്കാരും പത്തുമണിക്കേ ആയുധം തൊട്ടു എന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കു

നെന്നിലും, കൃഷിക്കാരായ ഗ്രാമാധിപികൾ ഉണർന്നു വെല്ലുറങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബഹുനാഥന്മാരുടെ അധികാരത്തിൽനിന്ന് ഏകനാഥന്റെ കീഴിലായ ദേവാലയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഉല്പാദനവും, ഏകപുരുഷവ്യക്തിത്വവും ആദിവിസ്തൃതങ്ങളായും, ഏകതാ ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ ശബ്ദനാദവും വാദ്യധ്വനിയും മുഴക്കി പാളിക്കുന്നതുമാണ്. ആകുപ്പാടെ ലോകം ഉണർന്നുക്കിടന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആരംഭസ്ഥായം തുടങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഈ സമയം മദ്ധ്യരീതിവിതാഴ്ചയിലെ ഒരു ഗ്രകുടംബമായ കനകമംഗലം ഭാവനത്തിലുള്ള ചോലക്കാക്കളോട് ഉണർന്ന് അടിച്ചുതളി മുതലായ ഭോലികൾക്കായി പുത്തേയ്ക്കിറങ്ങിത്തുടങ്ങി. വാമാന്ത അടിച്ചുതളിച്ച സ്ത്രീ വാമാന്തയിൽ ഒരു കട്ടിയേ കിടത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, “ഓ. ഈ പെണ്ണ് ഇത്ര അനന്തമാണല്ലോ. - കണ്ടില്ലേ ഒരു കൊച്ചിനെ കൊണ്ടു തള്ളിവിട്ടുവെച്ചു പോയിരിക്കുന്നത്. അവിടെക്കിടക്കട്ടെ. കൊടുക്കില്ലേയെന്ന്. അധികപ്രസംഗി. ചെരിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തതിട്ടാണ്. ഇങ്ങോട്ടുവരട്ടെ. ഈ വൃദ്ധകാളെ രണ്ടു കൊടുത്തേക്കാം” എന്നീവിധം പുലമ്പിക്കൊണ്ടു വളരെത്തരം ആ സ്ത്രീ അടിച്ചുതളിക്കുകയും അപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ മുഖതിരുശി കണ്ണു തുറപ്പിച്ചും കൊണ്ടുവന്ന് “എന്താ അത്രേ ഈ പാശ്ചാത്യ. അമ്മണു പിഴച്ചു” എന്നു ശസിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്തു.

പ്ര:-എന്തിനാ, മൂലം, എന്തു പിഴച്ചുവെന്നോ, ഫ, അസംഭവം, ഏതെങ്കിലും ജീവിതം ഇവിടെക്കൊണ്ടു കിടത്തിയിരിക്കുന്നത്?

മൊ:-ഏതൊ?

ആ ചെറുപ്പക്കാരി കണ്ണുതുറന്നതുമുഖം. അതിനാൽ മുടിപ്പുതച്ചു കിടന്ന കണ്ണടകൾക്കു തുണിയെന്നായിത്തന്നു വിചാരിച്ചു.

വു:—ഓ, അധികപ്രസംഗി.

ചെ:—ഇതാ നേരം വെളിച്ചായി. ആട്ടാ ചിലക്കും തുടങ്ങി!

വു:—എടി. താരേനാണി! ആരാടി, ഇത കിടത്തിയത ഇവിടെക്കൊണ്ടു കിടത്തിയിരിക്കുന്നത്?

ചെ:—ഏതു കണ്ണത്താമെ—? ഇതു കാണാം.

വു:—നിന്റെ—നിന്റെ—അത് പറയട്ടെ.

ഉടൻതന്നെ ആ ചെറുപ്പക്കാരി അടുത്തുചെന്ന സ്വക്കിട്ടുനോക്കി. “ഇത് ആരുടെ കണ്ണത്താമെ—അയ്യോ—നല്ല കണ്ണത്ത്. നോക്കണം അതേമെ. എന്തു നല്ല കണ്ണത്ത്.” എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, വൃദ്ധയും അത്ഭുതത്തോടെ വന്നുനോക്കി. “ഇതെന്ത്, ചന്ദ്രനോ! ആരുടെ കണ്ണത്തടി ഇത് —?” എന്നു ചോദിച്ചു.

ചെ:—എന്തൊ എന്നിരിക്കുന്നുകൂട. അറിയില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടേയല്ല.

വു:—ആറിവിടെക്കൊണ്ടു കിടത്തി?

അപ്പോഴേയ്ക്കും വേലക്കാർ പലരും വന്നു നോട്ടവും തിരക്കുവും തുടങ്ങി. ഈ ശബ്ദമെല്ലാംകൂട്ടു കേൾക്കുന്ന നായ ഒരു പ്രൗഢശാത്രനും, പിന്നാലെ മഞ്ഞുകാമിനിയായ ഒരു യുവതിയും കെട്ടുതുറന്നു പുറത്തുവന്നു. അവരെക്കണ്ടപ്പോൾ വൃദ്ധയൊഴികെയുള്ള വേലക്കാരെല്ലാം അകന്നു. വേലക്കാരെ ഒരു വണക്കവും വാക്കുവും കണ്ടിട്ട്, അപ്പോൾ വന്നവർ ആ ഭവനത്തിലെ നായകനും നാലികയും ആണെന്നുറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ വന്ന ഉടനെ “എന്താ ഇവിടെ” എന്നു ആ പുരുഷൻ പ്രശ്നം ചെയ്തു.

വു:—ഒരു കുട്ടിയെ ഇവിടെക്കാണുന്നു. ഏതു കുട്ടിയെന്നു റിപ്പോർട്ടുകൂട.

പ:—വല്ല വാഹ്യക്കാരെകൂട്ടം കൊണ്ടുവന്നു കിടത്തിയിരിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അദ്ദേഹവും ഭാരതീയും കട്ടിയുടെ തെറ്റായ ചെറു
നോക്കി. കട്ടി ഉണർന്നിട്ടില്ല. ആ കട്ടിയുടെ അന്തികൊ
മുഖഭാഗംകണ്ട് ആശ്ചര്യത്തിലായ ഭാരതീ പറഞ്ഞു.
“എന്തൊരു നല്ല കണ്ണത്! ഇതാരുടെ കണ്ണത്? ഇവിടെ
യെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ള കണ്ണല്ല?”

പു—ഇതൊരു പുറം! പക്ഷെ ആ കറുത്ത ഇവിടെ വന്ന
വിഴിപ്പനകൾക്കെന്ത് വല്ലാത്തതും കൊണ്ടു കിടത്തിയും
വെട്ടി പോയതായിരിക്കും. ഉടമസ്ഥൻ ആരാമായും
ഉടൻ വരും.

യ—ഉടമസ്ഥൻ ചതുരന്മാരായും മറ്റും കണ്ണിനെ കൊ
ത്തെയ്ക്കുകയില്ല.

പു—പററാൻ നിങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുമെന്നും കേൾക്കുക
യില്ല.

യ—മണ്ണുമുളയായതില്ലാത്തതില്ല ഇവിടെ ഈ വിധം
കിടത്തിയിട്ടുപോയിരിക്കുന്നത്?

പു—മണ്ണുമുളയും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും വന്ന കൊണ്ടു
പോയെല്ലാം.

യ—ഈ കട്ടി, കാണാമല്ലോ.

ഭാരതീ ആ കറുത്ത ഇവിടെക്കാൾ കറുത്തതൊക്കെ
ഒന്നാലും തൂപ്പുകൊണ്ടു നോക്കി വന്നതിൽ പൂർണ്ണ മാ
നി അപ്പോൾ കട്ടി ഉണർന്നു. ഉടനെ ആ ഭാരതീ
കട്ടിയെ കട്ടിയെടുത്തു നോക്കി. കട്ടിയെ എടു
ത്തപ്പോൾ എന്തൊരു കാര്യം സംഭവിച്ചിരുന്നു.
ചുവപ്പൻ അങ്ങനെയായി. “എല്ലാ ഇതെല്ലാം”
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ കറുത്ത ഭാരതീയുടെ
കട്ടിയിൽ കൊള്ള. മാത്രം നോക്കി. അത്ഭുതപ്പെട്ടു.
യ—എന്തൊരു അത്ഭുതം?

യ—ഇതൊരു നോക്കണം.

പു—എന്തിന്നു കണ്ണുപറകില്ല. ഒന്നു വായിക്കുമോ?

[illegible]

പഠിപ്പം:— മൃഗങ്ങൾ ഉപയോഗപരമാണ്. അവയെക്കുറിച്ച് ഇക്കാര്യം നന്നായി അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പ്ര.—ഒരു തെരുവുവഴിയിൽ നിന്നുളളപ്പോൾ ഒരു
 പെൺകുട്ടി അവൻ അധികം കണ്ടിട്ടുള്ളത്.
 അതുകൊണ്ട്.

நு:--செல்லா, எதற்குக்கொணர்?

[illegible]

ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ഓരോരുത്തരായി പിരിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. എന്തായാലും ആ ഗ്രാമം മുഴുവൻ അന്നിളകിപ്പോയി. “കനകമംഗലം ഞെയ്യൂ” ഈ വിധമേഖലിലും ഒരു നന്താനങ്ങളെക്കൊടുത്തു വളരെ സമാധാനകരമെന്നു ഏതാ സകലരും പറഞ്ഞൊതുങ്ങി.

കനകമംഗലം ഭവനം താഴ്ന്നിരുന്നതും പ്രധാനപ്പെട്ടതും പണ്ടപ്പേരുമുള്ളതും ആകുന്നു. ആ ഭവനനായകനായ കിട്ടാപ്പിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായ വക്കുറിക്കുട്ടിയും അല്ലാതെ വട്ടുകർ എന്നു പറഞ്ഞവരിലും അവിടെ ആരമില്ല. ഇവർതന്നെയാണ് മുൻവിധിച്ച ഗുഹനായകനും യുവതിയും. കിട്ടാപ്പിള്ളയുടെ അടുത്ത് പ്രസിദ്ധനും പ്രതാപശാലിയും ആയ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള കാർക്കാർ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മറ്റൊരു നമ്പാരി ഉള്ളിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷംകാലമായി ഒരു പെൺകുട്ടിയും മൂന്നരക്കൂടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഓരോന്നായിരുന്ന അകാലമായി മോശംചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ കാവലം, മക്കളും മരുമക്കളും കിടന്നുറപ്പു ചെയ്തപ്പോൾ, തന്റെ സ്വന്തം ഒരു സമ്പന്നവും വേണ്ട വസ്തുക്കളുടേയും അദ്ദേഹം മോശം ചെയ്തിരുന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള കാർക്കാരുടെ മക്കളിൽ മൂപ്പായ മേൽപ്പിള്ള എന്നയാൾ കച്ചവടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. നാലു, അമ്പലപ്പുഴ ഒരു വെട്ടുകൽ എന്നീ പഞ്ചായത്തുകളിൽ വെട്ടുകാലായി കച്ചവടം ചെയ്യുകയായ ഒരു മേൽപ്പാല കിട്ടാപ്പിള്ള, കാർക്കാരുടെ വാസസ്ഥലിയിലായി കടന്നുവരുമ്പോൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട്, പിതാവിനോടുകൂടി താമസിച്ചുവന്നു. മൂന്നാലത്തു ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു. ആ കുട്ടിയെ തിരുവനന്തപുരത്തുകാരനും പ്രതാപശാലിയുമായ

ഒരു തമ്പിയാണു വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത്. കാർഷ്വക്കാർ തന്റെ സ്വത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം രണ്ടുകുറുപ്പും ബാക്കി ഭൂമിയിൽ പകുതി മകൾക്കും, ശേഷമുള്ളതു രണ്ടാമിടാ ഗിരിച്ചു പുത്രന്മാർക്കായി വിഭജിച്ചുകൊടുത്തു. മകളുടെ താമസം തിരുവനന്തപുരത്ത് ആയിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ, അവരുടെ ഭാര്യ പിണമാക്കിത്തന്നെ വാങ്ങി വീടിത്തു. പിന്നീട് ഗോവിന്ദപ്പിള്ള കാർഷ്വക്കാർ ഇരട്ടപുത്രനായ കിട്ടു പിള്ളയെക്കൊണ്ട് മരുമകനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. തന്റെ കുറുപ്പും പുത്രന്മാരായതുകൊണ്ടു മരിച്ചായി ഭരിച്ചുവന്നു. കാർഷ്വക്കാരുടെ കാര്യങ്ങൾ, കിട്ടുപിള്ളയുടെ മൃതസഹോദരനായ ശങ്കരപ്പിള്ള, ആലപ്പുഴ സ്വന്തമായി ഒരു കുറ്റാടം ഷാജിയിലുള്ള, അപ്പുകാവത്ത് തിടയിൽ പണയപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്ന കരുവാക്കുളിപ്പാലത്തു പുറപ്പെട്ടുവരുകയും, എവിടെയോ കിടന്ന ശരിച്ചനായി കേൾക്കുകയുണ്ടായു. ഈ കിട്ടുപിള്ളയെ സാമാന്യത്തിലധികം വളർത്തിച്ചു. ഇദ്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വീത സ്വന്തമായി ആകാശം തുടങ്ങിപ്പോയി. ത്രിപാലത്തും കിട്ടുപിള്ളയുടെ മകനായ സിദ്ധുപ്പാലായിത്തന്നെ അതു കിട്ടുപിള്ളയുടെ സ്വന്തമായി വന്നു. പക്ഷെ ചങ്ങനാശി മരിക്കുന്നതോ, തന്റെ സ്വന്തമായി വന്ന ആനാർക്കുളം പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നതോ അവയെപ്പറ്റി. മുമ്പിലും തന്റെ കുറുപ്പും സ്വന്തമായി വന്നു. കിട്ടുപിള്ള, കിട്ടുപിള്ള അവരായതുകൊണ്ട് വിട്ടുപോയതുകൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അപ്പുകാവത്ത് ആയി. ഈ വരും ഒരു വെണ്മനസ്സുള്ളവനായി. പക്ഷെ പത്തു ധാരാളം. ആനാർക്കുളം പത്തു എളിയ. ഇങ്ങനെ കനകമേനോൻ പലരായ ഗോവിന്ദം കനകമേനോൻ കരറി അതിന്റെ മേൽ മേന്മാപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അങ്ങിവിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവനങ്ങിരിക്കാൻ മുൻവിവരിച്ച സംഭവം നടന്നതു്. അതിനാൽ സ്പെട്ടാക്കത്തിലുണ്ടായ

മുറയ്ക്കേടി പാലത്തത്തിലുള്ള പ്രാക്കൾക്കൊണ്ടു് അവരെ
 ഭയം അല്പമുണ്ടു്. ഭക്തരായ മില മാനന്താർ പാൽ
 പാൽ അത്ഭുതമുള്ള സ്വയംഭാവം കാട്ടാത്തതും ചെയ്യ
 കൊണ്ടു്. കാട്ടാൽ കൂട്ടാലായിരുന്നുവെന്നു് കണ്ടാൽ
 അർത്ഥം വന്നു. “പിള്ളയുടെ സൽകാരത്തിന്നു് ഞാൻ
 വളരെ നന്ദി പറയുന്നു.”

മെമ്പൻ—അമ്മാ, ഏതു ദിക്കിൽനിന്നാണു് അമ്മ വന്നു്?

തപ്ത—ഇന്നു ദിക്കിൽ നിന്നു വരുന്നു എന്ന് എനിക്കു്
 പറയുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂട, പല ദിക്കുകൾ കടന്നു്
 ഞാൻ ഇവിടെ എത്തി. 7. 10

മെമ്പൻ—സപദം ഏതാണു്?

തപ്ത—എല്ലാം എന്റെ സ്വയംഭാവം. എല്ലാവരും
 എന്റെ സ്വയംഭാവമുണ്ടാണു്.

മെമ്പൻ—മി. അമ്മാ ഭാഗ്യമെന്നു് സത്യസി
 റ്റുവാക്കു് മോക്ഷമയ്യു്.

മെമ്പൻ—ഇവിടെ ഇവിടെ എത്ര ദിവസം താമസ
 മുണ്ടു്?

തപ്ത—ഇവിടെ ദിവസം പലകണ്ടാണു് തോന്നുന്നതുവരെ
 താമസിക്കുക എന്നുവെന്ന് വിചാരിച്ചു.

മെമ്പൻ—എന്നാൽ അവിടുന്ന് ഇവിടെ ഇവിടെ
 ഒരു അമ്മയുടെ മേൽനിൽ വന്നിരിക്കുന്നുമുണ്ടു്
 എന്നു് പറയുന്നതുണ്ടു്.

തപ്ത—എന്നാൽ ഇവിടെ ഇവിടെ വിരോധമില്ല.
 നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു്
 വിരോധമില്ല.

ഈ സമയം കടന്നു് ഗോപാലികൾ അതിവേഗം
 പോയി. അർത്ഥം സന്യാസിനിയാണെന്നു് തിരിച്ചറിയുന്ന
 ഹിന്ദുവുമായിട്ട് മില കയലുപ്രദേശം നടത്തി.

വളരെ ദേശീയാഭിമതിയുണ്ടായിരുന്നതെന്നു തലവനപ്പിന്നി
 ന്നാരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുണ്ടായ പാപമു. അവർ വന്നിട്ടു
 പിരിയുകയും ചെയ്തു. തലവനപ്പിന്നിന്റെ സ്ഥാനം
 ഭാഷണം അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും തോന്നിയ സ്വസ്ഥ
 തിരയു വെച്ചിട്ടുള്ള അപ്പോസ്തലിന്റെയും അപ്പോ
 യുവാസി കമ്മർ എന്ന പേരുള്ള ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
 ഡാരികളോടു ചേർന്നു കൂടിയപ്പോൾ അവർ കരളോടെ
 ഞോക്കു ഗ്രന്ഥിയിട്ടുള്ള ഒരു യോഗിയെ. അവർ
 വന്ന ഉടനെ “അഹോ ഈ ദൈവം! ഈ യോഗിയെ
 ശിശുക്കൾക്കു” എന്നു ചോദിച്ചു.

ശുഭകാർ — ആരെ ഇതു പറയുന്നു? (Satan's
 അല്ലാത്തതാണോ?)

മരണാത്മാൻ — മ്മി. പി. ഒന്നുപോലെയും. നല്ല ഒരു
 യാണു്.

യുവാ: — എന്നാൽ നിങ്ങളോടു എന്തിൽ വളരെകാ
 ലം.

മരണാത്മാൻ — അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരു പാപമു. മറ്റൊ
 പാപമാണു്. ഈ അമ്മയു് എന്തു മാന്യത
 തന്നിടാ. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാടുകളോടു ഹിന്ദു
 സ്ഥാനിയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

യുവാ: — അപ്പോൾ ഇപ്പോഴുണ്ടാകട്ടെ. നോക്കൂ.
 Where do you come from (നിങ്ങൾ എവിടെ
 നിന്നു വരുന്നു)?

മരണാത്മാൻ — അതെങ്ങനെയു്.

മരണാത്മാൻ — കരുതാമല്ലോ പൊതുവെ കാനിക്കാതി
 രിപ്പിൻ കണ്ടുപോയു.

യുവാ — അതെ കരുതാമല്ല! ഈ hypocrites നെ എ
 ലിപ്പുന്നതാണു് ഇതെന്നാണു്.

[illegible]

ഉദ്ധൃതം:—നന്താനമിദ്വാനിശ്ചനം വൈശ്വദേശം ഇതാശ്ച
നിധിനന്താനാശം.

തപ:—ഇക്കാര്യത്തിൽ “താന്നപ്രവാചനം” ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ലക്കി:—അത് എന്ത് ഇവിടെനിന്നു വാട?

തപ:—അതു നിശ്ചയിച്ചു.

புதுப்புது—வாழ்க்கைச் சமூகத்திலே கலந்துகொள்ளுதல் என்ற
 கருத்துக்களையே வாழ்க்கைச் சமூகத்தின் மூலக்கருத்து.

അവ — രണ്ടു ദിനനാൾ കഴിഞ്ഞു, സന്തോഷത്തോടു ചെന്നു.

കിട്ടാറില്ല --- അക്കരയുടെ താൽ നന്മിന്നു ഭാഗ്യമാണ്.

തപ — നല്ലതു്.

[illegible]

സമ്പ്രദായിക കലാഭാവവും അറക്കുമ്പോൾ മോഷ്ടം
കാമസിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു ഗ്രാമത്തോളമൊ ഗ്രാമവാ
സികളുടേയും സ്ഥിതിയും ഗതിയും അവർ ചിന്തമാതി
ഗൊരിച്ചു. മനുഷ്യ നഷ്ടത്തെ സ്ത്രീകൾ നിശ്ചയിക്കലും

തരം അഭിസാരികകളും, പൊട്ടുചിടുന്നവർ താഴത്താനി
കളും അധികപ്രസംഗികളും, വിദാഗ്ദ്ധാസം സ്രികൾക്കു
കേവലം അന്താഗദ്യം പുഷ്പമാർദ്ദ്യം ആലംബമേറിയ
കുയും ആർത്ഥമാർദ്ദ്യം അധികം നാശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു
സ്വാമിനി മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ
പരിഷ്കരണത്തിനായി താൻ കഠിന ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു
അാർ അറിയിച്ചു. സ്വാമി നിമിഷാതരം അഭിപ്രായം
ഗ്രാമവാസികൾ അത്യാവേശത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. കാ
ണവനാക്കല്ലാം തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിൽ നാശമുണ്ടാ
കാകെ പണിതു സ്വാമി ശാസ്താവകൾക്കു പ്രവർത്തിക്കാമെ
ന്നു വാക്കുകൊടുത്തു. സ്വാമിനിക്കു സംസ്കൃതം,
മലയാളം, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷ
ഭാഷകൾ നല്ലതുപോലെ അറിയാം. അവയുടെ സംഗീത
സാമർത്ഥ്യം അതിവിചാരിതമാർഗ്ഗം തന്മൂലം, പാലക
വൃത്തി, ശില്പശാലാരണം, ആന്താഗദ്യശാസ്ത്രം, മുതലായി
സ്രികൾ അവരും ഗ്രാമിപ്പിടക്കേണ്ട പല വിഷയങ്ങ
ളിലും അവർക്കു അനുമതിയും അനുഭവവും. ഈവിധം
ലോകപരിവർത്തനം വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സമീകരിക്കപ്പെട്ടി
രുന്നവർക്കു പരമമുദമം അല്ലാതെ അത്യാവേശവിചാര
മായി, 'ഇവരാൽ?' എന്നു അഭയാശയമുണ്ടാകാതെ.

നമ്മുടെ കനകമംഗലം കുടുംബാനിனை അറമ്പ
യ്ക്കും വളരെ വ്യത്യാസം വന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വയം മുന്നിട്ടിട്ടു.

ധർമ്മം ഭഗവതന്നിഭവിച്ചു. അദ്ദിക്കിലെങ്ങും ആ കുടുംബം
 സുപ്രസിദ്ധമായി. മലമകുത്തായക്കെട്ടിൽ ചേർന്ന ഉഗ്രക
 ട്ടംബങ്ങളും നളൻ, മുങ്ങിച്ച്, പടം പൊറ്റിയതുകൊണ്ടി
 രിക്കുന്ന ഇഷാലത്ത്, മക്കത്തായത്തിൽ പുലർന്ന കനക
 മംഗലം കുടുംബം, സമുദായപരിഷ്കാരികളുടെ ഒരു രാവ
 ഉദേഹവും പ്രസ്താവവിഷയവും ആയി പരിണമിച്ചു.
 ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ മദ്ധ്യവയസ്സുനും ദ്രവ്യഗാത്രനും ആയി
 കണ്ട കിട്ടാറുള്ള വാർദ്ധക്യത്തിലോട്ടു പ്രവേശിച്ചതുകൊ
 ള്ളിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാമ്പ്യവകുപ്പിന്റെ അന്ത
 രം മരണദശയിലായിരുന്ന ഒരു പ്രാണമതാവാമായി പരിണ
 മിച്ചിരിക്കുന്നു തപസ്സിനിമുക്കു വാപ്രസാദത്താലാ,
 കുടുംബത്തിന്റെ തന്നെ ധർമ്മമുദ്രയിലായിരുന്ന ഒരു കുട്ടി,
 കനകമംഗലം ഇന്നു സന്താനപ്രസുതപ്പെട്ടു. യൗവനത്തിൽ
 ക്കിൽ തിമിഴ്ന്നു കളിക്കുന്ന ഒരു കനകമംഗലം കനകമംഗ
 ലത്തെ ഏകാദികാശിനി'യായി ഭാഗം തെക്കുന്നു. ഇവ
 പരമേശ്വരൻ കൊല്ലം മുഖ് ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ സിദ്ധ
 മായ ശിശു ഇപ്പോൾ അതിസമൃദ്ധനായ ഒരു വീരകുസ
 ളിയായി വിശ്വസന. അന്നത്തെ തപസ്സിനി ഇന്നും
 കനകമംഗലത്തുണ്ട്. ആ കുടുംബത്തിന്റെയും ആ ഗ്രാമ
 ത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിപ്രദമായതും അതിദൈവികമായ
 മാനദണ്ഡപ്രകാരം ആരംഭമായവയ്ക്കുമാർ വിശ്വലോക
 ത്തായ പരമേശ്വരി, അന്നാധിയിസുഗന്ധകാളാദി
 ഭൂമി ആഗ്രാമത്തിനുമൊക്കും കൊടുത്തു വിരജിക്കുന്നു.
 പരമേശ്വരി തപസ്സിനിമുക്കു ശിശുവിന്റെയും പരമാർത്ഥ
 ശിഷ്യൻ യോഗാദർശൻ ചെല്ല അതിഗ്രാമങ്ങൾ ഇന്നും
 പരമേശ്വരിയെന്നൊക്കെല്ല എന്നാൽ തപസ്സിനു
 കേളാശമരം മുപ്പം ഉണ്ടെന്ന് ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ആരും
 ളിച്ചു ആ ഗ്രാമം ഇപ്പോൾ പരിഷ്കാരകാംക്ഷികളുടെ ഉത്ത
 മകശക്തിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചാമ്പാശ്വപരിഷ്കാരത്തി
 ന്റെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രവാഹകുതിപ്പിൽ അടിക്കെറി

മുമ്പ് ഞാൻ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നപ്പോൾ. കൂടെ കൂടെ ഞാനും സഞ്ചാരം ചെയ്യാറുണ്ടായില്ല, അത് ഒരു പരിമിതമായ ചക്രത്തിനകത്തു മാത്രമാകുന്നു. ഈ ഭവനക്കാരുടെ ഒരു അതിഥിയായി, യഥാഗതതി വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ മിക്കവാറും ഇവിടെ താമസിക്കുകയാണ്! അതുകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കും വീടും നാടും ഒന്നമില്ലെന്ന് ഊമിക്കാമല്ലോ. സ്വാമിക്ക് ഇപ്പോഴുള്ളിടത്തായും കാലം ഇവിടെത്താമസിക്കുന്നത് എനിക്കു വളരെ വളരെ സന്തോഷമാണ്. എത്ര അതിഥികളേയും സമീകരിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് സ്ഥിരമായിത്തന്നെ ഇവിടെ താമസിക്കണമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെറുപ്പമുതൽ ലോകസഞ്ചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൃദ്ധനായ ഒരു മഹാൻ ഈ നാട്ടുകാര്യം എന്തെന്നോർ ഉപകരിക്കാതിരിക്കുമില്ല.

വൃ — അമ്മാ, അമ്മയ്ക്കു നമുക്ക് അമ്മതന്നെ. അവിടുത്തെ ക്ഷണത്തിന് ഞാൻ വളരെ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഒർമ്മമായി ഒരിക്കലും താമസിക്കുവാൻ ഞാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. എന്തിലും സാധിക്കുന്നിടത്തോളം എന്റെ സ്ഥിരമായ താവളം ഈ സ്ഥലത്താണെന്നതിന് ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നിരുന്നിട്ടും വിശേഷം വിധിയായിട്ട് ഈ ലിഗ്നാസിക്രൂക്കു ഗ്രാമിപ്പാൻ ഞെരിപ്പല്ലോ എന്നു ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും, ഞാൻ പ്രാദേശികവും പ്രകൃതംകൊണ്ടും ഒരു അനുസരിക്കുന്നു. സിദ്ധന്മാരുടെ മനപ്രകൃതം എനിക്കില്ല. കാണുന്നവരോടെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും പറയുക, കാണുന്ന കറുക്കെല്ലാം ആരിലായാലും വിളിച്ചുപറയുക, ഈ മാതിരി ഒരു ഭൂമി ലം, എന്റെ നിത്യസഞ്ചാരം മൂലമാ, വൃദ്ധപാപ

ലുപ്തമാവാം എന്നിങ്ങനെ വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ആശ്രമത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിനതന്നെ ഞാൻ ഹാനിവരുത്തിയേക്കാമെന്നു ഏതെങ്കിലും പറ്റുന്നു.

അമ്മ — അറിയില്ലെന്ന് അറിയണം എന്നിങ്ങനെ വളരെ മനോഹരമായിരിക്കണം. ഈ ആശ്രമത്തിന് ഒരു ഗൗരവവുമില്ല. രാജപാതയിലുള്ള സ്വതന്ത്ര്യം അവിടെത്തന്നെ ഈ മാതൃകയെക്കൊണ്ട് ഉറപ്പുപറയുകയുണ്ടാകുന്നു.

ഈ നമുക്കു വിശ്വസ്യമാണെന്നു കരുതിയ ഒരു നമ്മുടെ ജ്യോതിസ്സ് ആ ലൗകികാധിപത്യത്തെ പ്രതിരോധം ആയിട്ടു. “കാലം വരു, ഇവിടെ ഇരിക്കൂ” എന്ന് അബലാമെ ആ കനകവല്ലഭയെ വിളിച്ച് അടുത്തു പിടിച്ചിരുന്നു. ആദരോന്മുഖമായി ഒരു കൈയൊന്നും, ഒരു നാസാരണവും, ഒരു രത്നക്കുറുമ്പു മാത്രം ധരിച്ചും, ചെറു സാധാരണ വേഷത്തിൽ, പരമമായ ജാക്കറ്റുകൊണ്ട് കേൾക്കുന്ന മനസ്സും, തന്റെ മുമ്പിൽ ആസന്നനായ ഒരു വനിതയെ വൃദ്ധതാപനം അനുഭവിക്കുന്നതായ ഒരു നോക്കി. ഹാ! എത്ര വിചിത്രമായതല്ല! തമ്മിശ്ചിതമായ പ്രാപ്തിയിലുള്ള ആ താമസിപ്പിച്ചതിന്റെ കൊഴുത്തു കോമളങ്ങളായ അവയവങ്ങളുടെ സാമ്യവും, കമാന്ദ്രത്തിൽ കാലിരിക്കുന്ന ആ കനകമോഹനവേഷത്തിന്റെ ബാലികാത്മ്യം കണ്ടു വൃദ്ധന്റെ മുമ്പാകെ. ആരാഗ്യപൂർവ്വമായ ആ താമസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സഹജമായ പ്രസംഗം, ഗുഹാരേഖകളിലുള്ള തകർപ്പുകളായി പ്രകാശപ്പെടുന്നതിൽ പ്രത്യേകമായ ഏകദേശമായ ആരാധനാർത്ഥമായിരുന്നു. കലിന്ദിയുടെയും ധർമ്മികയുടെയും സമാധാനത്തിന് സഹജമായ സുപ്രസംഗമായി, ആ കനകവല്ലഭയുടെ വരണകാവ്യത്തിന് ഒരു വിശ്വസ്യമായ ഒരു സുപ്രസംഗമായ ലോകസഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ നിമിഷമായി പ്രദാനം ചെയ്ത ഒരു സന്ദർശനമായി, വശ്യശക്തിപ്രവാഹങ്ങളും കണ്ടു തഴവി

ചിട്ടുള്ള വൃക്കന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ട്, ഈ വിവിതവൃത്തികളുടെ സൗന്ദര്യമനുസരിച്ച് ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായി. ഈ വേദപ്രകാരം കണ്ടു അങ്ങനെയൊരു പറഞ്ഞു:—“ഇവർ ഹൃദയം പുതിയ ശിശുവും ആണ്. ഈ കടംബത്തിലെ ഏക സന്താനവും ഈ തകർപ്പുകാലിതന്നെ.”

വ്യാ—അതു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. പേരു കമലം, അല്ലെ! കടംബം, നിങ്ങളുടെ അമ്മയെ കാണാൻ വന്ന ഒരു വയസ്സുനാണു ഞാൻ. അമ്മയുടെ അമ്മയും സുഖം തന്നെയോ?

കമലം—അതെ. ഒരു സ്വാമി വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞു. ഞാനതുകൂടി ഇങ്ങോട്ട് ഓടി പോന്നു. അമ്മയും ഇപ്പോൾ വരും. അമ്മ, ഇതാ ചോട്ടൻ വരുന്നു. ചോട്ടൻ എന്തൊ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്തിനുള്ള നോവൽ ആണോ അമ്മാ!

അമ്മ:—ആയിരിക്കണം.

കേൾക്കാത്ത താമസം; കമലം തുളിത്തിരിയ്ക്കു് ഓടിക്കഴിഞ്ഞു. ആഗതന്റെ അടുത്ത കൈനോട്ടുപാത്രം, ആയാൾ, ആ ബാലിശത്വമറ്റും കാണാനുള്ള കൗതുകത്താലോ ഏതോ, കമലത്തെ വിവർത്തി. പക്ഷെ അതാ യവകവെല്ലെന്നു. നാൾ അതു തെറ്റിച്ചു വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അതു മേൽ കാർത്തികയുടെ നല്ല നോവുകയാലായിരുന്നു. അതു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കമലം ഓടി അങ്ങനെയൊരു അടുത്തത്തിൽ കാണിച്ചു. “നല്ലതു് ഇനി കറെ ഉപനേരേക്കു നോവോടിക്കൊണ്ടു വരികയായി” എന്നു അങ്ങനെയൊരു പറഞ്ഞു കമലത്തെ ചിട്ടിച്ചു തരലോടി.

ആഗതൻ അടുത്തുവന്ന വൃക്കയെപ്പറ്റി വന്നിട്ടു. “അമ്മാ വിവേകാലയുടെ കൃതികളൊന്നും വന്നില്ല. സ്വാമിവിദ്യയാലും. ഒരു വാമനത്തിനകം അമ്മയുടെ മേൽ ഏഴ്തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്” എന്നു അങ്ങനെയൊരു പറഞ്ഞു.

അബ:—ഈ കട്ടിയും, എന്റെ പുത്രനും ശിഷ്യനാ ആണു്.
 ഈ കട്ടംബഭാരം മുഴുവൻ ഇപ്പോൾ ഇവനാണു്
 നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്.

വ്യ:—അപ്പോൾ ഗ്രാമനായകൻ കിട്ടുപിള്ള.... ?

അബ:—അദ്ദേഹം സമയമധികവാ ദേവധ്യാനത്തിൽ
 കഴിക്കാറാണു്. പുത്രനു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടു
 ക്കുകയും, പൊതുവേ ഒരു പരിശോധന കഴിക്കുകയും
 മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

കമലം—അതെ-അതെ-അമ്മൻ പരിശോധിക്കണം.

അബ:—വായ്പു വരുത്തുന്ന പരിശോധന എന്നു പറയത്ത
 കഴിയില്ല അദ്ദേഹം ഒന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം
 ഇവൻ തന്നെ നോക്കണം.

കമലം—അമ്മാ, ചേട്ടൻ ഈയിടെ വെറുതെ ഇരിക്കു
 മ്പോഴും ജോലി എന്നു പറഞ്ഞു് എന്റെ സുശ്രേ
 ണങ്ങളാണു് തീർത്തു തരുന്നില്ല. എന്നോടു ചേട്ടനു്
 ഈയിടെ അത്ര സെമിറ്റമ്മാ.

അബ:—(ഒന്നു മിമിച്ചുകൊണ്ടു്) ഇങ്ങനതു രാജൻ? കമ
 ലം പറയുന്നതു കേട്ടില്ലേ?

രാജൻ—ഓഗിദാമി. ഞാൻ ഏറ്റവും പാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന
 നാൽ അമ്പളമെടുക്കുവാൻ തീരും. ആ രാഗ
 മെങ്ങനെയെന്നു, ഈ താളമെങ്ങനെയെന്നു പഠിപ്പി
 നെ, ഈ സ്വരമെങ്ങനെയെന്നു് ഏറ്റവും വന്നു
 ചോദിക്കാം. എന്നിങ്ങനെ ഏറ്റവും പാടാനാ നേരം?

കമലം—അതെങ്ങനെയെന്നു, ചേട്ടന്റെ പാട്ടു കേട്ടു പഠിക്കുവാ
 നല്ലെ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്? ചേട്ടൻ വെറുതെ
 ഇരിക്കുമ്പോൾ കരറു പാടിയാലെതു്? അതെന്നത്ര
 നാളായി ചേട്ടന്റെ പാട്ടുകേട്ടിട്ടു്—അമ്മാ, ഈയിടെ
 ചേട്ടൻ ആളൊന്നു മാറിയിട്ടുണ്ടു്. ചേട്ടനു് ഉന്മേഷം
 വല്ലതെ കുറഞ്ഞു കാണുന്നു.

രാജൻ—നീ കിടന്നു തകർന്നതുപോലെ ഞാനും ഈ അതിൽ കൂത്താടിയാണല്ലോ?

കമ —ഞാൻ കൂത്താടിയാണല്ലോ? ഇനി കണ്ടുകൊള്ള. ഞാൻ ഇറങ്ങുകില്ല പാഞ്ഞു. ഞാനും എന്റെ പുഴു കയും.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ആ കനകശലഭം പറന്നുകഴിഞ്ഞു. വൃദ്ധൻ ഈ സമയമെല്ലാം രാജനെയും മാറ്റം വെച്ചുപോയതും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആഗതനായ രാജശേഖരൻനായർ ഒന്നാലയ്ക്കുപുറത്തു് വിവിധിച്ച ശിശുതന്നെ എന്തെങ്കിലും വാചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. രാജശേഖരൻ ഇപ്പോൾ വളരെപ്പുറം. പ്രകൃതത്തിനെ കോമളഗർഭനായ ഒരു യുവാവിന്റെ വ്യാധി മനിച്ചുകൊണ്ടു് ദുഃഖിതനായ ദേഹവ്യതി ഒരു മുപ്പതുമ്പത്തിന്റെ വളർച്ചയെ മതിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. രോഗശിരസ്സിലുണ്ടാകുന്നതും, പ്രകൃതിയുടേതായ ഒരു മൃതകലത്തിന്റെ ലോകവിജ്ഞാനം, ഒരു നവകലാഭാവമാണെന്നു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നു്, കഴിഞ്ഞുപോയതും, അത്ഭുതവിത്താലാഭശേഷമാ, എന്തൊ, ഒരു കലാഭാവം അത്ഭുതവിത്താലാഭശേഷം അല്പമൊന്നു് പാലാക്കുന്നു എന്നു വൃദ്ധന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ആ രാജാവിന്റെ അഞ്ചലാലാമുടേയും മുഖത്തു വൃദ്ധൻ മാറിപ്പോയി സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്തൊ ഒരു സംശയവും ആലോചനയും വൃദ്ധനെ അധീശ്വരപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. രാജശേഖരന്റെ കനകമംഗലപ്രാപനവും അന്ധവിവിധതയുടെ ആ ദാമപ്രദേശനവും ഒരു സ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വൃദ്ധൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുമ്പത്തു് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ ദേവനാഥികളുടെ സൂക്ഷ്മതയും ഏതാധിപത്യമെന്നും വൃദ്ധൻ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതും ഇരിക്കുകയല്ല. വൃദ്ധന്റെ അഭിമതിയോടുകൂടി വേറെ നാലുമ്പത്തി

വു — വല്ല ഭയമാണോ വാസനയുടേയും വിശേഷത്താലായിരിക്കാം. അല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരു കാര്യം കാരണമായിട്ടില്ല. പക്ഷെ എന്തെന്നുപറ്റാതെ വല്ലവരെയും വല്ലകാലത്തും പരിചയപ്പെട്ടു കണ്ടാകുമായിരിക്കാം.

കിട്ട — വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും പലപ്പോഴും ഈ അന്തരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചിലരെ കണ്ടാൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകാം.

വെളി — വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും ഇവിടെ എത്രനാൾ താമസിക്കുമെന്നും, ഓരോരുത്തർക്കും അതേയും വളരെ നല്ലതായിരിക്കും.

വു — എന്തിനാണ് ഇത്രയൊക്കെയോ ചോദിക്കുന്നത്? ഇവിടെ വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം.

കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം.

വ — എന്തിനാണ് ഇത്രയൊക്കെയോ ചോദിക്കുന്നത്? ഇവിടെ വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം.

വ — എന്തിനാണ് ഇത്രയൊക്കെയോ ചോദിക്കുന്നത്? ഇവിടെ വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം. കിട്ട — വാസ്തവത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ് ഈ പ്രശ്നം.

കി — അദ്വൈതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആർക്കറിയാം. എന്തായാലും നാം അദ്വൈതവുമായിട്ടുള്ള പൊരുതത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം.

വി — ചിലന്നെ, എനിക്കൊരു സംശയം തോന്നുന്നു. താമസിപ്പാതെ രാജാശാസന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ആരെ നീക്കിപ്പോയത് അത് പഠിത്തിട്ടുള്ളല്ലോ. ഇനി അതിന്റെ വല്ലഭതയും എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ.

കി — ആർക്കറിയാം. എന്തെങ്കിലും വരുന്നതു വരട്ടെ. തലപോകുന്ന കാഴ്ചയുണ്ടാകട്ടെല്ലോ.

ഇങ്ങനെ ചാഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ വേനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച കനകമംഗലം വേനം ഒരു വിസ്തൃതമായ വെളിച്ചം നിശാലയും ആകുന്നു. ഓരോ വശത്തും ഏകദേശം ഒരു ഗ്രാമവാസിയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭിക്ഷുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, കരിന്താളിനിരയും, വമ്പിച്ച കൃഷ്ണമൃഗങ്ങളും വേനത്തിന്റെ ധനപ്രദായത്തെയും, പാലകശാലയോടു ചേർന്നുള്ള മേയണശാലയുടെ വിസ്തൃതവും പരിജനനാധിപിയെ അനാദനാശ്വാതംകൊണ്ടതയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കിട്ടിയിട്ടുള്ള പക്ഷികളിടത്തുമായും കരിവുമായും പരിചരിക്കുമാറും ഈ പ്രധാനഗ്രാമത്തിലും, രാജാശാസനാധിപാലകന്മാരും അരിവിനികളും പട്ടിപ്പുറമാളികയിലും ആകുന്ന സാധാരണ പൊരുതാവരണമുണ്ട്. മാളിക പരിസ്ഥിതിയിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മനോഹര സമുപമാണം. അതിന്റെ ഉപരി നിലയിലും നാലാം മാളികാലയമന്റെ എന്നല്ല എല്ലാവരുടെയും നിശ്ചലമായും വാമനശാലയും ആകുന്നു. എന്നാൽ രാജാശാസനാധികമലയും അമ്പലത്തെയും അല്ലാതെ ആരും ആവാൻ ആരു സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. പരിസ്ഥിതിയിലുള്ള കന്യാലകൾ, മേശകൾ, കണ്ണാടി അലങ്കാരികൾ, പക്ഷികൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അലംകൃതമായിരുന്ന ആ വിശാലഹാളിൽ പത്തല

മാരിനിറയെ പുസ്തകങ്ങളും, അഞ്ചര ഷെൽഫ് നിറയെ മാസികകളും ഭംഗിയായി അടുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം രാജശേഖരന്റെയും കമലത്തിന്റെയും സമ്പാദ്യങ്ങളാണ്.

രാജശേഖരന്റെ ഈ നല്ലതരം അമ്പലാമ്മയെപ്പറ്റിയാകുന്നു. മലയാളം, തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് ഈ ഭാഷകളിൽ അമ്പലാമ്മയ്ക്കു സാമാന്യം നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു കാലസ്ഥിതിക്കു ചേർന്നു വിധം രാജശേഖരൻ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാൻ അമ്പലാമ്മയോടും യോഗ്യത ആ ഗ്രാമത്തിൽ മാറാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ കിട്ടുപിടിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുള്ള അമ്മയും, അറിയപ്പെട്ട വളർച്ച പുത്രനും, ആ താത്സര്യമുള്ളതെന്നു ഏറ്റുപിടിച്ചു. ആ സാധ്യതകൾ തന്നിക്കുറിയുന്ന അമ്മയ്ക്കു ഭാഷകളും രാജശേഖരനെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കൂടാതെ ചരിത്രം ഭൂമിശാസ്ത്രം കണക്ക് ആരാധനാക്രമ മുതലായ വിഷയങ്ങളിലും ചില സാമാന്യവിദ്യയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. തന്റെ ഭാരം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. ഈയുമ്പത്തുനിന്നു വളരെ ഗ്രഹിച്ചതിനുപുറമേ, താൻ പഠിപ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയെ വേർതിരിച്ചു വെച്ചു. സ്വയം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അടിമതിയും സമർത്ഥവും ആ യുവാവു സ്വയം സംഭരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ, രാജശേഖരൻ അനവധി ഗുണമേന്മ വരുത്തിയായിട്ടു, ആരും പ്രതികരം മനോവികാസത്തിനും പോകകാൻ പരിവേഷത്തിനും വണ്ടി നിത്യം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സാധാരണവിദ്യാവിഷയത്തിൽ രാജശേഖരൻ ജീവിതം യോഗ്യതയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം സജ്ജമായി സമ്പാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, സംഗീത കലയിൽ അസാമാന്യതെന്തെന്നു നേടിയിരുന്നു. രാജശേഖരനെ പുറത്തുവെച്ചു സർവ്വകലാശാലാഭ്യാസം ചെയ്തിരിക്കണമെന്ന്, ആ കുടുംബത്തിന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടാ

നമുണ്ടായതുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോപോലും തന്റെ നീമസത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചില്ല. ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോകളെ വൃദ്ധന്റെ പാപകഥയും ലോക വാചനകളും വളരെ രസിച്ചു. അദ്ദേഹം രാജന്റെ അല്പനോ അമോഘനോ ആണെന്നു് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ വൃദ്ധനെ അവൾ വലിയ കാർഷ്യമായിരുന്നു. രാജന്റെ നാടും വീടും അറിയുന്നതിന്നു് ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോകളെ വളരെ കൊതിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനുള്ള ആസക്തി ഒരു പ്രത്യേകകാരണത്താൽ മൂർഛസമയമായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കൂടെ ശ്രമമെടുത്തുവരികയാണു്. 'എന്നറിയും എന്നറിയും' എന്നു് ആ മാതാവു ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. 'ഒരു കൊല്ലത്തിനകം എന്നെന്നിപ്പോ അറിയും' എന്നു് അമ്മയായ ഇമ്മിയുടെയും ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്തായ ആശപനിയ്ക്കിയിരിക്കുകയാണു്.

ഈ ഭാഗം വ്യക്തമാകുന്നതെന്നിൽ ആ കുടുംബത്തിലെ മില മൈസൂരുകൾക്കു വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. കിട്ടാപിള്ളയ്ക്കും ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോകൾക്കും രാജനോടു് അതിവാനുവൃത്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും രണ്ടും രണ്ടുതരത്തിലാണു്. രാജൻ ഒരുതരമെഴുത്തുകാരനായി കുടുംബത്തിന്നു് ഒരു രക്ഷകനും നാടിന്നു് ഒരു കാർഷ്യസ്ഥനും ആയിരിക്കണമെന്നാണു് കിട്ടാപിള്ള പ്രധാനമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോകനെ ഇതിലെല്ലാം ഉപരിയായി തന്റെ ഏകസന്താനത്തിന്റെ അനുവാദം എണ്ണിക്കഴിഞ്ഞു. രാജനും കമലവും ഒരുമിച്ചിരുന്ന പഠിക്കുന്നതും കളിക്കുന്നതും, കമലം രാജനോടു വഴക്കുപറയുന്നതും, രാജൻ കമലത്തിനെ ശാസിക്കുന്നതും എല്ലാം ആ മാതാവിന്നു് അത്യാനന്ദപ്രദമായിരുന്നു രാജനും കമലവും, കമലത്തിന്നു രാജനും അല്പമെങ്കിലും ലോകത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നു എറിയപ്പെട്ടു്, എന്നു ലക്ഷ്മി ക്ഷേ്ട്രത്താലോകർക്കും അമ്മയായ ഇമ്മിയും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ യുവ

[illegible]

നവ്വാലർക്കുള്ളും സിദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ കിട്ടുപിള്ളയുടെ ആശങ്കകളൊന്നും അവരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ഭാർയ്യയും സഹോദരങ്ങളുമായി വിവാഹം നടത്തുവാൻ കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു വൈകുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവരാരുംതന്നെ രാജന്റെയോ കമലത്തിന്റെയോ മനോഹരത അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത്ര വിചാരിതമായിട്ടുവെച്ച് വഴിയില്ല എന്ന വിശ്വാസം വെക്കുകയും ചെയ്തു. പൂർത്തിയാക്കണം. കിട്ടുപിള്ള അതപ്പറ്റി ആവേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. മാതൃവിശ്വാസം തെറ്റാ ശരിക്കോ?

അറിയാതെ ഇരിക്കേണ്ട കിട്ടുന്നതിപ്പോൾ, വൃദ്ധൻ ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഏതൊക്കെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു അറിയാത്ത ചില വൈകാരികതകളായിരുന്നു. ഇവർ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ട വൃദ്ധയുടെ മകളും, അവയുടെ മകളും ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരിയുടെ കൂടി മനസ്സിലായതിനാൽ, രാജാക്കന്മാരും മറ്റും കേൾക്കുന്നതിനായി അവരായിരുന്നു. ഇവർക്കിടയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയെ പറ്റിയായിരുന്നു പലരായി ഏകദേശം ഒരു വാർത്ത പ്രചരിച്ചതും കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അതൊക്കെയും പറ്റിയായി കമലത്തിന്റെയും വൃദ്ധയുടെയും ചർച്ചകളായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അതൊക്കെയും പറ്റിയായി കമലത്തിന്റെയും വൃദ്ധയുടെയും ചർച്ചകളായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അതൊക്കെയും പറ്റിയായി കമലത്തിന്റെയും വൃദ്ധയുടെയും ചർച്ചകളായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

വൃ:—അപ്പോൾ അവർക്കിടയിൽ, നിങ്ങൾ ഇന്നത്തെ പറ്റി അതൊക്കെയും പറ്റിയായി കമലത്തിന്റെയും വൃദ്ധയുടെയും ചർച്ചകളായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

മാ:—എന്തൊക്കെ വഴിക്കാ?

വൃ:—അതൊക്കെയും പറ്റിയായി കമലത്തിന്റെയും വൃദ്ധയുടെയും ചർച്ചകളായിരുന്നു കേൾക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

ജാ: ആ തമ്പിരജാച്ചന്ദ്രന്നിനെക്കൊണ്ടു ഓരോ
 കാര്യം. ഒപ്പിച്ചുതീർന്നു പോകാൻ പറ
 യണം.

വ്യാ:—അപ്പോൾ അങ്ങനെയെന്നാ, ആ കണ്ടതിന്നു വലിയ
 നിബാദമാകയില്ലയോ?

ജാ:—വിചാരിച്ചാൽ കഷ്ടം നടക്കാമോ. ഒരു ശ്യാമരും
 മറ്റും കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനാൽ.

വ്യാ:—വെറുപ്പിട്ടുപോയ നഗ്നനാകുമോ?

ജാ:—അതാമോ? ഒരു വിചാരിച്ചാൽ.

വ്യാ:—അതിനെപ്പറ്റി നിവൃത്തി?

ജാ:—നിവൃത്തി ഇല്ല. അങ്ങനെയൊന്നിനെപ്പോലെയോ
 പൊതുവെ കണ്ടാൽ അങ്ങനെയൊന്നു തന്നെ.

വ്യാ:—അതുകൊണ്ടു കണ്ടതിനെപ്പറ്റി നഗ്നനാകുമോ?

ജാ:—അതാമോ? പറ്റിയൊന്നു കണ്ടാൽ. അങ്ങനെയൊ
 കണ്ടാൽ എന്തുപോലെയോ പറയാൻ കഴിയാത്ത
 ഒന്നാ. ഇങ്ങനെയൊന്നിനെപ്പോലെയോ കണ്ടാൽ
 കണ്ടാൽ അങ്ങനെയോ.

വ്യാ:—അതോ, അങ്ങനെയോ കണ്ടാൽ? വിചാരി
 കാത്താൽ പറ്റിയൊന്നു കണ്ടാൽ പറയാൻ കഴിയാ
 ത്തൊന്നിനെപ്പോലെയോ കണ്ടാൽ. അങ്ങനെയോ
 കണ്ടാൽ അങ്ങനെയോ.

വ്യാ:—അതോ? അങ്ങനെയോ കണ്ടാൽ?

ജാ:—അതോ. ഇങ്ങനെയോ പറയാൻ കഴിയാത്ത
 ഒന്നാ.

വ്യാ:—അതോ, അങ്ങനെയോ കണ്ടാൽ? വിചാരി
 കാത്താൽ പറ്റിയൊന്നു കണ്ടാൽ പറയാൻ കഴിയാ
 ത്തൊന്നിനെപ്പോലെയോ കണ്ടാൽ.

ജാ:—അതോ? അങ്ങനെയോ കണ്ടാൽ? വിചാരി
 കാത്താൽ പറ്റിയൊന്നു കണ്ടാൽ പറയാൻ കഴിയാ
 ത്തൊന്നിനെപ്പോലെയോ കണ്ടാൽ.

വ്യാ:—അതേ പക്ഷം വിന്ന ഇതിൽ എന്താണ്?

ജാ:—അതിൽ വിന്ന താമസിക്കാമല്ലോ?

വ്യാ:—അതു എന്താണ്? അതാൽക്കൊണ്ട് എന്താണ്?

ജാ:—ആ! അതിൽ കലാശാസ്ത്രം. ഇതിൽ
 ഒരു പക്ഷം ആശയം ഉണ്ടാകുന്നു. അതാണ് കലാശാസ്ത്രം
 വേണമെന്നു നിർമ്മാണമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിൽ നല്ല
 നല്ല കലാശാസ്ത്രം ഉണ്ടാകണം. കലാശാസ്ത്രം
 വേണമെന്നു പറയണം.

വ്യാ:—പിന്നെ, ഈ കലാശാസ്ത്രം എന്താണ്?

ജാ:—കലാശാസ്ത്രം; കലാശാസ്ത്രം.

വ്യാ:—കലാശാസ്ത്രം കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം
 കലാശാസ്ത്രം.

ജാ:—അതിൽ വിന്ന കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.

വ്യാ:—അതുകൊണ്ട് കലാശാസ്ത്രം കലാശാസ്ത്രം.

ജാ:—അതുകൊണ്ട് കലാശാസ്ത്രം കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.

വ്യാ:—അതിൽ വിന്ന കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.
 കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം. കലാശാസ്ത്രം.

തിന്നാതി എതിച്ചു കനകമംഗലം മുഴുവൻ അരിച്ചുവെച്ചു
 കഴിഞ്ഞ വൃശ്ചർ കോളം പട്ടണത്തോളം ഇറച്ചിയുണ്ടായി.
 എവിടെയും വൃശ്ചൻ പാലം പണിയിച്ചുവെന്ന് അതന്നു
 മോം മുണ്ടായിത്തന്നതുകൊണ്ടും പനകോലം പാലമുണ്ടെ
 തെറിപിടാതിരുന്നതുകൊണ്ടും വൃശ്ചൻ പാലം സ്വാഗതം
 നീശിച്ചു. ഒരു ദിവസം വൃശ്ചൻ പാലം പണിയിക്കാ വരി
 യ്ക്കാതി കൊടുത്തു വരിക കരുറ്റിന്റെ പാലം പണിയിക്കി.
 കരുറ്റു വൃശ്ചനെക്കണ്ട് ഉൾക്കാലി പാലം പണിച്ച് എന്തി
 ന്നോ കൊടുത്തുപോയി പൂട്ടുപാലം കൊടുത്തിരുന്നി;
 കരുറ്റിന് അർപ്പത്തിൽ കറോടം പൂട്ടാമ മിട്ടുണ്ട്.
 സമാന്യം പിൻപുകാടനാമ അല്ലെങ്കൽക്കൽ മോം
 അറ്റം കരുറ്റു നീച്ച് കൊടുത്തിൽ പാലം പണിത്തു,
 മുണ്ടം പനകോലം പൂട്ടുപാലം പൂട്ടുപാലം ആയി
 തന്ന വൃശ്ചൻ പാലം പണിയിച്ചു കരുറ്റു വൃശ്ചൻ
 തുടങ്ങി ഇത്തന്ന.

[illegible]

21:—of the "Globe"

കുറിപ്പ്: - മുകളിലുള്ള വിവരങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി
 2019-2020 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിനുള്ള

၅၇- အခု အခါ, ခုခံ ဝေ ပေးသောအခါ, အရှက်ပေးသော
 အခါ, အစွဲ: အရှက် ပြုသောအခါ, အခါအခါအခါ
 အရှက် ပြုသောအခါ, အရှက် ပြုသောအခါ
 အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်
 အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်
 အရှက် - အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်
 အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်
 အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်, အရှက်

എന്നു പറയാനില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ അമ്മയെ
ക്കൊണ്ടു പോകണം പോലും.

ക:—കാശിക്ക് എന്തിനോ പോയാൽ കൊച്ചാമെന്നുവെന്ന്.
അമ്മയടുത്തുവെന്ന്.

വ:—പോയതല്ലേ. കയറിച്ചു പോയതല്ലേ. അതിനു
മുമ്പേ ഇതു നടത്തണമല്ലോ. ഇപ്പോഴിൽ അമ്മ ഇറ
ക്കുകയില്ല. എന്നെന്നും വിട്ടുകയീട്ടു.

ക:—ഞാനെന്താ ചെയ്യട്ടെ? അമ്മയ്ക്കും കിട്ടാറില്ലേട്ടേ
പ്പണം കയ്യെടുക്കൂവെന്ന്. അതു നടക്കാൻ വലിയ വിഷ
മമാണ്.

വ:—അതെന്തു?

ക:—മരണമല്ല, അധിഷ്ഠാനം പഠിച്ചു ആളല്ല. അതി
യും കഴിയാത്ത പ്രയാസം കയ്യെടുക്കുകയല്ല എന്തെന്ന
നമ്മുടെ അമ്മയ്ക്കു? ആ കഷ്ടതയെ നല്ല നോമ്പും
മറ്റും മറ്റും കഴിഞ്ഞു. കൊച്ചുവ, അമ്മയെ
തന്നെ. അമ്മ നന്നാ ചോരകളും വെച്ചു. പക്ഷെ
എത്ര ചെയ്തും?

വ:—പിന്നെന്താ നിവൃത്തി.

ക:—ചേക്കു പട്ടാളം കൊണ്ടുവന്നാൽ മറ്റും നമ്മളെ ചെ
ത്തിക്കാം.

വ:—ആരാണ്?

ക:—മാർക്കോ. എന്തു ചെയ്യട്ടെ! ഇവിടത്തെ ആ ചോര
യെപ്പോലെയും? ചേക്കു അമ്മയ്ക്കു നീക്കമില്ല.
അമ്മയ്ക്കു ഇപ്പോഴത്തെ കാർത്തൽ അതിലും.

വ:—എന്ത്, അതു പറയുക. കാർത്ത മൂലം വരുമ്പോൾ
അമ്മ അന്ധയായിക്കും. എന്തെന്ന എന്തിനും കാർത്ത
നടക്കുകയല്ല?

ക:—അമ്മയെ ഇവിടത്തെയും കയ്യെടുക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
നോക്കാം.

വൃ:—പിന്നെത്താക്കണന്നു. ആണങ്ങളുടെ ഇരതാക്കെ നോക്കേണ്ടതു്?

അപ്പാരം കാരിക്കര വരിയപണിക്ക് അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. കറുത്ത കൃശനാഴ ആ കീർവകായന്റെ അകത്തോട്ട് അല്പം വളഞ്ഞുള്ള അകാരവേഷമേ, എല്ലാത്തിലും തമ്മി കണ്ണു മഴിഞ്ഞു് ഗുഹാത്താടിയോടും നിരകരിൽ നാവുവെമ്പാൻ നാദം ഓ കൂറിയ ഉണമംഗവും, ഏകദേശം വെണ്ണു് അറുവതിര ധകരായിട്ടുണ്ടായിരും കാര്യത്തിൽ നശിക്കാത്ത അതംഗവും കാണാനെല്ലാം നില്പാമെന്നു ലാഭത്തിൽ സദാ പട്ടാരസം വരികെന്നതു പറ്റുവഴിമു, പ്രേമനരകലകളെ തെളിയിച്ചു കിടന്നുവെക്കുന്ന വിശേഷഗുഹനായായിരുന്നു. ഗുഹയോഗിനാ കണ്ടിട്ടു പണിക്കർ് രണ്ടു നാലു വാൽപാലം തോന്നിയില്ല. അതു കണ്ടു് വെട്ടാലും വൃശസം വെട്ടിക്കരക്കുണ്ടു മേൽ മറ്റു നാലു പാലംകൊണ്ടു പിന്നെ എന്തു തെല്ലിലാക്കാനു ചെട്ടുപാലത്തിൽ വെട്ടി കെട്ടു് ചുരുക്കുവാൻ വെട്ടു.

കു:—ഇവൾ രണ്ടു പാലിനിടയിൽ വെട്ടിക്കണ്ടാൽ കേട്ടു സ്വാമിതാണു്.

൦.1.—മെല്ലിറായി-മെല്ലിറായി കൊണ്ടാ-നന്ന. ഇതിന്നു കെട്ടു (വൃശസം പാലം വെട്ടി) പാലം പിന്നെ മേനംപാലം ഇരിക്കുമു. പറ്റാതി എന്തെന്നു ചൊല്ലാം. ഇല്ല. കിട്ടാറിൽ നാലുപാലം. അതുകൾ വെട്ടിൽ എല്ലാം അകപ്പെട്ടു. നാലു-സാധു. പറ്റു നാലുപാലം കെട്ടു കെട്ടു പറ്റു പറ്റാ അക്കാലം പറ്റു-മെല്ലിറായി രണ്ടിടകൾ വെട്ടിക്കു മേലേ കെട്ടു കെട്ടു മെല്ലിറായി. അതാ കിട്ടാതിതാണു്-നല്ലകൂട്ടത്തിൽ എഴുതിയാ പാലത്തിൽ, പാലം വെട്ടിക്കൊ, വെട്ടിക്കുറോ-എല്ലാം കിട്ടുപിന്നെ വെട്ടിയാ. സാധു-സാധു.

[illegible]

വ്യ.—ശിശുക്കൾ—പ്രതികരണം! നിങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ
 വെച്ചാൽ അതിനോട്, ചെറുപ്പം. ചെറുപ്പം, ചെറുപ്പം
 നന്നായിത്തന്നെ.

[illegible]

உ:—ஆம், ரிசெய்னிங் ஸ்தானம் இருக்கிறது. இம்
கொடுதலால் வாஸ்தாவை நான் அங்கீகரிக்கிறேன்.
இது நான் நினைக்கவில்லை.

ഗു:—തൃപിതാ—യ? ഐഹികം കിവിതം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ
 സുഖത്തിലല്ലാല്ലോ.

പ:—കൊച്ചു ഞങ്ങൾക്കെന്തുവുണ്ട്? നേരം വൈകി
യായ് പിന്നെ പിന്നെ ചിമ്പസത്തെ വയററിപ്പിച്ചിര
ട്ടു വഴിയാശോപിഷ്ടമായി. നേരംവെളുത്തായ് വൈ
കുന്നതായാശം ശരീരത്തു തിങ്ങാട്ടും. എവിടെയെല്ല
ന്നാലും ആരുംദാഹംപ്രാപ്തമാകത തരില്ല. നേരം
വെളുത്തായ് ഉറക്കുന്നതായാശം വെറുത്തു കേറിക്കിറങ്ങ
നാൽ കൊടുക്കുകൊണ്ടായ് മതി. ഞങ്ങളുടെ
സുരമ എന്തു വുണ്ട്? നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സുരമ.
ദന്നം സാർവ്വദേവ എല്ലാം എന്തും മുഖിൽകിട്ടും.
പിന്നെത്തന്നു വിഷമം.

വ:—താഴെപ്പോയ്ക്കു ചിമ്പസം കഷ്ടം പറയുന്നതല്ലല്ലോ.

പ:—എന്താണത്? കേൾക്കാമല്ലോ-ചിമ്പസമല്ലോ.

പ:—മാർഗ്ഗം വെറുതല്ല. നമ്മുടെ ശാസ്ത്രാചാരം സാമ്പ
ത്തികമായിട്ടാണ്.

പ:—എന്തിനും എവിടെ നന്നെല്ലാം, അർത്ഥശൂന്യത്തി
നും. ചിമ്പസം. വെറുതല്ലല്ലോ. അതു
തന്നെ. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.

പ:—കനകമംഗലം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.

പ:—ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.

വ:—ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.

പ:—ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.
ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം. ചിമ്പസം.

സമത്വമായോ? അല്ലാതെയാ നിവൃത്തി; ഇല്ല? ആ ചെറുപ്പനെ എന്തുചെയ്യാനാണു ദാവം? സംബന്ധം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവനെ അവിടെക്കയറ്റിപ്പോക. എന്തുചെയ്തി, എന്തു കലം?

വൃദ്ധൻ ഒരു ഭീർവനിധിയാസം ചെയ്തു.

വൃ:—അതൊക്കെ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ചെറുപ്പനോ? ഇതല്ലാം നേരത്തെ പറഞ്ഞതല്ലാത്തതല്ല. എനിക്ക് ആ കട്ടനെ ഒരു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. ഇവിടെയുണ്ടോ?

പ:—കാണാം കാണാം. എങ്കിലും, ആർവിടെ. മാറാവുന്നോട് ഇവിടെ വരാൻപോ.

മാറാവുന്നതല്ലെന്ന ആ വിളിക്കേട്ടു വേഗം വന്നു. പിതാവിൽ അല്ലെങ്കിൽ കറുപ്പനിന്നു കലഹി വാങ്ങിയതല്ല ആ സുകുമാരന്റെ എണ്ണയെ. ലിപ്പം കറുപ്പാകുകയായാ ഗാത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചം, മുഖത്തിന്റെ വാനത്തെയും, കൈകൾക്കുളള നിർമ്മാലിതയും, അധരത്തിന്റെ വീടി കടിച്ചു കരിവാളിച്ചുള്ള ചുരുക്കനിറവും, ഇടയ്ക്കിടെ കറുപ്പനിന്നു കലന്ന ഭാഗങ്ങളുടെ പറ്റുപ്പുള്ളിയുമുപുറം, പരിസ്ഥിതിയിൽ വെളിച്ചം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന കേശത്തിന്റെ കാളിമയും, നാസികയ്ക്കു താങ്ങായോ അലങ്കാരമായോ രണ്ടുനല്ലുകൾ നിളത്തിൽ ചെത്തിയൊരുക്കി കരിച്ചു പാലിച്ചിരിക്കുന്ന നാലഞ്ചു ചെമ്പിട്ടു മോമക്കുറുപ്പിന്റെ കന്നിക്കുളള പ്രായത്തിലുള്ള കണ്ണുകൾക്കുളള മായി വെളിച്ചിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണച്ചുട്ടുണ്ണുടയും എല്ലാം ഒരൊറ്റ നോട്ടത്തിൽ കണ്ടു വൃദ്ധൻ വിരളം ഒരു ഭീർവനിധിയാസം ചെയ്തു.

വൃ:—എന്താ കട്ടാ, അല്ലെങ്കിൽ മാറാം ഒരു സംബന്ധം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു സമത്വമായിരിക്കുമല്ലോ ഇല്ലേ?

മാധവ:—എവിടെയാണെന്നറിയാതെ എങ്ങനെ പറയുന്നു?

വ്യാ:—അല്ല! അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കനകമംഗലമല്ല.

മാധവ:—അവിടെ അന്തരം?

വ്യാ:—കൊച്ചു കുറുപ്പിനെ ഒരു സ്നേഹിച്ചുനോക്കി.

ക:—പിതാവെ പറയുന്നതാ? അവിടെ എത്ര പേരും

ഒന്നാം സംബന്ധം ചെയ്യാവുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ?

പ:—കുറുപ്പു ചോദ്യപ്പെടാതിരിക്കണം. വരട്ടെ—അവന്റെ സംശയം തീർക്കട്ടെ.

ക:—വിനയം-സംശയം.

മാധവ:—അവിടെ രണ്ടുപെണ്ണുണ്ട്. ഒരു കഥയും രണ്ടു പാദങ്ങളുണ്ട്.

ക:—പി. പാദങ്ങളിലേക്കോ! നിനക്കുതലമ! കയ്യടക്കം കെട്ടാൻ!

പ:—താക്കത്താ വെട്ടി ഇത്ര കോപിക്കുന്നത്. അവൻ പറഞ്ഞതു കാട്ടുകയ്യ? രണ്ടും കീഴ്പിളയുടെ രക്ഷ യ്ക്കുള്ളത്. രണ്ടും അയാളുടെ മക്കളും. അവൻ ചോദിച്ചതാണോ കററം?

ക:—വിരുന്ന മേട്ടാ, കാട്ടുകയ്യയെ കാട്ടും. മറ്റൊരു കേട്ട എന്റെയടുത്തു പറയരുത്.

വ്യാ:—എന്ത്? ഇതൊന്നും കൊള്ളകിട്ട കട്ട, അരിവേള പെണ്ണിനെ എന്തിനും സംബന്ധം ചെയ്യാൻ കട്ടത സ്വാമതമാണോ.

മാധവ:—ഒന്നും സമ്മതമില്ല.

വ്യാ:—പിന്നെനിവിത് എന്തെന്തും എന്തെന്തും ചോദിക്കുന്നു?

പ:—നാലാം മിസ്സ, എന്തു കോയ്മ?

മാധവ:—അത് ചോദ്യത്തി മറ്റൊരുത്തന്റെ ഭാഗ്യ, മറ്റൊരുത്തന്റെ തന്നെയും ചിറക്കോത്തുണ്ട്!

ക:—... കേട്ടുകേട്ടു വേണം. കാണുന്നതിവിടെ. എന്തിനും എന്തിലും ചോ. ചോ. അതല്ല, താലിക പ്രസംഗം!

- പ—താനെന്തൊരു വിരഹകനനും വിരഹിക്കുന്നതും.
- ക—എന്റെ കാർഷ്വ എനിക്ക്. എങ്ങനാടു കാർഷ്വം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ?
- രാവ—രാവോ-ബിളിപ്പുവാൻ പാസാകും. അതുവരേയും ഉള്ളപ്പോഴും അഭയാനന്ദമല്ലോ?
- ക—എന്താ-ബിളി പാസാകാൻനിശ്ചയിച്ചതാ? ബിളി പാസാകാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നും ചെയ്യാം?
- പ—എന്താ കാര്യം? ബിളി പാസാകാൻ നിശ്ചയിച്ച സമയവും ഇവൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?
- ക—പറയാം. താഴെനിൽക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ഇവൻ ഇവന്റെ തലയും അറുവു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യം.
- രാവ—അതുകൊണ്ടിതാണല്ലോ പാസാകുന്നത്.
- ക—എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിന്റെ വഴി-ൽ അതും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കിട്ടും.
- പ—കുറുപ്പിനോ.
- ക—എനിക്ക് പകുതിയിലധികവും ഉണ്ട്.
- പ—അതെങ്ങനെ.
- ക—എന്റെ സപത്നസ്വർഗ്ഗവും എന്റെ അച്ഛൻ തന്നതും അമ്മ തന്നതും വിരഹ ഇവന്റെയെല്ലാം വിരഹം കൂട്ടാൻ അത്രയും. അതെനിക്ക് തോന്നിയവയ്ക്ക് അത് കണ്ടുകൊണ്ട്.
- രാവ—സപത്നസ്വർഗ്ഗമൊന്നും കിട്ടുകില്ല.
- ക—ഉം-എന്തുകൊണ്ട്. അത് കണ്ടുവരാകും മുമ്പെ നന്നായിട്ടുള്ള കാര്യമല്ലേ? എന്നാൽ നി എന്താണോ.
- രാവ—അതൊന്നും കിട്ടുകില്ല.
- ക—പോ-പോ-നിൽക്കുന്ന പാടിപ്പിക്കാൻ-ഇല്ലാതിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പാടി-കാർഷ്വ പാടിപ്പിക്കും. പാടി-പാടി-നിൽക്കുന്ന പാടി-കാർഷ്വ, ഇതൊന്നും ചെയ്യാം.

വ്വ.—കറുപ്പുപൊയ്ക്കൊള്ളണം-ഞാനിവരോട് അല്പമൊന്നു സംസാരിക്കട്ടെ.

ക.—സ്വാമി! ഇവർ അസന്തുഷ്ടമാണ്. യോഗ്യന്മാരെ ഇവർക്കിങ്ങനെയല്ല.

വ്വ.—അതു സാരമില്ല.

ക.—എന്നാൽ ഞാനിതാ പോകുന്നു.

കറുപ്പുപൊയ്ക്കപ്പാദം അല്പനം മകനും കീറിക്കൊണ്ടു പല ഗോഷ്ടികളും കാണിച്ചു പോകുന്നത് ധന്വികന്നേ ഒരു കടിലച്ചിരിപ്പിൽ വിരമിച്ചു.

വ്വ.—പണിക്കരും പോയാൽ കൊള്ളാം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ച് അല്പമൊന്നു നടക്കട്ടെ.

പ.—വേണ്ട ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം-
എന്നുപറഞ്ഞു പണിക്കരും റിമിഞ്ഞു.

വ്വ.—എന്താ കട്ടാ-കൊള്ളാവുന്ന കടംബത്തിൽ ഇങ്ങനെ വഴക്കുണ്ടാക്കാമോ?

രാവ്വ.—ഓഹ എന്നിക്കു നിങ്ങളുടെ ഉപദേശമൊന്നും കേൾക്കണ്ട. ഞാൻ കാഴ്ചം തുറന്നു പറഞ്ഞതാകാമല്ലോ. പെണ്ണുങ്ങൾക്കു സംബന്ധക്കാരെ അന്വേഷിക്കാനും, നെല്ലുക്കിട്ടതു പല 'പുതുവു സേവയ്ക്ക' പറഞ്ഞു പറിട്ടുവാനും നടക്കുന്ന ഈ കാഷായവസ്ത്രക്കായ കളസ്സംസ്കാസികളെ എനിക്കെന്നല്ല, ഞങ്ങളുടെ കൂടുകാഴ്ചക്കും കണ്ടുകൂടാ.

വ്വ.—ഒൻപതു വരണം വിഷയം ഒരു താത്ത്വത്തിനും പകർന്നു.

വ്വ.—മനുഷ്യവേഷത്തിൽ മൃഗങ്ങളേക്കാൾ നീചവും-ക്രൂരവുമായ മനസ്ഥിതിയോടെ, സ്വജനസ്നേഹമോ, സ്വജാതിസ്നേഹമോ, സ്വരാജ്യസ്നേഹമോ, സമസ്തസ്നേഹമോ ഇല്ലാതെ, വേറും പണത്തിനും പെണ്ണിനും വേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കുന്ന നികൃഷ്ടമനു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെ, കട്ടൻ പരക്കെ എങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

രാവു:—ഉവ്വ്. ചുരുക്കം മറ്റൊരാൾ

വു:—മുൻപേയ്ക്കു പോയിരുന്നോ.

രാവു:—എത്ര എത്ര പോയി.

വു:—മുൻപേയ്ക്കു പോയി.

രാവു:—മറ്റൊരാൾക്കായി, നി. കൂർ. ചെട്ടി, മോട്ടിൽ ലാഭനമുറ എന്നു പോകുക!

വു:—ഇവരെ എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു?

രാവു:—കണ്ടിട്ടുണ്ടോ-കേട്ടാൽപോലോ?

വു:—കണ്ടവരെപ്പറ്റി എന്തു കേൾക്കുക?

രാവു:—എല്ലാം കണ്ടിട്ടുണ്ടാകണം.

വു:—എന്നാൽ പ്രീതി, പ്രീതിപരമാർത്ഥം, പ്രീതിവേദന നന്മ, പ്രീതിമർദ്ദനം ഇവയെക്കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടു?

രാവു:—ഇവർ എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു. നിങ്ങളുടെപ്പോലെയുള്ള പൂച്ചപ്പുറംകൊണ്ടു എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു.

വു:—മറ്റൊരാൾക്കായി പോകാൻ എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു. കട്ടൻ കൂട്ടുകാരും എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു.

രാവു:—നിങ്ങളുടെ വെട്ടുകൊണ്ടു തന്നെക്കൊണ്ടു വാങ്ങുന്നതുണ്ടു്. എന്തിനായിച്ചുകൊണ്ടു പോകേ?

വു:—നിങ്ങൾ പറിച്ച Logic (തർക്കശാസ്ത്രം) അല്ലാത്തതും പറിച്ചതു്. അതും ശാസ്ത്രപരിചയം തന്നെക്കൊണ്ടു്. പോകും കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും വാങ്ങുന്നതു്.

രാവു:—അതോ മിഥ്യ ഇംഗ്ലീഷ് വാങ്ങും പറിച്ചിട്ടുണ്ടാ. അതും മിഥ്യ പ്രസ്താവനകൾ ശക്തിയുണ്ടാക്കും ഇല്ല. -അതുകൊണ്ടു മിഥ്യാതയെ വിട്ടു!

വു:—കഷ്ടം! ബി-എ പരീക്ഷാൽ സമ്പന്നത്വം കിട്ടി പോകും. കട്ടൻ ചിലാശി എങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടാ-

അതെന്നു വിവരിച്ചുവെട്ടു്. പക്ഷേ സംസ്കൃതം
 കൂട്ടാതെ വേറൊരു ഇനത്തിലായാലും ൧൩. ൧൯൦
 പല സ്വരാനുഷ്ഠാനം നടത്തുന്നതിന്നുവേണ്ടി
 എന്തു എന്തു മനോവിശ്രമങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത
 പ്രബോധനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു. നാൽ
 നാൽ താഴെക്കിടന്നു മരണശേഷിയും ഇപ്പോൾ
 സാധാരണസംസ്കൃതികളുടെ ചാട്ടംകൾക്കും നാൽ
 മേൽ കയ്യാവുന്നതെന്നു വിവരിച്ചുവെട്ടു്. ചതുര
 സമയമായ ഈ കൂട്ടം ശിശുക്കൾ വിത്തുവെട്ടി
 നാതിയും വിളിച്ചുവെട്ടുന്നതിനും വേണ്ടി വേറൊരു
 ശാലം നൽകിത്തന്നതാണു് ഇവിടെയുള്ള കോ
 ണം. ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുമ്പാകെ. എന്തു
 വെട്ടും മുട്ടാക്കിത്തന്നതായ സംസ്കൃതികൾക്കു
 വെട്ടുടെ സമയംകൊണ്ടും മതംകൊണ്ടും വേർപാ
 ടാണു്. ഈ സംസ്കൃതികളെല്ലാം ചാട്ടങ്ങൾ
 സംസ്കൃതികളാണെന്നു വിവരിച്ചു വെട്ടാക്കി
 വിവരിച്ചുവെട്ടുന്നുണ്ടോ?

221.—10000

[illegible]

ഇനി നിങ്ങളുടെ രക്ഷ സ്വജാതിയിലുള്ള ഈ സംസ്കാരിതമാണെന്ന്. നിങ്ങളിൽ പലരും കള്ളന്മാരെന്ന പരാമർശം തള്ളിവേദിൽ പിറവ് അവയുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട് അങ്ങമിടയുമായി രാജാ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അത് അവയുടെ ദാർപ്പ്യം കട്ടികൾക്കുമേലു. സമുദായത്തിനാണ്. സംസ്കാരിതമാണ് നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന ചട്ടം മൂലം നിങ്ങൾക്കു തന്നെ കിട്ടും, അവർ കള്ളന്മാരാണെങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ കൊടുക്കിപ്പോയ. —അവരാണ് നിങ്ങളുടെ രക്ഷ, മതം സമുദായം എന്നു പറഞ്ഞു യാചിക്കുന്നവരെ യഥാശേഷം സഹായിക്കണം. നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയെ യാതൊരു ഹാനിയും തട്ടാത്തവിധത്തിലുള്ള ചെറുസംഖ്യകൾ വെറു ഗിമ്മയായി കൊടുത്താൽ മതി. പലതരത്തിൽ പെരുവെളും. അതിന്റെ ചിലവു കഴിച്ചുതെക്കിപ്പോ അവർ സ്ഥിരമായി വിനിയോഗിക്കും. ഇല്ലെങ്കിൽ അതു കിട്ടാനായിട്ടെങ്കിലും മതം സമുദായം എന്ന പ്രസംഗിച്ച് അവർ നടക്കും. അവരെ പറ്റിക്കുന്നതും പുറംതള്ളുന്നതും നിങ്ങൾക്കുതന്നെ പോണം.

രാജാ:—ഇതു പരമാത്മമാണ്. ഞാൻ ഇതേവരെ ഈ വഴി ആലോചിച്ചിട്ടില്ല. എത്രയോ പണം നാം വെറുതെ കളയുന്നു. നമ്മുടെ മെച്ച് നോ വാത്തവിധം വളരും, സർക്കാർത്തിനെത്തുറന്നു നടക്കുന്നവർ, ഗുണമാകട്ടെ ദോഷമാകട്ടെ കൊടുക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്.

വ്യ:—അതുപോകട്ടെ, സംബന്ധക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതു കട്ടന്റെ ശരിയായ അഭിപ്രായമാണോ?

മാന:—നല്ല, സ്വാമിന്റെ അടുത്ത ഉള്ളൂ ചന്ദ്രൻ
മല്ലോ. വല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും മക്കളെ
സംബന്ധപ്പെട്ടവർക്കെന്നാണുദ്ദേശം. വല്ല ഉദ്യോ
ഗന്മാരിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങനെയൊ
സാധിച്ചു. അപ്പനമ്മമാനാം നാടിന്റെ
സംബന്ധം ചെയ്തതെന്തെന്ന്. എന്തിനായിട്ടു
മില്ല.

സ്വയം, തന്നെപ്പോലെയുള്ള കരിക്കാരന്മാർ
ചെല്ലുകയാൽ തന്നെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ
ഉണ്ടാകുമോ എന്തെന്ന്!

വ്വ:—പണം നീക്കി ഉണ്ടല്ലോ. ചിന്തയോടുകൂടി
അവൻ കിട്ടിയിട്ടു നിൽക്കുന്നതെന്തെന്ന്? ചന്ദ്രൻ
ഒരിക്കൽ ചന്ദ്രൻ കൊടുത്താലും കിട്ടുന്നതെന്തെന്ന്?

മാന:—പക്ഷേ നീക്കി വെച്ചുവെച്ചാൽ
എന്തിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം അതു ചെയ്തത്.
സംബന്ധപ്പെട്ടു ചെല്ലുന്ന ഇവിടെ ഇപ്പോൾ
ഞാൻ ചെല്ലുന്നതും പറ്റിയിട്ടില്ല.

വ്വ:—അതു ശരിയാണ്. വളരെ നേരമാണ്. വെ
ക്കിനി ചിന്തയോടുകൂടി.

എന്താണത്? അതിൽ ചിന്തിക്കുക. വ്യക്തമാക്കുക
ഇല്ലാതെ. കനകമനസ്സോടെ ചന്ദ്രൻ ചിന്തിക്കുക
ഈ വ്യക്തമാക്കിയത് ഈ വിവരങ്ങൾക്കിടയിൽ ചന്ദ്രൻ
പ്രദേശത്തിന് എന്തുകൊണ്ട്? ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം
ശത്രുവോ, ആർ?

പാ:—ഇതെന്തു, അന്യമെന്തു മോഹം?

පි:—සුභ්‍යාග්‍යයාගේ පුත්, භාග්‍යයාගේ පුත්.

പാ:—കേന്ദ്രവും ഉത്തരവും വേർതിരി, തെക്കും
 വിയോജിക്കുന്നു.

[illegible]

הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה זה?"
הוא ענה: "כן, זהו..."

0 10;—099—0 0 100,000,000.

שָׁמַרְתִּי אֶת-חֻקֵּי ה' וְלֹא יָצָאתִי מִצִּוְתוֹ:

നമു:-ദാസൻ നീയെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഇത് ശരിയല്ല
അവൻ ചോദിക്കുന്നു.

രാ:—നാട്ടു, മാറ്റമെന്നോ! ചൊല്ലിയിട്ട് എത്രയോ
 ചിന്താത് വിചാരം, കരപാപിക്കാരും, ബുദ്ധി
 താരതാമ്യം ഇതു മോശിക്കിട്ടു. എന്തു നവനി
 ിക്കുന്നത്.

എന്ന പാതയ്ക്കു മാന്യതയുണ്ടു്. ചാലപ്പള്ളി രൂടെ
തല പിരിച്ചു അല്പകാലം തിരിച്ചു. പിന്നെ അല്പ

ചോദ്യം:—ദാമോ, കുറ്റം ഉണ്ടോ അവിടെ?

பாடி:—2 அங்கு.

ഭാര്യ: — എന്നാലും വെക്കില്ല.

കുറുപ്പിന്റെ അടിമകളായി.

மேல:- பி. சி. குமாரசாமி நாயகர்

ഈ അഭിമത നിർദ്ദേശം പാലിയം കമ്മിറ്റി വിട്ടു കൊടുക്കുക. അതിനാൽ മുന്നെ ചർച്ചയ്ക്കും വോട്ടെടുപ്പ് ചെയ്യാനും പാടില്ല.

ഇതിനിടെ കുമ്പളവും രാജനും തമ്മിലും ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണം നടന്നു.

കമ:—എന്താ മോട്ടോ, മോട്ടോ ഞാൻ വലിയ ശല്യക്കാരി ആയി ഇല്ലേ?

രാജൻ—കമലം, പാറക്കുളിരെ ഈ വിധമൊന്നും കളി
 പിക്കരുത്. അതും എന്റെ ശൗചിത്വമാണ്.

കുറിപ്പ്:— ചാലത്തു മേപ്പാ? അതിൽ പൊന്നമല്ല; നമ്മുടെ
ചാലല്ല?

മാന: **◆ അസ്തിത്വം കളിയില്ലാത്ത ഉദാഹരണവരും.**
 നിർദ്ദേശവും പ്രായവും അല്ല; പഠിച്ചു അതു
 'മുഖ്യം' 'മുഖകാഴ്ച' എന്നിവയെ അധികം കളി
 കോലം വാങ്ങാൻ നമുക്കും നമ്മൾ

കു2:—നാമതെന്തു? എന്റെ നാമം എന്തായിട്ടു.

മാതൃക:—(1) 21 Co. യു.എം. ഡെവിഡ്സ് മതി. ഇനി
 2000 ന് നിയമിക്കുക.

കമ്മിഷൻ ഓഫീസ് ഇൻ്റെ അംഗീകാരം കിട്ടാത്ത പക്ഷം ഓരോ വർഷം 1% ഇൻഫ്ലേഷൻ കോർറക്ഷൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ന്യായമായതാകുന്നില്ല.

உறுதி: — கருவியைப் பயன்படுத்தி நுண்ணுயிரிவளத்தை உயர்த்தி, உயிர்வளத்தை உயர்த்தி, உயிர்வளத்தை உயர்த்தி.

க.ம. — காவிரிப்பேரம் ஐயில் வணங்குதலுக்கு வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களா?

രാജ:—ഇതാ തുടങ്ങി. റിക്കത്തം മാത്രമല്ല പരാമേധം കൂടിയുണ്ട് എന്ന് വിളിച്ചറിയിക്കാനല്ലേ? ഏതു ജാതിയവനായപ്പോൾ വിശേഷം?

കുറ:—പത്രത്തിൽ കാണാത്ത വിശേഷമാണ് എനിക്കറിവില്ല. എന്റെ പാത്രവും അതാവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്തെങ്കിലും.

രാജ:—ഓഹ പൊതുശേഷിപ്പൊക്കും എങ്ങിനെയൊക്കെയോ പൊലുമില്ലേ?

കുറ:—എത്ര പൊതുശേഷമെന്നു. —സ്വാർത്ഥമത്സരങ്ങൾ കൂത്താട്ടങ്ങളല്ലാതെ ഈ പൊതുശേഷങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ടോ?

കമ:—ഓഹൊ! കുറച്ചുവെട്ടൻ പക്ഷ ആൾ തന്നെ! കുറച്ചുവെട്ടൻ സ്വാർത്ഥതയില്ലേ?

കുറ:—അതു സാധാരണമനസ്സുകൊണ്ടും ഉള്ളതാണ്.

കമ:—മനസ്സുമാത്രം പൊതുശേഷമെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ പൊലിയല്ലേ?

കുറ:—അല്ലല്ല! കമലം ഉത്തരം മിട്ടില്ലാത്തതല്ലേ.

കമ:—പണ്ടു മിട്ടിയിട്ടല്ലായിരിക്കാം.

കുറ:—നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാം? കനകമംഗലം തന്നെ ലോകം!

കമ:—തിരുവനന്തപുരംകൂടിക്കണ്ടിൽ വേരുകൾ മുറുപ്പായി! രാജൻ കമലത്തിനെ അത്യാവേശമായി ഒന്നു നോക്കി. കമലം അതിന്റെ സ്വരം കേൾക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും നമുക്കു വ്യധാരോഗി രോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു കമലത്തിന്റെ പ്രസംഗം മാറിയിട്ടു.

കമ:—സ്വാമി, ഈ നഞ്ചി ഓൺ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക.

വു:—സ്വാമി എന്തെന്നു വിളിക്കരുതെന്ന് എത്രപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു കേൾത്ത! അയാൾ, എന്തൊക്കെ വിളിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കമ:—മറന്നോളം, എങ്കിലും! ഇനി അമ്മയോ എന്നു
 വിളിച്ചു കേൾക്കാം. ഓ, നമ്പൂരി അമ്മയായിരിക്കുന്ന
 കൊച്ചു മനോള കണ്ടു! എവിടെ നിൽക്കും തോ
 നമ്പൂരി

വ്യ- അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മനസ്സിലെ അറിവിനെ
 അന്യരോട് പങ്കുവെക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ
 ധർമ്മം. എന്തുകൊണ്ട്? നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ
 വലിയ വෙනെത്തുറയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതം
 കീഴ്മതടം. അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ
 പ്രതി, ഇതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ ജീവിതം
 അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മുടെ ജീവിതം
 നമ്മുടെ ജീവിതം!

Q2: -- கனம், இம்மாதிரி ஒரு கால்குலேஷன்.

പ്ര:— സാക്ഷാത്കാരികൾ എന്താണ്?

കു:- ജാതുകി, തിരുവാതിരയെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം സഹജമായിത്തന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു. അതിൽ ചിന്താശക്തിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് ഓരോരോ ദിവസം.

வி'—என்று பொதுவாகக் கொள்ளலாம்.

കുറ:-ഇതാ കേരളം, നമ്മുടെ പാട്ടാണത്രേ (കെ-1).

[illegible]

കുറിപ്പ്:— മലയാളം എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ବାଣୀ:—ପ୍ରାଣ ୨୪୫୭ କୋଟି, ୩୫୫୦, ୫୫୦୦, ୫୫୦୦.

കു:—ഓരോ! ബഹളമേതെന്നു.

കമ:—ഇതു ഭാഗന്നിൽ ഏതിയ ചാമന്നാന്റെയും ചെറിയ
ജോളി കയറിപ്പോന്നാണെന്നു ചിലർക്കുണ്ടല്ലോ. ഈ ഇട്ട
കുടുംബത്തുപുറം മുതൽക്കുനോക്കുകയാൽ ചെറിയ
ജോളിക്കല്ലു കയ്യുതയുപിടം.

കു:—ചിലന്നാന്റെ—ഓരോന്നാരിനും പ്രകൃതിയും
തന്നെ എന്നു.

വു:—അല്ല! കുറച്ചു ഭാഗക്കൾക്കു? ചെറുപ്പക്കുറി
കുറുപ്പു നല്ലതാണെന്നു കരുതുന്നതല്ല.

കു:—നല്ലതല്ല കാരണം എന്താണു? ചെറിയ കുറുപ്പ്
കൊണ്ടാണല്ലോ. ചിലന്നാന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു
വളരെ ഭോഷയുണ്ടു്.

കമ:—ഹ! ഹ! ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ നല്ലതും.

കു:—നീക്കമെന്നു ചിലർ കരുതുന്നതല്ല! ഇതു ചില
കുറുപ്പ്.

കമ:—അങ്ങനെയോ! അതു ചിലന്നാന്റെ?

വു:—ഇതു ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ ചിലന്നാന്റെ
പ്രകൃതികൾക്കുണ്ടല്ലോ. നല്ലതും കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ
കുറുപ്പാണെന്നല്ല. കറുപ്പും കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ
ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ. ചിലന്നാന്റെ
കുറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ.

കു:—ഇതു ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ
കുറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ.

കമ:—അതു ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ
കുറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ.

കു:—അതു ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ
കുറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ ചിലകളിൽ കറുപ്പും ചിലന്നാന്റെ.

കമ:—എന്തുകൊണ്ട്?

കമ:—ഈ മനോഭാവത്തിൽ അകപ്പെട്ടാലോ?

കമ:—ഒപ്പോടു മോശമായി തീർന്നുപോയോ?

കമ:—ഭാഗ്യം നൽകിക്കൊള്ളൂ?

കമ:—മനസ്സെടുത്തു നോക്കൂ. ഒപ്പോടു മോശമായി തീർന്നു, ഭാഗ്യം മോശമായി തീർന്നുവെന്ന് സിദ്ധിക്കുകയോ?

കമ:—അത് നിശ്ചയിച്ചല്ലേ?

കമ:—ആദ്യ നിശ്ചയിച്ചു, പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ചൊരു ധർമ്മം നിശ്ചയിച്ചോ?

കമ:—നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

കമ:—ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചു, ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചു, പക്ഷെ നിശ്ചയിച്ചു.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചൊരു ധർമ്മം നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

കമ:—നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ. നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ.

തന്നെയാണെങ്കിൽ, ആ ആശാവിന് അസ്വത
 ന്നത എവിടെ? ലോകവും ആ സ്വതന്ത്രസ്ഥാപ
 നത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണു പരിഭവമേതും. സ്വാതന്ത്ര്യ
 വാങ്ങാൻ ഇപ്പോഴാണ് എന്നും അസ്വതന്ത്രനായി
 ിക്കും. ഉള്ളവർ എന്നും എവിടെയും സ്വതന്ത്രൻ
 തന്നെ. അതിൻ ഇടവു പെരുമ്പടയോ, ജലാശി
 നേയും, ചെറിയുണ്ടയേയും, തുടങ്ങിയതും കേൾപ്പു
 ള്കിട്ടു. പാശ്ചാത്യ പാശ്ചാത്യ, പ്രവർത്തിക്കുന്നതു
 പ്രവർത്തിക്കും. അതിനു പ്രമാണം മനസ്സാക്കിമാത്രം.

കമഃ—എന്തെ കരുപ്പടാട്ടാ, സ്വതന്ത്രമായില്ല? ഞാൻ പറ
 യ്തില്ലെ നേക്കത്ത. പരിസ്ഥിതിയർക്കംകൊള്ളാം
 വിചാരിച്ചാണു കരുപ്പടാട്ടന്റെ ആദർശങ്ങൾ.

രാജഃ—കരുപ്പ് ഇവി എന്നു പോകുന്നു.

കമഃ—രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു ഉള്ള.

രാജഃ—അദ്ദേഹം നമുക്കു ധാരാളം സമരമുണ്ടല്ലോ.

ഈ സമരം ഒരു വേദവേദം മാറിയാൽ കലാശി
 നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അതൊക്കെ സമസ്ത പി
 ിക്കാരു.

ഇതസമരം കിട്ടിയിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ നോക്കി
 ഒരു വേദം സംഭാവനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാ
 ഇന്ന.

ലക്ഷ്യഃ—ഇതന്നെ ആശാവിന്റെ കണ്ടിടുന്നാലായില്ല
 ല്ലോ. അതല്ല കണ്ടിടുന്നാലായില്ല എന്നു തിട്ടം
 മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ട്
 ഇതിനായി മാത്രം താമസിക്കുന്നു എന്നു മറ്റും.

കിട്ട. അതിന് അനന്യരേ? ആ സ്വാമി ചെന്നു
 കരുപ്പിന്റെ പണിക്കരെയും അപ്പോഴും എന്തൊ
 രെക്കു പറഞ്ഞു എന്നും, അതിൻ ചന്ദ്രമാസം എട്ടു
 ന്തിരിക്കുന്നു എന്നും കേട്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെ

ലക്ഷ്മി:—ആരെ നമുക്കിനി ആരെക്കൊണ്ടാണു സംബന്ധം ചെയ്യിക്കേണ്ടത്?

കുറു:—ഇതു ചോദിക്കേണ്ടത്? അവരോടു ചോദനവൻ യോഗ്യൻ തന്നെ. അതു കേട്ടാലും നിശ്ചയിച്ചതാണ്. വിവാഹ നാൾ മേനോൻ ചോർ മാറുമോ.

കിട്ട:—ആത്?

കുറു:—മാതൃനേ ചോർ.

കിട്ട:—വിവാഹം ചെയ്യിക്കട്ടെ മുട്ടേമുട്ടേ മുഖം ഒരു പാൽ മാത്രം.

കിട്ട:—കൊണ്ട് നിറമായിരുന്നല്ലോ.

കുറു:—അത് ചിരമായിട്ടുണ്ടല്ലോ? കേൾക്കാൻ തോന്നുമോ?

കിട്ട:—എന്തിനും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്തു ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട്? എന്തെന്നാൽ കേൾക്കുന്നവൻ വകാജ്ഞാതിരിച്ചാൽ അതിന്നുണ്ടാ?

കുറു:—അത് എന്തിനും പ്രത്യേകമല്ല? ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുക? അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവനെ നാലിന്നും പൊതുവായതാക്കിത്താൽ? അവനോടു നമുക്കുല്ലാക്കും കേൾക്കാൻ വേണ്ടുന്നതാക്കിത്താൽ? ആ കേൾക്കുന്നവന്റെ കേൾക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും.

കിട്ട:—കേൾക്കുന്നവൻ എന്തിനും കേൾക്കുന്നവൻ?

കുറു:—അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ. അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ. അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ. അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ.

കിട്ട:—അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ.

കുറു:—അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ. അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ. അതിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവൻ.

കിട്ട:—എന്തിനും സംഗതിക്കുമെന്തു.

കു:-നമ്മുടെ കഞ്ഞി മാറ്റാമല്ലോ ഭാഗ്യവാരിപ്പാടെന്നോ. ആ പാറപ്പുണ്ണി വേട്ടക്കുറുപ്പി-ഹി ആമാസകരം. കേരളത്തിലെ ഹിരിക. കരള മാറ്റം കൂടി. ഗോഹി:

കിട്ട:-ആഹാ, ആകട്ടെ, എന്നാൽ അങ്ങനെയെന്ന കരളപ്പ. കര മരണാധിഗമി, അതുനടക്കട്ടെ. എങ്കിലും, കരളത്തിലാടി. വിവിധ വാഗ്ദാനം.

കിട്ടവിജയുടെ ഭാരമാസകരം വിവിധമാണ്. എന്താണു പഠയ്ക്കുന്നതെന്നറിയാതെ അങ്ങനെയെ എഴുതാനാവാത്താകുമ്പോഴാണ് നമുക്കു. അപ്പോഴാണ് കരളം മാറ്റിയുപയോഗിക്കുന്നത്. ആ കനകാധിപ കയ്യിൽ അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദാനം കൂടാതെ കൂടാതെ കിട്ടവിജ പഠയ്ക്കുന്നു.

“എങ്കിലും-ഇന്നുമുതൽ എന്താണു പഠയാകും കൂടാതെ നി പഠിപ്പുമാളികയിൽ കയ്യിൽ. കേട്ടോ.” അപ്പോഴാണ് ഭാഗ്യം അസാധാരണമായി കലിശപ്പെട്ടതിൽ പെട്ടൊരു സ്ത്രീയെക്കൂടി കരളം ഈ അങ്ങനെയൊപ്പാടെ ഇങ്ങനെയൊരു ആത്മാർത്ഥതയോടെ ചോദിച്ചു, “അതിനു കാരണമെന്തെല്ലാം”

കിട്ട:-ഹി, കാരണം ചോദിക്കാൻ നിന്നു അപമാനമായി പാലംപോലെയെ കേട്ടുകൊള്ളണം.

കരളം നിന്നുപോയി. ഈ ആത്മാർത്ഥതയെ പലരും അവിടെ ഓടി എത്തി. സംഗതി എന്താ. സംഭവം കണ്ണാകണ്ണികൾ മാറ്റം കൂടി.

അദ്ധ്യായം ൫.

(തരണിനാദം ശ്രവണമതഃ)

വിവാഹപ്രായം അതിവൃദ്ധിയിലുള്ള ഒരു വൃദ്ധ ശ്രീമാൻ നാമധാര്യത്തിൽ നിന്നു കരകൊണ്ടു കൂടി ബലിയിക്കേണ്ടതാണെന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള വിവാഹമന്ദാരിയെന്നതിലും, രണ്ടു പേരോടുമുള്ള അതിവൃദ്ധ്യകൊണ്ടും, അവരിൽ ദ്രവ്യധിഗ്ദ്ധനും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും, അക്കാളും സ്വയംവർദ്ധനായും അദ്ദേഹം ഈ വൃദ്ധ പാശത്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവരെക്കുറിച്ച് പുറമെത്തോർ അധിമേധാവികളായിരുന്ന നന്ദാദാസി കറുപ്പാറത്തു വാങ്ങുകേട്ടാലും കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു വൃദ്ധം അധിമാനകൃതം കൊണ്ടു നീവ വിശ്വസിച്ചു തന്റെ കുടുംബത്തെയും തന്നെയും പാടി അതിവൃദ്ധനായി സംസാരിച്ച ഭാഗ്യക്കറുപ്പാ മാളികയിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കറുപ്പുകോലാസ്ഥനായി. കൊച്ചുകറുപ്പിനോടുമേ കോലം കമലത്തിൽ ചെലിക്കേണ്ടതാണെന്നും. അതിൽ കമലത്തിനുള്ളതു മാളികയിൽ അത്ര ധാരാളമായിപ്പോകരുത് എന്നു ഉപദേശം മാത്രമായിരുന്നു. ചെക്കു കറുപ്പിനോടുമേ കോലം കൂടി ആ ഉപദേശത്തിൽ ഉഗ്രാബന്ധനായി നമസ്കരം ചെയ്തപ്പോൾ ഏതാണെന്നു. കിട്ടിയിട്ടുള്ള കോലിപ്പുറത്തു. പ്രകൃതപ്രശാന്തതയോടൊന്നും. ആരോളത്തിൽ ഒന്നോളം നല്ല പ്രാവശ്യം മാത്രമേ ഓടിച്ചാക്കിയാ കോലമുണ്ടായിട്ടുള്ളു. അത്ര കമലമാകട്ടെ അന്നോക്കു കാണിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ ഈ കോലാർക്കത്തിന് പ്രാവശ്യമായ എന്തൊ കാണമുണ്ടെന്നു സമയം അറിയാമായിരുന്നു. കാലോത്തരതയും ഓരോ കാലം പരയുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

രാ:—ഞാൻ അറിഞ്ഞതാണമിട്ടു.

വു:—ആകട്ടെ, ഞാൻ ഒരു സ്വകാര്യ ചോദ്യം ചെയ്താൽ പാടില്ലാത്തതാണോ?

രാ:—പറയാവുന്നതാണെങ്കിൽ പറയാം.

വു:—അതു പറഞ്ഞാൽ ചോദ്യം-ഞാൻ കട്ടൻ ഒരു അമ്മ അന്യോന്യമായിട്ടു പറയുമോ?

രാ:—കാട്ടു അറിയാതെ എറിക്കൊന്നും വാക്കു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

വു:—എന്തായിവുമാകട്ടെ, പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. അമ്മയനെ പറിക്കരുതെ!

രാ:—ഞാൻ ആമയും പറിക്കുകയില്ല.

വു:—മതി, ആ വാക്കുമതി. കൂടലും കട്ടനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ.

രാ:—ഇതു സംശയമെന്തു്? ജനനമുതൽ അവളുടെ കൂട്ടുകാരനും സ്നേഹിതനും സഹോദരനും ഇവരും ആരും അറിയാത്തതൊന്നും അറിയാതെ സ്നേഹം എന്നു മിന്നിക്കാരുമല്ലാതെ പിന്നെയൊന്നാണല്ലോ?

വു:—അതല്ല എന്റെ ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

രാ:—പിന്നെ?

വു:—കാമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നാണ്.

രാ:—അതെന്തിനറിഞ്ഞുകൂട. എന്റെ അറിവിൽ ഇല്ല. സ്ത്രീകളുടെ മിന്നുവഴിയിൽ എത്രയെന്തെങ്കിലും തിരിയുമെന്നും എന്തിനും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

വു:—അതു ചോദിക്കട്ടെ, കട്ടൻ കഥയെഴുതിയ വിവാഹം ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നു് അത്ര നിശ്ചയമുണ്ടോ?

രാ:—വിവാഹിച്ചു. എന്തൊക്കെത്തന്നെ പറയുക. ഇതു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പറയേണ്ടതൊന്നുമില്ല. ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് ആപൽക്കരമല്ല. വൃദ്ധന്റെ നിശ്ചിതപ്രായം മാത്രമേ എടുത്തതിൽതന്നെ തരൂ.

രാജ:—സഹായിക്കാനാണെങ്കിൽ എന്റെ പ്രഭുവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെയോടിച്ചെന്നതെന്തിന്?

വ്യ:—നിന്റെ ആഗ്രഹം നമുക്കെന്തു പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതും ആണോ, അജ്ഞാതമായിട്ടുണ്ടോ?

രാജ:—എന്തൊരു പ്രഭുവെന്നു മാത്രമല്ല.

വ്യ:—ശരി, നന്നു. അപ്പോൾ കമലത്തിനോടുമുള്ള ബന്ധിതവരൻ അനുഗ്രഹമനുഷ്ഠിക്കുന്ന നിന്റെ ദ്രവ്യവിശ്വാസം.

രാജ:—എന്തെന്താർ ചൊല്ലുന്നില്ല.

വ്യ:—ചിലന്നു എന്നൊക്കെ. ചെറുക? ശേരശ്ശെട്ട.

രാജ:—സാധി, ഞാൻ അവിടുത്തോട് എന്നല്ല ഒരു ജീവിമോഴാ മനുഷ്യനിൽക്ക് ഒരു ദ്രോഹവും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നെപ്പോലെ ഇങ്ങനെ വിവേചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

വ്യ:—കൂടാ, നിങ്ങൾ ഞാൻ വിവേചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നില്ല. നിന്റെ ഏതോ എന്നെ ഇറക്കുകാണിപ്പുക. ഞാൻ ഏതൊരു ബന്ധം ഇറക്കുകാണിക്കാം.

രാജ:—സാധി, പ്രഭുവും ദ്രവ്യവുമായ ഒരു കൃതസ്സന്റെ ഏതോ, ആധാരമായിരുന്ന അവനോടുകൂടി ചെന്നിരുന്നതാണു ലോകത്തിന് നന്നു.

വ്യ:—കൂടാ, ശേരശ്ശെട്ടെപ്പോലെ ഞാൻ ചെറുകയല്ലേ. നിന്റെ വാക്കുകൾ എന്നെ നല്ലതൊന്നു നോക്കുക. കൂടാ, മൂലം ചെറുകയും, നിങ്ങളുടെ മോശാപട്ടിയെ നിന്റെ ഏതോ ആശയം അറിയാനിടയുണ്ടല്ലോ.

വ്യ:—സാധി, കമലമെന്ന ആശയത്തെ ഞാൻ അറിയുകയുണ്ട്. ഞാൻ എന്തൊക്കെ കാണിക്കുന്നു?

വ്യ:—ശരി, നിനക്കവൻ, നിനക്കു കമലത്തിനോടുമുള്ള പൊരുളെ കമലത്തിന് നിന്നോടും പ്രേമമുണ്ടോ?

രാജ:—എനിക്ക് വിവരമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു എന്റെ മുൻപ് ഒരു ബാധിതനാണ്. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിൽ അതിനെ എനിക്ക് അറിയാമായിട്ടില്ല.

൮:—ഇല്ലെന്നതന്നെ വിചാരിക്കുക, നിങ്ങൾ അനന്തം
 ഗതി എന്തു? ചേക്കാതെ, കേവലമുപാശ
 സ്ഥിതിയും സൗന്ദര്യവും ഉള്ള ഒരു വൃത്തിയെ വിചാ
 രിക്കുക. നിങ്ങൾ സ്വർത്തിയെ സഹിക്കാൻ
 തയ്യാറാണോ?

രാജ്യ:—കുടുംബത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള അനേകം നേതൃത്വമുള്ള
 സ്കോൾ വിദ്യാലയം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു.

വ്വ: - ഇക്കാര്യം ഹൈക്കോർട്ടിലേക്ക് എന്ത് എന്ത് വിധേയം?

രാ:—ചുമടിക്കുന്നു. എന്താ ചിത്തം വെച്ചുവെന്ന് എ
 നിക്കു വിശ്വസിച്ചിട്ടു. കഴിവു കിട്ടാത്തതും എ
 നിക്കാശിച്ചിട്ടു. അതിനാൽ ജീവാവസ്ഥയും കഴി
 ന്നതും ശിശുവുമായവരും അത്രയും ധ്യാനമുമാ
 അനുഭവിച്ച് അദ്ദേഹം കൗഞ്ചലത്തു പറഞ്ഞിരുന്ന
 നാടകം അതാൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

വു:--കിട്ടുകില്ലെന്ന് എന്താണു നിങ്ങളുടെ?

ജ:—അതുകൊണ്ട് സ്ഥിതിയും എങ്കൽ സ്ഥിതിയും താമി
 ലുള്ള വ്യത്യാസം കൊണ്ട് എന്തു ചുരുക്കം നിശ്ചയി
 യിക്കാവുന്ന കാര്യമാണിത്.

വു:—എന്തെ പെട്ടെന്നും?

മാ:—എന്താ ഏത്യാ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു' എന്നെക്കൊ
ണ്ടു പറയിക്കുന്നു?

വ്യ:—എന്നു. ലുറ കേരളത്തിൽ.

စာ:- (၁) ဂါထာ၊ ကဗျာ၊ စကားပြော၊ အကျမ်းဂန်။

97:—നഷ്ടം വരിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നു?

രാ:—കടക്കാർ പറ്റാതെ വി.പ്രാ.വ.നമ്പ്യാ വിശദാഭിക
 ഉണ്ടാ. അപ്പൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകനെ കെ
 രുണിനായി പറ്റിക്കഴിഞ്ഞു.

൮: - ഇതു കുട്ടൻ എടുക്കുന്ന അറിഞ്ഞു?

രാ:—എന്നോട് ചെറുകുറ്റവും താമസവും താമസം വേണ്ടതി
 ആകുമെന്നും പറഞ്ഞു.

വ്യ:—അതർ പരമാർത്ഥമായിട്ടല്ലേ?

൦൨:—ഞാൻ ജനകീയ മതമനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുകയും
 അയർ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ
 പരമേശ്വരനായും വിശ്വനാഥനായും അദ്ദേഹം അത്
 അംഗീകരിക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൽ
 നിന്നും ധർമ്മം തീർക്കണം. പക്ഷെ ഏതൊരു മതത്തിനും
 അതിന്റെ സ്വതന്ത്രതയുണ്ടായിരിക്കണം. അയർ
 തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മതത്തിനു ചില അർത്ഥങ്ങൾ
 ഉണ്ടായിരിക്കണം. അയർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മതം
 തന്റെ അർത്ഥത്തിന്റെ കരുവും പാപങ്ങളും ചേർന്നതാ
 യും. ചിലർക്കു മതം വേർതിരിക്കുന്നതും മറ്റുള്ളവർക്കു
 അർത്ഥമില്ലാത്തതും.

၅) — ဆက်လက်၍ အောက်ပါ အချက်များကို စစ်ဆေးပါ။

രാ:— അതായത് വായനയും, പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. എന്നാൽ ഇവയെ ചിന്തിക്കുക. ഇവയെ എന്റെ ഉദ്ദേശത്തോടനുസരിച്ചായിട്ട് ചെയ്യാം. അതിനാൽ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

൧-൪൪' അറ്റിന്റ അതാൽ മോറിയോസ്

ഉ - അതെങ്ങനെ? ഇത്രയും വലിയൊരു കാര്യം ചെയ്യാൻ യതിക്കന്മാർ സന്നദ്ധരാണ്. ഇവർ ചാണിക്കുന്നത് എന്റെ കഴുത്തേപ്പോലെയും ഏകദേശം നൂറുകൾ പാവനായിരുന്നെന്നു കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവർ ആദ്യമായിട്ട് എന്നുമ്പോൾ വിചാരിച്ചതുപോലെ.

ပု:—ဤ သာဓုသမ္ဘလေ!

စာ:- ကလေးစာအုပ်

பு:—என்று சொல்லி வருகிறார்களா?

രാ:—അയ്യോ! ഭേദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ൫൭൦ മരണം വരുന്ന
 എന്നാണ് എന്റെ വിചാരം.

വ്യാ:—കമലം അനുകൂലിക്കാണെന്നുവരികോ?

രാ:—എന്നാലും അതുവരെ നിന്ദിക്കത്തക്ക ഒരു വസ്തുവായിട്ടുണ്ടാകാം.

വ്യാ:—അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി?

രാ:—അതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ.

വ്യാ:—അപ്പോൾ അത് എന്തെന്നു പറയാൻ അസാധ്യമായിട്ടുണ്ടാകാം.

രാ:—എന്നാൽ അത് എന്തു പറയാനായി തന്നെക്കുറേപ്പോൾ. അതു പ്രാണനുകൂലമാണോ?

വ്യാ:—എന്തു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ.

വ്യാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—എന്തു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

വ്യാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

വ്യാ:—എന്തു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

വ്യാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

വ്യാ:—എന്തു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

രാ:—അത് എന്തു പറയാനുള്ളതെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ?

വു:—അരികണം. ആത്മാവശ്വമാണ്. അപരമം കട്ട
നൈക്കൊഴു നിവാരം ചെയ്തിക്കാനാണു ഇപ്പോൾ
യിൽ അതു മേൽമുറയിൽ നടത്തുന്ന ഭാരം തോൻ
എന്നു.

രാ:—എന്തു പറഞ്ഞാലും എന്തിനാണിത്.

വൃദ്ധൻ തന്റെ നഞ്ചി അഴിച്ചു് ഒരു ബുദ്ധ് രാജാൻ
കുട്ടിയെ കാട്ടുതു. രാജൻ അതു ശിശിച്ചു. അറിച്ചും തോക്കി,
അതു വാവിടാതെ നീക്കം ചെയ്തു.

രാ:—അവിടുന്ന് അതെന്നു പറയലും എന്തെന്നു ചോദിക്കാതിരി
ഇങ്ങനെയുള്ള നിർമ്മാണത്തെ

വൃദ്ധൻ രാജന്റെ ചെയ്തിൽ എന്തൊരു മന്ത്രിച്ചു. രാജൻ
ചെയ്തതു തെളി ചിത്രം നീക്കം ചെയ്തതായി നിശ്ചയിച്ചു.

വു:—നി വിചരിക്കേണ്ട, തോൻ പറയുന്നതു ചോദ്യം ചെയ്
യ്യുക.

രാ:—സഹമി. എന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നു. തോൻ അറിവില്ലാ
തെ പറഞ്ഞതു കേൾക്കണം.

എന്നു പറഞ്ഞു വൃദ്ധൻ കരളുപിടിച്ചു നാശം സംഭവി
ക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചു. വൃദ്ധൻ വിചാരം സമാധാനം രാജ
ശോഭനം വിളിച്ചുവരുത്തിച്ചു.

വു:—കട്ട-നി കട്ടാ വൃദ്ധനാണിത്. ഇവിടെ എന്തൊരു
എവിടെയും നിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ച് സമാ
നം ചെയ്തി എന്നു കേൾക്കുക. നിർമ്മാണ
ച്ചുതന്നെ അത് പറയുന്നതും പുറത്തുപോകരുത്.
ഒരു ചിന്തിച്ചാലും അതിനുള്ളിൽ നിന്നു എന്തൊരു
വൃദ്ധനും അതിനുള്ളിൽ-അതിൽ തോൻ എന്തൊരു
ചെയ്തതും ചെയ്തതും എല്ലാം ചോദിച്ചുവരുത്തുകയും
വരിക.

രാജൻ ചോദിക്കുന്നതും പറയാൻ കേൾക്കാതിര
ന്നില്ല. അന്നുവെഴുത്തുകാരൻ എഴുതുന്നതും ആ സമയം

മേൽ പറഞ്ഞതിൽ വ്യാപരിച്ച്, 'വൃദ്ധനെ നാലരം വീക്ഷണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നതുമുട്ടു. സ്വപ്നവിദ മന്ത്രം താഴെവിട്ടു മറ്റൊരുതരം എന്താണിതെന്ന് ആ യുവയെ ചോദിക്കുന്നു.

വൃ:—കുട്ടാ പഠിക്കുകയും കണ്ടതും കേട്ടതും എല്ലാം വെറും തന്നെ. ദൈവത്തിൽ പരമൊണ്ണമെന്നും സ-അതിവലം വിട്ട്. മേൽ ചോദിച്ചു. ദൈവത്തെ ചോദിക്കാൻ വെറും. കുട്ടാ അറിയുകയും. സ്ത്രീകളും എട്ടാം വിശ്വാസിക്കത്തക്കതല്ല. നീ വൃദ്ധനാക്കേണ്ട. എന്തെന്നും സ്വന്തമായി മേൽ നിൽക്കുവാനായി തന്നെ. ഇതാമെന്നും.

കുട്ടാവിളയുടെ കോപമർത്തനും കേട്ട് എല്ലാം അംഗീകരിച്ചു. തന്റെ പാപങ്ങൾ മാനുഷരൂപത്തിൽ ഇല്ലാത്തതായ പാപമല്ലി പാപമല്ലി വെറും. നീ വെറും. അയാൾ ഇതവയെ താഴെവിട്ടു കോപമർത്ത കീഴ്വര മേൽ ചോദിച്ചു. മറ്റൊരുതരം മറ്റൊരുതരം.

ക:—എന്ത്, ആ താഴെത്തന്നെ വെറും. അയാൾ നീ കണ്ടിട്ടും അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. അയാൾക്ക് മേൽ വെറും.

വ:—എന്തു കേൾക്കും?

ക:—എന്തു കേൾക്കും മറ്റൊരുതരം.

വ:—അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. അയാൾക്ക് മേൽ വെറും.

ക:—അയാൾക്ക് മേൽ വെറും.

വ:—എന്ത്, അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. കുട്ടാവിള അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. അയാൾക്ക് മേൽ വെറും.

ക:—എന്ത്, അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. കണ്ടവന്റെ പിന്നെ മേൽ. എന്തിന്? എന്തിന്? അയാൾക്ക് മേൽ വെറും. അയാൾക്ക് മേൽ വെറും.

അകമെ സന്തോഷത്തോടും പുറമെ സന്താപത്തോടും കമലത്തിന്റെ മുറിയിലെത്തി. കമലം അപ്പോഴും ചിന്താഗ്രസ്തയായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

പാ:—എന്താ കമലം ഈ കേട്ടത്?

ക:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

പാ:—കഷ്ടം, അച്ഛൻ ഇത്ര വിവരമില്ലാത്തവനായല്ലോ!

ക:—മ്മീ, അച്ഛൻ വിവരമില്ലാത്തവനൊ-ത്തും എന്റെ മുമ്പാകെ വെട്ടും. നിന്റെ തലമുടിയൊക്കെ പറത്തിയതാത്.

പാ:—ഞാൻതന്നെ തലകുടിച്ച് ലോറിഞ്ഞതാത്.

ക:—നിന്റെ കണ്ണു കലശലായിരിക്കുന്നതെന്ത്?

പാ:—കമലത്തിനെ ശകാരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞിട്ട്-ഏതിലും എന്തായിരിക്കും കാരണം.

ക:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

പാ:—നമ്മളൊക്കെ പ്രായംവെണിരിക്കുന്ന പെണ്ണുക്കളല്ലേ. അതുകൊണ്ടിനി ചേട്ടന്റെ അടുക്കൽ കിടന്ന ധികം കളിക്കരുതെന്നായിരിക്കും.

ക:—ആരു കളിച്ചു എന്ന് കളിക്കണം-എന്തെങ്കിലുമൊ വെട്ടു.

പാ:—അതിൽ നമ്മൾ പങ്കിടുകുന്നതെന്തിന-തന്നെത്തന്നെ അടുക്കലൊക്കെ നോക്കുന്നതല്ലയോ?

ക:—നിന്റെ ഉപദേശമൊന്നും ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. നീ പോയി അമ്പലമുക്ക് പോയി ഒന്നിവിടെ വരണം എന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചതായി പറയണം. ഞാൻ ഇനി പുറത്തിറങ്ങുകയില്ല.

പാ:—പുറത്തിറങ്ങാതിരുന്നാൽ?

ക:—എന്റെ കാൽ ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം. നീ പറയുന്നതു കേൾക്കുക.

അ:—എന്നാൽ ആവശ്യമുള്ള പദ്ധതിയും പത്രവും എല്ലാം അവിടെനിന്നും വരുത്തി ഇവിടെ ഇരുത്തുവാൻ വാഗ്ദാനം കൊടുത്തു.

ക:—ആരു കൊടുത്തു?

അ:—രാജൻ കൊടുത്തു.

ക:—പോയോരാജൻ?

അ:—പോയത് അവിടെനിന്നും കൊടുത്തതും പറയുമാറിത്തന്നു.

ക:—അതേ, എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

അ:—കുറവുണ്ടുണ്ട്.

ക:—അതെന്താണ് കുറവ്? എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

അ:—പോകുന്നതിന് മുമ്പായി കാലികൾ.

ക:—എന്തുകൊണ്ട് സൂക്ഷിക്കുക?

അ:—ധനികൾക്ക് കഴിവുപോലെ വ്യത്യാസം സാമാന്യമായിട്ടാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. കഴിവുപോലെ ഭാഗ്യവശമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. കഴിവു ധനികൻ എന്ന വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകില്ലെന്നിരിക്കാതെ കാലം കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു.

ക:—എന്താണ് അത്? എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

അ:—അതാണ് വ്യത്യാസം.

ക:—അത് കേൾക്കാൻ ഇവിടെ വരുത്തും. രാജൻ അധികം വരുത്തില്ല.

അ:—എന്തുകൊണ്ട്?

ക:—കുറവ് വരുത്തും, രാജൻ ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്തില്ല. അവിടെ സാമാന്യമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതും വരുത്തില്ല.

അ:—ആകട്ടെ, അത് വരും.

അവിടെനിന്നും അവിടെനിന്നും കരുതുന്ന സാമാന്യമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതും അവിടെ ഇരുത്തുവാൻ പോയി. കരുതുന്നതും അവിടെനിന്നും വരുത്തില്ല.

പാദശ്ശി നേരെ സ്വമാതാവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു പോയത്. തത്സമയം നടന്നസമേവങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞു ജാനകീത്തമ്മ “ഓ-ശാസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊന്നൊ കൊച്ചു കണ്ണുങ്ങളോടു പറയേണ്ടത്. പെണ്ണുങ്ങളായാൽ ആണുങ്ങളിരിക്കുന്നിടത്തുപോയി കളിപ്പിച്ചാൽ” എന്നെല്ലാം മനസ്സാക്കിക്കു വിപരീതമായി പുവസ്വകൊണ്ടു സന്തോഷാബ്ധിയിൽ കളിച്ചു കളിക്കുകയായിരുന്നു. പാദശ്ശിയെ കണ്ട ഉടനെ,

ജാ:—എന്തടി പെണ്ണു കിപ്പോയോ?

പാ:—ഓഹോ അമ്പലാഗമയെ ആളായതു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ജാ:—ഇനി അവരെയാണു ഓട്ടിക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട് വഴി.

പാ:—അപ്പോൾ ഇതമ്മ ചെയ്തിട്ടുതാനോ? അങ്ങനെ വരട്ടെ.

ജാ:—ചിന്നല്ലാതാൽ. നിന്റെയച്ഛൻ വന്നൊ ഇതു ചെയ്യിക്കാൻ.

പാ:—ജന്മം രാവുവഴക്കുറ്റിന് എന്തെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന്.

ജാ:—ആരു പറഞ്ഞു?

പാ:—അദ്ദേഹം.

ജാ:—ആരോട്?

പാ:—എന്നോടുകുന്ന.

ജാ:—ആഹ! അത്രേയ്ക്കായോ? നീ എന്തു പറഞ്ഞു?

പാ:—അമ്മയോടു ചോദിച്ചു പറയാം-എന്നു പറഞ്ഞു.

ജാ:—എടി. അങ്ങനെയൊന്നു വിചാരിപ്പിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ ആണുങ്ങളോടു ചവുട്ടിത്തേല്ക്കും.

പാ:—എന്തിക്കിതൊന്നും മേലേ.

ജാ:—മേലേ, ഫ. അസന്തെ, മേലേ, ക്ഷീരാനാ?

പാ:—അമ്മാ, അമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്താൽ ഇവിടുത്തെ സ്വത്തിൽ പകുതി നമുക്കു വാങ്ങിത്തരാമെന്ന്.

ജാ:—അതെങ്ങനെ?

ജാ:—എന്തൊ റ്റുവാഹാൽതിനു വരിമുണ്ടെന്ന്.

ജാ:—കണ്ടെങ്കിലും, കണ്ടെങ്കിലും, അമ്മയെപ്പോലെയല്ല പക്ഷി
മരകകാഴ്ചയെന്നുവെച്ചു.

പാ:—തമ്പി അമ്മയെ സംബന്ധം ഇവിടെ നടന്നി
യാൽ അതെല്ലാം സാധിക്കുമെന്ന്. അമ്മ
തമ്മിൽ വലിയ ഇഷ്ടാനുഭവമുണ്ട്.

ജാ:—അമ്മയെ വരട്ടെ കഷ്ടി പുറത്തു. അമ്മയെ ചെ
ല്ലിയാൽ ഇപ്പോൾ നന്നെ സംബന്ധം ചെയ്യുമോ?

പാ:—അതല്ലെങ്കിലും ചെയ്യും. ഇമ്മയെ ആ യാൽ കാഴ്ച
ത്തിൽ എടുപ്പമുണ്ടെന്നുവെച്ചു.

ജാ:—അമ്മയെ ചെയ്യിക്കാമല്ലോ. ഇവനെ ഞാൻ ഓടി
ക്കയറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. നീ കണ്ടോ!

പാ:—തമ്പി അമ്മയെ വല്ല വന്നാൽ അമ്മ?

ജാ:—നല്ലവനെ ഇപ്പോൾ കിട്ടുമോ. അമ്മയെ എത്ര
തെരച്ചിട്ടിട്ടെ സംബന്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്തോ!
അവിടെയെപ്പോ കൊള്ളാവുന്നവരായും ചെയ്തുകൊ
ടുക്കിട്ടു.

പാ:—അമ്മയെ ഇമ്മയെ ഇവിടെ വരുത്താമല്ലോ.

ജാ:—എന്നാൽ ഒംഗിയായി?

—

നിന്നു ബാലാജിയും വൃദ്ധനും ഒത്തുചിറ്റാത്ത മാതിരിൽ പ്രവേശിച്ചു. വൃദ്ധന്റെ മുഖഭാവത്തിൽ കഷ്ടതയുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു വേണ്ടി ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തു.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

വൃദ്ധൻ:—എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും. എന്താ, വൃദ്ധനും; എന്താ, വൃദ്ധനും.

അ:—എന്തു മിഡമെന്നറിഞ്ഞാൽ പറയാം.

വ:—നിശ്ചയം ഞാനാവാം ശിക്ഷിക്കുന്നവിയല്ലേ.

അ:—അറിയാം. എന്തിലും മാർഗ്ഗമറിയാം.

വ:—പറയാം. വിശ്വസ്യമല്ല. രാജൻ നായരാണ് അത് പറഞ്ഞത്. അവന്റെ അച്ഛനാ? വിടെ വിടെ? പറയണം.

അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ പ്രശ്നം അത്യന്തമായ സൂക്ഷ്മതയോടും സ്നേഹത്തോടും പെരുമാറ്റം വാൻ തക്കമാനസികാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആ തപസ്വിനിയുടെ വദനം, ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പൊട്ടുന്നതായിപ്പോയ ഒരു വേദാന്തത്തിന്റെ ജ്വാലാതീവ്രതയിൽ വെള്ള കരിഞ്ഞു വെണ്ണീരാക്കിപ്പോയി; ജലമയമില്ലാത്ത അധരങ്ങൾ നിറച്ചു; അർദ്ധനിമിളിതമായ നേത്രങ്ങൾ തുറിച്ചു കർന്നിട്ടു; ശ്വാസോച്ഛ്വാസനിബന്ധനത്താൽ മാവിടം വികസിച്ചു. ഈ ദിവ്യദേഹം വൃദ്ധയാഗ്രി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുവരും പരസ്പരം വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ട് അല്പനേരം വിമമിച്ചുപോയി.

വ:—അമ്മോ, പറയണം. അത് വലിയ തടസ്സമാണ്.

അ:—തൊന്നെന്തു പറയുന്നു?

വ:—രാജന്റെ അച്ഛനാ?

അ:—സ്വാമി! എന്താണിവിടം സംഭവിക്കുന്നത്?

വ:—എന്തിക്കിതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കാൻ അധികം വാഗ്വാദം ഉണ്ടാവിട്ടു.

അ:—എന്താണധികമെന്നറിഞ്ഞില്ല. അതെന്തായാലും ഞാനെങ്ങനെ ഇതിൽത്തരം പറയുന്നു?

വ:—അവിടുത്തെ ദീർഘകർശനശക്തികൊണ്ടോ, പുറം കർശനമാഗ്രം കൊണ്ടോ പറയാം.

അ:—അവിടന്ന് അയ്യംഗർഭിതമായി സംസാരിക്കുന്നത് എന്തിനു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

വ:—അത് അവിടന്ന് ഗർഭിതാത്മയമായിട്ടുതന്നെ.

അ.—എന്തിക്കിടത്താനും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

വ്വ.—തരി മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ പോടിക്കാം.

എന്ന ഒരു വെളി സാധാരണക്കാരനായി കരുതരുതെന്ന് ആദ്യമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

അ.—അങ്ങനെ ഞാൻ ഇതുവരെ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.

വ്വ.—ശരി. എന്നാൽ പറയാം. മാർക്കൻ അമ്മ ആത്മ പറയണം.

വീണ്ടും അവയായ്ക്കുടേ മാർക്കൻ തുടിച്ചു; അമ്മി ചെക്കരും വികസിച്ചു; അശേഷരും വിളറി വിറച്ചു; മുഖം ഗ്ലാനമായി.

വ്വ.—എന്തൊരു പറയാത്തത്?

അ.—ഈ ചോദ്യങ്ങൾ കെട്ടും നന്നല്ല. അമ്മയെ അറിഞ്ഞവർ സാധാരണ മാർക്കനെയും അറിഞ്ഞുമാല്ല.

വ്വ.—ഈ ഉത്തരമെന്തിന്? അറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ അത് പറയണം.

അ.—ഞാൻ ആരെയും ഉത്തരമില്ല. പാടയങ്ങളും പറയാവുന്നതും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മക്കളാണോ എന്നൊരു ചോടിക്കരുത്.

വ്വ.—അതൊന്നുമെന്തിനാകുമ?

അ.—പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കൂടുതലായി അറിയാനാകുമെന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണിത്.

വ്വ.—കാലികളെ കൃത്യമായിട്ട് എന്തിക്കിടത്താം. അദ്വൈതത്തിന്റെ പാശ്വ അർത്ഥവിളക്കുള്ള അമ്മ മാർക്കനും ഞാൻ അറിയാം. അവയുടെ വിചാരത്തിൽ കലങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ട് നാലുപേരിൽ ഒരാൾ ഞാൻ തന്നെ. 'വേദിക' എന്നപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും അറിയാനാകുമെന്ന് ഇനിയും ആഗ്രഹമില്ലയോ? വ്യക്തമായൊരു വാക്യവും അത്യാത്മതവും അത്യാനന്ദവും അതിവിജ്ഞാനവും കവർച്ച പരമ്പരതയോടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനിരുന്ന അമ്പലായ്ക്ക, വൃദ്ധന്റെ

വീക്ഷണവശ്യതയാലോ, വാർത്താശ്രവണതയാലോ മനസ്സിൽകൊള്ളാത്ത വല്ല വിരുദ്ധസത്യതിയായാലോ എന്തെങ്കിലും ഒരു മുർച്ഛിതയായി നില്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“ആഹോ! ഇനിപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും തോറ്റുകൊടുക്കാനുണ്ടാകുമോ” എന്നു വൃദ്ധൻ ശാന്തമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ തപസ്വിനിയുടെ സമീപത്തുവെന്ന് നോക്കി. ജീവദുഃഖംപോലെ കിടക്കുന്ന ആ സാധുവിയുടെ പരിഭ്രമനകരമായ പാവശരി കണ്ടു വൃദ്ധൻ ഒന്നിരുന്നില്ല. “ഓഹോ, അല്ലെങ്കിൽ കടന്നുപോയി” എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു് ഇലകൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ മുമ്പത്തു് തളിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ പാവശരിയോ ഉണ്ടായില്ല. വീണ്ടും വീണ്ടും വൃദ്ധൻ ചെല്ലത്തുളിപ്പുകൊണ്ടു് നോക്കി. എന്നിട്ടും ആ തപസ്വിനിയുടെ അതേ ചലനവും ഉണ്ടായില്ല. പരിഭ്രമനകരമായ വൃദ്ധൻ ഉടനെ ഒരു വേലക്കാരനെ വിളിച്ചു. “അമ്മ മോഹാലാസ്യപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. വേഗം ആരെങ്കിലും വരുവാൻ ചെന്നു പറയുക” എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വേലക്കാരനാകട്ടെ പോകുമ്പോൾ തപസ്വിനിയെ നോക്കി. വെറും തറയിൽ തലയ്ക്കൽ കിടന്നിട്ടും വെള്ളവുമായി കിടക്കുന്ന അബലായ ഒരു കണ്ടുപൊന്നു “അമ്മേ” എന്നുവെന്ന് വിളിച്ചുപോയി. “എന്താ, അവിടെയൊന്നു പറയാൻ പറഞ്ഞാൽ നീ ഇവിടെ കിടന്നു കൂടെയൊന്നു” എന്നു വൃദ്ധൻ ശ്രദ്ധനായി ചോദിച്ചു. “കേട്ടു്, അവൻ കനകമംഗലത്തുവെന്ന് അമ്മ ചെന്നുപോയി, വേഗം മറന്നുവെക്കുക ചെല്ലവിൻ” എന്നു അവരോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അറിയിച്ചു. ഇതുകേട്ടാലായി പരിഭ്രമനയായി മുറവിളിച്ചിട്ടും കൊണ്ടു് സകലരും ഓടിയെത്തി. കഥയറിയാതെ വേലക്കാർ നീട്ടി നീട്ടി നിലവിളിച്ചുതുടങ്ങി. കിട്ടാതിട്ടും ലക്ഷ്യമില്ലാത്തതും രാജശേഖരനും അപ്പോഴാണ് വൃദ്ധനോടു കഥപോയിച്ചു. അപ്പോഴാണ് മോഹാല

സ്യമെന്ന് അവരിടത്തു്. ഉടനെ സമാധാനമി
 തന്നായ രാജൻ ഓടിപ്പോയി ഒരു പെറിയ കപ്പികൊ
 ണ്ടവന്ന അബലാമ്മയെ മണപ്പിച്ചു ചില പ്രശ്നക
 ളെല്ലാംചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ കണ്ണുതുറന്നു.
 “സ്വാമി! ക്ഷമിക്കണം-മെമ്മിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു
 കൊണ്ടാണ് അവർ കണ്ണുതുറന്നതു്. “എയ് എയ്”
 എന്നു കിട്ടുപിള്ള ചോദിച്ചപ്പോൾ അബലാമ്മ മുററും
 നോക്കി. സകലരും കണ്ണിടൊലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിൽ
 ക്കുന്നതുകണ്ടു് ആ യോഗിനി വൃദ്ധന്റെ മുഖത്തു
 നോക്കി.

അബ:—ഞാൻ അധികം നേരം കിടന്നുപോയൊ?

വൃ:—എകദേശം ൧൩ മിന്നിട്ടു നേരം കിടന്നു.

അബ:—ഞാൻ വിന്നപ്പോൾ സ്വാമി മാത്രമേ ഉണ്ടാ
 യിരുന്നുള്ളല്ലോ.

വൃ:—എന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവിടുന്ന് കണ്ണു തു
 ള്കാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു വേദപ്രഭാതനെ
 അങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞയച്ചു.

ലക്ഷ്മി:—അവൻ അവിടെവന്നു അമ്മ ചത്തുപോയി,
 എപ്പോഴും വരാൻ സ്വാമി പറഞ്ഞു എന്നു പറ
 ഞ്ഞു. ഞങ്ങളെല്ലാം തല്ലിച്ചൊപ്പു് ഓടിവന്നപ്പോ
 ളാണ് കഥയറിഞ്ഞതു്.

വൃ:—ആഹാ, അങ്ങനെയൊന്നു പറഞ്ഞതു്? എവിടെ
 അവൻ?

രാജ:—അവൻ ഇതാ ഓടുന്നു.

കിട്ട:—സാധു. അവൻ അങ്ങനെയൊന്നു ധരിച്ചുപോ
 യതു്. ഈ കിട്ടപ്പു കണ്ടാൽ ആരെങ്കിലും പറയു
 കയില്ല. എന്താണ് കാരണം?

അബ:—എന്തൊ ഞങ്ങൾ ഓരോന്നു സംസാരിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്നു. പൊട്ടെന്നു തല കുറക്കും വന്നുപോയി.

വൃ:—ഇങ്ങനെ ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

അബ്.—ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വെളിച്ചം ഒരു വഴിയിൽ പറ്റാത്തത്. അത് വഴിക്കാർ ആരോ കരെ വെള്ളം തന്നെ മോചിപ്പിച്ചു. കരവം എവിടെ?

റഷ്യ:—അവൾ അറിയാതില്ല.

ജാന:—അറിഞ്ഞു. അവിടെ കിടന്നു നിറവെട്ടിക്കൊണ്ട്.

ല:—രാജൻ, നിറക്കിപ്പൊ. അവളെ സമാധാനപ്പെടുത്തൂ.

കി:—അവളെന്തു വരാഞ്ഞത്?

ല:—അവളിനി വിട്ടിറക്കവളിയിൽ ഇറങ്ങുകയില്ല പോലും.

“അറോ” എന്നു മാത്രം കിട്ടാത്ത അതിനാലാണു് മായി പറഞ്ഞത്. രാജൻ വേശത്തിൽ വിട്ടിറക്കിയിട്ടില്ല. നേരെ സന്ധ്യയാകാതെത്തന്നെ മാത്രമേ സപ്തനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിടിക്കുന്ന എല്ലാവരും പോയ മുൻ അമ്പലത്തു് എഴുന്നേറ്റു വൃശ്ചിക സാക്ഷാൽ നമസ്കരിച്ചു് “സ്വാമി, അമിക്കത്ത” എന്നു വിളക്കു പറഞ്ഞു. വൃശ്ചിക ആ സന്ധ്യയെ പിടിച്ചെഴുന്നൽപ്പിച്ചു. പിന്നീടു് അവർ രാജിയിൽ ഒരു മന്ത്രിയർ നേരത്തേക്കു് ഒരു രാജസ്ഥാനത്തു് നടന്നു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്പലത്തു് ഒരു നവമുഖതിനെപ്പോലെ പ്രസന്നശ്ചോതിയുതിരായി വരികയുണ്ടു്.

രാജൻ പ്രധാനമന്ത്രിയെക്കു ചെന്നപ്പോൾ, കരവം, അപ്പോൾ വിട്ടിട്ടു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കിട്ടിയപ്പോലെ പരിഭാവമായി, താൻ മാത്രമിപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുന്ന അമ്പലത്തുക്കു മേൽപറഞ്ഞ അമ്പലത്തു വേലക്കാരനെ പ്രാസം ചെയ്തു ധരിച്ചുവെക്കിപ്പോ, രോഗസ്ഥിതി അറിയാൻ പാടിപ്പോകതെ തന്റെ

ശബരനെ വെണ്മിട്ടു് അദ്ദേഹം പോയതുകൊണ്ടു
എന്നു വിചാരിച്ചുവകയാക്കിത്തന്നു. അന്നു കണ്ട
ഉടൻ “ശബര! അമ്മയെ സുഖമാക്കാ?”

രാ:—സുഖമായി.

ക:—എന്തായിത്തന്നെ സുഖമായി?

രാ:—സാധിച്ചു. ഒരു മോഹാലസ്യം മാത്രം.

ക:—അതിന്നു കാരണമെന്തു്?

രാ:—എങ്ങനെയോ, ഒരു രാത്രികൊണ്ടായി എന്നാണു
പറഞ്ഞതു്. സ്വാമിജനായി സംസാരിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നു. അദ്ദേഹം ഉടൻ കൈ
വെച്ചു സംസാരിച്ചു. അമ്മയായിട്ടു. ഉടനെ ഇ
ങ്ങനെയൊരു പാശം പറ്റി. അമ്മയെ അമ്മയെ.
അമ്മയെ അമ്മയെ എന്നു പറഞ്ഞു് എല്ലാവ
രും ചൊല്ലിപ്പിടിച്ചു. അമ്മയെ നമ്മുടെ
മമ്മയെ മമ്മയെ ഉടൻ കണ്ടു.

ക:—അമ്മയെ എന്താണു മമ്മയായി എന്നാണു പാ
ഞ്ഞതു്. അമ്മയെ അമ്മയെ പിടിച്ചുനിർത്തി പോടി
ഉടൻ മോഹാലസ്യം മമ്മയെ സ്വാമി പാ
ഞ്ഞതു് എന്നു സമ്മതിച്ചു.

രാ:—ഈ കിടപ്പുകൊണ്ടു മമ്മയായി എന്നുതോന്നും.

ക:—ഇപ്പോൾ സുഖമാക്കാ?

രാ:—സുഖമായി. സ്വാമി അമ്മയെ കൈ
കൊണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു കണ്ടു തു
ന്നതു്. വല്ല സ്വാമിയിലോ, അമ്മയെ സ്വാമി
വല്ലതു പറഞ്ഞു മോഹാലസ്യം ഉണ്ടായിട്ടാണോ,
ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ക:—ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടില്ല?

രാ:—അമ്മയെ നമ്മുടെ കിടപ്പിന്നു.

ക:—ഈ സ്വാമി പാശം ചോദി! അദ്ദേഹം അമ്മ
അമ്മയെ നമ്മുടെ കിടപ്പിന്നു.

രാ:—എന്തൊ, അമ്മയെപ്പോലെ ഒരാൾ. അദ്ദേഹം അസാധാരണനാണു സംശയമില്ല.

ഈ സമയം ജപത്തിനിരുന്ന കിട്ടപിള്ളയുടെ അടുക്കൽനിന്നും പാലകശാവാദരണത്തിനായി പുറപ്പെട്ട പക്ഷിമുട്ടി അമ്മ അവിടെ വന്ന് എത്തിനോക്കി ഒന്നും പറയാതെ പോയി.

ക:—ഓ! അമ്മ കോപിച്ച് പോകയായിരിക്കാം.

രാ:—കോപിക്കുന്നതെന്തിന്?

ക:—എന്നെ പുരുഷന്മാർ കാണുന്നല്ലോ.

രാ:—അമ്മയാണല്ലോ നിന്നെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ എന്നെ ഇങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞയച്ചത്.

ക:—അതെല്ലാമ് കേട്ടോ?

രാ:—കേട്ടു.

ക:—എന്തിന്റെതുപറഞ്ഞു?

രാ:—എന്താ പറയാനുള്ളത്?

ക:—ചേട്ടാ, ഞാനിനി പ്ലാത്തിറങ്ങാതെ ജീവിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു പുരുഷനും എന്നെക്കാലുമാൻ ഇനി ഇടയാക്കുകയില്ല. എന്താ ചേട്ടന്റെ അഭിപ്രായം?

രാ:—പുതിയ ജീവിതം കാണട്ടെ. അപ്പോൾ പറയാം.

ക:—എനിക്കു വേണ്ട പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പാഠമാട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ഇങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയച്ചാൽ മതി.

രാ:—എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. നി് ഇല്ലാത്തപ്പോൾ പാഠമാട്ടി എന്റെ മുറിയിൽ വരാൻ പോയില്ല.

ക:—അതെന്ത്?

രാ:—പാടില്ല, അത്രതന്നെ.

ക:—അതൊക്കെകിട്ടല്ലോ. എനിക്കു പുസ്തകം എടുത്തു തരുന്നതാരുപിന്നെ?

രാ:—ഞാൻ മണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഒരു സഞ്ചാരത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പിന്നെ നിന്ന

കു തന്നെ അവിടെപ്പോയി വേണ്ടതെടുക്കാം. അതിന്റെയിൽ അവിടെ പുറംനാലാലും ഇല്ലല്ലോ.

ക:—ചേട്ടൻ നമ്പ്യാരത്തിനാ പോയാൽ ഇവിടുത്തെ കാഴ്ച നോക്കുന്നതായ്?

രാ:—അതും ഒന്നും നോക്കണ്ട. ഈ കൊല്ലത്തെ പാട്ടമെല്ലാം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇവിടുത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം ശേഖരിച്ചു കഴിഞ്ഞു എടുവം, മിഥുനം, കർക്കം, ഈ മൂന്നുമാസവും ഞാൻ നക്ഷത്ര നമ്പ്രമിച്ച് കഴിഞ്ഞു. ഓണത്തിന്നു ഞാൻ തിരിച്ചെത്തുകയുള്ളു.

ക:—അപ്പൻ നമ്മളിപ്പോ?

രാ:—ചോദിച്ചില്ല. ചോദിച്ചാൽ സമ്മതം തരും.

ക:—അമ്മയോ?

രാ:—അമ്മയും സമ്മതം തരും.

ക:—തന്നിപ്പെയിലോ?

രാ:—തരും. എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്.

ക:—എന്റെ സമ്മതം വേണ്ടതോ?

രാ:—അതിനല്ലെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്?

ക:—അതാ പഠത്തിട്ടാണെന്നല്ല പറഞ്ഞത്?

രാ:—അപ്പനായിട്ട് എന്റെ ആവശ്യവും നിറവേറ്റാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടോ?

ക:—അതു പാടില്ല ചേട്ടന്റെ ആവശ്യത്തിനു പ്രത്യേകം ഭരണം.

രാ:—എന്നാലങ്ങനെയാകട്ടെ.

എന്നു പറഞ്ഞു രാജൻ പുറത്തേക്കു പോയി വീണ്ടും കലത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും കമലം വിളക്കും കത്തിച്ചു.

രാ:—ഇതാ നല്ല തുടച്ചു മുട്ടത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അനുവാദം തരണം.

ക:—എന്തിനനുവാദം?

രാ:—എനിക്കു സങ്കീട്ടു പോകണം. അതിന്.

ക:—അതു സങ്കീട്ടാദ്യഗന്ധനാകാമ്പരം മതിമല്ലോ.

രാ:—നേരമ്പാക്കു കളുത്തണം. ഞാൻ അനുവാദം വോളി മൂല്യം എന്തു ഇതി പറഞ്ഞേ?

ക:—വോടിപ്പാൽ മാത്രം മതിയോ? അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടതും?

രാ:—എന്നാൽ തരണം.

ക:—തരാം. എന്നെന്തു കണ്ടുപോകാമോ?

രാ:—പുത്തന്മാരെ കാണുകില്ല, ഇരുമുറിക്കു പുത്തിറങ്ങുകില്ല, എന്തു ഗവലം വെച്ചിരിക്കുന്നവരെ കൊണ്ടു പോകാൻ എനിക്കു നാവികമില്ല.

ക:—അതൊന്നു ഞാൻ 'സൂപ്പി'ച്ചേക്കാം. കൊണ്ടുപോകാമോ?

രാ:—നാധിക്കുമില്ല.

ക:—എന്തു കൈയ്ക്ക്?

രാ:—അവനുകയ്ക്കായ് അന്യസ്രീയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകസമ്മതത്തിന്നു പുറപ്പെടാൻ എനിക്കധികം വേലം അവകാശമുമില്ല.

ക:—ഓഹോ, ഞാൻ അവനുകയ്ക്കായ് അന്യസ്രീയും അഭയനോ? കല്പേറ്റാൻ ചോട്ടനടൻ ചോട്ടാപ്പാല്ലോ? അന്യനാണല്ലോ?

രാ:—ഉദാഹരണവുമില്ലാത്ത അന്യന്മാരായാലും മേലുണ്ണാമൊണ്. രാജാക്കന്മാരും നീക്കൻ മേലുണ്ണാമല്ലോ? അമ്മക്കു അമ്മാധി മേലുണ്ണാൻ മിന്നുകില്ല? അതിലൊന്നു ചൊല്ലാം. കല്പിക്കേയ്?

ക:—ശരി. എന്നെന്തു കണ്ടതുമുള്ള സമ്മതത്തിന്നു ഞാൻ സമ്മതം തരുകില്ല. നിന്ദിതനിയ്യമിടത്തോളം അമ്മക്കൊക്കും ഞാൻ വിരോധം പറയിക്കും.

പിന്നെ ചേട്ടന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുക.

മാ:—ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പും പരാപ്പോഴും യാത്രചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്നാൽക്കൂടിയും വരണമെന്നു ശരിക്കായോ സ്ഥിതിക്കായിരിക്കുമോ ചെയ്യാതിരുന്നതെന്തു്?

ക:—അന്നു കൂട്ടത്തിൽ വരണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയില്ല. യാത്ര ചെയ്യണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാണ് അങ്ങനെ തോന്നിയതു്. അപ്പോൾ ചേട്ടൻ കൊണ്ടുപോകാനും മനസ്സില്ല. മുമ്പാക്കു ചേട്ടൻ ഈ അടുത്ത ദിക്കിലല്ലോ എന്നു കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോഴെന്താണ് കൊണ്ടുപോകാത്തതു്?

മാ:—ഇപ്പോൾ നിനക്കു പ്രാപ്യമായില്ല, അതുകൊണ്ടു്

ക:—പ്രാപ്യമായതുകൊണ്ടു് ഉപദ്രവം കാഴ്ചകൾല്ല? മുമ്പു ഞാൻ അടിക്കുകയും പിടിക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്നില്ലല്ലോ? ഇപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യുകില്ലല്ലോ.

മാ:—എനിക്കു വിചാരിച്ചതും പറയാൻ സാധിക്കുകയും അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും അധാരം വാങ്ങിപ്പോൽ ഞാൻ കൊണ്ടുപോകാം.

ക:—അങ്ങനെ കാഴ്ച പറയുക. അമ്മയുടെ അന്താദാമം ഞാൻ വാങ്ങിക്കൊള്ളാം. അച്ഛനോടു ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് അച്ഛന്റെ അന്താദാമം ചേട്ടൻ വാങ്ങിക്കൊള്ളണം.

മാ:—എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എനിക്കു ചോണ്ടി ചോണ്ടിക്കാമെന്നല്ലാതെ, നിനക്കുവേണ്ടി ആരോടും ചോണ്ടിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല.

ക:—എന്തുകൊണ്ടു്?

രാ:—അവനവന്റെ കാഴ്ചതന്നെ 'കൃഷ്ണി'യായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ 'ശകുനം മുക്കു'ത്തിന് ഒരുമ്പെടുവാൻ എനിക്കു മേലു. അപ്പൻ അനുവാദം തരികില്ല.

ക:—എന്തുകൊണ്ട്?

രാ:—കാരണം എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂട. എന്തുകൊണ്ടാണിത് ഇനി പരിപൂർത്തിയാക്കേണ്ടതെന്ന് പറഞ്ഞത്?

ക:—എന്തൊ, അറിഞ്ഞുകൂട.

രാ:—അതുപോലെ, കാരണം എന്തായാലും തരികില്ലെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്.

ക:—അനുവാദം തന്നില്ലെങ്കിൽ പോകാമോ?

രാ:—ഒരിക്കലും പാടില്ല.

ക:—എന്നാൽ ഞാൻ ചേട്ടനും സമ്മതം തരുകില്ല. ചേട്ടനും ചേടാകട്ടെ. ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ ചേട്ടൻ ചേടാകുമോ?

രാ:—അതിപ്പോൾ പറയാൻ പാടില്ല. കമലം, നിന്നോടു വേറൊരു കാഴ്ചയ്ക്കു മോദിക്കുവാനാണു ഞാൻ പോകുന്നത്.

ക:—വേണ്ടെ ഇതു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടാകട്ടെ.

രാ:—ഇപ്പോൾ മോദിക്കാൻ ചേടാകുന്ന കാഴ്ച തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത് മറ്റൊരാൾക്കും ഒരു തീർച്ച തന്നെ വന്നുകൊള്ളും.

ക:—എന്നാലങ്ങനെയൊക്കട്ടെ. എന്തൊന്നു കാഴ്ച?

രാ:—വളരെ ഹൃസ്വമാണു്. മറ്റൊരോടും പാതില്ലെന്നു സ്വയം ചെയ്യാമോ?

ക:—ഓഹോ! ആമോടും പറയുകയില്ല. ഉറക്കത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു പോയാലോ മോട്ടാ!

രാ:—അതു സാരമില്ല.

ക:—എന്നാൽ പറയാം; ഞാൻ ആരോടും പറയുകയില്ല.

രാ:—നിന്റെ വിവാഹകാഴ്ചയ്ക്കു സഞ്ചാരിച്ചു ഇവിടെ പല ആലോചനകളും നടക്കുന്നുണ്ട്.

ക:—നടക്കട്ടെ അതിനു നമുക്കെന്തു്?

കമലവുമായുള്ള സംഭാഷണം എന്നും എന്തു സമയത്തും എന്നുപോലെ ഇപ്പോഴും രാജൻ വളരെ വളരെ ആനന്ദപ്രദമായിരുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടി സംഭാഷണം ആരംഭിച്ച രാജൻ, തന്റെ അഭിലാഷം സന്ദർശനം തോന്നത്തക്ക മറുപടിയാണ് ഇതുപറ്റുന്നതും കമലത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയെടുത്തു്. രാജന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കമലത്തെക്കൂടിക്കൊണ്ടുപോകണം എന്നുള്ള ശാസ്ത്രം കണ്ടപ്പോൾ രാജൻ പരമഭാഗ്യവാനായി പ്രമോദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിന്നും ചോദിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല എന്നു രാജനു തോന്നിയതെങ്കിലും പുണ്യസമാധാനത്തിന്നും സമ്മുഖിക്കും ആയി വിവാഹകാര്യം എടുത്തിടുകയാണു ചെയ്തതു്. 'നടക്കട്ടെ അതിനു നമുക്കെന്തു്' എന്നുത്തരം കേട്ടപ്പോൾ രാജൻ പുണ്യസമ്മുഖനായി. കമലം തന്നെ വിവാഹംചെയ്തവൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആ യുവാവിനു ബോധ്യം വന്നു. എങ്കിലും സംഭാഷണത്തിനായി വീണ്ടും തുടർന്നു.

രാ:—മാതാപിതാക്കളും ബന്ധുക്കളും നമ്മുടെ ആലോചനയിൽ നമുക്കെന്തു് എന്നുവെല്ലാവാൻ പാടില്ലല്ലോ.

ക:—എന്റെ സഞ്ചാരിയായിട്ട് എന്റെ സമയമല്ലേ വേണ്ടതു്? വല്ലാതും ആലോചിച്ചാൽ മതിയോ?

രാ:—അപ്പോൾ ഇക്കാഴ്ചയിൽ അവരോടും നിർമ്മിച്ചുപറ്റുന്നതുപോലെ കമലം അവസരിക്കുമില്ല എന്നാണോ?

ക:—എന്റെ ഇച്ഛയോടൊത്താണ് അവരുടെ തീർച്ച എങ്കിൽ ഞാൻ അനസരിക്കാം.

രാ:—കമലത്തിന്റെ ഇച്ഛയും എന്നാണോ?

ക:—എനിക്കിപ്പോൾ ഒരിച്ഛവുമില്ല.

രാ:—നിനക്കു പ്രായമേറിയല്ലേ? ഇപ്പോഴും ഒരിച്ഛവുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നാൽ മതിയോ?

ക — പ്രായമാകുന്നതിനും, ഇപ്പോഴുള്ളതാക്കുന്നതിനും ഞാൻ കററക്കാരിയായതുകൊണ്ട്?

രാ:— ആകട്ടെ-ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ, എന്റെ അടുക്കൽ എന്തു പറയാമല്ലോ?

ക:— ചേട്ടന്റെ അടുക്കൽ മാത്രമേ ഞാൻ എല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. പാറക്കുട്ടി പലപ്പോഴും ഈ വിവാഹകാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവളെ അട്ടിയിടുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചേട്ടൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു വെറുപ്പു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ പാശ്ചാത്യഭാഷണം രാജന്റെ ഏകദണ്ഡത്തെപ്പറ്റി.

രാ:— അല്ലാതെ അമ്മയും കമലത്തിനെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോൽ കമലം എന്തു പറയും?

ക:— അങ്ങനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോ-

രാ:— ഇല്ല. അങ്ങനെയും ആലോചന നടക്കുന്നുണ്ട്.

ക — നഷ്ടപ്പെട്ടു.

രാ:— അങ്ങനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ കമലം എന്തു പറയും?

ക — തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടു പറയാനായ് മതിമല്ലോ.

രാ:— ഞാൻ അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കമലം എന്തു പറയും?

ക — കളി പറയാതിരിക്കണം ചേട്ടാ!

രാ:— ഞാൻ കളിയല്ല പറയുന്നത്. കാര്യമാണ്.

ക — ചേട്ടാ-ചേട്ടൻ എന്റെ ചേട്ടനല്ല. ചേട്ടൻ എങ്ങനെ അങ്ങനെയൊരാൾ? എന്നിങ്ങനെ അങ്ങനെയൊരാൾ ചേണ്ട. ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. നമുക്കങ്ങനെയുള്ളതൊന്നു കഴിഞ്ഞാൽ മതി.

രാ:—ശരി. മനസ്സിലായി. ഇത്ര ഭംഗിയായി കാഴ്ച പറഞ്ഞതിൽ വളരെ നന്ദോടുകൂടി. ഇനി ഞാൻ പോകട്ടെ.

ക:—മനസ്സിലായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ?

രാ:—ഇനി പറയാനേണ്ടതാണോ?

ക:—മേട്ടനെയ്യ പരിഭവമുള്ളപ്പോൾ തോന്നുന്നുവല്ലോ.

രാ:—ഞാൻ ആരോട് പരിഭവിക്കണം. ഞാൻ പരിഭവിച്ചാൽ ആർക്കു നഷ്ടം?

ക:—ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണോ മേട്ടൻ പരിഭവിക്കുന്നത്? മേട്ടാ എന്നിങ്ങനെ വിവാഹം ഇല്ലാത്ത ഇല്ലാത്തതൊക്കെയും ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന്?

രാ:—ഞാൻ പരിഭവിക്കുന്നില്ല-ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുകൊള്ളണം. എന്നിക്കൊരു നിരോധമില്ല.

ക:—എന്നാൽ പോകുന്നതും എങ്ങനെ?

രാ:—എന്നിങ്ങനെ കമലത്തിനെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുമല്ല. കമലം എന്നല്ല ആരു നമ്മളിടയിലുള്ളതും ഞാൻ പോവുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ വിവാഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോളിയുടെ കമലത്തിൽ നിരോധം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നു.

ക:—മേട്ടനെയ്യ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത്?

രാ:—ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നതും കുറവായോ? ഇല്ല, ഞാനിനി കമലത്തിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. എന്നെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം ഇനി ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല.

കമലം എന്നോ ഉത്തരം പറഞ്ഞതിലും, അതു കേൾക്കുവാൻ രാജൻ നിന്നില്ല. കമലം “മേട്ടാ, മേട്ടാ” എന്നു സ്നേഹപൂർണ്ണമായി വിളിക്കുകയും രാജൻ തിരിഞ്ഞുപോയും വേദിക്കാതെ പോയതേയുള്ളൂ.

“ഹാ! കഷ്ടം ഇതോ എന്റെ വിധി. ജനിച്ചതിൽ പിന്നെ എന്നെ ശാസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അച്ഛൻ എന്നെ ശാസിച്ചു മുച്ചിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവിതസമ്പ്രദായം ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചേട്ടനും ഇതാ എന്നോടു പിണങ്ങിപ്പോകുന്നു. എനിക്കു വിവാഹം ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണോ ചേട്ടൻ പരിഭവിച്ചത്. വിവാഹം ചെയ്യാതെ ആണല്ലോ ഇത്ര നാളും സ്നേഹമായിക്കഴിഞ്ഞത്. പിന്നെ എന്താണു ചേട്ടന്റെ പരിഭവത്തിനു കാരണം! കഷ്ടമേ, ദൈവമേ! കാലക്കൂടു വരുമ്പോൾ കൂട്ടത്തോടെ എന്ന് പറയുന്നത് ഇതു പരമാർത്ഥമോ.”

താരുണ്യാചിതമായ ഏകാന്തതയുടെ അടിമത്തത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്ന ആ വാദിത്തമുള്ള കനകലത ഈ വിധം വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു മഞ്ചത്തിൽപ്പെന്നു പതിച്ചു.

പൊട്ടിച്ചിതറിയ മനസ്സോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട രാജശേഖരൻ പട്ടിപ്പുരയിൽ ചെന്നപ്പോൾ വൃദ്ധൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. വൃദ്ധന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം പറയാൻ രാജൻ അപ്പോൾ ശക്തനല്ലായിരുന്നെങ്കിലും നടന്ന സംഗതി മുഴുവൻ മുക്കിച്ചു വൃദ്ധനെ ധരിപ്പിച്ചു. വൃദ്ധൻ അല്പനമസ്കരണത്തോടെ ഭീർവാദോലാപനത്തിൽ മുഴുകി. ഈ സമയം, സ്വജീവത്യാഗത്തിന് എന്താ വഴി എന്നായിരുന്നു രാജന്റെ ആലോചന. വിവാഹത്തിന് ഇല്ലാതില്ലാത്തതില്ല തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു കമലം ഈ വിധം പറഞ്ഞതെന്നായിരുന്നു രാജന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം. കലമൊ, ധനമൊ യാതൊന്നുമില്ലാത്തതെന്നു കമലം വരികുമെന്ന് രാജന് അശേഷം വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും രാജന്റെ പരിശ്രമത്തോടെ തീർച്ചയുള്ള അനുഭവശക്തികൊണ്ടും ആഗ്രഹംകൊണ്ടും വൃദ്ധന്റെ

നിർബന്ധംകൊണ്ടും സാധാരണപരം ഭാവത്തോടു ആശങ്കകൊണ്ടും ചോദിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. തന്റെ ഹൃദയത്തെ ഹൃദയം കാണിച്ചുകൊണ്ടും രാജൻ ഇപ്പോൾ അതിശയമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. കൈരളവും ലക്ഷ്യമുമാം ജീവിതം അസാധ്യമായി ആ അഭിമാനിയായ അനുരാഗ പരവശന തോന്നിപ്പോയി. രാജന്റെ ഹൃദയം തന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ച് നീനിനീക്കിത്തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വല്ലാത്ത ആലോചനയിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പറഞ്ഞു.

വു:—കട്ട! നീ ഒട്ടും ചോദിക്കേണ്ട—ഈ പെണ്ണു നിന്റെ കാലടി പണിയുന്നവളാണ്. അവളുടെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടുണ്ടായ പാപത്തോടു എന്തേയുള്ളൂ.

രാ:—സ്വാമി. എനിക്കിനി ജീവിതം സാധ്യമല്ല. ഒരു വിനാശിക എന്നിരിക്കിവിടെ നിൽക്കുവാൻ വാഹിയാ.

വു:—ഈ സാമരില്ല. അതിനു ഞാൻ വഴിയുണ്ടാക്കിത്തരാം. അതിന്റെ ശേഷം വല്ലാത്ത രാജനും തമിഴ് ഒരു രഹസ്യംഭാഷണം നടന്നു. അതിന്റെ കഥ പിന്നാലെ അറിയാം.

അന്നു രാത്രിയിൽ കിട്ടുപിള്ള തനിച്ചാണ് ഉറങ്ങുകഴിച്ചത്. കമലവും രാജനും കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു മുമ്പായിരുന്നു. അതുവരെ ആഹാരം കഴിക്കാൻതന്നെയില്ല. അപ്പോഴേക്കു പരിഭവിച്ച കമലവും, ലോകത്തെത്തന്നെ വെറുത്തു. രാജനും അന്ന് ആഹാരം കഴിച്ചില്ല. അതു കാരണം കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കും ആഹാരം സുഖമായില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ കനകമംഗലത്തോടു വെല്ലാം അന്നു രാത്രി ഏതാണ്ടു ഉദയപരണിനമായിത്തന്നെ കഴിച്ചു. ഈ മാതിരി ദുർദ്ദിനങ്ങൾ കനകമംഗലത്തെ ഇതു പത്തുനാൾ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. രാഹുവർഷത്തിന്റെ സമാഗമം കൊണ്ടു പാറുക്കുട്ടിയുമാത്രമേ ആ നിശ ആനന്ദകരമായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

(കനകമേഗലം കരണമേഗമായി)

ചിറേറ ദിവസം രാവിനെ വേലക്കാരുമെല്ലാം പതിവു പോലെ ഹാജരായി. എന്നാൽ കല്പന കൊടുക്കുവാൻ രാജശേഷമനായ കൊച്ചുണ്ണിനെ കാണാൻില്ല. സമ മില്ലാത്തതുകൊണ്ടുണന്നില്ലായിരിക്കും എന്നു കിട്ടുപിള്ള പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഒരു വേലക്കാരുൻ രാജന്റെ ശയന മുമ്പിൽ ചെന്നു നോക്കി. അവിടെ ആരുമില്ല. ഉടനെ പാറക്കുട്ടി ഓടിപ്പോയി മുറിക്കകം പരിശോധിച്ചു. അപ്പോൾ “അച്ഛൻ ബോധിപ്പാൻ” എന്നു മേൽവിലാസമെഴുതിയൊഴുത്തു കണ്ടു. അവർ അതെടുത്തു കിട്ടുപിള്ളയെ ഏൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കണ്ണടവെട്ടി വായിച്ചു. കഥ എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂട. കിട്ടുപിള്ളയുടെ കൈയിൽ നിന്നും എഴുത്തു താഴെ താഴെ വീണു. അദ്ദേഹം ആ വരാനായിൽ തന്നെ തലയ്ക്കു കൈയ്ക്കും കൊടുത്തിരുന്ന് പോയി. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ലക്കുക്കുട്ടി അമ്മ ആ എഴുത്തെടുത്തുകൾ വായിച്ചു. “അച്ചോ ഒരേവരേ” എന്നു നില വിളിച്ചുകൊണ്ടു അവർ നിലത്തു പതിച്ചു. സ്വദാർജ്ജവീണതു കിട്ടുപിള്ള കണ്ടതെയില്ല. ഇത്രയും കണ്ടപ്പോൾ കഥ അറിയാതെ നിന്ന വേലക്കാർ നിലവിട്ടി കൂട്ടിക്കൂടി. കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ ഒരു പോളക്കണ്ണുപോലും അടയ്ക്കാതെ വൃസനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കഥാം ഓടി ഏത്തി. പാറക്കുട്ടി എഴുത്തെടുത്തു വായിച്ച് കമലത്തിനു കൊടുത്തു. കമലവും അതുവായിച്ചു. “ഹാ ഹാ ഒരേവരേ” എന്നു ആത്മനാദത്തോടുകൂടി ആ തരുണിയും മോഹാലസ്യമായി. അപ്പോഴേക്കും മറുതയിൽ നിന്നു വൃദ്ധനും അബലാമ്മയും എത്തി. “എന്താ എന്താ സംഗതി” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പർവ്വതമിരട്ടാടിവന്ന അബലാമ്മയ്ക്കു, പാറക്കുട്ടി, “ചേട്ടൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി” എന്നു

പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്പലമുക്ക് ആ
എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. തീരാത്ത താമസം വേഗം മരം
പോലെ വീണുപോയി. ഈ സമയത്തുകൊണ്ടാട്ടം
കുറിച്ചുവന്നുകൊണ്ടു വന്നു, അവരെ എല്ലാം സമാ-
ധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്തും പരിഹരിച്ചു.
ജനകീജ്ഞാൻ ഭാഗ്യവശം തന്നെ മരണപ്പെട്ടു എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു.
അതു കേൾക്കുന്നതിനായി പലക്കാരുടെയും
മുഖം കൂടി.

ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ഛൻ ബോധിപ്പൻ.

എന്റെ വേർപാടൽ അച്ഛൻ ഒരു വ്യസനിക്കുന്ന
തെന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.
അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും കാര്യം പറ്റിയൊക്കെയും
വായ്പയെക്കൽ ഒരു രാജകുമാരനായപ്പോലെയാണ്
ഞാനിരുന്നതും വളർന്നു. എന്നാൽ പക്ഷെ നാടാ-
കളെ കവമാകട്ടെ യാതൊരുതരത്തിലും എനിക്ക് ഈ
ഭവനത്തിൽ സ്ഥിരമായും കച്ചവടം താമസിക്കുവാൻ
സാധിക്കില്ലെന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ മനസ്സിൽ
കുത്തിയിട്ടു വളരുന്നതായി. അതിനും കലയ്ക്കുവാനിരിക്കുന്ന
വൻ പാടില്ലാത്ത എന്ന, ഇവിടത്തെ ഒരാളായി
താമസിക്കുന്നതിൽ അച്ഛൻ എത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു
ണ്ടെന്നും എനിക്കറിയാം. അതിനാൽ എന്റെ മാതാ-
പിതാക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ഒരു സഞ്ചാരം
ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടു കരുന്നതായി.
ഇവിടത്തെ താമസം പലകാരണങ്ങൾ എനിക്ക് മന-
സ്സമാധാനം തരുന്നില്ല. ഇനി ഒരുദിവസംപോലും
ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ ചില അപ്രതീക്ഷിതസംഭ-
വങ്ങൾ എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ താമ-
സിച്ചാൽ ഞാൻ ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു മരിച്ചുപോകാം.
ഇപ്പോൾ ഞാൻ എവിടെ എവിടെ ജീവിക്കുന്നതാണ്
എന്നതിലും അച്ഛൻ സമാധാനിക്കാം. എന്റെ അന്ത്യ

ശ്വാസം പോകുന്നത് കാണാൻ അപ്പുറ സംഗതിയാക്കുന്ന
തു് എന്നിങ്ങ പ്രാണസങ്കടമാണ്. അതിനാൽ അതവാ
ദ്യം അനുഗ്രഹവും വാങ്ങുവാൻ ചെയ്യുമില്ലാതെ ഞാൻ
പോകുന്നു. അവിടത്തെ കാര്യങ്ങളും എവിടെയെ
ന്നാലും പിഴയ്ക്കാമെന്നുള്ള ധൈര്യം എന്നിങ്ങനെയ്. എ
ന്റെ ദാവിയെപ്പറ്റി അവിടുന്നു ഓടിക്കേണ്ട ആവശ്യമി
ല്ല. ആരു മില്ലാത്ത ഒരു ശിശുവിനെ ഇത്ര വാത്സല്യമാ
യി വളർത്തിയ അവിടത്തെ കടുംബത്തിന് ഐശ്വര്യ
മേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അവിടത്തേയ്ക്കു നിവാരണംചെ
യ്ക്കാനും എന്നിങ്ങ സഹിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത
ചിന്ത സങ്കടങ്ങൾകൊണ്ടു ഈ വിധം പോകുന്ന എന്നെ
കൃതാർത്ഥനെന്നു ഗണിച്ചു ശപിക്കത്തക്കതെ എന്നു ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിധിവൈഭവത്താൽ വീണ്ടും കാണാൻ
സംഗതിയാവാൻ ശേഷം അന്നറിയിച്ചുകൊള്ളാം.

എന്നു പ്രിയപുത്രൻ രാജൻ

ഈ കത്തു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേവക്കു
മെല്ലാം എണ്ണി എണ്ണി പാടിക്കരഞ്ഞുയടങ്ങി. നില
വിളികേട്ട കനകമംഗലത്തെ കുടിയാനാക്കും അടിയാ
നാക്കും കൂടുംകൂടി മുറവിളി കൂട്ടി. ആകപ്പാടെ ആ
ഗ്രാമം മുഴുവൻ ഇളകി. എന്നിടും കിട്ടുപിള്ള, പക്കു
ക്കുട്ടിത്തമ്മ, കമലം, അബലാമ്മ ഇവർ നാലുപേരും
തല ഉയർത്തിയിട്ടില്ല. വൃദ്ധൻ വിഷണ്ണനായി ഓരോ
രുത്തരേയും സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന
തൊന്നും ഹരിക്കുന്നില്ല. എങ്ങനെ ഹരിക്കും? അപ
രാധചിന്തയോടുകൂടിയാണു കിട്ടുപിള്ള, കമലം, അബ
ലാമ്മ ഇവർ മൂവരും വ്യസനിക്കുന്നത്. പട്ടിപ്പുരയിൽ
പോകരുതെന്നു താൻ കമലത്തിനെ വിവശീകരിച്ചതാണു
രാജനെ ഇത്രപെട്ടെന്ന് പലാചാനം ചെയ്തിട്ടുതന്നെ
കിട്ടുപിള്ളയും, വിവാഹകാര്യത്തിൽ വിമുഖനായി
താൻ പ്രകടിപ്പിച്ച വിരോധമാണു് തന്റെ ജീവിത

സർവ്വപരമത ഇഹാദിപം പ്രവർത്തിമേവാൻ നിർമ്മാധി
 തനാക്കിയതു് എന്നു കമലവും, രാജന്റെ കടം
 തെറ്റാറി തനിക്കറിയാവുന്ന ചെമ്മാതം ചാഴാതി
 ജനതാണം എല്ലാ കഴുപ്പത്തിനും കാരണമെന്ന് അങ്ങ
 ലാമ്മയും, തന്റെ ഭാഗ്യം കൊണ്ടാണം ഈ സാധ
 മെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ലക്ഷ്മി
 കേട്ടി അമ്മയും ചേദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ ആരു
 ടേയും ഭാഷത്തിനൊരു ശാസ്തതയും ഉണ്ടായിട്ടു. ഏക
 ദേശം ഉച്ചയായപ്പോൾ വല്ലഭന്റെ അതിസാഹസം
 കൊണ്ടു് അവർ നാലുപക്ഷം എഴുന്നേറു ശയനമു
 റിയെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ആകുപ്പാടെ കനകമംഗലം
 ഒരു ഭാഷാസ്തവമായിത്തീർന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം
 വല്ലഭനും അഞ്ചലാമയും ആയി ഒരു സംഭാവണം
 നടന്നു.

അമ്മ: - സാമി, അവിടുന്നാണു് ആ കണ്ടതിനെ ഓടി
 ചുരുട്ടു്. അവൻ എവിടെ എന്നു ചോദിക്കരുതെന്നും.

വു:—എവിടെ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. അവൻ
 എവിടെ ആയാലും സുഖമായിരിക്കും എന്നുമാത്രം
 എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു്.

അ:—എന്തുകൊണ്ടു്?

വു:—അവനത്രയും മിടുക്കും പാപ്പും മന്ത്രിയുമുണ്ടു്.

അ:—സാമിയുടെ അടുക്കൽ ഈ വിവരമൊന്നും ചെന്നു
 തെളിയിക്കുക?

വു:—നടന്ന സംഗതി എല്ലാം ഞാൻ അവിടെ അറി
 യിപ്പിക്കട്ടെ? അതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നു എനി
 ക്കറിഞ്ഞുകൂട. എപ്പോൾ പോയി എവിടെ
 പോയി എന്നും അറിഞ്ഞുകൂട. ഞാൻ രാത്രിയിൽ
 പിന്നെ കണ്ടുയില്ല.

അ:—അവിടുന്നു വല്ലഭം അവനെ അറിയിച്ചു?

വു:—യാതൊന്നും അറിയിച്ചില്ല. അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൻ എഴുത്തിൽ അങ്ങനെ എഴുതിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ.

അ:—എന്തായാലും ശരി. എഴുതിനെ ആയാലും ശരി. രാജനെ ഉടനെ വരുത്തിത്തന്നേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മരണം നിശ്ചയം.

വു:—എന്തായാലും ദയപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. അവൻ വരും. കാത്തു ഇവിടെ അല്ലെങ്കിൽ ഇരിക്കുന്നത്?

അ:—അതു ചെയ്തതുമുതൽക്കുതന്നെ അവൻ നിശ്ചയം വന്നല്ലോ.

വു:—അതു സാരമില്ല. എന്തെല്ലാം നിശ്ചയമുണ്ടായാലും കാത്തു ഇവിടെയുണ്ടാണെന്ന് അവനറിയാം.

അ:—അതുവരെ എങ്ങനെ ഇവിടെ താമസിക്കാം?

വു:—വേണമെങ്കിൽ ഒരു സഞ്ചാരം ചെയ്തുകൊള്ളുക.

അ:—അങ്ങനെയെന്നു; അവിടത്തു വാണു.

വു:—വരാം, ഇങ്ങനെയെന്നു ചെയ്തുകൊള്ളാം.

അ:—അതു പാടില്ല. ഇവിടെയുള്ളവരെല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ സമാധാനപ്പെട്ടിട്ടേ നമുക്കു പോകാവൂ.

വു:—അങ്ങനെയെന്നു.

ഈ വിധം അഞ്ചുവരെയെ സമാധാനപ്പെടുത്തിയ ശേഷം വൃദ്ധൻ കമലത്തിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. പൊന്നരത്തിപ്പോലെ ചുമന്നതുമിട്ടു നീക്കംകൊണ്ടു ആ കനകപതയുടെ വരണം, വൃദ്ധന്റെ വളരെത്തെയ്യം ഒരു കലശലി, നയനങ്ങൾ അത്രുകലശലിതങ്ങളാക്കി.

വു:—എന്താ കണ്ടത ഈ വിധം ഉണ്ടായിട്ടു രണ്ടിര വേണ്ടതോ?

ക:—അങ്ങനാ, ഞാൻ കണ്ടുന്നില്ല. അത്രയും സൂത്രം ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ മഹാപാപിയുടെ കണ്ണും കരിയല്ലായിപ്പോയി.

വ്യ:—എന്താ കടഞ്ഞ ഈ പറയുന്നത്?

ക:—അമ്മാവാ, എണ്ണാടാനും പോടിക്കുമ്പ്പോ-എന്റെ ചാക തകന്നു. അല്പസമയം അവിടെ ഇരിക്കണം, എന്റെ അവസാനയാത്ര ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ,

വ്യ:—മ്മി-മ്മി-മ്മി, ഇതു കൊള്ളുകിട്ട-മാലൻ എഴുതും പോയില്ലല്ലോ കടഞ്ഞ. അവൻ കുറച്ച ദിവസം കഴിഞ്ഞുപോയി തിരിച്ചു വരുകില്ല! പിന്നെന്ത് ഇത്ര വ്യസനിക്കുന്നത്?

ക:—അമ്മാവാ! ഞാൻ ചുറ്റും നന്ദിക്കട്ടവരും മഹാപാപി എണ്ണാട്ട സംസാരിച്ചാൽ അമ്മാവനും പാപിയാകും.

വ്യ:—ഞാൻ പാപിയായിക്കൊള്ളട്ടെ-സമ്മതിച്ചു. ആയാലും കടത്തിന്റെ പാപം തന്നെയാണല്ലോ എനിക്കു പകരുന്നത്. എന്താ ഈ ദാത്ത പുലമ്പുന്നത്? കമലത്തിന്ത് ഇത്ര മനക്കരുത്തില്ലാതെ?

ക:—എന്റെ മനക്കരുത്ത് എറിയുകയായിരുന്നു എന്ന് ഇങ്ങനെ അനവധിപ്പെട്ടു അമ്മാവാ. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത അഹങ്കാരിയായിത്തീർന്ന ഈ മഹാപാപിയുടെ കാരണം എത്രപേർ വ്യസനിക്കുന്നു!

വ്യ:—പിന്നെയും കഥയില്ലാതെ പറയുന്നതെന്തു കഥ? മാലൻ കണ്ടിടമായും തിരിച്ചുവരും. അമ്മാവന്റെ വാക്കു കേൾക്കു പ്രയോജനം വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക. മാലൻ കണ്ടിടത്തെ കാലാൽ കണ്ടിടമായും തിരിച്ചു വരും.

ക:—ഈ പാപിയുടെ കാലാൽ ആ പുണ്യാത്മാവായതെന്തെന്ന്?

വ്യ:—പുണ്യാത്മാക്കൾക്കു നഷ്ടനഷ്ടം ഉണ്ടാകാതെ വരികയല്ലേ? പുണ്യവരരെ അയാൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക:—അദ്ദേഹത്തെ പൂജിക്കുവാൻ എത്രയൊ സൗകര്യങ്ങൾ തക്കാനോക്കി നിൽക്കും. ഇവർക്കതിനു ഭാഗ്യമി—
(‘അയ്യ’ എന്നു വൃദ്ധൻ തുടങ്ങി).

വ:—അയ്യ കണ്ടെന്ത-അറവരുത്തയ്യ. ഈ ബുദ്ധി നേരത്തെ ഇല്ലാതെ പോയതെന്ത്? യാത്രചോദിച്ചു ഒല്ലേപോയത്.

കമലം ഒന്നുസാദിച്ചു ‘എന്തു അങ്ങനെയ സംഭവണം ഇദ്ദേഹം കേട്ടോ! അതിനു തരമില്ലല്ലോ. ചേട്ടൻ ഇദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞതാ! അങ്ങനെ ചെയ്യുമോ’ എന്നീ വിധമുള്ള മിത്തരിൽ വരിച്ച കമലം ആ വൃദ്ധനെ ഒന്നു നോക്കി. ദുഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ അനുകൂലമായിരുന്ന ആ തരുണികയ്ക്കു വൃദ്ധനെ ഒന്നു കുറുക്കി കാര്യം ഗ്രഹിക്കാം എന്നു. ആലോചനാപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇരിക്കുന്നവൃത്താവശ്യമായി അവൾ ഇങ്ങനെപോയി.
വ:—കുറുത്തു കിട്ടുകയാണു് അമ്മാവൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതു് മററാക്കം അറിയിക്കുമിട്ടില്ല.

ക:—അമ്മാവനോടൊരു പറഞ്ഞു?

വ:—അതെന്തിനറിമുന്ത? അമ്മാവൻ അറിഞ്ഞു എന്നു മാത്രം ധരിച്ചാൽ മതി. ഞാൻ കരുതിനോട്ടു ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. രാജനെ റിവാദം ചെയ്താൻ കരുതിനെന്തൊ മനസ്സിലാക്കത്തു്? വിശേഷാൽ കാര്യം വല്ലതുമുണ്ടോ?

ക:—തെ കാത്ത്വമില്ല. എനിക്കാരേയും റിവാദം ചെയ്താൻ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളു.

വ:—ഇല്ലൊഴോ,

ക:—ഇല്ലല്ലോ അങ്ങനെതന്നെ.

വ:—രാജൻ നോക്കത്തിൽ കണ്ടു പിടന്ന വ്യസിക്കുന്നതെന്തിനു്?

ക:—എന്റെ ചേട്ടൻ പോയതിൽ ഞാൻ വ്യസിക്കുന്നതെന്തിനെന്നൊ, ഭംഗിയായി.

വ്യ—കഞ്ഞിനു രാജനെ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ മനസ്സി
ല്ലെങ്കിൽ രാജൻ ഇനി ഇവിടെ വരുകയില്ലെന്നാണ്
എന്നോടു പറഞ്ഞത്.

ക—ചേട്ടൻ എവിടെപ്പോയി.

വ്യ—അതെനിശ്ചിതം കൂട.

ക—പിന്നെ എന്തിങ്ക മനസ്സുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു
ചേട്ടൻ എങ്ങനെ അറിയും?

വ്യ—അതെന്നോടു പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ എവിടെ എന്തി
ലും പോയി കണ്ടുപിടിച്ചു പറയാം.

വ്യ—ചേട്ടാ! വേണ്ടിയിട്ടു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാം.
എന്തിങ്ക എന്റെ ചേട്ടനെ കാണിച്ചു തരണം.

വ്യ—അങ്ങനെയെന്നു ഞാനും അമ്മയും ഉടനെ ഒരു
സഞ്ചാരത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എവിടെ
ച്ചെന്നാകിലും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാം. ഇതു നോക്കത്ത
പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ആ കൂട്ടൻ പോകുകയായിര
ുന്നല്ലോ.

ക—ഇതാണിങ്ങു? അമ്മാ! ഞാനും നിങ്ങളുടെ കൂട്ട
ത്തിൽ പോകട്ടെയോ? എന്തിങ്ക ചേട്ടനെ കാണാൻ
നിർദ്ദേശമായി.

വ്യ—അതു പാടില്ല. കഷ്ടം! ഇവിടെ താമസിച്ച് അല്പ
നമമാകെ വൃത്തിയാക്കണം.

ക—അവരും പോകട്ടെ.

വ്യ—പിന്നെ വീട്ടിലാത്?

ക—മറുഭവങ്ങളല്ലോ.

വ്യ—അതു പാടില്ല. നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ താമസി
ക്കണം. നിങ്ങളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു, ഞാൻ
തന്നെ ടിപ്പുവിനെ എല്ലായിടവും കൊണ്ടുപോയി കാ
ണി ഓം.

ക—അതു നട്ടുപിറ്റ, അമ്മാ!.

വൃ.—അറം പറയരുത് എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെ. പിന്നെയും പിന്നെയും അതു തന്നെ പറയുന്നത്?

ക.—ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാം?

വൃ.—വൃന്ദനിക്കാതിരിക്കണം-എല്ലാത്തിനും അമാവൻ നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരും.

ക.—അശ്വാരാ ഏറിക്കു ചേട്ടനെക്കാണാതെ ഒരു നിമിഷംപോലും ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല.

വൃ.—അതിനു തൽക്കാലം നിവൃത്തിയൊന്നുമില്ല. ഈ സമയം പാറമട്ടി രാദിക്കിതച്ചുവിടെ വന്ന് “കമലം-ഇതാ തമ്പിക്കമ്മയുടെ വന്നിരിക്കണം” എന്ന് പറഞ്ഞു.

ക.—എന്തു തമ്പിക്കമ്മ?

പാ.—പാറമട്ടെ കൊച്ചുതമ്പിക്കമ്മ.

വൃ.—പാറമട്ടെ കൊച്ചുതമ്പിക്കമ്മ?

പാ.—അതല്ല, മിക്കവാറും അപ്പോഴേക്കു താമസിക്കുന്ന രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിക്കമ്മ.

ക.—പാറമട്ടെ-അതിന് അപ്പോഴുള്ളവേണം. മരുമകൻ വന്നാൽ അന്വേഷിക്കാൻ ചാലുവന്നു. -നി പോയി ഏതെങ്കിലും ചോദ്യത്തെന്ന് പറയിക്കുക.

പാ.—ഓ, തമ്പിക്കമ്മയിൽ ഒരു കാക്കകുടുംബം വെക്കുന്നു?

ക.—എന്റെ കാക്ക! ഞാൻ പറയുകയുള്ളതും. നീ പറഞ്ഞതു കേൾക്കൂ.

പാറമട്ടി വിമുഖരായി രംഗംവിട്ടു. സമീപമിനമൊരു കമലത്തിന്റെ ഉത്തരങ്ങൾ പാറമട്ടിന്റെ പൂർവ്വാധികം വിഭജനത്തിനെയും അറക്കുകാണിനെയും ആക്കി-അമ്പടി അമ്പട്ടെ തിളപ്പി! എന്തു കണ്ടിട്ടാണോ എന്തോ! ആകട്ടെ ഞാനു ചെല്ലട്ടെ! തമ്പിക്കമ്മയുടെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ട് ഇവളെ വഴിയൊഴുക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു കിട്ടി.

താൻ പെണ്ണു-അയാളുടെ സുന്ദരശ്വന്തരം ഇവളുടെ മനം മറയ്ക്കാൻ അറിയാത്തതാ അറിയാത്തതാ നേരെ അല്ലെങ്കിലോ! ഈ അമ്മയ്ക്കി അമ്മയ്ക്കി നിരക്കമോ. നന്ദിയില്ലാത്ത ശാര-മുണ്ടോ? അവൾക്കി അമ്മ പറയാൻ തോന്നി വെല്ലാ" ഈ വിധമുള്ള പിന്നെ യ്ക്ക് മുക്കി അംഗം പുരുഷന്മാർക്കു മൊന്നുപോൾ രാമ കൃഷ്ണൻതമ്പി രാമവർമ്മപ്പാലായിട്ടു പെണ്ണെന്തെ നിന്നും പ്രധാനഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു വരുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു പലതരം പലതരം കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവർക്കുതന്നെ പുരുഷന്മാർക്കായിരുന്നു. അതിനാൽ സ്വകാര്യകരണ കണ്ടിട്ടുണ്ടായ ഉൾ മേടത്തോളം കൃഷ്ണനായികാത്മം അറിഞ്ഞിട്ട് അധികാരമായിട്ട്, അതിനിന്നുതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുപോലെ, പാർക്കുപി അവിടെ നിന്ന് ആഗതരെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു, കാളർ, മുതലായ ആധാരങ്ങൾക്കുളളി വർദ്ധം, കോളം, മുഖം അതിനായിട്ടെ കവണിരും, കരണ ബുദ്ധി, മലംഗുവംവിരിക്കുന്നവർ കൃഷ്ണവും, കിന്നരി വെളുത്തുപിന്നെ വാമകരണത്തിൽ നിന്ന് പാർക്കും, വെളുത്തത്തിൽ പാർക്കും പാർക്കുപിന്നെ, മലംഗുവംവിരിക്കുന്നവർ അമ്മ ലിങ്കളും, വെളുത്തകെട്ടിയ മലംഗുവംവിരിക്കുന്നവർ ആയുള്ള തമ്പിരും പാർക്കും പാർക്കുപിന്നെ ഒരു മലംഗുവംവിരിക്കുന്നവർ ആയ പാർക്കും വിർവകാരനും ബലിഷ്ഠനും ആയ ആ യുവാവിന്റെ വിഷയ നിവർത്തനം നട്ടുപി, ഉദാ സിന്ധുതായ പാർക്കും ആകർഷകം തന്നെ മാറിരുന്നു. അന്തിമരക്കുകൊണ്ടു അമ്മയ്ക്കുപിന്നെ പാർക്കുപിന്നെ യുടെ മുഖം നട്ടുപിന്നെ കണ്ടു. കണ്ടുകൾ സാമാന്യം കഴിഞ്ഞും കവിതയ്ക്കുതന്നെ ഒട്ടിയും വെളുത്തും അമ്മ വരും ഇരുന്നെന്നെങ്കിലും തമ്പി ഒരു സുന്ദരന്തന്നെ മാറിരുന്നു.

കാലുകളിൽ കിടന്നു തീട്ടുക്കുന്ന ചൈതന്യജാതകൾ ആ സുക
മാക്കന്റെ സുന്ദരവേഷണത്തിന്റെ പ്രഭുവുതിയെ ഉത്സവ
ത്താക്കി ഇല്ലിലും കമാനിയോര സുന്ദരനിഗ്രഹത്തിൽ
തറച്ചുപായ പാദശ്ചിദ്രഭ ഏകദേശം സ്വകാമകന്റെ
ബിംബസൂത്രം തെങ്ങു പർവ്വതമോദനോദയം സന്നദ്ധമാക്കി
നില്പു പുരുഷൻ കത്തിച്ചുപോയിപ്പോകാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ച
കിടന്ന ഒരു ഭാഗത്തു മാറിനിന്നു നന്ദാർച്ചയായിട്ട് ഹൃദ
യം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്മണി ആകെ മോഹി
ക്കുന്ന ബാഗ്ഗേദോദയം തന്മണിക്കുറിച്ചു. “എന്താ,
കമലം-എല്ലാമൊന്നും സുന്ദരതയോടുകൂടി. അപ്പോൾ എവിടെ”
എന്നു തമ്പി പ്രശ്നം ചെയ്തതെ മനോരമി മിടിച്ചുകൊണ്ടു
പാദശ്ചിദ്രഭം പ്രകാശം ചെയ്തു.

പാദശ്ചിദ്രഭം പരമം, തന്മണി തന്മണിയോടുകൂടി
തന്മണിയോടുകൂടി ചെന്നു.

“ഹേ, ഇവ കമലമല്ല, പാദശ്ചിദ്രഭം. ബാധ
ജനക്കാരെ തമ്പിപ്പിക്കുക പാദമിട്ടെന്നുണ്ടോ?”

തമ്പി-തെറ്റിപ്പറ്റി കമലമെന്നും. വളരെനാളായി
കണ്ടിട്ടു. കമലം എവിടെ? ബാധാധനം ബാധാ
വിഷം എവിടെ ഇരിക്കുന്നു?

പാദ-ബാധാധനം കമലം സാധിച്ചതായി
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ത. അതൊരു കനകമംഗലം സാധിച്ചതായി
പോകുന്നു! കൊള്ളാം!

ബാധാധനം പാദശ്ചിദ്രഭം ബാധാധനം കമലം
ബാധാധനം പാദശ്ചിദ്രഭം “കനകമംഗലം പാദശ്ചിദ്രഭം
ബാധാധനം പാദശ്ചിദ്രഭം സാധിച്ചതായി എന്തൊരു കറ
വ്വ” എന്നു തമ്പിപ്രശ്നം ചെയ്തു.

ബാധാധനം പാദശ്ചിദ്രഭം പാദശ്ചിദ്രഭം പാദശ്ചിദ്രഭം
കുലപ്രസ്ഥാധികം കഴിഞ്ഞു, തമ്പിയും കറുപ്പും പാദ
പ്പരമിപ്പോലും പാദശ്ചിദ്രഭം പാദശ്ചിദ്രഭം പാദശ്ചിദ്രഭം പാദശ്ചിദ്രഭം

കരാലശിരോസ്തംഭം പോലി. പടിപ്പുരയിൽ ചാത്തന
ശാലയിൽ പ്രവാഹിച്ചു തുടൻ ചാവികുത്ത ഗുഹമു
ളയി കണ്ടു തന്നി വിസ്മയിച്ചു.

ത:—എന്താ കരളല്ല, ഇതൊന്നെങ്കിലും എന്താ ചോദ്യം?

കു:- കമലാക്ഷിനും രാജരാജനും. നിങ്ങളുടെ വിവാഹിതനും അദ്ദേഹം എന്തു ഗുണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് എന്ന് അറിയാതെ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കുന്നു!

த:—இதன்மூலம் பரிசு?

കു:- ഖേദം പരിശുദ്ധമാക്കട്ടെ. അത് നമുക്ക് അറിയാം.

തമ്പി—ചെങ്കുളം വാർഡ്. അത് താഴെ പറയുന്ന
 എലിറ്റാ അഡർ വാർഡിന്റെ ഭാഗമാണ്?

[illegible]

തമ്പി—ഓ, അവനായിട്ടെ, അവനായിട്ടെ! അപ്പു
 ഇരിക്കും തമ്പിയിൽ. അമ്മയ്ക്കു, മാതാവിന്നു പാടു
 കരയ്ക്കൂ? അവനല്ല അവന്റെ അപ്പുവാൻ താ
 അക്കാട്ടു, തമ്പി മനസ്സിൽ ഉണിടുന്നതാണോ, സാ
 ധിക്കാരം ചെയ്യും.

[illegible]

అను - ఇతరులను అణగారినట్లుగా చూడకుండా
 చూడండి. అను. ఇది సరే. అను. ఇది సరే.

കറ—ഏയി. വെറുംതെളിയികളും കിട്ടാത്തതാവരുത്. ശുദ്ധഗതികൊണ്ടു് ഇക്കാരെ കേറി വിടുന്നു എന്ന്മുളു. എതിർവാശിയ്ക്കു് കൊടുത്താൽ അവ മെല്ലാം പുറത്തു്.

തമ്പി—ആകട്ടെ- ഞാൻ കയ്യടിക്കട്ടെക്കൊന്നു കാണട്ടെ- ഇന്നു കറുപ്പിനും അന്താലും ഇവിടെത്തന്നെ. നമുക്കു പലതും ആവോഴിക്കാറാണു്.

ഇതും പറഞ്ഞുവെച്ചു തമ്പി വെറുതെ എന്തോറു വായശാലയ്ക്കു പുറത്തു വാണത്തിൽ വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു സ്ഥിതിയും കെട്ടിക്കൊണ്ടു് ഒരു ഭൂതം അവിടെ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു് തമ്പി “ഏതു” എന്നു ഗർജ്ജിച്ചു. ആ സ്ഥലം സാധാരണയിൽ തല തിരിക്കാത്ത നോക്കിയപ്പോൾ, ഓരോ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല ഉടനെ കറുപ്പു പുറത്തുവന്നു പോക്കി. “അല്ല, നമ്മുടെ സ്ഥിതി അല്ല ഇതു്! എന്നു ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു്” എന്നു ചോദിച്ചു.

വു—ഈ സ്ഥിതിയുടെ മാർദ്ദം ചൊല്ലിപ്പോയി, അതു നന്നാക്കുകയായിരുന്നു.

തമ്പി—ഏതു സ്ഥിതി? ഇവിടെ വന്നു് പതുക്കെ ഇവിടാൻ കാരണം?

കറുപ്പു്, “അതു് അതു്” എന്നു പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തമ്പിയെ വിവക്ഷി. എങ്കിലും തമ്പിയുടെ കോപം നിലച്ചില്ല.

തമ്പി—ആരാതാപെന്താ, ആണുക്കൾ സമസാധിക്കുന്നതു് ഒളിച്ചിടത്തു കേൾക്കുന്നതു ചുമന്നശ്ശാലാണോ. തെളിപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ. കൊളുത്തുന്ന കടം അങ്ങിനെ മാണമായി വന്നുക്കുകയോണം. എങ്കിലും ചോക്താ എന്തു്.

തമ്പിയുടെ അട്ടമൊസവും കറുപ്പു മറ്റൊരു തട്ടുവും മറ്റൊരു കേട്ടു ലേഗും കല്ലുക്കൊണ്ടു സ്ഥിതി നന്നാക്കിക്കൊ

ഒരു കോടതിയിൽ അപരാധം ചെയ്തവർക്ക് പ്രായപരിധി ഉണ്ടാകാൻ പറ്റാത്തതായി കോടതിയിൽ തീർപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപരാധം ചെയ്തവർക്ക് പ്രായപരിധി ഉണ്ടാകാൻ പറ്റാത്തതായി കോടതിയിൽ തീർപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

‘അറുതു’ എന്ന കറുപ്പു ചിഹ്നവും ചിത്രീകരിച്ചു
ഉദാഹരണം,

അമ്പി—എന്തൊരു അനാഭം! നോക്കാൻ ചെന്നുവെട്ടു?

[illegible]

ഉ:-ആരെക്കുറിച്ച്, ഈ മനസ്സാ?

ക:—കിട്ടാ വിജയമാവേൻ
തമ്പിരപ്പേയ്ക്ക്.

27:—രാമൻ, എന്താ കടന്നത്, കുഞ്ഞിന് വേണ്ടത്?

തമ്പി—തന്റെ കൈയ്യിൽ ഇതി പുറത്തുപോകാൻ പറ്റ
 ണ്താമ്.

2:—ചരതിയേറാൻ സാന്നിദ്ധ്യം കഴിഞ്ഞു.

തന്നി—മൊഴി. താൻ നന്നു ചൊല്ലിക്കൊള്ളുകയായിരുന്നു.

നാമം, ടി.എസ്. ജെ. ജോസഫ്, എസ്.എസ്.എസ്.

വൃ:—ഈ ആദാസ്യപ്പിള്ളയ്ക്ക് അഞ്ചു കെരിനിറ
 കൂടുന്നോ! അത് ആരോടും ഏതാനും ഇറക്കിപ്പോ
 ള്ളതാ. കെരി നിറം! ഇതാണത് വില്പ്. അങ്ങന
 തെല്ലാർ നമ്പാരിച്ചതും ആരോടും. ഓരോ
 കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം
 കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം
 കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം കെരിനിറം

“കേരളം നല്ല സ്വന്തം ഭരണത്തു് അതിനകത്തു്
 ഉണ്ടായിത്തന്നിട്ടുണ്ടു്

[illegible]

തമ്പി നിലംപതിച്ചു “കറുപ്പു പോയി കറ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു” അങ്ങനെ കൊടുക്കുക. ഇന്നും വിടിക്കാത്ത മുപ്പത്” എന്നു പറഞ്ഞു വൃദ്ധൻ പുറത്തേയ്ക്കു പോയി. പട്ടാഭയാതലംകെട്ടിപ്പോകുന്ന കറവാമ്പോളം കൊണ്ടുവന്ന തമ്പിൾ കൈ കഴുത്തു. പട്ടാഭം മേൽ മുക്കിയിട്ടുവെച്ചു ഒരു വെട്ടിൽ അത് ചാലം വേർതിരിച്ചു കടാ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പൾ കയ്യുറന്നു.

കറ.—എന്താ അപ്പോൾ എടുത്തുണ്ടോ?

തമ്പി.—എവിടെ, ആ സ്ഥലി പോലേ?

കറ.—പോയി.

തമ്പി.—ആപ്പു എന്തു ചെയ്തതാ? ചേട്ടന. ആളറിയാതെ കളിച്ചു നസ്രമാരി.

കറ.—അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടല്ല അങ്ങനെ.

തമ്പി.—ഏനി, ഇത്രയ്ക്കുണ്ടാവാറില്ല! വല്ലാത്ത അറിഞ്ഞോ?

കറ.—തേക്കു അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

തമ്പി.—പോയില്ല! എപ്പോഴും അങ്ങനെയെ വിട്ടോ ധിമാക്കിയല്ലോ നോ പറഞ്ഞതാകാതെ അദ്ദേഹം കേൾക്കുമായില്ല.

കറ.—അങ്ങനെയൊരു അറിവോടെ നിങ്ങൾക്കു കറ കൂടുതലാണു്. അദ്ദേഹം ട്രോമിപ്പിച്ചു. മകനാണു്. എന്തൊന്നാരി മലയെ വാങ്ങിയെടുത്തിട്ടുണ്ടാണു്. കമലത്തിലും ഇവിടെയും എല്ലാത്തും അദ്ദേഹത്തിനെ വലിയ കാഴ്ചവുമാണു്.

തമ്പി.—ചീ, മുപ്പത്തുണ്ടാക്കിത്തന്ന ചാരിപ്പാക്കല്ലോ. വശത്താക്കുമാരെ എന്നു നോക്കൂ.

എന്നുവെച്ചാൽ ഉൾ നോക്കുമ്പോൾ വൃദ്ധനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ തമ്പി കയ്യെടുത്തു വെട്ടാണു് കണ്ടതു്. കണ്ടപ്പോൾ തമ്പി കയ്യെടുത്തു കണ്ടതാകയാണു് കണ്ടതു്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചാരിപ്പാക്കല്ലോ അപ്പോൾ

ഒന്നു വൃദ്ധൻ തമ്പിളതമ്പുക്കിട്ടുനോക്കി. മുഖത്തെ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ വൃദ്ധനായി കാണാൻ പാടില്ലായിരുന്നെങ്കിലും വൃദ്ധന്റെ മുഖത്തിലുണ്ടായ നോക്കു തമ്പിളതമ്പുക്കിട്ടുപറഞ്ഞുനോക്കി.

വൃ:—തമ്പി, ഞാൻ ഒരു സാധകനാണ്. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കും സാധകന്മാരെ നിയോഗിക്കാൻ. പണവും പ്രതാപവും അസ്ഥിമാണ്. മറ്റൊരു എന്തും സ്ഥിരമേതെന്നു.

തമ്പി:—അവിശ്വകർമ്മക്കുറുപ്പു പ്രവർത്തിച്ചതാണ്. അങ്ങനെയൊരു സന്ദർഭം അവിടെ മേന്മയുണ്ടാക്കുകയും സന്ദർഭക്കുറുപ്പു വിചാരിച്ചിട്ടു നൽകിയതായി.

വൃ:—നിങ്ങളുടെ സാധനം ഞാൻ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു നൽകുകയല്ലേ?

തമ്പി:—അത് അവിടെ ആരോടൊന്നു ചോദിക്കൂ.

വൃ:—ആ പമ്പിളി, നിങ്ങളുടെ സാധനം തമ്പിളാശിപാലനായ ഒരു കട്ടിയെ എന്തിന് കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു? കട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനോടുകൂടി എന്തു കൊണ്ടു വരികയെന്നു ചോദിക്കുക?

തമ്പി:—അതിനെന്നാൽ അവിടെ ചോദിക്കൂ.

വൃ:—അവിടെ ചോദിക്കൂ. എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ?

തമ്പി:—അവിടെ ചോദിക്കൂ. എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ.

വൃ:—അവിടെ ചോദിക്കൂ. എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ.

തമ്പി:—എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ. എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ.

വൃ:—കാലത്തിന് പ്രതികരണമെങ്കിൽ ആരും സാധനം കൊണ്ടു. എന്തിനാണെന്നു ചോദിക്കുക.

തമ്പി:—അവിടെ ചോദിക്കൂ. എന്തിന് അങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കൂ.

വ്വ:—ദീപമാധുരിദ്വാനവമൈന്ദോരക്കു ഭക്താവാതി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു കട്ടിയല്ല കമലം.

തമ്പി—എന്താപാപ്യം അധർമ്മം എന്ന സ്വീകരിക്കുവാൻ തൃപ്തി വായിക്കും.

വ്വ:—വേദമിമം?

തമ്പി—ഇല്ല. ഞാൻ വന്നിട്ടു കണ്ടതെ ഇല്ല. അധർമ്മം തൃപ്തി വാണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞു.

വ്വ:—എങ്ങനെ?

തമ്പി—മിഥ്യ പ്രസംഗമാർഗ്ഗത്തു അറിവുകിട്ടി.

വ്വ:—എന്നാൽ ഒരു വിഷമമുണ്ടല്ല.

തമ്പി:—എന്തിനും അറിയാൻ എന്നു സഹായിക്കണം.

വ്വ:—കമലത്തിനരിപ്പാടുമതിൽ ആരും സഹായിക്കേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ?

തമ്പി:—താങ്ങേണ്ടല്ലോ- അരിപ്പാടുമെ സഹായം എനിക്കു വശ്യമാണ്.

വ്വ:—ഞാൻ ഒരു അന്യൻ-കുടുംബകാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഇൾപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു കമലത്തിനരിപ്പാടുമാണെന്ന് അധർമ്മം എന്തൊരു പാപമായാൽ ഞാനും സഹായി തന്നെ.

തമ്പി—അതുമതി- മനുഷ്യപ്രജയും ഞാൻ വേദത്തിൽക്കൊള്ളാം.

കുടുംബം സാധിക്കാതെ ആ യുവനിന്റെ വിഷമിക്കുന്നതെ
 യുള്ളു. കമലസന്നിധിയിൽ നിന്നു മാത്രം നിന്നതായും തോ
 റുചെയ്തതായും ആ സമയത്തുവായിര പാദമുദിച്ചാണു് അ
 യോനം ചെയ്തതെന്നു്. യുവനത്തിളപ്പിന്റെ അനിയ
 ത്തിതരായ ചാലചരതിയാൽ മാത്രം കാമുകസ്വഭാവം
 പെട്ടിയുപോയ ഒരു കളിപ്പറപ്പുത്താനിൽ ഏകദേശമേതി
 ലും തന്റെ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിക്കുവാൻ ധനലോഭംകൊണ്ടു
 മേത്രമേ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. ഭാഗ്യ
 ഹിയും ഭാഗ്യമതിയും ആയ മാതാപിതന്റെ ദുരപാദനം മൂലം
 ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഒത്തുനമ്പാടനമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി
 വിചിന്തനം ചെയ്തിട്ടുപോയ ആ തരണം ആദ്യമായി
 രാജശാലനത്തോടായി ആഗ്രഹിക്കുകയും, പിന്നീട്
 രാജാജ്ഞാപിതനായിട്ടുള്ളതും, ഇപ്പോൾ രാജകുടുംബ
 തമ്പിരയായതുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നതു കപാലാഞ്ജനമായ
 താമരപ്പൂവിട്ടുവെക്കുന്നതിന്റെ ഒരു വികൃതമോഷ്ടമായിരി
 ക്കാം. ഏതായാലും കമലപരിവേഷത്തിൽനിന്നു റിമുത്ത
 തോരിരിക്കുന്ന പാദമുദിച്ചു രുന്മിയെ പരിമയിക്കുന്നതി
 നും രഹിപ്പിക്കുന്നതനും ധാരാളം നൌകകളും സമയ
 വും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും തമ്പിര മനസ്സുതാധാനമു
 ള്ളായിരുന്നില്ല.

എന്തെന്നാൽ തമ്പിരയുടെ നിമിത്തത്താലും അദ്ദേഹം
 റിമുത്തമായിരുന്നു. തമ്പിരയുടെ മനസ്സും ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്വ
 ന്നായിരുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനത്തോടു നേർത്തു ചെരി
 യ്ക്കു വോർത്തപ്പോൾ ധാരാളമായ ചെലവുണ്ടായിട്ടും തെറ്റായി
 ഉപയോഗിക്കാൻ കേൾക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ മാതാപിതന്റെ
 മേൽശാന്തിയും അപ്പുത്തയക്കേൾക്കാൻ സ്വയം വേണ്ടതും ഭാഗ്യ
 ക്കും അറിയിച്ചിരുന്നു. രാജകുടുംബത്തമ്പിര കാര്യ
 പ്രാമാണ്യം അദ്ദേഹം കാണിച്ചുകാട്ടുന്ന വിധമേത
 നെന്നാണു ഗ്രഹിച്ചത്. അങ്ങനെ പിതൃവും പുത്രനും കൂടി
 ഉള്ള സ്വത്തുവസ്തുവൻ നശിപ്പിച്ചു. കേൾവൻതമ്പി കടുംബം

വക സ്വത്തു കൂടി ഒട്ടപിടും മുടിച്ച് തുറക്കൊണ്ടു ശോണക്കാരെ
 കഠിനനീർബന്ധമാനസരിച്ചു കാരണവന്മാരായും ഒഴി
 ഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന സമരമാണിത്. ഇപ്പോൾ പര
 മാർഗ്ഗം ആലോചിച്ചാൽ ഭാരതപ്പുഴ തമ്പിട കിടക്കാൻ
 വീട്ടുപാലുമില്ല. പിതൃദമ്പതക്കാരെ മറ്റ് ഭാഗത്തു നീരി
 യിലാക്കിപ്പോയെന്നു കേൾക്കുന്നു. അതിനാൽ കിട്ടുപിടക്ക
 ആശ്രയിക്കാനെ ഗതന്തരമില്ലാത്ത ഒരു നിമിഷം തമ്പി
 മാർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കൃഷിക്കാരനായ കിട്ടുപിടക്ക
 പരിത്തരവും, പരിഷ്കാരവും, പ്രതാപവും പോരെന്നുള്ള
 ആക്ഷേപത്താൽ കേശവൻ തമ്പി തന്റെ പ്രതാപകാ
 ലത്തു് അദ്ധ്യക്ഷനായ ബന്ധുവാരി ഒരിക്കലും ഗണിച്ചിര
 നില്ല. പോരെയിൽ കിട്ടുപിടക്കത്തോളം കേശവൻ തമ്പി
 തോളം മാർഗ്ഗമാർ കേവലം വിശ്വാസികളായിട്ടു മാത്രം കഴി
 ഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അക്കേവലമാർഗ്ഗങ്ങളിലെല്ലാം മാർഗ്ഗ
 തമ്പിടയ്ക്കു കിട്ടുപിടക്ക വീട്ടുപാലു കണ്ടിരിക്കുന്നതായിര
 നെന്നതിലും പുത്രനെ അയയ്ക്കുന്നതിൽ വിശ്വാസം അ
 ശേഷം സമ്പന്നനായിത്തീർന്നു. കൊച്ചുതമ്പിട നായരും
 അപ്പോൾ അമാവയന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിക്കണം
 എന്നൊരാലോചന എങ്ങനെയോ പൂർത്തുവന്നു. പക്ഷെ
 പട്ടണവാസിയായ പച്ചപ്പുരിഷ്കാരിയ്ക്കു് ഒരു കത്രാമകന്യ
 കളെ ഭാരംകുണത്തിയൊ പ്രതാപശാലിയായ വലിയ
 തമ്പിടയ്ക്കു് അപരിഷ്കൃതമായുള്ള ബന്ധത്തെ പുറത്തു
 നിന്നൊ അശേഷം ആഗ്രഹമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു് ആ
 ആലോചനയെ അന്നു പൂർത്തിയാക്കി. ഇതു് ആ
 അമ്മക്കാരെല്ലാം അറക്കി. കാരണക്കാരെ പഠിച്ചതി
 ലും പരീക്ഷണം പാസായിട്ടില്ലാത്തതുകാരെ തന്റെ
 സ്ഥിതിക്കുത്ത ഒരുദ്യോഗം സമ്പാദിക്കുവാനോ തമ്പിട
 സാധ്യസ്ഥനായി. അതിനാൽ കിട്ടുപിടക്കയുടെ പണത്തി
 നുവേണ്ടി പുതിയ വിവാഹം ചെയ്തതായ ഗതിയുള്ള എന്ത
 തമ്പിമാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു പുതിയ വന്നിരി

ഇവിടെ ആരുമില്ലല്ലോ. ജോലികൾ ധാരാളമുണ്ടുതാനും.

തമ്പി—പോയിട്ടുവരാം- കറച്ച രൂപ കൂടി കൊണ്ടു വെച്ചുണ്ടമെന്ന് അച്ഛൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കിട്ട—ഇവിടെ ഇപ്പോൾ രൂപ ഒന്നുമില്ലല്ലോ, ഇനി ഓണം കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെ പണം ഉണ്ടാകുമുള്ളു. എത്ര രൂപ വേണം?

തമ്പി—ഒന്നോടൊന്നും രൂപ വേണമെന്നാണാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

കിട്ട:—അത്ര വേണമെങ്കിൽ ധന മാസം പുറക്കണം. വല്ല പാഞ്ഞാ നാണുറൊ മതിയെങ്കിൽ ഓണം കഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കാം. എന്താ ചെയ്യുന്നത്; വെല വിന് ഒരു കറച്ചുമില്ല. നോക്കിക്കൂടുകാനാളുമില്ല. നാളെത്തന്നെ പോകാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോ?

തമ്പി—പോയിട്ടുവരാം.

കിട്ട:—ഇതു ചോദിക്കാൻ വിളിച്ചു എന്നേയുള്ളു.

തമ്പി—ഒരു കാൽത്തൊപ്പറി പായാണുണ്ടായിരുന്നു.

കിട്ട:—എന്താണത്? പറയുക.

തമ്പി—ഞാൻ കമലത്തിനു പുടക കൊടുക്കണമെന്നാണ് അച്ഛൻ പറയുന്നത്.

കിട്ട—അങ്ങനെയല്ല വേണ്ടത്? നിനക്കതു സന്തോഷമല്ലെന്നുണ്ടോ?

തമ്പി—അച്ഛനും അമ്മാവും തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും തള്ളുന്നതല്ല.

കിട്ട:—എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നു നടക്കട്ടെ. മാസം പുറത്തുവന്നാൽ നൽകിക്കളയാം.

തമ്പി—അതിൽ ഒരു വിഷമമുണ്ട്. ഇതുദ്ദേശിച്ച് അടിപ്രായമറിയാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ കമലത്തിനോടു സംസാരിച്ചു. പക്ഷെ അവൾക്കു

തീരെ തൃപ്തിയില്ല എന്നു കാണുന്നു.

കിട്ട്—ഏന്തി, അങ്ങനെ വരില്ല.

തമ്പി—ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയാണു്. അമ്മാവൻ അറിയാതെ ഇവിടെ പഠനം നടക്കുന്നുണ്ടു്. ആ രാജശാലാൻ തന്നെ വന്നു വിവാഹം ചെയ്താൻ അവൾ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നാണു് ഇവിടെയും പുറമേയും ഉള്ള സംസാരം. അതു തറവാട്ടിനകൂടി കറച്ചിയിൽ.

കിട്ടുചിമ്മയുടെ മുഖം ചുമന്നു. കോപവും സങ്കടവും ഒരു സമയം ആ വൃദ്ധനെ തപിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. തന്റെ കടുംബവും അപരിചിതരായ പാത്രമാകുന്നല്ലോ എന്നുള്ള മിഥ്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തട്ടിവിട്ടു കറച്ചിയിലുൾക്കൊള്ള. ഈ ദിവസങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹം അറുവായിരം സ്വർത്തിന് അതിരില്ല.

കിട്ട്—അവൾ ഇതു വഷളോ? ആറാണു് അവൾക്കി വളം കൊടുക്കേണ്ടതു്?

തമ്പി—ഇവിടെ ഉള്ളവരെല്ലാം കൊടുക്കേണ്ടു്. വിശേഷിച്ചും മഠത്തിലുള്ളവരും അമ്മായിമാരും.

കിട്ട്—മഠത്തിലുള്ളവരും എന്റെ തറവാട്ടുകാർക്കിടയിൽ കാർഷ്വമെന്തു്?

തമ്പി—അതിനാണല്ലോ അമ്മായിയെ വശത്താക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

കിട്ട്—എന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിപരീതമായി അവൾ പ്രവർത്തിക്കാനാണോ?

തമ്പി—ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയാകുകയാണു് വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിവരം അല്ലെങ്കിൽ അറിയിക്കുവാൻ പോകണമെന്നു വിചാരിച്ചതാണു്. അവിടെ ആരോ കൈ എറുന്ന കൊണ്ടു സംബന്ധം ചെയ്യിക്കുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ

“എന്താ ഇപ്പാൾ ചോടിക്കാൻ കാണാം”

കിട്ട:—രാജകുമാരനായൊരു വിവാഹമെഴുതിക്കാൻ വല്ല വിവാഹവുമുണ്ടോ എന്നറിയാനാണ്.

ലക്ഷ്മി:—എന്തിനാണു വിവാഹവുണ്ടില്ല. പക്ഷെ അവർക്കു ഇപ്പോൾ കഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്നു.

കിട്ട:—പിന്നെ അതും ചോദിക്കാനാ?

ലക്ഷ്മി:—എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.

കിട്ട:—അതു കൊള്ളുകില്ലല്ലോ.

ലക്ഷ്മി:—എന്താ ചെയ്തു—അച്ഛന്റെ അല്ലെങ്കിൽ മകന്റെ ഇടനാലി വന്നുമാറി നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടിട്ട്. അവളെപ്പറ്റിയൊരു ഒരു നിമിഷം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം, ഇതാ മാധവം ഒന്നാമി, കാണുകയേ വേണ്ട. അവർക്കും അങ്ങനെയെന്ന. ഈ മാതിരി വിർബന്ധമുണ്ടായി എങ്ങനെ അവർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നെ. അമ്മാവന്റെയും ഗതി. നിങ്ങൾ വാശിപിടിച്ചൊരു വഴക്കുപറഞ്ഞതാ എങ്ങനെയും കഴിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്തിനാകയാണെന്നു കാണുകയും വേണ്ട. കേൾക്കുകയും വേണ്ട. ഞാൻ എന്റെ പാട്ടിനു ചോദിക്കുന്നു.

കിട്ട:—വരട്ടെ, വരട്ടെ. തിടുക്കപ്പെടാതിരിക്കുക. ഞാൻ എന്റെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ നിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യല്ലോ.

ലക്ഷ്മി:—ഓ! മെല്ലെ-ഇല്ല. അച്ഛൻ ആരെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുന്നത്? ആദ്യം പറഞ്ഞത്? എന്തെന്നു ചോദിക്കട്ടെ നാണിക്കട്ടേമോ?

കിട്ട:—അതാദ്യമല്ലേ?

ലക്ഷ്മി:—എന്തിനാണു കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടു?

കിട്ട:—നിന്റെ ശാരീരിക കേൾക്കണമെന്നാണ് തലമുടി പറയുന്നതിനാലാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ അച്ഛനെ അനുസരിക്കും?

ലക്ഷ്മി:—എന്റെ ശാസന ദേവതയെക്കുറിച്ചറിയില്ല. വേറെ വല്ലവരും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ദേവതയായിരുന്നു.

കിട്ട:—അപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ നിന്റെ മകൾ അനുസരിക്കുകയല്ലെന്നാണോ?

ലക്ഷ്മി:—എന്റെ മകളായിരുന്നെങ്കിൽ അനുസരിച്ചുവെന്ന് ഇങ്ങനെയൊരു മകളാണോ.

കിട്ട:—ഏതായാലും രാമകൃഷ്ണമഠക്കാരുടെ സംബാധം വെച്ചിട്ടുപോലെ തീർപ്പാക്കണം. ആരാണ് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു കാണട്ടെ!

ലക്ഷ്മി:—തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ആരാണ്?

കിട്ട:—മറഞ്ഞവളായാ അതിനു വിരോധിക്കുകയാണെന്നും, അവരാണ് കമലത്തിനെ ദേവദാസം ചെയ്യുന്നതെന്നും കേട്ടല്ലോ.

ലക്ഷ്മി:—മഹാത്മാക്കളിൽ ദോഷമോപണം ചെയ്യാൻ മഹാപാപമുണ്ട്. വിവാഹം ദമ്പതികളുടെ ഉഭയ സമ്മതപ്രകാരം നടത്തേണ്ട ഒരു ക്രിയയാണ്; ഏതെങ്കിലും കക്ഷിക്കു വിരോധമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വിവാഹമാകുകയില്ല; എന്നാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നല്ലാതെ അവർ പറഞ്ഞപ്പോഴും ഒരേതരമോടു കൂടാതെ പറയുകയില്ല.

കിട്ട:—ആ സ്വാമി ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കഠിനമായി തടസ്സപ്പെടുന്നവരാണ് എന്ന് കേൾക്കാം. ഈയിടെ അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ ഒരു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണുണ്ട്. കമലത്തെ മഹാത്മാവായതായി പറയുന്നതിനുവരുന്നോ?

ലക്ഷ്മി:—അവിടുത്തെല്ലാ മകളെ വെറുക്കുന്നതിൽ എല്ലാവരും വെറുക്കുന്നതെന്നാണോ? എന്നു അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കണത്തിനെ വല്ല

പ്രായമെങ്കിലും അവർ കാണാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

കിട്ടു:—എന്തുകൊണ്ട്. സംബന്ധം മാസപുറത്തു നടത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരോടും വിവരം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്. അവളെയും അറിയിച്ചതും.

ലക്ഷ്മി:—എന്തിന് ആരോടും പറയാൻ കഴിയില്ല. അവരും ഈ വിവാഹത്തെ സംബന്ധത്തിൽ ഞാൻ ചേർക്കുകയല്ല അവർക്കുതന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടാമെന്ന് എന്തും ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ട്.

കിട്ടു:—ഞാൻ ആരോടും ഇഷ്ടം നോക്കുന്നില്ല. തൽക്കാലം എന്റെ ഇഷ്ടം ഇവിടെ നടക്കുമോ എന്നറിയിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൯

വിവാഹത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘോഷം

രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിപ്പിള്ളയും കമലത്തിരുനാളും വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്ത രണ്ടുദിവസംകൊണ്ടുദിക്കുകയും പരസ്പരം കരകാലിൽ പ്രമാണികളാ കണിക്കാനും കിട്ടുപിള്ളയും കൂടിയിരുന്നു. വിഷയം വ്യക്തം വ്യക്തം നാഴിക ഇരുട്ടിയതിനു ശേഷമുള്ള മൂന്നു മണിയിൽ തന്നെ സംബന്ധം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും, അതനുസരിച്ചു വേണ്ട തെളിവുപണിവും സഹോദരശോഭിപ്പും വളരെ തിടുക്കത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. മനകമംഗലത്തെ വേലക്കാരെല്ലാം ഉത്സാഹത്തിൽ തീർത്തതിരിക്കുന്നു. അനേകി അമ്മയും മകൾ വെറുക്കുട്ടിയും കനകമംഗലമാസകലം ദളിച്ചു വിവസിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്യരും കടിയന്മാരും ബന്ധുക്കളും പ്രതിനിധിയും
 ഹിന്ദുക്കൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമാന്യരായ യഥാസ്ഥാനം
 വാർഷികത്തിനും, അവരുടെ കണക്കുകൾ ശരിയാ
 രിപ്പെടുത്തുവാൻ കലവറക്കാരനോടു പുരയ്യകം മാത്രം കെട്ടു
 ന്നതിനും, നെടുമുടകളുടെ മേൽമുഖിലും വിതാനത്തിലും
 തറ നിർപ്പാടുന്നതിലും സന്ദർശോചിതങ്ങളായ ഉപ
 ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനും, വേലക്കാരും വിതന്നുകാരും
 ഉള്ള വാർഷികവും വിളമ്പലും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന
 തിനും, എന്നല്ല എവിടെയും ആ മാതാവു പുത്രിയു
 തെന്ന. എന്നാൽ മഠവാസികളെയാകട്ടെ, ലക്ഷ്യക്കുട്ടി
 അമ്മയെ ആകട്ടെ കമലത്തിനെ ആകട്ടെ ഒഴിഞ്ഞു
 കാണുന്നില്ല. ലക്ഷ്യക്കുട്ടി അമ്മ തന്റെ അമ്മിലും,
 കമലം തന്റെ ഭർമ്മിലും, മഠവാസികൾ മഠത്തിലും
 ത്രേക്കിയിരുന്നതല്ലാതെ ആരും ഈ ബന്ധത്തിലൊന്നും
 മോശവാൻ പോയില്ല. കപ്പലും, തന്റെ മകളുടെ തല
 പിരിയട്ടെന്ന് ഈ തമത്തിലായല്ലോ എന്നുള്ള കഥ
 ഓർത്താൽ മനസ്സിൽ തിങ്ങിപ്പിടിക്കാൻ ഉപദേശ
 തത്തെ ഒരു വിധത്തിലും സാമിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ആ
 മാതാവു വിവാർണ്ണയും വിവശവും ആവി പഠിത്തമി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിതസർവ്വസ്വമായ ഭർത്താവിന്റെ
 ഹിതത്തെ അന്യരെയോട് കലുപുട്ടവളും, സ്വപാത്ര
 ഹെല്ലുകനിധിയായ പുത്രിയുടെ ഹിതത്തെ സംശയിച്ചു
 കെട്ടുകാരൻ നിരതയും ആയ ആ ശ്രേഷ്ഠമാതാവിന്റെ
 ധർമ്മമുദത്തിൽ, അന്യതാധിപതിയാകയാൽ അതിനെ
 ഉപശമനം ചെയ്യാനോ ഒരേതരം ഉപായമില്ല.
 മകളെ ഭർമ്മിക്കുവാൻ പോലും ആ പെറ്റമ്മ അല്പാല്പ
 യായിരിക്കുന്നു. അഭിമാമയായ തന്റെ പുത്രിയ്ക്ക് അന്യ
 രൂപനായ ഭർത്താവിനോടു ചേരുന്നതിന് വിധിച്ചല്ലാതെ
 പോകുന്നത് ഏതു മാതാവിനാണു സഹ്യമായിരി
 ക്കേ!

[illegible]

കണ്ഠ ചെറുക്കുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ മകൾക്കും ഇതൊട്ടും
 കൂടുതലായും അതിനാൽ ഇതിൽ വേരുകൾപ്പെന്നും
 മേൽ തുറന്നുപറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ കിട്ടാൻ
 കിട്ടാൻ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നു. തന്റെ
 കാലം തന്റെ മനസ്സുകളിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു
 പത്തല്ലാതെ മറ്റാർക്കും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം
 തന്റെ സാധിപ്പിച്ചു പത്താലികളെയും മുക്കി, മൂന്നു
 മൂന്നു നേരത്തിനും നേരകാവുന്നതും ഇല്ലാതാക്കി. മൂ
 ന്നും കേവലം ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്നല്ല തന്റെ ദോഷത്തെ
 സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു
 തന്റെ അതേ അവസ്ഥയിലും വിവർണ്ണവദനനായ ധർമ്മ
 പത്നിയുടെ സാമര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇതിനാൽ
 കണ്ടുവന്നുപോലും വെട്ടാതെ വ്യസനിച്ചുതന്നു.

ഈ സമയം ഗോപാലികൾ കേവലം പുകികളിൽ
 തൊഴി കാണാപ്പിച്ചു. വേദകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു
 കർമ്മശൃംഗങ്ങളും കാര്യശൃംഗങ്ങളും മനഃശൃംഗങ്ങളും അന്നു
 വിവിധിപ്പിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ആ വി
 ചിതയിലിവിടെ അന്വയം കേവലം അന്വയമെന്തെ
 ന്നാടി വിവാഹപ്രാപ്തിയെന്നതിൽ നിലവളിച്ചു തദവ
 സമയമെപ്പോൾ മനസ്സാധനമെന്നൊരു വൃദ്ധൻ ആ
 മമതി നൂതനം ചെയ്തിട്ടു പത്താലികൾക്കു പറഞ്ഞതെപ്പോ
 ലെന്നു. പത്താലികൾക്കു പത്താലികൾക്കു പത്താലികൾക്കു
 സമാധാനപ്പെട്ടുപോയെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നതെപ്പോ
 ലെന്നു വിചിന്തനമെന്നു പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതെ
 പ്പോൾ എന്താവിചിന്തകളിലും പ്രശ്നകരമായതും
 മൃഗത്തിൽ ആലോചിക്കുകയും, വൃദ്ധന്റെ വൃത്തിമെന്നത
 മുക്കി അദ്ദേഹം ഗതിയും അതിനാൽ പാടില്ലാതെ അല്ലാ
 മതിയെന്നു കേവലം ചെയ്തു അന്വയം വൃദ്ധനിലുള്ളവിധം
 സംതീരെ നശിച്ചു. അപസ്മിതിയുടെ പല പ്രവൃത്തിക

മിലും ഭാഷങ്ങളിലും സ്ഫുലിപ്പുകൾ ഈ അവിശ്വ
ലോകത്തോളം വ്യാപ്തം കാണിക്കുന്നതായിട്ടുള്ളു. നദിക്കു
സ്വന്തമുൾക്കൊള്ളലും നിറുതിപ്പുവാനും. തെളിവു
നന്നം. സാഹിത്യം പരിശുദ്ധതയെ കാട്ടുന്നതിൽ അ
ലോകജ്ഞാനം പരത്തപ്പെടുന്നു.

അ:—“അപ്പോൾ, എന്തെല്ലാം സ്വന്തം തീരം വിശദമാ
വു. ഈ കൃതികൾ കൂടുതൽ സ്വന്തം ഉണ്ടാക്കിയി
യത്. തുടർന്നുമാത്രം സ്വന്തം മനസ്സിനെ അർത്ഥ
ലിഖനം? അവനെ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതിൽ അ
തത്ത്വമനുഭവമുണ്ടു.

വ്യാ:—എന്ന വിശ്വാസിക്കണമെന്ന് എന്തിനെ നിർവ്വാ
രിച്ചു. ഇതെല്ലാം എന്റെ കൃതിമാണെന്നു ധ
വ്യാസ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാൻ എന്റെ നി
ശ്ചിതമില്ല. രാജാക്കന്മാരെന്നും അർത്ഥമില്ല. &
അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവാൻ ചിന്ത അവനെ ക
ണ്ടാൻ അർത്ഥമില്ലാത്തതു. അതവനെയാ അ
നുഭവത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കും.

അ:—എന്റെ മനസ്സെന്തെന്ന് അവിടത്തെയും ഈ
സന്തോഷമോ?

വ്യാ:—അതവിടത്തെയും അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവാൻ വിശ്വാസിച്ചാലു
മെങ്കിലും അതിനെ വിശ്വസിക്കാൻ വേണ്ടതാകുന്നു
എന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ അതിനെ അർത്ഥമാക്കി
എന്നു അർത്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് അ
റിയാം.

അ:—സ്വന്തം! അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവാൻ ചാലും. എന്റെ
തെളിവുപോലും ഈ ലോകം സന്തോഷം കേൾക്കും.
എന്റെ രാജാക്കന്മാർ എന്നു പറയണം.

വ്യാ:—അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവാൻ എന്തിനായിരുന്നു കൂടാ.
മിക്കാലും അവൻ തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായിരി

അ. അവൻ കഷ്ടതയൊന്നും വരുത്തില്ലെന്നു ഞാൻ ധൈര്യം പറയുന്നു.

അ. — അവിടുന്ന് എന്തെങ്കിലും കഷ്ടതയൊന്നു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുമ്പോഴോ? എനിക്ക് വിവാഹം കാണാൻ കഴികയില്ല എന്റെ രാജ്യം കണ്ടാൽ മതി. അതിന്നു വിട്ടു സഹായിക്കണം.

വ. — അങ്ങനെയൊന്നും എനിക്ക് കഷ്ടതയൊന്നും സഹായിക്കുന്നതല്ല. നമുക്കു മറ്റൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. നാം ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ നിന്നും പോകുന്നത് കിട്ടാത്തതല്ല സന്തോഷമായിട്ടു വരും.

ഇവിടെ ആ മോശാസഭയിൽ തീർത്താവിട്ടു. ആ വിവാഹം ഉടൻതന്നെ കനകമംഗലത്തിലുണ്ടാകുമെന്നു കിട്ടിയിട്ടു. അവിടെയൊക്കെയും വിശപ്പും വെല്ലും എന്തെന്നാൽ വിവാഹത്തിനായിട്ടുള്ളവർ തന്നെ രാമമുഖ്യൻതന്നെ, തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള തന്റെ അമ്മനേയും ബാലൻ തന്നെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനാലായിരിക്കാം. വൃദ്ധന്റെ മറ്റു അവസരമൊന്നുണ്ടെന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു മറ്റൊരാൾ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്നതിനാലായിരിക്കാം. അതിനാൽ വെറും വാക്കു മൂലം അവിടെ തന്നെയും കൂടും തിരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും അവർ ചെയ്തതുകൊണ്ടു എന്ന് കിട്ടിയിട്ടു വിശ്വസിച്ചു. ഈ നിരോധനത്തെയും അവർ ഭയത്തോടെ പാലിച്ചു. അതിനാൽ അനുസരിച്ചതായി കിട്ടിയിട്ടു വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് ജന്മദൈവത്തിനും വെല്ലും.

വൃദ്ധൻ അങ്ങനെയൊന്നും അറിയുന്നതു വരികകൊണ്ടു കഷ്ടതയായി പറയുകയും രാജ്യത്തെയും വിശ്വസിക്കുന്നതും കനകമംഗലത്തുണ്ടാകുന്നതും കഷ്ടതയും മനസ്സിൽ തീർത്തു വെല്ലുന്നതായിരുന്നു. വിശ്വസിച്ചും തന്റെ

ശേഷകാരൻ രാജാവക്കുറപ്പാ വൃന്തലീപുത്രിയായ പാദശി
 ടിയും നമ്മിലുള്ളതും താമസിയാതെ പരസ്യമാകുന്നതും
 ആയ വെട്ടിപ്പെറ്റുപാറി കറുപ്പിനെ അറിവുകിട്ടിയിരുന്നു.
 കൊച്ചുകുറുപ്പിന്റെ ആശ്ചര്യവും ഭയഭ്രമവും ധരിച്ചിരുന്ന
 വരിയകുറുപ്പിന്, കനകമംഗലവും അറക്കളവും തമ്മിൽ
 റുഖമില്ലാത്തസ്ഥിതിയിൽ ആയേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം ഉണ്ടാ
 യി. അതിനാൽ അബലരായ നന്ദിശ്ശാലാൻപോലും
 കനകമംഗലത്തു കടക്കാതെ വരിയകുറുപ്പു വീട്ടിൽതന്നെ
 സമയം ചെലവഴിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ്
 വൃന്തലീപുത്രി അറിയിച്ചതെന്ന്. വൃന്തലീപുത്രിയുടെ അറക്കള
 ദളിതനായ കുറുപ്പ് കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഏതി
 രേറെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പൂജാസനംകൊടുത്തിരുന്നു.
 കുറുപ്പ്—നാഥി എന്താണോ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെ
 ട്ടത്?

വൃ—കുറുപ്പിനെക്കുറിച്ചു യാത്രപറയാൻ വന്നതാണ്. എനി
 കിട്ടിത്തന്ന താമസം മതിയാക്കി. ഞാൻ മറന്നാൽ
 പോകുന്നു.

കുറുപ്പ്—അങ്ങനെയോ! ഇത്ര ചെട്ടെന്നോ.

വൃ—ചെട്ടെന്നല്ലല്ലോ. ഞാൻ വന്നിട്ടു വളരുന്നൊരാ
 യില്ല. എത്രനാളാണ് കിട്ടിയതെന്നു താമസി
 ക്കുക.

കുറുപ്പ്—അതെപ്പോഴായി വിചാരിച്ചുവന്നില്ല. അറിയാൻ ഇ
 വിടെ താമസിക്കുന്നത് ചൂന്നിക്കൊരു വരിയ അനു
 ഗ്രഹമാണ്.

വൃ—അങ്ങനെയല്ല. ഞങ്ങൾ ഒരു സഞ്ചാരിയെ നിശ്ച
 യിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

കുറുപ്പ്—ഏതു, അങ്ങനെയുള്ളതോ?

വൃ—ഉണ്ടു്.

കുറുപ്പ്—എങ്ങോട്ടു, കാശിക്കാണോ?

വു:—മേതു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയില്ല. തൽക്കാലം തിരുവനന്തപുരത്തെയും പോകുന്നു. അവിടെ ലെനിട്ടു മറ്റു കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തും.

കു:—എന്നാൽ ഞാനും കൂട്ടത്തിലുണ്ടു്. എനിക്കിവിടുത്തെ താമസം ഇപ്പോൾ തീരെ സുഖമില്ല.

വു:—അതു ചെടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെതന്നെ പോകാൻ പാടില്ലെന്നു കിട്ടുപിള്ള വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു കറുപ്പുകൂടി വന്നാൽ കറെക്കൂടി കഷ്ടമായി.

കു:—കിട്ടുപിള്ള വിരോധിച്ചാൽ നമുക്കെന്തു്?

വു:—അങ്ങനെയൊന്നോ? ശക്തിയോ 'സ്വാധീന'വുമുള്ള കലോപന്മാരും അനുസരിക്കാത്തതാൽ, അവക്കൊന്നു പാടില്ലാത്തതു്?

കു:—എന്നാലൊന്നു കാണട്ടെ. ആരാൾ തടയുന്നതെന്നു റിപ്പട്ടെ. കൂട്ടത്തിൽ ഞാനുമുണ്ടു്.

വു:—ഏതി. കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു കറുപ്പിനോടും വിരോധമുണ്ടാകും.

കു:—എന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുടേ ഇഷ്ടപോലെ അങ്ങനെയു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റു വിരോധം? അഥവാ വിരോധമുണ്ടായാ മെന്തു്? ഏതായാലും ഞാനുമുണ്ടു്. എപ്പോഴാണു തടയു്?

വു:—മറ്റൊന്നാൽ വെളുപ്പിനു്.

കു:—കൊള്ളാം നല്ലവിധം. ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു പോയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. സ്റ്റേഷനുമുള്ളവർ ഒരു മിച്ചുള്ള സഞ്ചാരം റദ്ദാക്കു സുഖമാണു്.

വു:—കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കുള്ള തടയേണ്ടതാകാം.

കു:—ഞാനിരിക്കുമ്പോൾ ഇല്ല.

വു:—അത്രയ്ക്കു ചെയ്തുമുണ്ടാകിൽ പോകാം. എനിക്കു പണിക്കരെ ഒരു കാണണം. അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഉണ്ടോ.

ക:—എന്തിന് ഈ പ്രശ്നമാരെ കാണുന്നു? വിട്ടിൽ കണ്ടെത്തും ഇപ്പോൾ.

വ:—അതല്ല ഒരു കാരണം. ഞാനു അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യവരാം.

എന്നു പറഞ്ഞു വൃദ്ധൻ അറക്കത്തു പ്രധാനഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഏകദേശം ഒരു നൂറുവർഷം നീളം വീതിയിൽ പണിയിട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന ആ കീമതായ എട്ടുകെട്ടിന്റെ ഒരു പുതുമുള്ള ഒരു ചായകുസുമയിൽ എഴുത്തു കത്തിക്കുറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലിക്കാര പണിക്കരെ വൃദ്ധൻ കണ്ടു. വൃദ്ധനെ കണ്ടിട്ട് ഇരുന്ന് കേട്ടുനിന്ന് അശേഷം ചവിട്ടുകൊണ്ടു തന്റെ ചായകുസുമം പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുകയും ആ പുസ്തകം അവിടുത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതുമുണ്ടു. വൃദ്ധൻ അടുത്തപ്പോൾ എഴുത്തു തിട്ടക്കുറുന്ന ചായത്തിൽ “ഇരിക്കാം. ഇരിക്കാം” എന്നു തട്ടുപടി വെട്ടി കയ്യെടുത്തു കടന്നുവന്ന ഒരു കണ്ടു പ്രാർത്ഥന നോക്കിയോ പറഞ്ഞു. വൃദ്ധൻ ഇരുന്ന ഉടനെ “എന്താ വിശേഷമുണ്ട്” എന്നു തന്റെ പുസ്തകത്തെ ഒരു വെട്ടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പണിക്കർ ചോദിച്ചു.

വ:—മറന്നാൽ ചോദിക്കും. ഇവിടെ വന്നു കണ്ടു പറയാമെന്നു റിപ്പോർട്ടു വന്നു അത്രേയുള്ളു.

ക:—ഈ ഒരു നോക്കണം. ഏകദേശം നോക്കണം ഇട്ടിനാളായല്ലോ ഇവിടെ വന്നിട്ട്. യാത്ര എങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കാനില്ലല്ലോ. ഇവിടെ വന്നു ചേരണം. എത്ര നോക്കണം മരിക്കുന്നതെന്നു താമസിപ്പോക!

വ:—പക്ഷാതർക്കമാണ് ഈ പറഞ്ഞത്. പണിക്കർ വിട്ടുപോയി, മരിച്ചുപോയി. എങ്ങനെയെന്നു അറിയുന്നതിലേക്കുണ്ടു ആവശ്യമില്ല. എവിടെയും സുഖം.

ക:—സുഖമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു. ചോദ്യത്തിനുള്ളതല്ലാത്ത ചോദ്യം ചോദ്യം തന്നെ. ഞാനും വിചാരിക്കാം

റഷ്. വല്ല കാലിപ്പുറവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് നടന്നാലൊന്നാണെന്ന്. നമ്മുടെ നൂറുകൊണ്ട് അഭിമാനം അനുഭവിക്കുന്നില്ല അതല്ല കളിത്തൊഴി നല്ലതാണ്. അല്ലെ.

വി:—വരട്ടെ. ഇപ്പോൾ വേണം. കുടുംബം മുഴുവൻ മുടി
 ചുല്ലോ. ഇനി ഞാ ഉപദ്രവം വേണം. ഇവിടെ
 നിന്ന് ഈ വീ-കാർ തല്ലിയിറക്കുമ്പോൾ കാവി
 രണ്ടു അനേകപിച്ഛാൽമതി.

പ:—മലി. ചെറുക്കി എന്തു പറഞ്ഞു നീ.

വ:—മേലം ഇളക്കാനിരിക്കണം. തന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടു
 വെച്ചു പോകണമെന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഇങ്ങോട്ടു
 വന്നത്. അല്ലാതെ നല്ലൊരു കടുപ്പം കിട്ടും
 വ്യാധിമിട്ടും ഭരിച്ചു തേച്ചു കഴുകി കഴിക്കുക
 കാര്യംകൊണ്ടു മേലം കാണിക്കാൻ വന്നത്.
 ഈ സാധു കർമ്മത്തിന്റെ കാര്യം കഴിഞ്ഞുപോകാൻ
 ഇവിടുത്തെ അധിപൻ അതിന്റെ അർത്ഥം 212-ാം
 കോളത്തിൽ കാണാൻ തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ
 വ്യക്തം!

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും പെണിക്കർ ചാടി എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ നെടുവടി കൈയ്യിലോത് കൊണ്ടു ദ്രവധിക്കണനായി ക്രസലിഡ്യാതെ ഇരിക്കുന്ന വൃശഭന്റെ അടുത്തണുചുവൽ ആ കൃഷ്ണചിത്രമെത്തിയതുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ അയാൾ 'ഓഹോ' എന്നു ഒരു പതറിച്ച് സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു.

പ്ര:—താനാന്റെയൊക്കെയൊ വിചിത്രമെന്നോ. ആ കട്ടിക്കാ
 കോടകനെക്കൊ. അവനെന്റെ നേരെ വരുമോ!
 എന്നാൽ കാണട്ടെ! ദുഷ്ടപ്രിയകൾ കേറി നല്ലൊരു
 തറവാടിനെക്കൂടെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

കൊലക്കൊണ്ടു വിറ്റപ്പം ഭരണകൊണ്ടു മലിപ്പം
ലജ്ജാകൊണ്ടു ക്ഷിണിച്ചും നിന്നിരുന്നിടത്തുവന്ന നിന്നാരു

ല്ലാതെ, പണിക്ക് റോയടി മുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടു. അപ്പോഴേക്കും രാത്രിയെപ്പറ്റി സംഗതമായി.

കു:- “എന്താ! പിറ്റേ, ഈ ചെറുകിട്ടാട് പിടിച്ചിട്ട്.

അവൻ, അത് ഇവിടെ കേറിയത് എന്ന് ചീത്ത പറയുന്നു. പിറ്റേ, കൊടുക്ക്, അവന്റെ ചെപ്പുക്ക്.

പണിക്കരുടെ ഈ കോപഗർഭനടനങ്ങൾ കേട്ടു ചില വേലക്കാരും അകായിൽ നിന്നു ചില സ്ത്രീകളും ഓരോ മുഖകളിൽ വന്നു എത്തി നോക്കി. രാത്രിയെപ്പറ്റി നിന്നിരുന്ന നിന്നതല്ലാതെ അപ്പോഴാണ് വരതി അംഗസരിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്ന. മുമ്പു രാമകൃഷ്ണൻ തമ്പിക്കുണ്ടായ അന്നു ദിവസം വിസ്മയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കറുപ്പിനു വൃദ്ധനെ സമീപിക്കുവാൻ എന്നല്ല ശകാരിക്കുവാൻപോലും വളരെ ഭയമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടു വൃദ്ധൻ ചെറും ഉദാസീനനായി ഉരുമാനം ചെയ്ത് പണിക്കരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു “എന്താ ടൂട്ടാ, നീയല്ല നീന്റെ നന്മാനപരമ്പര മുപ്പട്ടം വന്നാലും ഈയന്റെ ഒരു രോഷത്തെ സ്വർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയല്ല. നിന്റെ കാലം അമ്പലാനിട്ടു. എന്താ രാത്രിയെപ്പറ്റി, താൻ തന്റെ അച്ഛനാണ്ടായവനെപ്പറ്റി അതുകൊണ്ടുതാനും ഇന്നു മുപ്പട്ടുവന്നാൽ വരാൻ വിശ്വമമാണം. വരട്ടെ, ഞാൻ മററന്നാൾ തിരുവനന്തപുരത്തിനാലാകുന്നു. തന്റെ അറിവുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ എങ്ങനെ എന്നുനേർത്തിക്കൊടുത്തുവരെ താൻ ആ ചെപ്പുക്കുട്ടായി സൂചിച്ചുകൊള്ളുക. കഷ്ടം അടുത്തുപിടിച്ചു മെത്തയിൽ കിടത്തിയാൽ കിടക്കുമോടൊ-തന്നിക്കൊടുക്കും ആ വാഡുക്കാരിച്ചെപ്പിടിച്ചു വെക്കുകൊണ്ടു-അസന്തുക്കു-അസന്തുക്കു”

എന്ന പാമ്പാലുകൊണ്ടു വൃദ്ധൻ കൂറുപെട്ടു കൂടാതെ തന്റെ വലിയ സമ്പന്നിയായി യാത്രതിരിച്ചു.

കാലിക്കര വരിയപണിക്കർമാരുടെ, അറക്കട്ടെ ഈ കൊച്ചുകുട്ടിനാകട്ടെ, അവിടുത്തെ പാലാലാകുന്നാക്കട്ടെ കററോടാത്തല്ലെന്ന് അന്നുവരാൻപോലും

പാടില്ലായിരുന്നു. വൃദ്ധൻ നേരെ മേടയിലെത്തി വലി തകർപ്പിനെക്കണ്ടു കശലം പറഞ്ഞു കനകമംഗലത്തെ യും തിരിച്ചു.

അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശ്യാനം നേരെ വീണ പണിക്കർ പറഞ്ഞു. “എങ്കാ-നി തടിപ്പോലെ നിന്നല്ലോ ഇവിടെ; അവന്റെ പിടവി തെളിച്ചു കാലം തല്ലിക്കിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു ഇവിടെ”.

കുറു:—കൊള്ളാം. അയാൾ ആരെന്നറിയാഞ്ഞിട്ടല്ലെ അദ്ദേഹൻ പറയുന്നത്. ഇന്നാൾ മാതൃസ്തൻതമ്പി ഇങ്ങനെയെ ഒരു തള്ളി. അയാൾ ഒരു ചെറിയ കത്തു കത്തിയതേയുള്ളൂ. നാവികശാലിഭവനം കിട്ടിച്ചുശേഷമാണുപിന്നെ തമ്പി കണ്ണുതുറന്നത്. ഇന്നും അവിടുത്തെ വേദന അയാൾക്കു വേദനയില്ല.

പ:—ചത്തശവങ്ങളെപ്പോലെ ഇവിടെ മൃതരെണ്ണം വന്നു നിന്നിരുന്നുല്ലോ. ഇതാ നിൽക്കുന്നു. പത്തു പട്ടികൾ തിന്നാൻ ചത്തുണ്ട്.

‘ഞങ്ങളുടെ ചത്ത തനിക്കുവേണ്ടി കഴിവേറാതെ’ എന്ന് അവർ മന്ത്രിച്ചു പണിക്കർ കേട്ടൊ എന്തൊ, അയാൾ ഗൗണിട്ടില്ല.

കുറു:—ആകട്ടെ, അയാളെ ഒരു പാടിപ്പിടിച്ചു. മറ്റു നാൾ അയാളും അബദ്ധമാകും തിരുവനന്തപുരത്തിനു പോകുന്നുണ്ട്. കിട്ടാ-വിട്ടുമാവൻ പോകരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും അയാൾ പോകുന്നു എന്നു ഞല്ലോ പറഞ്ഞത്. ചെട്ടുപ്പിനാലിരിക്കും പോകും. എപ്പോഴാവാവും അയാളെ പാടിപ്പിടിക്കട്ടെ ഇട്ടു കര കൊടുത്തല്ലെന്നു.

പ:—അങ്ങനെയെന്നു. നമുക്കതിന്നു ചേർക്കട്ടെ ഹും കെട്ടുന്നു. ചിഹ്ന ഇവിടെയില്ല ഒരു വെളിച്ചം

റജ്യം അവിടെ കിട്ടാൻ ഇടയാക്കരുത്. അതു ഞാൻ പറിയിരിക്കുകയുമാം.

കാരിക്കൾ ദ്രവനം അറക്കുമ്പോഴുനിന്നും നാലഞ്ചു നാഴിക തെക്കാണ്. കനകമംഗലത്തുനിന്നും തിരുവ നന്തപുരത്തേക്ക് പോകുവാൻ ഉള്ള സുഖമായ മാർഗ്ഗം വണ്ടികരനി കാരിക്കൾക്കടുവിലുണ്ടു വള്ളംപിടിപ്പു പോവുകയാകുന്നു. കാരിക്കൾ ദ്രവനം ഇപ്പോഴത്തെ കാരണവരുടെ ഭരണാധികാരിയായ വളരെ ധനപുഷ്ടി യും സ്വാധീനശക്തിയും ഉള്ള ശൈലകുടുംബമായിരുന്നു. ഈ കാരണവരുടെ മേപ്പുകൊല്ലത്തെ ദാണമകൊണ്ടു കുടുംബമുഴുവൻ ഭടിയായി. അരിനാൽ വരിയപണി ക്കാർ ഈറ്റാൽ അറക്കുമ്പോഴുതന്നെയാണു താമസം. എങ്കിലും തന്റെ പ്രതാപകാലത്തു ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെ പല ധീരന്മാരെയും പണിക്കർ തന്റെ സേവകന്മാരുമായി ഉൾപ്പെടുത്തി ജനശ്രേണി കൃത്യത്തിൽ പരിശീലിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നുവെങ്കിലും ഇ ണ്ടും ആ കുടുംബത്തിന്റെ നായകത്വം പണിക്കർ തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നുവെങ്കിലും മീനകൃത്യങ്ങളിൽ പണിക്കർ വലുതായ സ്വാധീനശക്തി ആ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. അറക്കുമ്പോഴു വരിയകുറുപ്പുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തിനു യാത്രയുണ്ടെന്നറിയാതെ പണിക്കർ വൃദ്ധനെയും കൂട്ടരെയും ട്രോഫിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ഏറ്റുവാക്കുകളെല്ലാം അന്നുതന്നെ ചെയ്തു. ചിററുപിടവനം മുഴുവൻ പണിക്കർ അതെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പല ഏറ്റുവാക്കുകളും മരണശിക്ഷയും ഗൗരവമായും ചെയ്യുന്നതിനായി സഞ്ചരിക്കുകമാത്രമായിരുന്നു. വൃദ്ധനും പണിക്കരും തമ്മിലുണ്ടായ കലഹവും പണിക്കരുടെ അനന്തരാവോചനയും ഒന്നും വരിയ കുറുപ്പിനിടയില്ല.

വൃദ്ധൻ ചിററുപിടവനം പ്രദേശത്തിൽ ഏഴുനേരം കനകമംഗലത്തുനിന്ന് അകലെയ്ക്ക് ധൂമമുള്ള

இவ் மஹாபலியஸமேதானில், இவ் கூலிகளின் பரம
கூலியை 'பூதாப்' என விலிப்து. இவ் கூலியை
கூலியை இவ் பரமகூலியை இவ் பரமகூலியை
கூலியை இவ் பரமகூலியை இவ் பரமகூலியை

വ:—ഉത്തുൽ, നാളെ കൊല്ലു് ന നാലുമണിയിൽ
 തിരുവനന്തപുരത്തിന്നു ചെന്നു. കൂട്ടത്തിൽ
 മണ്ണുപാലക്കുറിപ്പുഴ് പാലത്തുകുറിപ്പു അത്ര.
 കാലിക്കരക്കുറിപ്പിൽ ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു. ഇ
 വികടപ്പു അത്ര ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു
 ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു.

ഉഷാൻ കൊടുക്കുന്നതും ഉപയോഗിച്ചിട്ടു. താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ മഹാമഹാൻ കേട്ടോ എന്ന് പോലും അന്വേഷിക്കാതെ വല്ലാതെ നിർദ്വേഷമാണ്. വൃദ്ധൻ പോലെ ഉന്നത ഉഷാൻ ഒരു പാണ്ഡിത്യം, തന്റെ ഉത്തരവും താൻ ഒരു വകയെത്താത്തതിനെയൊക്കെ അറോപനമായിട്ട് മറ്റു കാര്യങ്ങൾ അറോപിക്കുന്നു. ഈ മസ്തിഷ്കരോഗിയുടെ ആവേശം ഉത്തരവും, അതിനടുത്ത ഗോപ്യതയും, പ്രശ്നാസംഭവിച്ചതായതുകൊണ്ട് അല്പംവെളിച്ചം വന്നതും, ഈ പ്രശ്നം, വ്യക്തമായി പ്പിക്കുമ്പോൾ വൃത്താന്തത്തിൽ കലിപ്പുറപ്പെട്ടതും താൻ മിശ്രം, തടിച്ചൊന്നും, വിവിധതരം വെളിച്ചം, ഇനിക്കുവെളിച്ചം കിട്ടുന്ന കാര്യവും, അല്പംവെളിച്ചം അലക്ഷ്യമായതും നിവൃത്തിയുണ്ട് മനോഹരമായതും എതിർപ്പാൻ അവൻ ഒരുത്തൻ മതിയെന്ന് ഏതാനും തോന്നിപ്പോകും. അധികംനേരം ആവശ്യമായിട്ടുണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഉഷാൻ 'പക്ഷേ ഉഷാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ' എന്ന തന്നത്താൻ മനിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു വെളിച്ചം ഉടൻ അവിടെ സമീപത്തായ കലിപ്പുകൾ നിന്ന് അന്വേഷണം ചെയ്ത് വിരമിക്കുക, പത്തുവെളിച്ചം ഉഷാൻ അറോപിക്കുന്നു.

വൃദ്ധൻ പാഞ്ഞവിവരം ഉന്മാൻ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തർ ഓരോ വഴിക്കായി വിരുകുചെയ്തു.

വൃദ്ധൻ കനകമംഗലത്തെത്തി നിത്യകർമ്മങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിച്ചു കമലത്തിനെ വാണകണ്ടു. ഇതിനുമുമ്പു നാകുണ്ടിട്ടുള്ള കമലത്തിനൊരല്പ ഇഷ്ടാർപ്പം കാണുന്നത്. സഭാ തുറന്നപ്രദേശങ്ങളിൽ തകർന്നുടന്നിരുന്ന ആ കനകശലഭം പുറത്തിറങ്ങിപ്പിടും മനസ്സോ അനുഭവിച്ചിട്ടും ഏറെനാളുകൾക്കിരിക്കുന്നു. അതുകാരണം വാടി വിളറിവെച്ചതായാലും, ഇരുണ്ടുകുണ്ടിയിൽപതിച്ചു വെച്ചു കറുത്തതായാലും, കെട്ടാതെയും മരിക്കാതെയും ചിതറിയിരിക്കുന്ന കേശപടലത്തായാലും, തൂവിതപത്തിലും വൃത്തിയിലും അശേഷം സൂക്ഷിക്കാത്ത വസ്ത്രധാരണത്തായാലും, ഇങ്ങനെ ആദരണീയമായും, ആനന്ദരഹിതരും, വിമുഖരായും ആയ ഒരു അകാലവൃദ്ധതയണിയെയാണ് വൃദ്ധൻ അവിടെക്കണ്ടത്. മാധുര്യമുള്ള യൗവ്വനാവസ്ഥയെക്കൂടി കേവലം ജീവിതാശനിലെല്ലായെ ആ കനകതൂവിനെക്കണ്ടാപ്പാൾ വൃദ്ധന്റെ നയനങ്ങൾ അനുകൂലിച്ചിരിക്കുമായി; കൈക്കൽപോലും പറ്റാൻ ശക്തനാകാതെ അദ്ദേഹം സ്വബലമായി പോയി. കരോടനരും മണ്ഡപവും പരസ്പരം നോക്കി നിന്നു. ഒടുവിൽ തന്റെ വികാരങ്ങളെ അടക്കാൻ ശക്തനാകാത്ത ആ തരുണി “അമ്മാവനെന്നെക്കൂടെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിലേക്കു വീണു. സ്വകരംകൊണ്ട് ആ അബദ്ധമാരത്തെ താക്കിപ്പൊക്കി വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

“കമലത്തിനിടയിലായിരിക്കട്ടെ നിന്നെ ഞാൻ കെട്ടിക്കൊ”

കമ: — അമ്മാവൻ ദേവമാർഗ്ഗം നിന്നെ എറിക്കൊള്ളുന്നത്?

വ്യ:—അമ്മാവൻ പോയാലും കഞ്ഞിനുള്ളതല്ല അമ്മാവനുണ്ട്. പോകുന്നതും കഞ്ഞിന്റെ കണവനെ അന്വേഷിച്ചാണ്.

കമ:—അമ്മാവൻ ആ ഭാഗ്യവാന്റെ പേരുപറയാതിരിക്കൂ. ഈ നിശ്ചയമായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു രോഗമുണ്ടെന്നുവരില്ല.

വ്യ:—അബദ്ധം പറയാതിരിക്കൂ കണ്ടേ. കഞ്ഞിന്റെ വിവാഹത്തിനുമുമ്പെ അമ്മാവൻ വരും. അതുവരെ വ്യസനിക്കാതിരിക്കണം.

കമ:—അമ്മാവൻ എന്നെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകണം.

വ്യ:—അതു പാടില്ല.

കമ:—എന്തുകൊണ്ട്?

വ്യ:—കഞ്ഞിന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും അനുവാദംകൂടാതെ എനിക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ല.

കമ:—എനിക്ക് അച്ഛനമ്മയുമില്ല എന്നെ അവരുടെ മകളായി അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

വ്യ:—ഇതൊക്കെ ഒരു മായാജാക്കളാണ്. എല്ലാം മംഗളമായി അവസാനിക്കും. അമ്മാവൻ വരുന്നതുവരെ കഞ്ഞി അടുക്കിയിരിക്കണം.

ഈ സമയം ഈ വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടു കിട്ടുപിള്ള അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. തന്റെ നിരോധനത്തെ വകവെക്കാതെ വൃന്ദൻ പോകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി എന്നു രാമവർമ്മയ്ക്കു മനസ്സാക്കം കിട്ടുപിള്ള അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ പുലയം തന്റെ ഭാര്യയും പുത്രിയും അവിടെ ഇരിക്കരുതെന്നു അറിയിച്ചുകൊടുത്തത് എന്നു കിട്ടുപിള്ള വാശിപ്പെട്ടിരുന്നു. നാലുകൊണ്ടാണു പുലയൻ പുറകെ കിട്ടുപിള്ളയും അകത്തേയ്ക്കു വന്നത്. പുലയൻ അവരുടെ സംഭാഷണം എന്തായിരിക്കും എന്നറിയാതെ ഭീമതാസകൊണ്ടു

കിട്ടാറില്ല പുറത്തുനിന്നുതെയുള്ളു. ഒടുവിൽ 'എനിക്കു ഉല്ലാസമുണ്ടായില്ല' എന്നു കമലം പറഞ്ഞപ്പോൾ കോടി എന്നായി കിട്ടുപിള്ള മുമ്പാട്ടു വരികയാണു ചെയ്തത്. കമലത്തിനെ താങ്ങിക്കൊണ്ടും തലോടിക്കൊണ്ടും മഞ്ചത്തിൽ ചാരിനിന്നിരുന്ന വൃദ്ധന്റെയും കമലത്തിന്റെയും സ്വീതികമ്പു കിട്ടാറില്ല സ്തബ്ധനായിപ്പോയി. വൃദ്ധൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും അശേഷം മാറിയില്ല. കമലം അപ്പം ഒരു മാറി തലകുറിച്ച് അവിടെനിന്നു. വീണ്ടും കോടി വരികയാൽ ഉന്മത്തനായ കിട്ടുപിള്ള ഇതിനു മുന്നെങ്ങും പ്രമർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിധമുള്ള ദാവാഭേദത്തോടുകൂടി ഗർജ്ജനംചെയ്തു. "എട്ടി നിനക്കു" അപ്പം അത്ഭുതം ഇല്ലാത്തല്ലേ. പോ-ഇല്ല; എവിടെയുംപോ. ആരെയും, നിന്റുല്ലാനു ഈ നിരക്ഷണ ആരും?"

വു.—കിട്ടുപിള്ളേ, സന്ദേശംകൊണ്ടു കുട്ടികൾ പറയുന്നതു കാൽമാരിട്ടെടുക്കരുത്.

കി.—നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോയിച്ചില്ല. നിങ്ങൾക്കു എന്റെ വീട്ടിൽ കാൽമെന്ത്?

വു.—നിങ്ങളുടെ മണ്ണമ്പ്രകാരം താമസിച്ചു. ഇപ്പോഴില്ലെന്നു കണ്ടു പോകുന്നു.

കി.—പോകരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു—

വു.—എന്തു, ഞാൻ തടവു പുച്ഛിക്കാ?

കി.—അങ്ങനെയെന്നു എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

വു.—അങ്ങനെയു വിചാരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ സൗകര്യമില്ല.

കി.—നിങ്ങളെ അരുളിയല്ലെങ്കിലൊ?

വു.—അതിനു നിങ്ങൾക്കുധികാരവുമില്ല, സാധിക്കുമില്ല.

കി.—ആകട്ടെ-കാണാം.

വു.—ഞാൻ എല്ലാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

കി.—നിങ്ങൾ ഇത്ര നന്ദിയില്ലാത്തവനെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിട്ടു.

വ്യ:—നിങ്ങളോടു നന്ദിക്കാണിക്കത്തക്ക ഉപകാരമാണു നിങ്ങൾ എനിക്കു ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ.

കി:—നിങ്ങൾ ഇത്രനാളും ആരുടെ ചോദിച്ചു?

വ്യ:—എന്നെ ക്ഷണിച്ചു സൽക്കരിച്ച ആളുടെ ചോദിച്ചു. അതിനിമിത്തമാണ് ഒരു ധർമ്മനല്ല ഉപകാരമായിട്ടാണു കനകമംഗലത്തു കിട്ടുപിള്ള വിവാഹിച്ചിട്ടു നന്നായി ഇതാ എന്റെ താമസത്തിനുള്ള മിലവു വിളിച്ചുകൊടുത്തു, നിങ്ങൾക്കു മിലവായതിൽ പത്തി കൊടുത്തു.

എന്നുപോയത് ഒരു കനകമംഗലത്തു ഇതിനിടയിൽ സഞ്ചിക്കുന്ന നിന്നോടു വ്യവസ്ഥ കിട്ടുപിള്ളയുടെ നേരെ എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു.

കി:—മ്മി, നിങ്ങളുടെ പണം ആർക്കുവേണ്ട?

വ്യ:—നിങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം ഉപകാരമാണെന്നതിൽ പണം വാങ്ങണം. സൽക്കരിക്കുന്നവരോടു സ്നേഹമായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ മറന്നു ഞാൻ ഒരു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടു.

കി:—നിങ്ങൾ ഈ വീട്ടിൽ കാലുവച്ചു അന്നമുതൽ ഇവിടെ ഗൃഹസ്ഥിയും കയറി.

വ്യ:—അതെങ്ങനെ കററുപറ്റു. അവനവന്റെ ആദരവു നൽകാറാണു. ആദരവുതരിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഞാനവന്റെ കൈകൾക്കു തലയിൽ കൊടുത്തുവെക്കുവാൻ പാടുമ്പോൾ ഏതാനും ഈ ഗൃഹസ്ഥിയും അനുഭവിക്കും.

കി:—എന്റെ വീട്ടുകാരുത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കയറു കാൽ?

വ്യ:—പറഞ്ഞതിനത്തരം പറഞ്ഞു എന്നല്ല.

കി:—ആകട്ടെ ചോദ്യം പറ്റിയു. ഇവിടെ ഇവിടെ കയറു കാൽ.

കറുപ്പും അങ്ങലാമയും അല്പമൊന്നു നന്നായി. ഇതിനിടയിൽ വണ്ടി നിർത്തിയും ഒരു മഹാമന്ത്രിയർ കതിരകാലന്റെ കൂട്ടത്തിലും ഓരോ പുകിലും ഇത്തരക്കാർ ഇടത്തും വലത്തും വശങ്ങളിലും കുമ്പി നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാമന്ത്രിയർക്കൊപ്പം ഇന്നക്കിക്കൊപ്പത്താൽ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ തക്ക കയ്യത്തുമ്മ ആ പടർത്തിരുകൾ ആ വാർത്തയെ നിസ്സാരമായി വലിച്ചുകൊണ്ടു കതിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ക:—എന്താ ആ പടഞ്ഞന്നു പറഞ്ഞത്?

വ:—അതു ആ പത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടു പുറത്തും. എന്താ പറ്റം ഒരപ്പൊഴിക്കൊന്നായി. ഇനി വെള്ളാപ്പൊഴിക്കൊന്നും ചെറുപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ക:—ആർ?

വ:—നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും മക്കൾക്കും.

ക:—അവരെല്ലാവരും എന്തു ചെയ്യും?

“ആരേ”, വണ്ടി നിർത്തിട്ട് എന്നൊരു ശബ്ദം അപ്പൊൾ മുഴങ്ങി. കറുപ്പാൻ ഞെട്ടി. “ആരാ അത്” എന്നു കറുപ്പു ചോദിച്ചു. തന്റെ നാട്ടിൽ തന്നെയും യാതൊരു ചങ്ങലകളുമില്ല എന്നുള്ള ആത്മവിശ്വാസത്താലും അതിഥികളെ കെങ്കിലും കടം തന്നിരിക്കുന്നല്ലോ എന്നുള്ള ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്താലും വിശ്വാസത്താലും ചൊല്ലുന്നതായ ഞെട്ടലിനെ വകവെക്കാതെ കറുപ്പു ചോദിച്ചത്. “വണ്ടി നിർത്തിട്ട്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു കല്ല് ആരോ എറിഞ്ഞതു വണ്ടിയിൽ വന്നുകൊണ്ടു. ഉടനെ വണ്ടി നിന്നു. നാലുവശത്തുനിന്നും ഒരു പത്തിരുന്നാളുകൾ ഓടിയെത്തി വണ്ടിയെ വലയം ചെയ്തു.

“ആരോ അത്”. അറക്കത്തു കറുപ്പിന്റെ വണ്ടി തടയുവാൻ കയ്യത്തുമ്മൻ ആരോ എന്നു കറുപ്പു വണ്ടിയുടെ ചവടുപരിയിൽ ഇറങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

അതു കേട്ടപ്പോൾ ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സംഭ്രമവും ചിലരെല്ലാം പിന്തിരിയുന്ന മാവവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉടനെ ഓരും മുന്നോട്ടുവന്നു. “വണ്ടി തടഞ്ഞതു കാരി കക്കര പണിക്കരും അറക്കുളത്തു കൊച്ചു കുറുപ്പും കൂടിയാണ്. പക്ഷെ അറക്കുളത്തു കുറുപ്പിന്റെ വണ്ടിയല്ല തടഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അറക്കുളത്തു കുറുപ്പിനു മാനം വേണമെങ്കിൽ മാറിത്തരണം. ആ പിച്ഛക്കാർ കീഴ്വരനെ കിട്ടാതെ ഞങ്ങൾ മാറുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

ക:—എന്റെ ഉയിരോടുകൂടിയല്ലാതെ എന്റെ കൂടെയുള്ള ആരെയും നിങ്ങൾക്കുകിട്ടുന്നതല്ല. എന്റെ മച്ച നന്നും മതമകനും എന്റെ കക്കരക്കും എന്റെ ഉയിരും ഉടലും ആവശ്യമെങ്കിൽ എടുത്തുകൊൾവിൻ.

പാണി:—കേരളോപവണ്ടിയിലേയ്ക്കു്. ആ കീഴ്വരനെ പിടിപ്പിൻ. അവന്റെ കാലാണ് ഒടിച്ചു വിട്ടേച്ചാൽ മതി. ഇനി കരയിൽ കയറി കാർച്ചു വോടിപ്പാൻ മുതിരേതു്.

ഇതുവരെ അമരമനമായിരുന്ന ഉണ്ണാൻ ഒരു മുച്ചാൺ വടിയോടുകൂടി താഴെത്തുറവാടി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “ഉണ്ണാനെ പരിചയമോ സ്നേഹമോ ദയമോ ഉള്ളവൻ ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചു് ഇഹട്ടത്തിൽ വന്നു കെട്ടിപ്പിടുങ്ങുമ്പോൾ മാറിക്കൊൾവിൻ. ഉണ്ണാനും പിള്ളേരും ആരുപേരും ഉയിരോടിരിക്കുകൊലും ഉണ്ണാന്റെ സ്വാമിക്കു കെടുതൽ പററുന്നതല്ല. മാറിക്കൊൾവിൻ. മാറിക്കൊൾവിൻ.”

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ ഹിമഗാത്രൻ എവിടെയോ അഞ്ചാറടി അടിച്ചു്, ചില പീരങ്കിധ്വനികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അറക്കുളത്തു കുറുപ്പിന്റെ അവസാന നിശ്വാസം കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതി നിർത്തി പുറകോട്ടു വലിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ അളുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഉണ്ണാന്റെ ശബ്ദമാത്രമുണ്ടെന്നതിൽ മണ്ടിത്തുടങ്ങി.

“അയ്യോ. ഉണ്ണന്നേ. അറിയില്ലേ, ഉണ്ണന്നേ. കെട്ടി കയ്യിലും പേയ പതിനായിരം കണക്കും മരിച്ചു. പാ. പാ. ഇതെന്തു പേയപ്പാ. ഈ കറുപ്പുനും പണി കരളാലും തലക്കു പക്കിളിയോ.” എന്നീവിധം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളുകളെ പണിക്കർ തടഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരുവൻ കേൾപ്പിച്ചു. “ഏതു ഉണ്ണന്നേയെന്നോ. അങ്ങനെയിൽ വാ നേരിട്ടു”

ഈ വാക്കു കേൾക്കാത്ത താമസം, വണ്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന ആരുപേരും വടിയുടമതി വീശി നിന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. “ഓരോ അടിക്കു രണ്ടും! മൂന്നും പേരായിതും വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് ഉണ്ണാൻ ആ വിംബാദംതന്നോടണഞ്ഞു. അടിയും തടയും ഏതാണെന്നോ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചട്ടമ്പി ആയിരുന്നു അയാൾ. എങ്കിലും ഉണ്ണന്റെ ഒരു കത്തിന് അയാളും നില്പാതില്ല. എന്തിനധികം പറയുന്നു. അഞ്ചു നിമിഷംകൊണ്ടു പലായനം ചെയ്തുവരികയുള്ളവരെ ആനുകൂല്യം ആ വിദഗ്ദ്ധാഭ്യാസികളായ മുല്ലിപ്പേരന്മാർ വീക്ഷി; അവർ വണ്ടിയും വിട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഈ അപ്രതീക്ഷിതസംഭവവും അതിനെ തുടർച്ചയായ അതിഭയങ്കരമായ കലാപവും കണ്ടു് അതെപ്പറ്റിത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരുന്നതല്ലാതെ ആരും നഷ്ടം വണങ്ങിനാ ഗതസ്സപാധിനമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. ഇനിയും വഴിക്ക് ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയം കറുപ്പിനും അബാലാമക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു വഴിക്കൊരാപത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രകാശമായപ്പോൾ അവർ കടവിലെത്തി. അപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ മോട്ടോർ ബോട്ടു് അവിടെ തയ്യാറായിരിക്കുകയെന്നതു കണ്ടു കറുപ്പു് ആശ്ചര്യഭരിതനായി. വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ ഉടൻ ധൂലി പറഞ്ഞു. “ഉണ്ണാൻ നിന്നും നിന്റെ പിള്ളേരും സമർത്ഥന്മാർ. വണ്ടികൊണ്ടു പോകാം.

ദിവാസവും വടക്കേ സാഗതികൾ എന്നെ അറിയിക്കണം. പോകും വഴി വീണ്ടു കിടക്കുന്നവരെ എഴുന്നൽ പിച്ച് വിട്ടേക്കണം. സാധാരണം-മുർച്ചിതരായിപ്പോ മണ്ടത്താൻ. പൊല്ലോടുംവിൻ."

ഉണ്ണാൻ കൂട്ടം വന്ന വൃദ്ധന്റെ പാദം തൊട്ടു വന്നിപ്പോ മറുവടവരെ തൊട്ടും പിടിക്കത്ത. വൃദ്ധൻ കൂട്ടം ബോട്ടിൽ കയറിയ ഉടൻ ബോട്ടു നീക്കേയും മൊഴു. ഉണ്ണാൻ കൂട്ടം വണ്ടിയുമായി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ നിറവലി ആളുകൾ അവിടെ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വീണ്ടു കിടന്നവരിൽ ചിലർ മുതലായതും കാര്യം സംസാരിക്കുന്നവരുമായി കാണപ്പെട്ടു. ഉണ്ണാൻ കണ്ടപ്പോൾ ആളുകൾ ഭയംകൊണ്ടു പിൻവലിഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവർ എല്ലാവരും കൂടി വീണ്ടു കിടന്നവരെ മറുപാറ കൊട്ടി എഴുന്നൽപ്പിച്ചു് അത്തു നിന്നവരോടു ചെക്കം കൊള്ളു കൂടിക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കാലം വാൻ പറഞ്ഞു. "എന്റെ സ്വാമി തിങ്ങുന്ന വഴിപാവും നിങ്ങൾ സൂരി ക്ഷമയ്. അദ്ദേഹമാണ് എന്റെ ഗുരുവും രക്ഷിതാവും. അദ്ദേഹം മരണിച്ചു. ആളുകൾക്കു ഇനി അമ്മാട്ടം മല്ലിക്കേട്ട്" എന്നു ഉണ്ണാൻ ആ കൂട്ടത്തിൽ വീണ്ടുകിടന്നിരുന്ന വണ്ടിക്കാരോടും കൂട്ടിക്കിടന്നവരോടും ചൊല്ലി രേവതയ്ക്കു പോയി. ഉടനെ വണ്ടിക്കർ പോയിട്ടു "ഈ ഉണ്ണാൻ ആരു? ഇവൻ എവിടെക്കാരൻ" മെമ്പൻ—"ഇവരും ഇവിടെ വന്നിട്ടു കണ്ടുണ്ടാവാതെയായി.

വണ്ടിയെ ഗുസ്തിക്കാരനാണ്. ഇവിടെയുള്ള മഹമ്മദിയെ ഞ്ഞും അയാൾക്കു ഭയപ്പെട്ടു പരിച്ചുകഴിഞ്ഞു."

പണ്ടി:—ഈ വണ്ടി എന്ത്?

മഹമ്മദിയൻ:—ആ ഉണ്ണാന്റെ വണ്ടിയാണ്.

പണ്ടി:—ഈ കിഴവൻ ഇവനെ എങ്ങനെ പരിചയപ്പെട്ടു?

കു:- അല്ലാ അവൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടു, അവിന്റെ
ഇതു എന്ത്. കീഴ്മൻ ഒരു കറഞ്ഞുവെട്ടു. തന്നി
യുടെ കാൽക്കു ഞാൻ പാറായില്ലേ?

பணி—கூடக் கூறியாயிற்று!

കുറിപ്പ്—ഇല്ലത്തുള്ളവർക്ക് വിവിധ കലകളിൽ പങ്കെടുക്കാനും അതിൽ പ്രശസ്തി നേടാനും അവർക്ക് സൗകര്യമുണ്ട്. ഇതിനായി അവർക്ക് വിവിധ കലകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

പ്രതി:—ഏതാമാവും കുറ്റമില്ലെന്ന.

അദ്ധ്യക്ഷൻ, എ.പി.

അനുരൂപം

[illegible]

നായ ഒരു യുവാവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ദൈനീദമായ കഴുപ്പുപെട്ടു. ആ യുവാവു ചെലട്ടെന്നു താഴ്ത്തിറങ്ങി തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മടക്കുകേത്തി വിട്ടുത്തി എടുമായി കതിരക്കാരന്റെ കാലകുപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കുറിയു പിന്നീടു കതിരയുടെ തോൽ വാറകളും ഖണ്ഡിച്ച് അവരെ മെക്കപ്പെടുത്തി. അതിനു ശേഷം യുവാവും കതിരക്കാരനും കൂടി വണ്ടിയ്ക്കും പരിശോധിച്ചു. വാതുക്കൽകൂടി അവരെ മോലിപ്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വാടകവണ്ടി ആയിരുന്നതിനാൽ മുടിയോ പലകയോ പൊളിക്കുന്നതിന് കതിരക്കാരനു സമ്മതമുണ്ടില്ല. യുവാവു വിസ്മിച്ചു. ഏതായാലും അകത്തു കിഴക്കേവരെ മെക്കിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകയാൽ യുവാവു മുടിയെന്നു പൊളിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. വണ്ടിക്കാരൻ മുടിയെക്കൊണ്ടങ്ങിരിച്ചു യുവാവിന്നു തന്റെ “അയ്യോ” അർക്കമെന്ന, വണ്ടി എന്റെ അപ്പോ”

രൂ:—ഓരുന്ന എങ്ങനെ ഇവരെ പറ്റാത്തെയെടുക്കും?

വ:—അപ്പോൾ ഇല്ലെ അറിയില്ലേ? ആരെ എങ്കിലും രണ്ടാളെ പേരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ നമുക്കിതു പൊക്കിനിവിത്താം.

രൂ:—അവരെ ഇവർ ഇല്ലില്ല കിടക്കട്ടെ എന്നോ.

വ:—അപ്പോൾപ്പോൾ എന്താ നിവൃത്തി?

രൂ:—താൻ പോക്കോ!

എന്നു പറഞ്ഞു ആ യുവാവു വീണ്ടും മുടിയിൽ കൈവെച്ചു. “എന്താ വണ്ടിയിൽ തൊടരുതെന്നല്ല പറഞ്ഞത്!” എന്നു സമതരം ശാസിച്ചുകൊണ്ടു വണ്ടിക്കാരൻ യുവാവിന്റെ കയ്യിൽ കടന്നുവെട്ടി.

രൂ:—ഓക്കോ വണ്ടി നന്നാക്കാനുള്ള ഓരോ തൊടലുമാണെന്നു നോക്കൂ.

വ:—ചിന്താ-എന്നാൽ അവിടെ തന്നിട്ടാകട്ടെ.

ഇതയുണ്ടു കേട്ടപ്പോൾ അടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത രോമാകുലനായി ഭവിച്ചു യുവാവു വണ്ടിക്കാരനിട്ട് ഒരു തട്ടുകൊട്ടു. അവൻ എന്തൊ ആദാസത്തരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യുവാവിനെ പിടിച്ചുനോക്കി വീണ്ടും ചോദിച്ചു. യുവാവിന്റെ മുമ്പം മുമ്പം. ദേഹം വിറച്ചു നന്മനകൾ ഗോളാകൃതിയിലായി.

“കൊട്ടാൽ നിന്റെ ശരീരം” എന്ന് ആ വിരൽ ഗർത്തം. “എന്നിലും ഇതെല്ലാം കേട്ടു ധാരാളം തഴുകിയിട്ടുള്ള പീഡിതൻ ശരീരം. എന്നാൽ പറയുന്നതുകേട്ടു ശരീരം നല്ലതല്ല” എന്ന് പുല്ലുവേലിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതു പറയാത്ത രാമസം, കുറുപ്പടി, വണ്ടിക്കാരൻ താഴെ. യുവാവു വണ്ടിയുടെ മുഖവിലയിലായിത്തീർന്നു. അയാളെ വിളിച്ചു. “അങ്ങ് ശരിയല്ലേ. മിടയ്ക്കുക എന്നതു യുവാവിനോടുകൂടി, രോമാവിനു സ്റ്റർഗിഷ്വാൻ അല്ലെങ്കിൽ തോന്നി. ഗോളാകൃതിയുള്ളതുകൊണ്ട് യുവാവ് ഒരു സാധാരണക്കാരനായിത്തീർന്നു. ആ യുവാവു ചൊല്ലിക്കൊള്ളൂ” അയാളുടെ പേര് വൃദ്ധനെന്നായി കിടത്തി. പിന്നീട് വൃദ്ധനെയും ചോദിച്ചു “അടുത്തുകിടത്തി. അയാളെ നോക്കി. മിടയ്ക്കുക. അയാളെയും ആരെയും കാണുന്നതില്ല. വണ്ടിക്കാരനോ നോക്കി അടിക്കൊണ്ടു തലതിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. എന്തായാലും അയാളെത്തന്നെ വിളിച്ചുകേ എന്ന് വിചാരിച്ചു. “പ്രായം തിരിച്ചറിയുകയും യുവാവ് കയ്യെടുത്തു. പെട്ടെന്ന് അയാൾ ഏഴ്നേരം ഓടുക നോക്കി. വൃദ്ധന്റെ കിടപ്പുകയ്ക്ക് അയാൾ അപ്പോൾ അല്ലെന്ന് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പോഴത്തെതിന്റെ സമീപത്തിലേക്കു ഏഴ്നേരം നടക്കുകയും ആരംഭിച്ചു. “അയ്യോ” എന്ന് അപ്പോഴത്തെ യുവാവു പറഞ്ഞതായിപ്പോ അയാൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. എന്നാൽ അയാൾ പെട്ടെന്നു മറിഞ്ഞുവീണു. യുവാവു താഴെ നിൽക്കുന്നതിൽ അയാൾ നിശ്ചയമായും നിലം പതിച്ചു. “പിന്നെ.

ത—ഏന്താ, ഞങ്ങൾക്കിത്ര പെട്ടെന്ന് തരുന്നതിന്നെ തനിക്കു നഷ്ടമാണ് പാടില്ലാത്തതൊ?

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് ഒരു മൊത്തയിൽ കറ വെച്ചുവഴാടി യുവാവ് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. യുവാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ വണ്ടിക്കാരൻ നില്ക്കുന്നായി. യുവാവ് പെട്ടെന്ന് കൊണ്ടുവന്ന വൃദ്ധന്റെ മുഖത്തു കടഞ്ഞു. വൃദ്ധൻ കണ്ണുതുറന്നു. ഈ സമയം ഒരു ഒഴിഞ്ഞ പരിഹാസവണ്ടി ആ സ്ഥലത്തുവന്നു.

യ—ഓരോ വണ്ടിക്കാരൻ. ഈ വണ്ടി ആരുടേതാണ്? എവിടെപ്പോകുന്നു?

വ—കുറുപ്പുക്കുഞ്ഞു വണ്ടിയാണ്. അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു പോകുന്നു.

ത—എന്തു കുറുപ്പുക്കുണ്?

വ—കിട്ടുന്നി കുറുപ്പുക്കുണ്.

ത—കൊള്ളാം നന്നായി. താൻ നീൽക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോക.

വ—അതേ, എനിക്കു പോകാൻ തീർക്കാം. ഉടനെ കൊള്ളുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞതാണ് ഇത്.

ത—എപ്പോഴാണ് അങ്ങനെയിട്ടു. ഞങ്ങളും അങ്ങോട്ടു വന്നുവരാമെന്ന്. ഈ വണ്ടി വണ്ടി ഞങ്ങളെ ഈ വഴി അറിയാം. പോയ്ക്കൊണ്ടുവരും പറഞ്ഞിട്ടു നിൽക്കി ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ കുറുപ്പുക്കുണ് നന്മ പറയുകയില്ല.

ത—എന്നു വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ പറയാൻ വണ്ടി കാരൻ പറഞ്ഞാൽ തന്നെ, ഇപ്പോഴാകാമെന്ന് തെളിയിക്കുക. യുവാവ് കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ വൃദ്ധൻ കണ്ണുതുറന്നു. എന്തിനും നല്ലതോടൊന്നായില്ല. കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുന്നതിൽ നില്ക്കുന്നതാണ് ആ വണ്ടി. ഈ യുവാവെപ്പോഴും വണ്ടിയിൽ കിടന്നി യുവാവിന് മേലേ കിടന്നി വണ്ടിയിൽ കയറി. അപ്പോൾ യുവാവ്

ലത്ത വസ്ത്രങ്ങളോടും തലമുടിയോടുംകൂടി വിവസ്ത്രനായായിരിക്കുന്ന തന്റെ മകളേയും ആണ് അയാൾ കണ്ടത്. മകൾ—അമ്മ വണ്ടിമറിഞ്ഞു സ്വല്പം അപകടംപറ്റി.

സാരമില്ല. എനിവും അല്പമേ എടുത്തുവന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ.

ഭാര്യ:—എറിക്കുമാങ്ങ കിട്ടാത്തതല്ല. ഓൺ എടുത്തു കൊണ്ടുവരാം.

താ:—വേണ്ട തനിമുവേണ്ട. അമ്മ വേവക്കാരെക്കൂടി വിളിക്കണം.

ഉടനെ മാതാവകത്തുപോയി ബ്ലേറ്റുതല വിളിച്ചു. ക.വർണ്ണമുഖനായ എടുത്തു മാതാവു ഗകളു താക്കിയും തക്കത്തെയും കൊണ്ടു പോയി. ആ ഗൃഹനാഴിക ഉടൻ തന്നെ ഡാക്ടറും ആളുമായി. പിന്നീട് എന്താവാണ്ടാതെന്നു മാതാവു അനേകമണ്ണം നോക്കി. ഭാര്യ താൻ കണ്ടതും താൻ ഉറപ്പാക്കിയതും എല്ലാം പറഞ്ഞു. യാതി അതിനു മുമ്പാണുതന്നെഗതിയും പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു യാതി മാതാവിനെവിളിച്ചു ഭാര്യയ്ക്ക് അല്പം ഉണക്കുന്ന ഇലക്കു പൊകത്തുതന്നു പറയണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു.

മാതാ:—പോയിത്തന്നു, എനിവും ഇത്രയും ഉണക്കുന്നതു വരെ ഇവിടെ ഇരിക്കണമെന്നുപറഞ്ഞു.

ഭാര്യ:—അങ്ങനെതന്നെ.

അപ്പോഴേയ്ക്കും അടുത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡാക്ടർ വന്നു. അദ്ദേഹം ബ്ലേറ്റുതലയേയും ഭേദം പാർശ്വമായിച്ച് ഒന്നു സാരമില്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും സമാധാനമായി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മിഥ മിമിതയു കൾ ആരംഭിച്ചു. ഒരതരം മയക്കുമരുന്നും സാവിള നൽകുന്ന ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ ഷാപ്പിൽ ആദ്യമേങ്ങ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തിനു പത്തു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോണിക്കാപ്പ് സ്വന്തംപോലെ വീണു. വേദനയെ ഭാവമില്ലാത്തതും മരുന്ന്പോലും മറ്റു മിഥ

പ്രതിവിധികളും ചെറുശേഷം ഡാക്ടറും എല്ലാവരും ആ രോഗികളുടെ അടുത്തിരുന്ന് ഉണ്ടായ സംഗതികളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. അതിൽ യുവാവു പ്രകടിപ്പിച്ച സന്തോഷവിനയമാത്രം പ്രാജ്ഞാനിയും ധീരനായും എത്രമാത്രമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ചോദ്യം ഡാക്ടറും എല്ലാവരും യുവാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

ഡാ:—എവിടെയാണ് സ്വദേശം?

യു:—അപ്പം വടക്കാണ്. മാവേലിക്കരതാലൂക്കിൽ.

ഡാ:—അങ്ങിലല്ല?

യു:—അല്ല.

ഡാ:—ഇവിടെ എന്താണ് ജോലി?

യു:—ജോലി ഒന്നുമില്ല. ഓണിവിടെ വന്നിട്ട് എടുത്തു ലിഖസമായി. ചെറുതെ കരനാൾ ഇവിടെ താമസിക്കാനായിവന്നു.

എല്ലാവരും യുവാവിനെ ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഉന്നതമായ ഒരു പ്രദക്ഷാബത്തിൽ നിർദ്വന്ദ്യമായിലാളിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ട ഒരു സുകുമാരന്റെ ജ്യോതിസ്സും ഗാംഭീര്യവും വിനയവും ആ യുവാവിൽ പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടു ചോദ്യാർ “എന്താ ചേരു” എന്നുചോദിച്ചു.

യു:—രാജശേഖരൻനായർ.

ചേ:—അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെ കട്ടനാണ്. അതിലേയ്ക്കുള്ള പ്രതിഫലം ചെലവായതും. എവിടെയാണ് താമസം?

യു:—കുച്ചിലുണ്ണുന. വഴിയമ്പാട്ടു ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നു.

ചേ:—ഇപ്പോൾ ഇവിടെപ്പോകുവാനിരുന്നു.

യു:—മരിച്ചാലവിടെ കണ്ടുവെച്ചു താമസിക്കണമെന്നുള്ള മടക്കുകയായിരുന്നു.

ചേ:—എന്തും പോകേണ്ട അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത ഇനം വീടെ താമസിക്കാം. വിരോധമില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ

താമസിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാം.

യു:—ഇന്നിവിടെ താമസിക്കാം. അവിടുത്തെയും പുണ്യ സുഖമായിക്കാണാൻ എനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ ഇംപീരിയൽ ബാങ്കുവരെ ഒരു പോയിട്ടു വന്നേയ്ക്കാം.

ചേ:—ഇവിടുത്തെ വണ്ടികെട്ടി അതിൽപോകാം.

യു:—വേണ്ട, എനിക്കു സൈക്കിളിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഇവിടുന്ന് വാടകവണ്ടിയിൽ പോകാൻ കാരണം?

ചേ:—ഞങ്ങൾ കാനിലാണുതിരിച്ചത്. എടക്കു വല്ല ട്യൂബ് പൊട്ടിപ്പോയി. ഉടനെ ഒരു വാടകവണ്ടി പിടിച്ചു ഞങ്ങൾപോയി.

യു:—ഈ വണ്ടിക്കാരനിട്ടു മിസ്റ്റർ നായർ കൊടുത്തതു വളരെ ഉചിതമായി. ഈ വാടകവണ്ടിക്കാരെപ്പോലെ ഇത്ര ആദരസന്മാർ എങ്ങുമില്ല.

യു:—വേറെ ആളെ ഞാൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപന്നു വണ്ടി പൊക്കി മാറിയിട്ട് അകത്തുള്ളവരെ എടുത്താൽ മതിയെന്നാണ് അവന്റെ നിർദ്ദേശം.

ചേ:--വെളുത്താമ്. എന്നാൽ കട്ടൻപോയിട്ടുടൻവരണം. മണിമുറന്നായി.

ഉടനെ രാജശേഖരൻനായർ എല്ലാവരെയും വണ്ടിയിൽ യാത്രതിരിച്ചു. ഈ രാജശേഖരൻ നമ്മുടെ കഥാ നായകനായ രാജശേഖരനാണെന്നു വായനക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. കനകമംഗളത്തിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയ രാജൻ നേരെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കാണ് പോന്നത്. ആരുടെ സഹായത്താലോ എന്തോ രാജൻ ആവശ്യമുള്ള പണം ഇംപീരിയൽബാങ്കുകാർ കൊടുത്തിരുന്നു. അങ്ങനെ രാജൻ ഒരു സമ്പന്നനായി തിരുവനന്തപുരത്തു താമസം തുടങ്ങി അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പെൻഷൻഡ്

തരപ്പിച്ചു പോയ്ക്കൊരേയും മകളേയും കൊപത്തിൽനിന്നും ഒക്കിപ്പോയിടയാക്കി.

തരപ്പിച്ചു പോയ്ക്കാർ പെർഷർ വാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞിട്ടു രണ്ടുകൊല്ലമേ ആയിട്ടുള്ളു. സർക്കാർ കണക്കിൽ പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു വയസ്സായി-എന്നിലും കാഴ്ചയിൽ നൂറു വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പലമാതൃമന്ത്രിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷഷ്ടിപ്പൂർത്തി വളരെ മഹസ്വമായി അഞ്ചുകൊല്ലമുറു ആവാഹിക്കുമുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിനു നാലു മക്കളാണുള്ളത്. മൂന്നു പെൺകുട്ടിയും ഒരു മകിട്രിപ്പിന്റെ ഭാര്യയും ആകുന്നു. അവർ പത്തുനാലുപത്താണു താമസം. അതാമത്തു് ഓൺകുട്ടിയാണ്. അയാൾ കര നാൾ മുറു കരൻഷ്യൻ കാളയിൽ പഠിക്കുന്ന പഠത്തു ബാംബമോടി. അയാൾ മാസത്തേക്കു വീട്ടിൽനിന്നു പണം അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ പണത്തിനുള്ള എഴുത്തു അയക്കുകയാകട്ടെ, മറ്റൊരുതലിലും വിവരം വിട്ടുകാരെ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ബാംബയിലും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ആളയച്ചുനേർന്നിപ്പിച്ചിട്ടും യാതൊരു വിവരവും ആ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അടുത്തയാൾ മകിമോലഷൻ ക്ലാസ്സുവരെ പഠിച്ചു, പഠിക്കുമെല്ലാം നിർത്തി, വീട്ടുകാരും നോക്കുക എന്ന കാരണം പറഞ്ഞു്, മിഥ ചട്ടമ്പികളുടെ കൂട്ടപിടിച്ചു്, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മാനംവിറു തിന്നു, തിരുവനന്തപുരത്തു തന്നെ വിമരിച്ചു. അയാളുടെ നാമധേയം ഓസ്കരൻനായർ എന്നാണ്. നാലാമത്തെ പെൺകുട്ടിയായ ചെല്ലമ്മയെ ആൺ പോയ്ക്കായുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാം കണ്ടു്. ഈ തരുന്നിമെ പതനമുപയസ്സു പ്രായമായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ദേവപ്പാരുതേങ്ങി മാതാപിതാക്കന്മാർ വിടുകിട്ടിരിക്കുന്നു ഒരു കാലമാണിതു്-പോയ്ക്കാർ കൈയ്ക്കുവരോടു വളരെ വെറുപ്പുള്ള മേദ്യോഗസ്ഥൻ അല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും വലിയ

അഴിമതിക്കാരൻ ആയിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിനെ അതായതു തന്റെ മാതൃഭൂമി നശിച്ചുപോകുന്നതെയും ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും ശമ്പളഭൂതം മിലവുകഴിക്കുവാൻ ഉള്ള മുതൽ അദ്ദേഹം വാങ്ങിയിരുന്ന എന്നുമുള്ള സംശയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കടികളെയൊക്കെ ആരെ വെളിച്ചാലും തന്റെ മണ്ഡലവും കടവായും നിറയണം എന്ന മാത്രം വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതായി മില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നീചമായ അഴിമതികൾ കണ്ടു തഴമ്പിച്ചിട്ടോ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള സത്യസന്ധതാത്മാവുതന്നെയാണെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുകയാണിരിക്കുന്നതെന്നും അഗസ്തവും ആയിട്ടെ അളകൾ കരുതിയിരുന്നല്ലോ. എന്തായാലും ഇദ്ദേഹം മെന്റർഷൻ ചെയ്ത ഒരു സ്വത്തുക്കാരനായിട്ടല്ല. എങ്കിലും ചെറുപ്പൻ ഇല്ലെങ്കിലും മിലവിൽ ബുദ്ധിമുട്ടാത്തവിധം അദ്ദേഹം പാവപ്പെട്ട സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നേരെ മനസ്സാൽ ധാരാളമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ കാരണവനാണെന്ന് ഇദ്ദേഹം നല്ല ഒരു പേർഷ്വാർ. എന്നാൽ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം അന്വേഷിക്കുകയാകട്ടെ വിട്ടിട്ട് മേലാളുകൾക്കു വെച്ചുവെച്ചു. വീട്ടുകാരെല്ലാം മോശമായിട്ടില്ലാത്തവരും 'നേരിനോന്നില്ലാത്തവരും' ആണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനം. തന്റെ ശാസനയിലും നോട്ടത്തിലും മിലവിൽ വെച്ച് തന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ കഥ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിട്ടില്ല. വീട്ടുകാർ അനന്തരണമില്ലാത്തവരാകുകയും അവരെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ലെന്നുമല്ല. സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അഗ്രധനല്ല. സമുദായകാര്യത്തിനെന്ന് പറഞ്ഞു ആരുമെന്നാലും ബഹുമാനമായി ഉപചരിക്കുകയും എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. മഹത്തായവും ആദ്യോഹരികൾക്കും സമുദായത്തിനത്രാദശ്രമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം. എങ്കിലും തന്റെ കുടുംബത്തിൽ മേലാളായവർ അദ്ദേഹത്തിനത്രാദശ്രമമില്ല. നായരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ

ക:—അപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കാര്യപ്പെടുത്തുന്നതു വെറുതെയല്ലേ. ഈ സമയം രാജശേഖരൻ ആശംഗത്ത് പ്രവേശിച്ചു.

പേ:—അ! ഇതാ വന്നല്ലോ. വത്ര വത്ര. എന്റെ അടുത്തിരിയ്ക്കൂ.

രാജൻ പേയ്ക്കാരുടെ മഞ്ചത്തിനടുത്തു ചെന്നു കസേരയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഉടനെ കാപ്പികൊണ്ടു വാൻ പേയ്കാർ ആഴ്ച കൊടുത്തു.

രാ:—വേണ്ട ഞാനിപ്പോൾ കാപ്പി കുടിച്ചുതരട്ടെ.

പേ:—എവിടുന്ന്?

ക:—എന്റെ ദാസനുമവളുനിന്ന്.

പേ:—കൊള്ളാം. ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവോൾ അതു വേണ്ടാതിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ കട്ടൻ അറിയില്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവനത്തിലേക്കു പോകുമ്പോഴാണ് വണ്ടി മറിഞ്ഞത്. ഇന്നിദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറന്നുമാണ്.

രാ:—ഞാൻ അറിയില്ല. നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ടി മറിയാണോ?

പേ:—അതെ

ക:—എവിടെയാണു താമസം?

രാ:—കുഞ്ഞിൽ

ക:—ഇവിടെ പരിചയക്കാർ ആരുമില്ലയോ?

രാ:—ഇല്ല.

ക:—റിട്ടെവിടെ?

രാ:—എനിക്കൊരപേക്ഷയുണ്ട്. കളവുപറവാൻ വളരെ സാധ്യമാണ്. എന്റെ വീടും വീടുപേരും കടന്നു സ്ഥിതിയും ഒന്നും മോടിക്കാതിരിക്കണമെന്ന് എനിക്കപേക്ഷയുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു അശ്വയാതവാസം അനുഷ്ഠിക്കയാണ്.

സകലരും അത്ഭുതത്തോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

രാ:—എനിക്കു പരിചയക്കാരാരുമില്ല. ആരെപ്പറ്റും പരിചയപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഇവിടെ പരിചയപ്പെടുവാൻ സാഗതി ആയി എന്നേയുള്ളൂ. എന്റെ കടുംബസ്ഥിതികളേയും മറ്റും കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ പരിചയം എനിക്കു സന്ദർശകമായിട്ടു പരിണമിക്കേണ്ടു.

പേ:—കുട്ടാ. കട്ടനെ ഞങ്ങൾ കൃഷിമുടിക്കുക. ഇനി അക്കാട്ടത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ചോദിക്കുകയില്ല. ഏതു സമയവും കട്ടന്റെ വീടുചോലെ ഇവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷമാണ്.

കു:—ഇടയ്ക്കു ഞാനുമൊന്ന് അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എനിക്ക് എന്തോ കട്ടനോടു് ഒരു വാഗ്ദാനം അതിരുകവിഞ്ഞു തോന്നുന്നു. കട്ടന്റെ മരണശ്വാസമാണ് എനിക്കറിവേണ്ട. എന്നാൽ കട്ടന് എന്തെങ്കിലും കാര്യം സാധിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു മനുഷ്യനാൽ സാധ്യമെങ്കിൽ, ഞാനതിനു മുന്തിട്ടുപ്രയത്നിക്കുവാൻ തയ്യാർ. ഇത് അങ്ങനെയോരോക്കിപ്പരിചയപ്പെട്ട പ്രതിഫലമല്ല. കിട്ടുന്നിടത്തുപിന്നെ മനസ്സുവിഞ്ഞു പോപ്പട്ട ഒരു വാഗ്ദാനം മാത്രം. കൂടാതെ കട്ടൻ എന്നും എന്റെ കൂടെത്താമസിക്കുന്നത് എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമാണ്. എന്റെ സ്ഥിതികൾ കട്ടന് എവിടെ അന്വേഷിച്ചാലും അറിയാം.

രാ:—അവിടുത്തെ മഹാമനസ്സുതയ്ക്കു ഞാൻ നന്നി പറയുന്നു. യഥാകാലം എന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഞാൻ അവിടെ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.

പിന്നീടു് അവർ ഓരോന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സമസ്തിലെ ഒരംഗമായി ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തതും രാജൻ

മെതിച്ചു ഭവതിയാര ചെല്ലാം ആ സമസ്തിരെ സംഗതി കരകൾ ഒരു സാക്ഷിണിയായി അടുത്തതന്നെ ഇവിടത്തെ ബാധിക്കുന്നു. സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു രാജൻ അടുത്ത കിടന്ന ശിക്ഷാസമയത്തു ഡ്രൈവിംഗിനു സ്പെഷൽ റെക്കർഡ്, അപ്പോൾ കറുപ്പു ചോദിച്ചു.

ക:—കുറുപ്പ് പഴയ വസ്ത്രം ജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

രാ:—ഇല്ല. പക്ഷെ ഇടത്തിൽ പരിച്ചിട്ടുതന്നെയില്ല.

ക:—പിടന്ന അടുത്താക്കിയതെങ്ങനെ?

രാ:—റൂട്ടിൽ ഇരുന്ന് പരിച്ചുതന്നു.

ക:—അതെങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നതു്?

രാ:—മുഴുത്തു പ്രവൃത്തിയിരുന്നില്ല. മൂലം അയക്കേണ്ട അടുത്ത നിലയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

ക:—റൂട്ടിൽ ഇരുന്ന് പരിച്ചിട്ടു സമാന്തരം എടുത്താവാം വാക്കുകൾക്കും ശേഷിയുണ്ടോ?

രാ:—ഇല്ല. ഏകദേശം അതിരും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടു മുണ്ടു്.

ക:—മെഴു് അടുത്തു തന്നെ! അങ്ങനെ വിട്ടിൽ ഇരുന്ന് പിടന്ന പട്ടിയെ അടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

രാ:—ഇല്ല. സംഗ്രഹം, തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി ഇത്രയും അങ്ങനെയെല്ലാം വിചിത്രങ്ങളായി പഠിച്ചു. കൂടാതെ അടുത്ത സംഗീതവും അടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

ക:—സമസ്തർക്കത്തന്നെ. സംശയമില്ല. അങ്ങനെയ് കഴി അതിനുള്ള നമുക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

അല്ലാ കഴിവാതു് മാത്രം കേൾക്കുകയുണ്ടാകില്ല. സമസ്തം വേണ്ടതും മെഴു് നാമുണ്ടാകു ചെന്നിട്ടെങ്കിലും അവിടെ നിന്നും പെട്ടെന്ന് എങ്ങനെ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അങ്ങനെയെല്ലാം വെട്ടുണ്ടാകുന്നതിനേയും പറയാനില്ല. ദൈവവും വിശ്വവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കറുപ്പു ചോട്ടു് എന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. സംഗീതത്തിൽ അല്ലാ മെഴു് മെഴു് എന്നു കറുപ്പു്. ചോട്ടു് എന്നെങ്കിലും ഭവനത്തിൽ

വന്നാൽ മകളെക്കൊണ്ടു ഒരു പാടിപ്പാത്രം കറുപ്പു പൊക്കാരം പെരിവില്ല. ചെല്ലമാ നാമം നൂറുപതി നാലിതത്തിൽ നന്നാടിയിട്ടുള്ള ഒരു തരണിയാവാം. അന്നു ചെല്ലമാക്കു നൂറു പൂർവ്വമായിരുന്നതുകൊണ്ടു നൂറു പാടശേഖരനെന്നു വിളിക്കൂ. രാജാശ്വരൻ ഒരു മകിളക്കുട്ടനെ ഹാർമ്മാണിമത്തിന്റെ സമീപത്തുവന്നു പ്രതിമുക്കി പാടിത്തുടങ്ങി. അ സമയമാകെ അനന്തപുരികരായ മുഖത്തുനിന്നും ഹാർമ്മാണിമത്തിന്റെ ശബ്ദത്തെപ്പോലുന്ന മഹാവിഷയോപദ്രോഹത്തെയെ തെളിയിച്ചുവരുന്ന മാഗ്ഗക്കുട്ടനും കൂടി ചൊല്ലുന്ന പാട്ടുകൾ കിട്ടുന്നില്ല. പട്ടണത്താലാ ശമ്പാലി പൊന്നായ നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഭാരതീ സമ്പന്നം തവതാഴ്ന്നി. രാജൻ ചെല്ലമാ പാടിത്തുടങ്ങി. അതു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

രാ:—വരേ നിറഞ്ഞിരിയുന്നതുകൊണ്ടു വർദ്ധിച്ചു മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പാകെ പൊന്നായ ആർക്കും സാധിക്കുക.

ക:—എന്തിനും കട്ടന്റെ പാട്ട് ഇതാ ചെല്ലമാക്കു ലംഗിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാ:—അൻ വിട്ടിരിയന്ന പെട്ടെന്നാടി. പട്ടണത്തിലെ പരിഷ്കാരമോകളെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

ക:—ഈ പട്ടണത്തിൽ കട്ടനാടു കിടന്നിരിക്കുവാൻ നംഗിതത്തിൽ ആരും കാണുകയില്ല. ഇതുവരെയു തന്നെ വിട്ടിലെ മറ്റു പാടിത്തക്കിലും സാമന്തം നന്നാടിയിട്ടുണ്ടോ?

രാ:—എന്തൊ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

ക:—എന്തായാലും അങ്ങനത്തെ അപകടംകൊണ്ടു എന്റെ ജന്മനക്ഷത്രദിവസം ഒരു ശുഭദിനമെന്നു ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും കട്ടന്റെ നൂറു പാർവ്വതത്താൽ അങ്ങനെയും എനിക്കും ഇന്നു

സൂപ്പിനുംതന്നെ. അങ്ങാത്തപ്പറ്റത്തായി. താക്കരം പോകട്ടെ.

പേ:—തെങ്ങല്ലോ?

ക:—അതെ—നമ്മുടെ രാജശേഖരൻനായർ എന്റെ ഭൂട്ടത്തിൽ പോയതെന്നു ഞാൻ വശ്യപ്പെടുന്നു.

പേ—ഓം, കട്ടൻ ഇവിടെ കിടക്കട്ടെ. ഈ രാത്രി നിങ്ങളോടൊത്ത്മിച്ചുലയേണ്ട.

ക—ചെറുപ്പമല്ല. അലച്ചിലിൽ ഇത്ര ഭീരുവാണോ കട്ടൻ?

പേ:—ഒന്നിലും കൂടുമില്ല. എവിടെ പോകണമെന്നിലും വരാം.

ക:—എന്നാൽ പോകാം.

പേ:—കൂടാ. കട്ടൻ എന്നും ഇവിടെത്താമസമാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഇല്ലെങ്കിലും ദിവസവും ഇവിടെ വരണം എന്ന പ്രത്യേകം അപേക്ഷയുണ്ട്.

ക:—ഓം, ഞാനിട്ടുറവു വിടാനല്ല മാത്രം. ഒന്നുകിൽ അവിടെ, ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ.

എന്നു പറഞ്ഞു കറുപ്പു രാജശേഖരന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു യാത്രയായി.

അദ്ധ്യായം ൧൨

വമ്പന്റെ ആഗിത്യം.

കിടന്നിടേപ്പു ആരെന്നറിവാൻ വായനക്കാർ
ജിതന്താസത്യങ്ങളായിരിക്കാം. കറുപ്പിന് ഉദ്ദേശം അമ്പതു
വയസ്സ് പ്രായംകാണാം. എന്തിനും ഒരു മുമ്പുള്ള വയസ്സുപോലെ
ഒരു ബലിഷ്ഠകായന്റെ ഉന്മാദവും അജ്ഞാതം
നഷ്ടം. കാഴ്ചയിൽ കറുപ്പു സമുദാനാഷ്ടം. എന്നാൽ ഒരു
നിമിഷംപോലും നല്ല സ്വഭാവോദ്ധാത്താകൂടി കറുപ്പിനെ
കാണുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം കിടക്കകളോടു
യാണെങ്കിലും പത്തുമുമ്പുള്ളകാലമായിട്ട് കറുപ്പു താമസിക്കു
ന്നതു തിരുവനന്തപുരത്താകുന്നു. ഇവിടെയും അദ്ദേഹ
ത്തിന് ഒരു ഗുഹയുടെ സ്വഭാവമാണ്. എന്നാൽ അവിടെ
താമസിക്കാമായി കറുപ്പും ദൃത്യശാതം അല്ലാതെ മറെ
റൊരുതുമില്ല. കറുപ്പു കുടുംബത്തിൽ ഏകനും നല്ല സ്വഭാവമു
വനും വളരെ ഉപാധിപനും എഫ്-എ. ജയിച്ച ആളും
ആയിരുന്നു. അക്കാലം തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉയർന്ന സ്കൂൾ
കളിൽ അദ്ദേഹം ഗണ്യനായ ഒരു മാനുവൽ ആയിരുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിന് ദാർപ്പകര്യം മക്കളോ മരുമക്കളോ അല്ലെന്നു
മാത്രം അരുമില്ല. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു വിവാഹംചെയ്ത
കുടുംബം, ആ ദാമ്പത്യത്തിൽ ഒരു മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ട്
പിന്നെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യ, മധ്യപാതം
ഈ ദുഃഖിതങ്ങളിൽ ഒട്ടവളരെ പണം അദ്ദേഹം ചില
വിട്ടിരുന്നു. ശങ്കരപ്പിള്ളപേരപ്പാർ തുടങ്ങിയ മാനുവലായ
പല സ്കൂളുകളിലും 'ഗൗരവ'മായി ശാസിച്ചിട്ടും നിർബ
ന്ധമായപേരിട്ടിട്ടും ഈ ദുഃഖിതനെ ഉപേക്ഷിക്കു
വാൻ കറുപ്പു തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. തന്റെ ജീവിതം ഇത്രത്തോളം
സമാധാനകരവും ആഹ്ലാദപ്രദവും ആയി നയിക്കുന്നതിന്

സാധിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ പാശികളിലും മറ്റാപാനവും ആണെന്നാലും കറുപ്പിന്റെ നിശ്ചയം. മറ്റു അതേക്കുറിച്ചും അദ്വൈതത്തിൽ, സാധാരണയെന്ന് പറയുന്നതും ഉത്തമ മേൽക്കൂറായത തന്റെ ഭനവും മേലും സാധിക്കയും ഭാനംകൊണ്ടാൻ അദ്വൈതം സാധിക്കുന്നതാണ്. പാശികളിൽ നിലവിലുള്ളതും മറ്റാപാനവസരങ്ങളിലും കണ്ടു കിട്ടാത്ത ആപാനവായം മാത്രമുള്ളതും അതിന്റെ മേലായതിനാലും കറുപ്പിനെ കരുതാവുന്നതു്. പാശിക്കാൻ പാശമില്ലാത്ത ശ്രമിക്കുന്ന അനവധി യുവാക്കന്മാർ കറുപ്പിന്റെ അപ്രാപ്യതയിലൂടെ പാശം എത്രയുണ്ടെന്നറിവാൻ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ല. മദ്യസേവകൊണ്ടും സാധാവികമായ ശ്രമമില്ലാതെ കൊണ്ടും സംഭവിക്കുന്നതിൽ അദ്വൈതം എന്ന മട്ടകൊണ്ടും കറുപ്പിൽ വിഷയംകൂടി മില അഞ്ചു പന്മാർ അദ്വൈതം വിശദീകരിക്കുന്നതിനും പാശാൽക്കൽ അദ്വൈതം ആ വിഷയത്തിൽ കഠിനമായ വൈരാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നവനാണ്. വായുസ്സ് അമ്പതോളമാണ് എന്നും ഇന്നും പ്രമാണി വ്യായാമം ചെയ്തു സമാധാനിയാകാതെ കഴിച്ചു സ്ത്രീവിമതനായി ജീവിക്കുന്ന അദ്വൈതം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വിശേഷാലമായി എന്തൊരു പ്രതിഫലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാളെന്ന് തോന്നും. ശരപ്പിച്ചു കൊണ്ടാൻ പലപ്പോഴും തന്റെ പെട്ടിയെ കിട്ടുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടാലെയ്ത് എന്ന് ആലോചിക്കാതിരുന്നില്ല. ആ യുവതി കറുപ്പുശ്യാന്തൻ എന്ന വിളിക്കുന്നിടത്തു തേക്കോലിക്കുന്നതൊക്കെ എന്തായാലും സംശയിച്ചുപോകും. പ്രായം അദ്വൈതം കവിഞ്ഞതിലും കറുപ്പിനെ ഒരു വൃദ്ധനായി ഒരു തയ്ക്കുന്നിനും വിചാരിക്കാറില്ല. എന്തിനും കറുപ്പിന്റെ പ്രാമുഖ്യത്തൽ കൊണ്ട് തന്റെ ആദ്യവായന തന്റെ മാത്രമേറ്റാവും അറിവിക്കുവാൻ പോയ്ക്കാൻ അദ്വൈതം കറുപ്പിനെ. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്തായ മുന്നാവും അതിൽ വിവരിച്ചു സഭയും നടന്നത്. പോയ്കാനും

കുറച്ചുനേരം രാജാശ്വരൻ കണിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ആ രാജാശ്വരന് വല്ല അപമാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു വാലിയെ അറിയാം.

കുറച്ചു രാജാശ്വരൻനാലോം കൂടി രാധവവിലാസിനി എന്നു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മണി പടങ്ങിയായി. രാജാശ്വരൻ ഉന്തിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന സൈന്യത്തിൽ ഒരുപട്ടവമെന്ന കയറി തന്റെ കൈകൾക്കി വായിൽ വെച്ച് കുറച്ചു ഒരു മുളംവിളിച്ചു. അപ്പോൾക്കിടത്തപ്പോൾ മൂന്നാലുപർ ആ സ്ഥലത്തെത്തി. കുറച്ചു രാജാശ്വരൻ കൈകൾക്കിടത്തന്നെ ആ സൈന്യത്തിൽ വായി "ഇതാമെന്തിനും ഇപ്പോൾതന്നെ വീട്ടിൽ എത്തിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. അവരെ ഏൽപ്പിച്ച് കുറച്ചു അടുത്തു. പാലക രണ്ടുപർ അദ്ദേഹത്തെ സൈന്യത്തിലേക്കും "വേണ്ട ആത്മവേദം" എന്നു വിവരിച്ചു വായി പാലകാട്ടിയു. അപ്പോൾക്കിടത്ത ഒരു ഹസ്തികൾ കയറി കുറച്ചു ഒരു കയ്ക്കു പിന്നാലെ കിട്ടി. തന്റെ നവസ്ഥാതി നോക്കു രാജാശ്വരൻനാലോം കാലാർപ്പം ചെയ്ത ഒരു വിവരഗുണമെന്നു അൻ ചെയ്യുന്നതെന്നു കുറച്ചു പറഞ്ഞു തോന്നിയില്ല. തന്റെ നവമിത്രത്തിന് ആ വിവരഗുണ പാലകം ആശ്ചര്യമുണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. ചോദിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഇനിക്കിരിക്കും. അതിന്റെശയ്യ രാജാശ്വരൻ മേളിൽ എഴുതി ഒരു വരിയും ഉന്നി കുറച്ചു കൊല്ലാൻ നിൽക്കും കൂടി നേരെ കിഴക്കോട്ടു നടന്നു.

കുറ:—കുറച്ചു കുറച്ചുവെട്ടാൻ ഒരു കയ്ക്കുവെട്ടാൻ.

രാ:—ഇതു കൂടാതെ കഴിക്കുകയുണ്ടോ?

കുറ:—എന്തിനും നാശിക്കുകയുണ്ടാ. കഴിക്കാതിരുന്നാൽ പത്തു

ദിവസംകൊണ്ടു ബാൻ മരിക്കും.

രാ:—അതെന്താണ്? ദിവസംകൊണ്ട് മരിക്കുകയെന്നും.

കുറ:-ആലോലം ചികിത്സിച്ചു ദോഷംകാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഭിന്നമാണ് എനിയ ചിഹ്നമല്ല.

രാ:-അതെന്താണ്?

കുറ:-അതു ഞാനാവാൻ പാടില്ല. എന്തിലും കട്ട നോട്ടം വെക്കും. ഞാൻ ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തു. അതോടുകൂടി വാൾ ഒരു നടുക്കിലും. അതിന്റെ മേൽ വരാതിരിക്കുവാനും വന്നാലും മറുപടിയിനെ ബാധിക്കാതിരിക്കുവാനും ഞാൻ എന്റെ സ്വഭാവം കഴിച്ചു കളയുകയാണ്.

രാ:-ആ പാപം എന്താണ്?

കുറ:-നാതു ഞാൻ പാടിയില്ല. പക്ഷെ അതു കൂടെ അറിയിക്കാം.

രാ:-പക്ഷെ അതിലുള്ള പാപം ഒഴിയില്ലാത്തത്?

കുറ:-പക്ഷെ അപത്തിന് ഞാൻ ശക്തനല്ല. മറ്റൊരു അതിൽ ഒരു കാലത്ത് പാടിയിരുന്നതും ഉണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. അതുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുവാനും അതിൽനിന്നും വെട്ടുന്നതു്.

രാ:-അവിടുത്തെത്തു് ഭക്തിയും മറ്റും മനസ്സിലാക്കേ?

കുറ:-എന്തിനും സ്വഭാവം പാടില്ല. ഞാൻ എന്റെ ഭക്തിയും. ഞാൻ ഒരു ഭക്തിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാ:-അതെന്താണ്?

കുറ:-പാടിയില്ല.

രാ:-അതെന്തിനാണ്?

കുറ:-ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തു. അതിന്റെ മേൽ പാടില്ല. ഒരു മഹാപാപം.

രാ:-നാമകം കാണുന്നതു് പാടില്ല.

കുറ:-അതെ. നല്ല നാമകം. നാമകം പാടില്ല. ആ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ മറുപടിയില്ല.

എന്ന ചെറുത്തൊക്കെയെ കുറച്ചു രാജാക്കന്മാർ വിളിച്ച്
 ആ കൂട്ടത്തിലേക്കി. കിരീടമിട രാജാക്കന്മാർ എന്നു വാങ്ങുകയു
 പോകും അടുത്തുകൊണ്ട് കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ
 കരച്ചു അടുത്തുകൊണ്ട് കൊണ്ടുവന്നു. നല്ല
 ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 പാർവ്വതീ” എന്നു വിളിച്ചു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 ഉണ്ടായില്ല. ഉണ്ടായില്ല. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 പ്രകാശിപ്പിച്ചു. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞു. പാർവ്വതീ
 മാതൃനായ കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 അക്കൊട്ടം താങ്ങുകയും ചെയ്തു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 ആണ് കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 രേഖിച്ചു “പാർവ്വതീ, രേഖിച്ചു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 വാക്കു?”

തമ്പി — ഇവർക്കു കരച്ചു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ

കു — “പാർവ്വതീദേവിയെ” എന്നു പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 ദേവനും ദുഷ്ടനും നന്നായും നോക്കും ആ
 വിരോധം വാക്കു.

പാർവ്വതീ — കരച്ചുകൊണ്ടു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 പോകും കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തമ്പി കരച്ചു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 അതുപോലെ. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 തമ്പി — കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 തമ്പി കരച്ചുകൊണ്ടു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 കളിയിൽ.

കു — പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 കൊണ്ടുവന്നു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ

പാർവ്വതീ — പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 തമ്പി കരച്ചുകൊണ്ടു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ
 തമ്പി കരച്ചുകൊണ്ടു. പാർവ്വതീദേവിയെ “പാർവ്വതീ

രാ:—ഇവരുടെ കൂട്ടുകാര്യം അവിടത്തെയും ഭയംപേരു
അറിയപ്പെടുകയോ?

ക:—എന്നിരിക്കിലും കൂട്ടാനായില്ല. ഞാൻ പറയുന്ന
തിനെ ധിക്കരിച്ചു അവിടത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ
ല്ല എന്നുള്ളതു കളിയാക്കിയതു ഇവരെ പൊ
പ്പൊഴും കാണാം.

രാ:—ഈ കള്ളക്കളിക്കാർ അവിടുത്തെങ്ങും വന്നിട്ടു നല്ല
പ്രവൃത്തികൾക്കുണ്ടോ?

ക:—എന്നോട് കള്ളക്കളിക്കാർ ആർക്കും കൈയ്യു
മുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈതമ്പിമാർ മന്ത്രികളായും
തി അവിടെ വരാറുള്ളു. അവിടം എന്നെ തോറ്റി
ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

രാ:—അപ്പോൾ അവിടുത്തെല്ലാ ജനങ്ങളെയും?

ക:—മിക്കവാറും അത്രയേയുള്ളൂ. പക്ഷെ ആ പണം ഞാൻ
അധികം തോറാമ്പൽ കൊടുത്തപ്പോൾ പലരും അ
വിടത്തെ ഈ കൂട്ടത്തോടും എന്തെങ്കിലും മിത്ത് ഒടു
വിലെ പണം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഒരുമോ വാർത്താവാണെന്നു് അവിടം കിട്ടി
നിന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ പണം അവിടത്തെ കൂട്ടത്തോടും
കാണിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇവിടം ഉറപ്പിച്ചിട്ടില്ല കേവ
ലം പേരു എന്നു പറഞ്ഞു് അവിടം ഹാളിൽ പ്രവ
ശിച്ചു രാജശാസനത്തെ ഒരു ചാരുക്കന്മാരിൽ വിട്ടിട്ടി
രുത്തി. ആ ഹാൾ അതിർത്തികനായ ഒരു മിത്രകാ
ന്റെ മഹിമയോടുകൂടിയതാണെന്നുപോലെ അവർ
ച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കു് വെടിപറഞ്ഞിരുന്ന ശബ്ദം
അവിടം ഉറക്കാനായി വിളിക്കുന്നു.

രാജശാസനന്മാർ മേൽക്കൽപോന്ന പതിച്ചു
വെക്കിലും ആ യുവാവിനോടും വന്നില്ല. അന്നത്തെ സംഭ
വങ്ങളും അന്നിരുന്നവർക്കും ആ സുകുമാരന്റെ ഹൃദ
യത്തെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. രാമനാഥൻതമ്പി

സകലരും ഇതാ കിന്നെ കേഴൂ. തന്റെ പ്രാണാശ്വാ
 യായ കമലാക്ഷിയാർ വയിലി എന്തെന്ന് ആ യോഗിനി
 ഭൂമിയിൽ. തന്റെ വിജയം ആ ദേവതയ്ക്ക് എത്രമാത്രം
 സങ്കടമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്ന് രാജൻ അറിഞ്ഞിട്ടു.
 രാമകൃഷ്ണൻ്റെ കമലാക്ഷി വാണിശ്വരനും ചെയ്യുന്ന
 ആ കഠിനപ്രാർത്ഥന ൧൦൭ാം ശ്ലോകം ആ യോഗി
 സതപ്രദർശനം ചെയ്യുന്നു.

[illegible]

ഈ വിഭാഗം വിത്തുകൾ മുൻ പ്രകാശമായ
ജ്ഞാൻ ദാസ്ജിയിൽനിന്നായി വന്നതായി.

തൃക്കുടിയിലെ രാജനെ സംബന്ധിച്ചു അന്നുമാറിപ്പിടുങ്ങാ
യിരുന്നതു്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായി
ആ സ്വദേശികന്മാരായ ലക്ഷ്മണൻ ഒരു കന്യാശാഗ്രാഹി
പ്രേമം കാട്ടി മാന്യമായിത്തന്നെ വിവാഹിതനായി
വീണ്ടുവന്നിട്ടു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രോത്സാ
ഹനത്തോടുകൂടി കിട്ടിയപ്പോൾ ചെറുപ്പം സമ്മതം സമാധാ
നമായിത്തന്നെ ആയി രാജനെമാർക്കു വിവാഹമിഷിതത്തിൽ
താൻ യാതൊന്നിടത്തും മറക്കുവാനായി മിന്നിച്ചു തൃക്കുടി.
ഇനി ഈ കാർത്തു ഇങ്ങനെ സന്നിധിയിൽ ഇട്ടുകു
റുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രേമം കാട്ടി തന്റെ
മറ്റേതും കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ധരിച്ചുകൊണ്ടു കറുപ്പു ഒരു
ലിപിതം രാജനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയതു.

കുറുപ്പു:—കാർത്തു ഒരു കാർത്തു വേദിക്കുവേണ്ടു.

രാ:—വേദിക്കുവേണ്ടു.

കുറുപ്പു:—കുറുപ്പൻ കുറുപ്പൻ സ്ഥിതിയും ഒരു രാജനിക്കുവേണ്ടു.
ഇങ്ങനെയായിത്തന്നെയും കുറുപ്പൻ സകലവിധ
കുറുപ്പുള്ള ഉത്തരവുകളെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു
ഒരു മാന്യൻ കുറുപ്പൻകൊണ്ടു ഒരു വിവാഹം ചെയ്തി
ക്കൊണ്ടു ആശ്ചര്യമായിത്തന്നെ എഴുതിയതും കുറുപ്പൻ
ചെയ്തു.

രാ:—ആ മാന്യൻ ആരെന്നറിഞ്ഞാൽ അപ്പോഴെങ്കിലും
സ്ഥിതിക്കുവേണ്ടു ഉപദേശം ഉണ്ടാം വാ.

രാജൻ ഈ വിധമുള്ള ഒരു പ്രശ്നം കേൾക്കുമായി പ്രതി
കരിച്ചു കണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ കുറുപ്പന്റെ
പ്രശ്നം കേൾക്കുവാൻ വന്നിട്ടു മറ്റു സ്ത്രീകളെ നോക്കി
നില്ക്കു.

കുറുപ്പൻ:—കുറുപ്പൻകൊണ്ടു ആരെന്നറിഞ്ഞാൽ അപ്പോഴെങ്കിലും
സ്ഥിതിക്കുവേണ്ടു ഉപദേശം ഉണ്ടാം വാ.

രാ:—എന്റെ ഈ അത്യാവേശത്തെ എന്തെല്ലാ
വിധം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിനെക്കുറിച്ച്
മനസ്സിലാക്കുക.

കു:—കുട്ടൻ നാമമെല്ലാ?

രാ:—അതെ.

കു:—വിനയം കഴിഞ്ഞുവെക്കുന്നു.

രാ:—അല്ല.

കു:—വിനയമെന്താണ്?

രാ:—എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടി അശ്വതിയാണത്. എ
ന്തിനാൽ ആ മനുഷ്യർക്കായിട്ടാണ് നാമിട
യിൽ. അതിനാൽ ആ മനുഷ്യർക്കായിട്ടാണ് ഈ കാർഷ്വ
കാർഷ്വ.

കു:—എന്താണ് അത്യാവേശം?

രാ:—അത്യാവേശം?

കു:—അത്യാവേശം കഴിഞ്ഞു വിനയം ചെയ്യാൻ ആവാനി
ല്ല. അതിനാൽ എന്റെ വിനയമെന്തിനാ
ൽ? അതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് അവ
ർക്കായിട്ടുള്ളത്. എന്തിനാൽ അവർക്കായിട്ടുള്ളത്
അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തിനാൽ അവർക്കായിട്ടുള്ളത്

രാ:—എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ.

കു:—എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

രാ:—എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

ത്ത് എന്തിനാൽ വിനയം ചെയ്യാമല്ലോ? ആ സമയ

കു:- അല്പാപ്തനാണെന്നു പറഞ്ഞതു മറന്നോ?

മാ:- മറന്നില്ല. എനിക്കു മറ്റു ശരണമില്ലാഞ്ഞിട്ടു പറയുന്നതാണ്.

കു:- ഞാൻ അതിനൊരു വഴി പറഞ്ഞുതരാം. കട്ടൻ ആ കട്ടിയുടെ അടുക്കൽ കട്ടൻറ വിഷമം അറിയിക്കുക. അവരും നല്ലകൂട്ടത്തിലാണ്. അവരും കട്ടനെ മക്കിക്കും.

മാ:- ഇതു കറച്ചു വിഷമമുള്ള കാര്യമാണ്. ഒന്നാമതു ഞങ്ങളോട് തനിച്ചു സാസാദിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടുകയില്ല.

കു:- അതിനാ ഞാൻ വഴിയുണ്ടാക്കിത്തരാം.

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം പൂജപ്പുരനിന്നും മാധവി വിവാസത്തെയും ചോദിക്കുന്ന വഴിക്കാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായത്. അങ്ങനെ ഓരോന്നു പറഞ്ഞ് അവർ മാധവവിലാസത്തെക്കുറിച്ച്, അന്നു വിവാഹകാർത്തുക്കളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ വരുവെന്നായിരുന്നു പേയ്ക്കാർ വിചാരിച്ചത്. അതിനാൽ അവർ വന്നു യുടൻ പതിവിൽ കവിഞ്ഞ ലോഹ്യക്കുടം മാറിച്ച് അവരെ ഇരുത്തി കാപ്പികൊണ്ടുവരുവാൻ ആവശ്യം കൊടുത്തു. കാപ്പി കഴിഞ്ഞ് എങ്ങനെയാണിരിക്കാൻ പേയ്ക്കാർ കിട്ടുന്നിടത്തു പാഞ്ഞെത്തു മാതാവ് അകത്തെയും ചോദി. ഓരോന്നും ചെല്ലുമ്പോൾ മാതാവിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. അല്പനേരം അവർ മൗനമായിരുന്നു. ആ മൗനമുടനെ ആ തരുണിതന്നെ ധ്വനിച്ച്.

വെ:- എന്താ ആലോചിക്കുന്നത്?

മാ:- ഞാൻ ഒന്നിടയുണ്ട്! “ഒന്നുമില്ല” എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞു.

വെ:- ഇതെന്നെന്താ മുഖം മങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വിഷയം പോലെ തോന്നുന്നു.

အား-- သတ္တဝါတို့သည် ဘုရားကို ခိုးယူသော အကျိုးအစားကို
ပေးသောအခါ၌ ဝိညာဉ်

[illegible][illegible]

മെ: - മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, എന്റെ ബോധം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് അനുസരിച്ചു വന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായ ഒരു സംഗതിയിലാണ് ഞാൻ ഏകദേശം ൧൯൫൫-ൽ ജനിച്ചത്.

൨൦൧.—മുൻപ്രദാനം ചെയ്ത ക്വട്ടറൽ സർവ്വേയർമാർ
മുൻപ്രദാനം ചെയ്ത ക്വട്ടറൽ സർവ്വേയർമാർ
 മുൻപ്രദാനം ചെയ്ത ക്വട്ടറൽ സർവ്വേയർമാർ

എന്നിവിടെയും തന്നെ ചില സമയം കടന്നു പോയി.

כנ"ב. חתמה 'רננה' לו' זרעונו, י' קצ"ב. ר' יהודה ק"י. -- ע"ב.

၈၀၁-ကမ္ဘာ့ကလေးတို့အတွက်

ത: ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦
 ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦ ൧൦൦൦
 (൧൦൦൦)

കാലത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിൽ

[illegible]

എന്നും തന്നെ പ്രതികരിച്ചു. ഈ സാരാംശം കേൾക്കുന്ന
രാജ്യം, സ്വയം സമാധാനം നേടുന്നതിനായി മാത്രം സന്നദ്ധത കാണിക്കുന്നു.

“എന്റെ പരമാർത്ഥ നിങ്ങളോട് ചെയ്യാൻ പാടുമെന്നു വിവരമെന്താണെന്ന് ആശ്രയിക്കുക”

“എന്തുകൊണ്ട്” എന്നു നന്ദി ഭവതി മന്ദം ചോദിച്ചു.
 രാ:—ഈ പരമാർത്ഥം ഇപ്പോൾ നന്ദി ഭവതിയോട് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ന:—അവർണ്ണം ആത്മാവായും വിവരമെന്തെന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

രാ:—ഇതാണ് എന്നു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. ചെറിയൊരു ഭയം പരമാർത്ഥമാണെന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ന:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

രാ:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ന:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

രാ:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ന:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

രാ:—അതാണ് എന്നു ചോദിക്കുകയും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഭയം ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

[illegible]

൧൦:—നാൻ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ
 നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ
 നമ്മുടെ

ஸே! ஸே! , நான்மனமெல்லாம் வாழுகிறேன். அந்நாடாளுமன்ற சபையாசனத்திலிருந்து எழுந்தான். அந்த நேரத்தில் அவருடைய கைகள் மீது இருந்த கைகள் “வெள்ளம் போல வெள்ளி நிறம் மட்டு” என்ற கவிதைகளைப் போட்டுக்கொடுத்தான். அந்த நேரத்தில் அவருடைய கைகள் மீது இருந்த கைகள் “வெள்ளம் போல வெள்ளி நிறம் மட்டு” என்ற கவிதைகளைப் போட்டுக்கொடுத்தான்.

10. **ஆ:**—கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலக் கேள்விக்குரிய
 இரண்டாவது புள்ளிகளைக் கவனிப்பதற்கு அமைச்சர்
 கவனிப்பார்களா?

കുറു:—അതൊരിക്കലുമില്ലല്ലോ—എന്തായാലും വളരെ സന്തോഷമായി.

തമ്പി:—ഇത്രയും ആറാണം.

കുറു:—എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ, വടക്കുനാണം. ചേക്കേഴുത്താൽ. വെറുതെ തിരുവനന്തപുരം കാണാൻ വന്നു. അപ്പോൾ എന്തു പോലെയായിരുന്നു?

തമ്പി:—ഇനിപ്പിന്നെ-അതേ ഉള്ളൂ. എന്തിനും നേടേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുക?

കുറു:—അതിനേക്കുറിച്ചു കേൾക്കുക?

തമ്പി:—അതെ അതെ. അവിടുത്തെ അധികൃതനും മോശമാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തു വിചിത്രവും അങ്ങനെയൊന്നു വരുത്തേണ്ടിരിക്കും.

കുറു:—അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം അല്ലല്ലോ. ആദ്യ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നതല്ലേ?

തമ്പി:—വലിയതാക്കട്ടെ. പക്ഷെ അതൊന്നാണല്ലോ? അഥവാ കുറുക്കൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും നിവൃത്തിയുള്ളതും? അതായതല്ല നിർമ്മാണമാണ്.

കുറു:—കിട്ടാത്ത സമയം അപ്പോൾ ധാരാളം മുൻപായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇല്ലേ?

തമ്പി:—കുറുക്കനാണല്ലോ. എല്ലാവരുടെയും ചെറുപ്പം കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ. അതല്ല. എവിടെ നിന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതല്ല. ഒരു മനുഷ്യനാണോ കടുത്തകാലം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു കേൾക്കുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് എന്നെ അത്യാവർത്തിക്കുക.

കുറു:—അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അതേ തമ്പി ഉപേക്ഷിക്കുക?

തമ്പി:—അപ്പോഴത്തെ നിവൃത്തി? എവിടും കൂടുതൽ ഇല്ലാത്തതല്ല.

ഉടനെ ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പൻ എന്ന കല്പസിലനായ കെ. ഡി. തലവനെ ഒരു ഫെഡറാക്കൺസ്സബിളോടു കൂടി രാമമണ്ണൻതമ്പി തന്റെ പുറകിലായിക്കണ്ടു. അവരെ മുഖിലേക്കു വിളിച്ചതിൽ വരാത്തതിനാൽ തമ്പി അങ്ങോട്ടുതന്നെ തിരിച്ചു. തമ്പി പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കറുപ്പു രാജന്റെ ശവശര തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ആ യുവാവിന്റെ മുഖം മൃാനമായിരിക്കുന്നതുകണ്ടു “എന്താ കട്ടു വല്ലാതിരിക്കുന്നത്” എന്ന് കറുപ്പു ചോദിച്ചു.

തമ്പിയെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ രാജൻ ആൾ മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ തമ്പി മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുവാനായി തിരിഞ്ഞിരുന്നതിലും തമ്പിക്കും ഒരു നോട്ടത്തിൽ ആൾ മനസ്സിലായി. അതാണതാൾ പലതും മറച്ചും ആ ഭെത്തിച്ചൊക്കെ ഒരു ഉണ്ണി നിന്നിപ്പോ വെട്ടമാനം പറയാനിടയായത്. തമ്പി പറഞ്ഞതു മുഴുവൻ പരമാത്മഭക്തനും വിവാഹം 25-ാം നാൾക്കെന്നും രാജൻ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെ കോപാകൊണ്ടും വൃസനാകൊണ്ടും എന്നാൽ ഒന്നും പുറത്തുകാണിക്കുവെൻ പാടില്ലാത്ത വിഷയം കൊണ്ടും രാജൻ ബോധമറിഞ്ഞാലിടുന്ന സമയത്താണ് കറുപ്പിൽ നിന്നും ഈ ചോദ്യം ഉണ്ടായത്.

രാ:—ഒന്നുമില്ല. ഒരു തലവനെ.

ക:—എന്നാൽ നമുക്കു പൊയ്ക്കുടയാ. അവയെനയ്ക്കി സ്ഥലം കൊള്ളുകില്ല.

രാ:—അതു പറയാൻ മരിച്ച ഒരാൾ ഇരിക്കുവായിത്ത.

ക:—ഏതി. അതു സാക്ഷിപ്പ. പൊയ്ക്കുടയാ.

എന്നു പറഞ്ഞു കറുപ്പും രാജനും ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു. അവർ പെട്ടെന്നു പോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തമ്പി സന്തുഷ്ടനായി. തന്റെ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഫലിച്ചു എന്നു അയാൾ അഭിമാനിച്ചു. അവർ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോവുകയാണെന്നു എന്നറിയാതായി തമ്പിയും ഉപ്പനും കൂടി പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു. അവർ നേരെ പോവുകതന്നെ

ആയിരുന്നു. തന്നിന്നേരെ ഉപ്പന്റെ കരണിൽ കണ്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഗേറ്റിൽ നിന്നു് അല്പം മാറി ഒരു ഇരട്ടിൽ പൊന്നു ചോടിപ്പിട്ടു് “കൃഷ്ണപിള്ളേ എന്നിരിക്കാതെ പകരം ചെയ്യണം”

ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പൻ എന്നാണു് ആ മനുഷ്യൻ സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും വാസ്തവത്തിലുള്ള നാമധേയം കൃഷ്ണപിള്ള എന്നായിരുന്നു. ഉണ്ണി എന്നതു് അയാളുടെ വീട്ടുപേരും ഉപ്പൻ എന്നതു് അയാളുടെ ചോരക്കുണ്ണിയെന്ന സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ബിരുദവും ആയിരുന്നു.. ചിലർ അയാളെ ചോരക്കുണ്ണൻ കൃഷ്ണപിള്ള എന്നും വിളിക്കാറുണ്ടു്. ഒട്ടുവളരെ കേസുകളിൽ കടുത്തുകൂടും ഒട്ടുവളരെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ മനുഷ്യൻ ചോരക്കുണ്ണിയെന്നതിലും അയാളുടെ ‘കുണ്ണിൽ അശേഷം ചോരയില്ല.’ എന്നുകേൾവയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ അയാൾക്കു് ഒരു മടിയില്ല. പണംപേണം എന്നൊരുമേയ്യയു. വിശ്വാസവഞ്ചനയും മറ്റിതകൾക്കും അയാളുടെ കൂട്ടപ്പിറപ്പാണു്. കാഴ്ചയിൽ പരമയോഗ്യൻ, കായിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യക്കൻ, നാലു വിദ്യകളും നിറച്ച പലമാതിരി മോതിരങ്ങൾ, രണ്ടു കൈയിലും നാരാകനക ഘടികാരമുണ്ടല്ല, ഇക്കൂടെ കൈയിൽ കനകമലരായ ഒരു റിസ്സ് വാച്ചു്, കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണത്തൂക്കൊണ്ടു കെട്ടിയ ഒരു പവിഴമാല, മുണ്ടു കവണി ബനീൻ, നാലു കൈകളിൽ ചുറ്റാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൂക്കമുള്ള അരാരത്തൽ ഓടുകൊണ്ടു് ഒരു കൂത്ത മൊട്ടോടുകൂടിയതും ആയ ഒരു മലയാളാ മുരജ്, മടിയിൽ നിവിർത്താജ് അമൃതം റിട്ടുള്ള ഒരു മടക്കകുത്തി, ഇവയെല്ലാം ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പൻ അഥവാ ചോരക്കുണ്ണൻ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ വിശേഷാംഗമാകുന്നു. ഉപ്പൻ എന്നാണു കൃഷ്ണപിള്ളയെ കൂടാല്ലാം വിളിക്കാറുള്ളതെങ്കിലും കൃഷ്ണപിള്ള എന്നു് അദ്ദേഹം വിളിച്ചാൽ പ്രത്യേകം സന്തോഷമുണ്ടു്. അതിനാൽ തമ്പിയാട്ടു നന്നുഴന്നായി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഉ:—ഹ. റെ. അപ്പാരൽ തമ്പിടത്തേക്കെ പുക്കൊക്കെയും
ഉപ്പാരികളെ ഉപ്പാൻ വിളിക്കുവാനു കൊള്ളാം.

തമ്പി:—അവർക്കു ധന അഹാര്യതിൽ അവൻ ചന്ദമാണു
അല്ല അന്ധനാക്കുമ്പോൾ

ഉ:—അകട്ടെ പറിപ്പോക്കാം. ഹിമാന വിരോധം വല്ലതും
കൊടുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പാൾ വരിയ
പണക്കാരനാക്കല്ലോ.

തമ്പി:—അതൊക്കെ പറഞ്ഞല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ
ഇപ്പോൾ ഓരോ പണക്കാരെ അറയ്ക്കുന്നു. എങ്കിലും
അങ്ങനെയൊന്നിന് ഓരോ പണക്കാരനും വലിയ
മുക്കു പണിയിൽ ഉടമസ്ഥനാകാം.

ഉ:—അതോ അതല്ലേണ്ടോ?

തമ്പി:—അതിൽ കുറച്ചു കൂടി

ഉ:—അങ്ങനെയോ?

തമ്പി:—അപ്പാൾ അതല്ല. എന്റെ കൈയിലുണ്ട്.
ഇപ്പോൾ അതിലുള്ള പണമെല്ലാം നല്ല പുക്കൊക്കെയും
പണക്കാരും. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്നും ഉപ്പാരികളും
പണക്കാരും പറിപ്പോക്കാം. അത് അങ്ങനെയും
ഇപ്പോൾ കൈക്കൊള്ളാം.

ഉ:—ഇപ്പോൾ പറിപ്പോക്കാം. അതിനാലാണ് നോ
പണക്കാരെ കറുപ്പുവന്നിട്ടാണ് ആളൊന്നു
പറഞ്ഞത്. അതും കൊടുക്കൂ.

തമ്പി:—അതേ പറ്റിയതല്ല.

ഉ:—അതാണ് പറിപ്പോക്കാമെന്നും.

ത:—എന്നാൽ അത് നോ. അതും വേണം.

അത് പറിപ്പോക്കാം. അതുകൊണ്ടിപ്പോഴും പ്രവേശി
ച്ചു. ഇപ്പോൾ കറുപ്പു വന്നു. അതിലുള്ള പണക്കാരും
അതും പറിപ്പോക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ
അതും പറിപ്പോക്കാം. അതും പറിപ്പോക്കാം.

“കട്ടാ ഇപ്പാൾ കണ്ട തമ്പിയാണു പണ്ടത്തെ
കേശവൻതമ്പിയുടെ ഓമനപ്പുത്രൻ രാമമുഖ്യാൻ
തമ്പി”

രാ:—അതു ഞാൻ ഊഹിച്ചു. അയാളുടെ വിവാഹം തീർച്ച
പ്പെടുത്തി എന്നും പത്തുലക്ഷംരൂപ അയാളുടെ
കൈവശമായി എന്നും അല്ലെ പറഞ്ഞത്.

ക:--ഏതി. കട്ടനിതൃന്ധമായിട്ടുണ്ടോ? അവൻ പറഞ്ഞ
തിനൊക്കെ നേരെ വിപരീതം ധരിച്ചാൽമതി. അ
തല്ല കട്ടന്റെ പേരും ഞാൻ തെറ്റിച്ചു പറഞ്ഞത്.

രാ:—ഏതിലും അയാളുടെ അമ്മാവൻ ഏക ദാഗിനേ
യനാകകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നട
ക്കാൻ വഴിയുണ്ടല്ലോ.

ക:—അതോണം നടക്കുകയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതു ഹരി
കുമാ എന്ന പേരിൽക്കുമാരൻ ഇനി അധികംദിവ
സം വേണ്ടല്ലോ. ഇന്നു മുനി-മാ- ഇനി മനു ദിവ
സം മാത്രം.

കുറുപ്പിന് ഇക്കാര്യം വാക്കുപേരികൾമാത്രം. രാമന്റെ
വിധിപേരികൾമാണു ഇക്കാര്യം കുറുപ്പിറുന്നില്ല.

രാ:—ഇയാൾ ഇത്ര വാക്കുകൾനോ?

ക:—കണ്ടില്ല, അവൻ എന്തോടാണു നമ്മുടെ അടുക്കൽ
നിന്നുപോയത്. ഈ ചോദ്യത്തിലേക്കു: ഔദാസനം
വെണ്ടുകനും മഹാപാപിയും ആരു ഒരു കെ.-ഡി.-യു
ടെ അടുക്കലേയ്ക്കു്.

രാ:—അയാളും ഒരു ചട്ടമ്പിയൊ.

ക:—ചട്ടമ്പിമാരുടെ എന്നല്ല മനുഷ്യധർമ്മരുടെ മൂർത്ത
ങ്ങമല്ലാം മുക്തികഴിച്ച ഒരു മൂലം.

രാ:—അയാളെക്കണ്ടിട്ടു വളരെ യോഗ്യനാണല്ലോ.

ക:—ഇത്തരം എത്ര യോഗ്യന്മാർ ഈ നഗരത്തിൽ നീവ
മായ തൊഴിൽകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു.

രാ:—ഇത്രയൊരേജിപ്പും പോലീസുകാർ അമർത്താത്തതുതന്നെ.

ക:—അവരുടെ കഥ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കണം. അവർ പണംകിട്ടിയാൽ വാടി പ്രതിയാകും. ഉടമസ്ഥൻ കള്ളനാകും. കൊന്നവൻ ഇരിക്കുക കൊല്ലാത്തവൻ തൂങ്ങും. ഇരുതിടെ തല്ലും ദൈവാലി മിഥൻ ആ സിപ്പാർട്ട് മെന്റിൽ ഉണ്ടായിവരുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഗതി എന്തെന്ന്! ആകട്ടെ കട്ടനും മെല്ലാമുറയും ശരി എന്തെല്ലാം സംസാരിച്ചു.

രാ:—അവിടേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നവരെ ഞാൻ എന്തിക്കുമ്മ വിഷയം തുറന്നു പറയാമു. പലരും അങ്ങനെയും പലി ഉള്ളു. ഒടുവിൽ ഞാൻ വേറെയൊരു വിവരാനുഭവസ്ഥാൻ കാണിക്കുന്ന ആളാണെന്നു പറഞ്ഞുപോയി ഫലിച്ചു എങ്കിലും അത്ര സുഖമായിട്ടുപിരിഞ്ഞത്.

ക:—അങ്ങനെ കട്ടൻ താകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ.

രാ:—ഉണ്ട്.

ക:—പിന്നെമെന്ത് ആത്മാവിപ്പാനമേന്ത്? ഞാൻ പെന്റോമട്ടേമത്തിനോടു വിവരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനും അത്ര സുഖമില്ല. എന്നെ തൊറിയരിക്കുന്നങ്ങായിരിക്കാം. എന്തും ധരിക്കട്ടെ.

രാ:—ഒരു വിവരമൊക്കെയൊന്നുമുറവു നമ്പുക്കുമ്പോൾ വിരോധികളാകുന്നല്ലോ.

ക:—കനകമുറവും കാമിൻ മൂലം കറുത്തു പൊരിയു എന്നൊരു പൊതുത. അങ്ങനെയും ഞാൻ കൂട്ടാക്കാറില്ല. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഞാൻ നക്ഷത്രം കട്ടനും ഒട്ടും വ്യസനിച്ചിട്ടുവരുമില്ല.

രാ:—എന്തിക്കേതൊന്നും കൂടിയാൽ മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കു ഇവിടെ താമസമുള്ളു.

ക:—പിന്നെ എവിടെപ്പോകും?

[illegible]

ദേഹമക്ഷയമായി തന്റെ സൈക്കിൾപാട്ടു രാജൻ വിശിഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ പുറകിൽ നിന്നും അടിച്ചു അടിച്ചു വരികയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ മറുപടിയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ തോളിൽ പതിച്ചത്. ആ അടിക്കൊണ്ടുപോയി രാജന്റെ കയ്യിൽ തെളിഞ്ഞു. ഒരു പാട്ടു, ഒരു, ആ കതികാലുവെട്ടി അലർച്ചയോടുകൂടി നിലം പതിച്ചു. പെട്ടെന്നു രാജൻ പുറകോട്ടു മാറി തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നതും കറുപ്പു കൊടുത്തിരുന്നതും ഒരു വൈദ്യുതദീപം എടുത്തു പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ആരോടും തന്റെ മുറുമുറായി നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. ആ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിരും ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പനും കാശിയിലും കൊല്ലവും രാജൻ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. വിളക്കു തെളിച്ചപ്പോൾ രാജന്റെ ദേഹകാലാർത്തം അത്രയും വിചിത്രമായിരുന്നു. ഉടനെ ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പൻ സാക്ഷാൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“എന്താ പോക്കിരി. നീ അവനെക്കൊന്നോ! അത്രയ്ക്കു മുമ്പെ നിന്നിരുന്നോ. എന്നാൽ കണ്ടോ!”

എന്നപ്പോൾ രാജൻ “അയാൾ മുന്പാട്ടു മാറി. “അതെന്തെന്ന്” എന്നു നിലം പതിച്ചു കൂട്ടുകാരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു കേട്ട് അയാൾ ഞെട്ടി പുറകോട്ടു മാറി. അപ്പോൾ രാജൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു “ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവനല്ല ഞാൻ. എന്നെ തൊട്ടാൽ അതിന്റെ അനുഭവം അനുഭവിക്കണം.”

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തമ്പിരും മോക്ഷത്തിനും കൂടി പിന്നെയും അടുത്തു. അവരുടെ രണ്ടുമുന്നടിയെ രാജൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. അപ്പോൾ മറു സാക്ഷാൽ കൂടി മുമ്പോട്ടു വന്നു. ഇനി പന്തിമൂന്നു, എന്നെ കണ്ടു രാജൻ “ആദ്യം തമ്പിരും പിന്നീട് ഉണ്ണിയിൽ ഉപ്പനും ഓരോ അടികൊടുത്തു. ഓരോ അലർച്ചയോടുകൂടി അയാൾ നിലം പതിച്ചു. ഉപ്പനും വിഷപ്പോൾ മറുവർ പുറകോട്ടു വരിഞ്ഞു. തമ്പി ഈ വേദന മുമ്പാകെ വിളിച്ചു അറിഞ്ഞു.

യിരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും രക്ഷപ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെല്ലാം ഈ രിപ്പു കിടക്കുന്നിടത്തുതന്നെ.

രാജൻ തന്റെ കൈനഗ്നത കൈകൾക്കു നോക്കി, കൈകൾ പൊരിയെരിയുന്ന ഉരുളിക്കൊണ്ടു ചപാകാമാർത്തന്ത അതു തുളിക്കുമ്പോൾ നേരെ കിടക്കട്ടെ നന്ത. രാജൻ പൊരിയെരിയുന്നതൊക്കെയും അതുവന്ന അതും പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു. ഇതാകട്ടെ പേയ്ക്കോർ ശതരൂപിയുടെ പുത്രൻമാർക്കു നോക്കിത്തന്നു. “കാളാദി. ഇതു വെള്ളംവേണം. എന്റെ നാക്കു വെള്ളം”

ഇതുകേൾക്കുകയും ചെയ്തതിനോടി. “എന്റെ കാളാദി. നെരക്കൊട്ടി. എന്റെ അതിന്റെ നേരെ കൈകൾ. പ്രാണൻ പോവുകയോ” എന്നെന്നിടത്തേക്കി. ഇതു നേരെകൈകൾ എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു ചെന്നാൽ എ. നിങ്ങളു നോക്കുകയോ” എന്നതു്.

രാജൻ — നേട്ടംകൾ ആകട്ടെ കൈകൾക്കു നോക്കുക. ഈ നല്ല ചന്ദ്രനായ രാജൻ ഈ നേട്ടം വാക്കുക നോക്കുകയും എ. നിങ്ങളു നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു.

കൊല്ലം — എ. നിങ്ങളു നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു.

രാജൻ — നേട്ടംകൾ ആകട്ടെ കൈകൾക്കു നോക്കുക. ഈ നല്ല ചന്ദ്രനായ രാജൻ ഈ നേട്ടം വാക്കുക നോക്കുകയും എ. നിങ്ങളു നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു.

കൊല്ലം — നിങ്ങളു നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു.

ഇങ്ങി. അദ്ദേഹം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം വരി
ഞ്ഞു. ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഇതുപോലെ ഒരു വിളക്കു
കത്തിച്ചു.

അന്യൻ:—ആരാണ്. എന്താ കുറവുണ്ടാ?

കാമാളി:—നാളെ മുഴുവൻ കേൾക്കണം. അദ്ദേഹം വിള
ക്കു കത്തിച്ചു ഇപ്പോൾ വിറക്കി.

അന്യൻ:—എന്തിന് ആ മൂന്ന് എറിക്കട?

കാമാളി:—പോലും അങ്ങനെയൊന്നും. ആദ്യം അങ്ങനെയൊന്നും
പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പിന്നീട് ഇന്ന് പൊതുക്കെ
ഒരു അറിവുണ്ടായി. ആദ്യം അങ്ങനെയൊന്നും
റിയ അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കൂ. ആ നിമിഷം അവ
റിയാത്തു മിന്നിപ്പോയി. ഇതിനും പേരും വന്നി
ട്ടില്ല. അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കുകയാണോ
കിട്ടിയതല്ല. പേരും വന്നിട്ടുള്ളതല്ല. അങ്ങനെയൊന്നും
പോയി. ആദ്യത്തെയാണെന്നു അങ്ങനെയൊന്നും
ഇപ്പോൾ കേൾക്കൂ. അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കണം.

അന്യൻ:—അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കൂ. വിശ്വസ്യമായി കാ
ണുകയല്ലേ?

കാമാളി:—നാളെയാണെന്നു മിന്നിപ്പോയി.

അന്യൻ:—എന്തിനെയൊന്നും എങ്ങനെയോ പറയൂ.

കാമാളി:—അങ്ങനെയൊന്നും അങ്ങനെയൊന്നും.

അന്യൻ:—എന്തെന്നാൽ പറയൂ.

കാമാളി:—കുറവുണ്ടാകുമായി.

അന്യൻ:—എന്താൽ പറയൂ. കേൾക്കൂ. എന്താൽ
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.

അന്യൻ:—കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.
കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ. കേൾക്കൂ.

സാമത്വവുംകൊണ്ട് ആ കരാറെപ്പറ്റി എന്തെന്തില്ലാത്ത ഒരു വാത്സല്യം ഉണ്ടായിട്ടു കരുപ്പിച്ച്, നിർമ്മണവാതകവാരായ ഈ കടിയരാജാസന്മാരിൽനിന്നു തൊമ്മപട്ടവും ഭൂഭാരതയും അവാദം അടിച്ച വീട് തിരക്കെപ്പടാൻ തന്നെ സാമത്വഭൂമി ആ ഭവാനിനങ്ങളെന്നിങ്ങതപ്പോൾ രാജനെപ്പറ്റി അദ്വാനത്തിന് അനറ്റമായ ബഹുരതിയുംകൂടി വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെ രാജാനുവിചാരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്വാനം തന്റെ മേറ്റാവിടെത്തി. അവിടെ ഒരു ചായകമ്പോളയിൽ ചിന്താഗ്രന്ഥനായിരിക്കുന്ന രാജനെ അദ്വാനം കണ്ടു. കിട്ടുന്നിടമുട്ടിനെ കണ്ടു യുടൻ രാജൻ എഴുന്നേന്നു. കറുപ്പു രാജാനുട്ടിച്ച് ആ കമ്പോളയിൽ കിടത്തിക്കൊണ്ട് അദ്വാനവും അപ്പുറമുള്ള ഒരു കമ്പോളയിൽ ഇരുന്നു.

കുറ:—കുറ, എന്തായിത്തന്നെ. കട്ടനാട്ട് ആ പരിണാമിട വിചാശത്തിന് കാരണമെന്തു്?

രാജൻ —തന്നെത്തല്ല. അവിടന്നു അറിയത്താ?

കുറ:—അറിയത്ത. അവാദം ഇവിടം അവിടെനിന്നും കൊണ്ടുപോയിട്ടു ഈ രാജാവിട കരനെ പരിചയമുണ്ടോ?

രാ:—എന്തിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

കുറ:—അറിയുന്ന അവാദം കട്ടനെ അടിക്കാൻ രജാവു കെന്തു്?

രാ — അതും എന്തിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

കുറ:—കട്ടനെ എന്തൊ വിധ വിചാരങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എന്തിക്കറിയാം. കട്ടൻ പറയുന്നപക്ഷം കിട്ടുന്നിടമുട്ടിന്റെ ദോഷവും സ്വത്തും കട്ടന്റെ ദോഷവിചാരത്തിനായി വ്രതിച്ചു.

രാ:—അതെന്തിക്കറിയാം. അവിടത്തെയും എന്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാത്സല്യത്തിന് ഒരാൻ അർഹതമുള്ളവനാകുന്നില്ലല്ലോ എന്നാണു് എന്റെ വ്യസനം. എന്തി

പോയൊരു സംഗതിയും അവിടുത്തെ അറിയിക്കാൻ ശക്തിയില്ല എന്നാൽ മോശയും അവിടുണനെയും.

അ:—ശരി. കൂടുതൽ ഇപ്പോഴാലൊന്നും കൂടുതൽ പരക്കെ പററിക്കിട്ടില്ല.

അ:—ഇതേതു പുറകിൽനിന്നൊത്തൻ അടിച്ച ഭരണിയാൽ അടുത്തൊന്നും ചെട്ടിക്കൊണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പുറകെനിടയൊന്നും ഒന്ന് കൂടി. ചെട്ടി നോക്കി.

അ:—അപ്പോൾ കൂടെ ചെട്ടിക്കൊണ്ടാണോ അവരെ വിട്ടിട്ടുണ്ട്.

അ:—അതെ.

അ:—മേലായിട്ടു ചെട്ടിക്കൂടെ ഇല്ല?

അ:—ഉണ്ട്.

അ:—അതാണു ഇത്?

അ:—അതാണു എങ്കിലും പുറകെ ചെട്ടി.

കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു അവർ കണ്ടതും ഇതാണു ചെട്ടിക്കൂടെ.

അ:—അവിടുത്തെ ചെട്ടി ചെട്ടി ചെട്ടിക്കൂടെ.

അ:—എന്തിന്? അതാണു ചെട്ടി ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു അവർ കണ്ടതും.

അ:—അതാണു?

അ:—അതാണു ചെട്ടി ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു ചെട്ടിക്കൂടെ.

അ:—അതാണു ചെട്ടി ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു ചെട്ടിക്കൂടെ.

അ:—അതാണു ചെട്ടി ചെട്ടിക്കൂടെ. അതാണു ചെട്ടിക്കൂടെ.

ക:—മുൻനില്ക്കുന്നതിനായി ആരെങ്കിലും മിക്കിട്ടിട്ടുള്ളതെന്തെല്ലാം?

രാ:—നാലിടമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ അയാൾ ഒരു മാട്രിക്യകൊടു വിവിധിച്ച സ്ഥാനത്തു അടിക്കൊണ്ടു്. തൽക്കാലത്തെ ഒരു യേശുവിട്ടെത്താൻ പ്രവർത്തിച്ചു. ഹലോ വിപരീതമാകിയാൽ ഒരുപോലെ വരുത്തിയു്. എത്ര മിക്കിട്ടിട്ടുണ്ടാകും കാര വിവരമുള്ള സ്ഥാനമാണെന്നാണു എന്റെ അറിവ്.

ക:—എന്നാൽ അയാൾ കേസുകൊടുത്തതിലൊ?

രാ:—അങ്ങനെ കൊടുത്താൽ പിന്നെ നമുക്കു കൊടുക്കാം.

ക:—പിന്നെ കൊടുക്കുന്നതിനു ബലമില്ല. പോലീസിൽ പരമോപാധിയെ ആരാക്കു ആനുകൂല്യമായ വിധികൾ ഉണ്ടു്.

രാ:—പക്ഷെ യാതൊന്നുമില്ല. ഒരു ഡാക്ടറും വിവിധിച്ചാൽ ഡാക്ടറു കണ്ടുപിടിക്കുമല്ല. എനിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അങ്ങനെയൊന്നു കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുവു്. അതുകൊണ്ടു് അയാൾ കേസുകൊടുക്കുന്നതുവരെ നോക്കാം.

ക:—അല്ല അയാൾ കേസുകൊടുത്താലും സാമർത്ഥ്യം ഇല്ലാതെ വന്നുവോ.

രാ:—അയാൾക്കു കൂടുതൽ സ്വാധീനവും അതും ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നമുക്കു സത്യം വിവരിക്കാതെ വരികയില്ല. പോലീസിൽ എന്റെ താമസം ഇവിടെയൊക്കെ അയാൾക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു്, അയാൾ കേസിലായിട്ടു അത്ര എളുപ്പം മാട്രിക്യകൊടുക്കില്ല. നാം കേസുകൊടുക്കുമെന്നു യേശുവിട്ടെത്താൻ.

ക:—എന്തെങ്കിലും കളി, വന്നുവരിക ശ്രദ്ധ നോക്കാം.
എന്റെ ചേക്കേല്പാതിരുന്നെയാണു്. കട്ടനാമ്പി
ണി ചോദിച്ചു എന്നു കേൾക്കുക.

10 — **ബോധം ഏകദേശം ആ തരത്തിൽ ആണ്.**

[illegible]

“എന്താ കൂട്ടാ, ഇന്നലെ രാത്രി ഉറങ്ങിയില്ല.”

രാ:—ഇല്ല. രട്ടാ ഉറക്കംവന്നില്ല.

ക:—നാളികൊണ്ടിട്ടുള്ള ചല്ലി പോലെ മുക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങാനാ?

രാ:—എപ്പോഴും ഉറങ്ങിയില്ല. ഞാൻ നാളോ സന്ധ്യയിലെപ്പോഴും

ഉറങ്ങാൻ ഉറപ്പാക്കുക കിട്ടാത്തപോലെ. ഉറങ്ങിയില്ല.

ക:—കണ്ടിട്ടു വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകണം.

രാ:—അതു സാരമില്ല. എന്തിനൊക്കെ കാർപ്പം ചൊല്ലാറുണ്ട്.

ക:—എന്താണത്?

രാ:—ഞാൻ ഒരു ദേശസഞ്ചാരത്തിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്നലെ ഒരു കിഴക്കിയിലുള്ളതൊരു ദേശം.

ക:—എന്തൊരു ദേശം?

രാ:—എന്നില്ല. ഒരു ദേശം പുറപ്പെട്ടു, അതും മുഖൻ
ഒരു മൂന്നിയിരിക്കണം.

ക:—ഇതു പറഞ്ഞു ഇന്നത്തെ പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

രാ:—ഇതിനെ താമസിച്ച് സാധിക്കാത്തതായ പ്രത്യേക
കാർപ്പമാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ പുറ
പ്പെട്ടുകൊണ്ട്, എന്തെങ്കിലും.

ക:—അതേ കൂടെപ്പോയി. കൂടെപ്പോയി ഇതിൽ സഞ്ചരി
ക്കുവാൻ എന്തിന് പ്രത്യേകമായി തോന്നുന്നു?

രാ:—അവിടെത്തന്നെ തോന്നുന്നുണ്ടെന്ന് എന്തി
നോ അതു വളരെ സമാധാനമാണ്. അതേ അവി
ടെത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു അപ്പോൾ സാധിക്കാ
ത്തതായിരുന്നു.

ക:—എന്തിന്?

രാ:—എന്തെന്നാൽ, ഇതിൽത്തന്നെ പോകുവാൻ അ
വിടെത്തന്നെ സാധിക്കാത്തതായിരുന്നു.

കുറു:—എന്റെ കൂട്ടം, ഞാൻ എന്റെ സകലതും ഇത്ര
 റീഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലം 20 കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഏതു
 നിമിഷവും ഞാൻ എങ്ങിനാ സന്തോഷനാകും’.

രാ:—എന്നാൽ നമുക്കിങ്ങനെയാ ദോഷം.

കുറു:—അങ്ങനെതന്നെ. ഞാൻ ഒരു നാലമ്പതുവയസ്സും
 ഇൻഡ്യ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടെനോ?

രാ:—ഞാൻ ഇതുവരെ ഇത്ര രാജ്യംവിട്ടു പറഞ്ഞുപോയി
 ടില്ല.

കുറു:—ഗവി. മേൽക്കൂപ്പംപോയിട്ടുണ്ട് ഒരു യാത്ര ചെയ്തു
 കളയാം.

ചിന്തിച്ച് ഞാൻ ഗിരട്ടത്തുക്കൾക്കായി ചിരിഞ്ഞു.
 ഞാൻ ഇതൊക്കെപ്പിന്നെ അത്ഭുതം ചോദ്യങ്ങളെ ചോദിക്കാൻ
 ശ്രമിച്ചു. കൂപ്പിന പല ജോലികളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ
 അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ചിരോന്നിച്ച് കുറുപ്പു
 ചോദ്യങ്ങൾക്കു എന്നു ചോദിച്ചു. പ്രത്യേകസ്ഥിതിയാ
 രായി കരുതിയിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.
 കടമ അദ്ദേഹത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതി
 നാൽ രാജൻ തന്നിട്ടു ചോദിച്ചു.

രാജൻ ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതു ചോന്നപ്പോൾ ചോദ്യം
 അദ്ദേഹം കേൾക്കുകയും കൂടി എന്തൊ ഗതം വന്നിരിക്കുന്നു
 എന്നൊക്കെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോദ്യങ്ങൾക്കു
 ചോദ്യങ്ങൾക്കു മേൽക്കൂപ്പം ചോദ്യങ്ങൾക്കു. സ്ത്രീകൾ പതി
 വിന ചിരോന്നിച്ച് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ചോദ്യം ചെയ്തു.
 രാജൻ ചോദിക്കുന്നതും തന്നെ ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്തുകൂടി ഇങ്ങനെയൊക്കെ
 ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് യാത്രചെയ്യാൻ
 ചോദ്യം ഇപ്പോൾ ഞാൻ വന്നു.”

ചോ:—എപ്പോൾ എങ്ങനെയാ.

രാ:—ഇന്നത്തെ മെതിരിനു പൊക്കം. എങ്ങോട്ടു നോക്കി?

പോകുന്ന ഒരു ദേശത്തോടടുത്തായിട്ടു പോകുന്ന

പേ:—കുറപ്പിനെ കാണിപ്പോ.

രാ:—അപ്പോഴായിട്ടു വന്നു ചെന്നു മെതിരിന്റെ

അരിൽ പ്രതിനിധിപ്പോയിട്ടു നിൽക്കുന്നു.

പേ:—എന്താ ഇതു നിന്നു ചെയ്യേണ്ടത്?

രാ:—കാണിപ്പോ. ഞാൻ ഇന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്ന

പ്രകാരം. അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

പേ:—അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

രാ:—അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

പേ:—എന്താ അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വന്നു ചെന്നു

രാ:—അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

പേ:—അതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വന്നു ചെന്നു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നു ചെന്നു

മുഖം ചുരുക്കി ഇരിക്കുന്നു. പേയ്ക്കോടടുത്തായിട്ടു നോക്കി

കൊണ്ടു.

രാ:—എന്താണു ഞാൻ വിട്ടുപോയതു? എന്താണു

മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്? ഞാൻ ആകെത്തന്നെ കഴിപ്പിച്ചു?

പേ:—ഒന്നും പറയരുത്. തന്നെ എനിക്കറിയാം. ഇനി ഈ പടിക്കകത്തു കയറട്ടെ. അമ്പലം തെളിഞ്ഞു വന്നിരിക്കുന്നു. തത്താഴം പിറന്നാടകം വകതിരിയുണ്ടാകൂ.

രാ:—അവിടന്ന് ഒരു വയസ്സായതെ അളക്കുകൊണ്ടു ഞാനിതിനത്തരം പറയുന്നില്ല. എന്നെ അപമാനിക്കുന്നതിനു ശിക്ഷ കൊടുത്തതുകൊള്ളാം. സൽബുദ്ധികളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശ്രമത്തിന്നു വിധേയനായാ ഇത്ര വാർദ്ധക്യമായിട്ടു ഹാജരാകുന്നതിന്നിച്ഛിക്കില്ലല്ലോ എന്നു ഞാൻ ധ്വനിക്കുന്നു.

ഇതിനത്തരമായി “മഹി” എന്ന പേരുള്ളവർ ഗർഭിതെന്തിനും രാജൻ തിരിഞ്ഞുപോയും നോക്കാതെ നടന്നു കളഞ്ഞു. പേരുള്ളവർ അതിവൃദ്ധനായി എഴുന്നേറ്റു വരാത്തവരെ അപമാനമായി ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു രാജന്റെ പുറകെ എത്തി. അപ്പോഴുള്ള ഈ രാജ സഭാധ്യക്ഷനും മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചതുരനും കേളും പുറകെ വന്നു വിലക്കിയതിനാൽ തിരികെ റോളിൽ വന്നിരുന്നു.

പേ:—ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അമ്പലം മെടാനൊരു തത്താഴം പിറക്കുന്നതായും ആകെന്ന് അമ്പലം കേറാമൊ പടിക്കകത്തു്!

രാ:—എന്താ ഈ പറയുന്നത്? അതാളെ വിളിച്ചു കയറിയതല്ലേ? അവിടെ എന്തുണ്ടാവാം?

പേ:—എപ്പി—എപ്പി, എപ്പി, നിങ്ങൾ ഞാൻ പറയരുത്. സി എന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ വെച്ചു. ഗതികളെ വരെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലിതാ ഞാനും.

രാ:—പുറത്തു പോകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണിത്. നീ അവിടെ പോകരുത്! ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം അറിയാത്തവർക്കു തന്നെ പറയരുത്!

ച:—എ. അങ്ങനെയൊന്നും എന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടാകുമെന്നു!

ചെല്ല:—എന്താ അത്യാ ഇക്കാരണ പറയുന്നത്? ആശാരി
അഭാസനായിരിക്കട്ടെ, താതപ്താത്താനാകട്ടെ
താനിന്ദ നമുക്കുണ്ടു്? നമുക്കു് ഉപയോഗമെങ്കിലും
ആയിരുന്നോ? ഇങ്ങനെയൊന്നും ഉപയോഗമെന്നാണോ
അർത്ഥം പറയുന്നത്?

ച:—അവൻ അവന്റെ പാശാരിയെ പറയാതിരുന്ന
തെന്തു്? ഞാൻ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവൻ വിചാ
രിച്ചതു്?

ചെല്ല:—അവനെയൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും നമുക്കും ആ
ശാരിയ്ക്കും ഉപയോഗമുണ്ടു്. ആശാരി യന്ത്രവാദിക്കാൻ
റുന്നയാൾ. നാമുമാർ ഒരു പ്രാഥമിക ചെലവെടു
പ്പാൽ. നമുക്കു് ഉപയോഗമെങ്കിലും ആർ. . . ആശാ
രിയ്ക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടു്. അർത്ഥം ഉപയോഗമെങ്കിലും. അ
തിന്നു നമുക്കുണ്ടു്?

ച:—അവനെയൊന്നും സമ്മേലനം ചെയ്തിക്കാൻ ഇനി
ഒരു ഞാൻതന്നെ എഴുതും.

ച:—എന്തു് എന്നെങ്കിലും ചിന്തിക്കു് അയാൾ ഉപയോഗി
ക്കു്? അയാൾക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടു്. എന്താ ഉപയോഗമി
ന്നാൽ നമുക്കും ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു് ഉപയോഗി
ക്കുന്നവനായതു്. ആശാരിയ്ക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്
അയാൾക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്. അയാൾക്കു് ഉപയോഗ
മുണ്ടാകുമെന്നു്. അയാൾക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്. അയാൾക്കു്
ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്. അയാൾക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്.

ച:—എന്താ അയാൾക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്. അയാൾക്കു്
ഉപയോഗമുണ്ടാകുമെന്നു്.

അദ്ധ്യായം ൧൩

സംഗ്രഹം: 1000 നമ്പർ.

[illegible]

എന്നു എന്ന് ആരും ചൊല്ലിപ്പോകരുത്. പ്രത്യേകമായ ജോലി യൊന്നും കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും സമയം ഈ സ്ത്രീക്കു വിശ്രമമില്ലാത്തതോ അല്ലെങ്കിലും പിന്നെത്തന്നെ അവളുടെ മനസ്സിനെ ബാധിക്കുകയും ബാധിക്കാതെ അവരെ കളർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഒരു വിവരമെങ്കിലും അറിയാത്തതെന്തെങ്കിലും അസംസ്ഥാനങ്ങളിലായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള കട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ അരിയകൾക്കു മറ്റു സാധനങ്ങളാകട്ടെ യാതൊന്നും അവിടെ ഇല്ല.

ഓ, കഷ്ടം! എന്തുവന്നിട്ടുണ്ടാകാം സ്ഥിതി. കണ്ടുകിട്ടിയ അറഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന നിരോധനകളായ നൂറിൽ പരം ബാധികമാർ ഈ കാര്യം അറിയാത്ത, അവരുടെ അമ്മ എന്തിനായി വിവരമെന്തെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ചിന്തിക്കാതെ, അമ്മയെയും ഭർത്താവും ആരോടുകൂടി അയച്ചുപോകുകയും വിചാരിക്കണം. മേൽ പറഞ്ഞവർക്കു താൻ പിറന്ന കട്ടണത്തിന്റെയോ ഉപരിവരത്തിനു ധാരാളമായി സമ്പാദിക്കാൻ തക്ക വൈകാരികതയും വൈകാരികതയും ഉള്ള ഒരു സ്വാധീനം കണ്ടു കട്ടകളെ പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു മന്ദിരത്തിലായി അവരെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു് ശേഷിക്കുന്നതെന്തിനായിരിക്കണം. ഓ സു, നിങ്ങൾ ഇത്ര മൂലമാണോ? നിങ്ങളുടെപ്പോലെ എത്ര കോടി സ്ത്രീകൾ ഈ രോഗത്തിലുണ്ട്? എത്രവരും സ്ത്രീകൾ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലും സമുദായത്തിലുമുണ്ട്? അവരും ഇനിയാണു് ഒരു സംഗതിക്കു നിങ്ങൾമാത്രം ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടതെന്തിന്? നിങ്ങളുടെ വയറുപിഴപ്പിനുള്ള വഴി നോക്കി നിങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ജീവിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെ? ആരാണ് ഈ ഭാഗം എടുത്തു തലയിൽ കേറുവാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്? “താൻ താൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ താൻ താനാക്കി

നടക്കുന്ന വഞ്ചകന്മാരെന്നും, കള്ളക്കണക്കെഴുത്തുകാരെന്നും ആ സ്വമാണികൾ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ? നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകൊണ്ട് ഒരു പദ്ധതിയില്ല. നിങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ കല്പിക്കാൻ പകരം കൗതുകമുള്ള ഒരു വിശദമായ കത്തിന്റെ നഷ്ടമറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ കരയുമത്. ചൊതു ജനങ്ങളുടെ പ്രണയനിരവേണ്ടി നവംബർ 19 ന് വാങ്ങിയ ഒരു സമാചരവും ചൊരിഞ്ഞു എന്നു കാലപ്പഴം പ്രതിബിംബം പ്രാബല്യപ്പെടുകൊണ്ടു അതേപ്പറ്റി വാചശാലകൾ സമാചരവിദ്യകളൊക്കെ വിചരിക്കുന്ന ഒരു കളഭലം കത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ണിൽ ചൊരിയുമത്!

ജനതാമർ ചിന്തയും നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. "എന്റെ കൈയാളെന്ന നന്നിരിക്കുന്നില്ല ആഗതി ദുഷ്ടിയാണു്" എന്നാണു നിങ്ങൾ പറയുന്നത്.

അമ്മ, നിങ്ങൾ തന്നെ മരിക്കുമെന്നും. നഷ്ടപ്പെടുകയും തുടങ്ങും. ചൊല്ലുകകളാലും വിചാരിച്ചു നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾ ചെയ്യുക. അതിന്റെ നിരോധനം ചെയ്യുക. മരിച്ചുപോയവരുന്ന ഒരു നാശമുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു സമാചരവി വളരുന്നുണ്ട്. നിരന്തരമായി പ്രതിരോധസാന്നിദ്ധ്യമുള്ളതെന്നുതോന്നും. അതിനാൽ അതി പഠിക്കുന്ന വാസ്തവം. ഇതാ ആദ്യ വാങ്ങിയ ഒരു വാക്കുക.

ഈ സമയം മരിക്കുമെന്നതിൽ ഒരു വാങ്ങിയ നിന്നു. അതിൽനിന്നും നഷ്ടപ്പെടുക കനകശാലയെ അഞ്ചു ലാഭവും വൃദ്ധനും അറക്കുന്ന ചലിക്കുകയും ഇറങ്ങി മരിക്കുന്നില്ലേ കയറിയെന്നും. മരിക്കാൻ അങ്ങനെ വിനയപരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി.

വൃദ്ധൻ ഇതിനു മുമ്പു ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള ആളാകുകൊണ്ടു മേട്രിമാധിപന്മാരായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“അമ്മോ, ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു കേരുന്നില്ല ഈ അഗ്ര കരോവസം ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അമ്മയെ ഇവിടുത്തെ ഭാഗമാക്കി അമ്മസ്കൂപ്പിക്കണമെന്നുവേണമുണ്ട്.”

മേട്രിമാധിപൻ:—അതിനെന്താ വിരോധം? ഞങ്ങൾക്കു ഏതൊരു സംശയവുമില്ല. വളരെ ഉർവ്വഭാഗമായി ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിലുള്ള അതിഥികളെ വേദിക്കുക.

വൃ:—എന്നാൽ നമുക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ പാകം. അമ്മയെ വിവ പ്രത്യേകവശങ്ങളെപ്പറ്റി ഏതെങ്കിലും ചോദ്യമുണ്ടാകും.

എന്നു പറഞ്ഞു വൃദ്ധതാപസൻ മുമ്പേ നടന്നു. അമ്മയെ കണ്ടു കരളിടുന്നതു അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നവർ മേട്രിമാധിപനും പുറകെ എത്തി. വൃദ്ധൻ നേരെ കര വെളിയിലേയ്ക്കു പോയതു. അവിടെപ്പോയി അമ്മ സ്കൂപ്പിക്കണമെന്നു വൃദ്ധൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. “അമ്മാ ഭാഗ്യവതിയെന്നു തീർന്നുവോ?”

മേട്രിമാധിപനും നയനങ്ങൾ വിടർത്തി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വൃദ്ധൻ അവിടുത്തെ ഒരു പരിചയക്കാരനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യം മേട്രിമാധിപനും നൃത്തത്തെ പൂർത്തിയാക്കി. അവർക്കു നന്ദം പറയാൻ ശേഷം യുദ്ധമായിരുന്നു.

വൃ:—ശരി. അമ്മ കണ്ടെത്തുകൊണ്ടു നിന്നതിന്റെ കാരണ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നു. അല്ലാതെ അമ്മയെക്കണ്ടു പ്രത്യേകമായി ഒരു ഏല്പാടുകൊണ്ടുവന്നല്ല. പലരും ഇല്ലാതിരിക്കും അല്ലെ

അതിനും മേലാധിപത്യത്തമിദ്യ. അതിനാൽ
വ്യക്തൻ ധർമ്മാനന്തിൻ പ്രാപ്തനല്ലെന്നു മേലാധിപത്യ
നിശ്ചയമുണ്ട്. അദ്ദേഹം പക്ഷേ കൂടുതലുള്ള മാന്യ
നോട് വല്ലതും വാക്കിത്തയ്യാക്കൽ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതേ
വിഷയം നടത്തുന്നതെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചു. എന്നാൽ
എന്നോടൊത്തുക. നൂറിൽകൂടും കൂടികൾ ഉള്ളവർ നിവൃ
ത്തിയില്ലാതെ വിവിധിമാനമിട്ടത് എന്ത കിട്ടിയെന്നും കട
ലിൽ കാര്യംകലശലായോലല്ലാതെന്ന്. അതിനാൽ വല്ലതും
തന്നെയും പുതുതായി വന്ന അതിർക്കളം. മേൽനോട്ടം
ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നതും വാമനമെന്നതാണു. ഇതിൽ
മുഖ്യ വിശതകൾ മേലാധിപത്യം മേൽനിന്നുകടി ഗിന്നത്
മേൽനോട്ടം വാക്കിത്തയ്ക്കാതെയാ. ഇതുകാണു അവർ
യായതാണു ഉത്തരം മേലാധിപത്യതാണു.

വൃ:— ഇതുകൊണ്ട്, അതോ, തത്ത്വം എന്നീ പദങ്ങൾ
 ഉപയോഗിച്ച് ഇതുകൊണ്ട് അതോ, തത്ത്വം എന്നീ
 പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അതോ, തത്ത്വം എന്നീ

എന്ന ചെറിയ ഗ്രാമം ഒരു നോട്ടപ്പട്ടണ മേഖലയിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. അവിടെ ആദ്യമായി നോട്ടപ്പട്ടണ മേഖലയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഗ്രാമം മേഖലയിൽ പെട്ടതായിരുന്നു. ഗ്രാമം പിന്നീട് നോട്ടപ്പട്ടണ മേഖലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നോട്ടപ്പട്ടണ മേഖലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

പ്രശ്നം 36-ാം ഉടൻ മണിയായിട്ട് ബാബാജിയുടെ നിത്യ കർമ്മങ്ങൾക്ക് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്ത് ആ തലസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭൗതികമായ പരിരക്ഷയ്ക്കായി ഏല്പിച്ചുവെന്നും നോട്ടീസ് നോക്കി. ബാബർ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അവരുടെ മുമ്പെ ഒരുമിച്ച് താവളത്തെ ചോരിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ആ നോട്ട് ബാബർ നാശം നേടുകയാണെന്നു മറ്റും ആയിരം പ്രാവശ്യം ആയി.

അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്! നാംനന്നമെന്നു കേൾക്കുന്നതിനിപ്പോലെ നന്റിൽക്കും സന്നമനങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടു വ്യസനിച്ചിരുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഏതാണ്ട് ശബ്ദമാവാഞ്ഞു ചെയ്തിനുള്ള വക കിട്ടിയപ്പോൾ ഇതു പഠിക്കുമൊതു? ഓമ നാലുപി, നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കേണ്ട. ഈ അധികം പ്രവൃത്തിക്കുള്ള സാധനം തന്നെയാണു്. അതു് ഒരു സാധ്യ മനസ്സാക്കിത്തരുമെന്നു ചൊല്ലേണ്ടാണു്. ആ പഠനത്തിൽ കളയാതിരി. അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ചെയ്യും. പഠിപ്പിക്കാതെ അറിയാത്തു് പറയുന്നതിന്നു്. സാധ്യക്കൾ സാധ്യമല്ലെ തന്നെയും മറ്റൊ വിശ്വസിക്കുക.

അതു് വെളിച്ച നോട്ട സാധ്യമാണു കടകളിലെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുവാനു് സാധ്യമാണതിനാൽ മന്ദിരാധിപ! എന്തു വേണ്ടു മറ്റൊ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ. അതു് സാധ്യമാണെന്നു കേൾക്കുവാൻ തന്നെ നമുക്കുവേണ്ടി. അവിടെപ്പോയി മാത്രം എന്തിനെക്കുറിച്ചു് നമു സന്തോഷിക്കുന്ന അക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. മന്ദിരാധിപയെക്കണ്ടു് അയ്യങ്കാർ അകത്തുകയറിപ്പോയി. അയാൾ കറേണക്കും കോടിയ നിന്നിടും ആരെക്കൊന്നാധികവാൽ വടക്കുവശത്തുകൾ. സ്ത്രീകൾ നല്ലവരിൽക്കൂടെ നന്നെന്നത്തി അകത്തുവെക്കു നിന്നാൽ ധരിച്ചിട്ടു. അയാൾക്കുവേണ്ടി കോടിയു പിറവിപ്പോക്കുണ്ടി എന്ന അയ്യങ്കാർ വിടിച്ചു ചുറ്റുന്നതൊക്കുവന്നു. മന്ദിരാധിപയെ കണ്ടപ്പോൾ അയ്യങ്കാർ വിടിച്ചുകഴഞ്ഞു് എന്നു പറിക്കേണം അമ്മാ എന്നു ചോദിച്ചു.

മന്ദി:—സാധി കയ്പാക്കാരം ചെയ്യണം.

അമ്മ:—എന്നുവേണം ശൊറ്റുവാ.

മന്ദി:—ഈ നോട്ടാനു കാണിക്കണം.

എന്നുവെണ്ടു മന്ദിരാധിപ ആ നോട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. അയ്യങ്കാർ നോട്ടുവാക്കി തിരിച്ചു മറിപ്പു നോക്കി.

മുഖ്യ:—ഒരു കോ-ഓപ്പറേഷൻ ബാങ്ക് സ്ഥാപിക്കാൻ അനുമതിയ്ക്ക് സർക്കാർ തയ്യാറാകുമോ.

മന്ത്രി:—ആകട്ടെ എന്തു ചെയ്യാം.

၁၆၆ - စာအုပ် (၁) နှစ်၊ စာအုပ် (၁) နှစ်၊ စာအုပ် (၁) နှစ်
 စာအုပ် (၁) နှစ်၊ စာအုပ် (၁) နှစ်၊ စာအုပ် (၁) နှစ်

അയ്യ:—ഇതാ നോട്ട് മുദ്രപത്രം മറ്റു കൂടുതൽ
 വിവരങ്ങൾക്കുതക്കം സാക്ഷാത്കാരം.

അതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

[illegible]

അയ്യപ്പം — അയ്യനാഥൻ അയ്യപ്പ 1915 മാർച്ച് 5.

എന്ന പാശ്ചാത്യ അന്വേഷകൻ നോട്ട വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും. മനോഹരമായ നോട്ടം വാങ്ങി മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നവർ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു മനോഹരമായിരിക്കും. അവിടെയുള്ളവർ വെറും എന്തൊക്കെയാണെന്നു ചോദിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ചോദിച്ചു. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ അനുഭവിച്ചു വാൻ ആദ്യത്തെ കൊല്ലം അവർ വന്നിട്ടുള്ള കാര്യം

വന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ സമർത്ഥനായ ഒരു കഥാ നാടകകാരനായും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്താ ചോദി ച്ചത്?

മന്ദി:—ചെറുതെ ചോദിച്ചു എന്നുള്ളത്. ഇവിടെയും ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നേർട്ടു ചോദി ക്കുന്നതു മറുപടിയില്ലല്ലോ. അതുവകാഷ്ഠി അമ്മയായ ചോദിച്ചതാണ്. ഇപ്പോൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു?

അബ:—മാലിനിക്കുറയിൽ.

മന്ദി:—കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടു കരുന്ന അമ്മയോ?

അബ:—അമ്മയോ അവിടെയുള്ള ഒരു പ്രഭുവാണ്. ചെറു തെ തെക്കേൾ ഒരു സഞ്ചാരിയെപ്പോലെ എന്നുള്ളത്.

ചിന്തിച്ച മന്ദിക്കുറയിൽനിന്നു സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും മാലാ അമ്പർ കുറവേതരം സമാശ്വാസം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു.

അബിലാലയെ മന്ദിക്കുറയിൽ അരുണിച്ചിട്ടുവെച്ചു വ്യാസനും കുറുപ്പുംകൂടി നേരെ കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് വക മന്ദിക്കുറയിലായിരുന്നു. വ്യാസനെ കാണാൻ കഴിയാതെ പത്താമയ്യോരത്തിൽ ചിന്തിച്ചു മൂന്നാമൻ പ്രതിപാദനായ പത്താമയ്യോരത്തിൽ ഒരു മൂലയെക്കുറിച്ചും അവിടെ വെച്ചു നോക്കിയിരുന്നു. വ്യാസൻ അതേയെക്കുറിച്ചും അപ്പോൾ മാറി കുറുപ്പു കേൾക്കുവാൻ പാഞ്ഞു “ആവേ. എടുവാൻ” എന്നൊരു അടിയും അതിനു ചോദിച്ചു വ്യാസനും ഒരു മന്ദിക്കുറയിൽ മന്ദിക്കുറയിൽ കൊണ്ടു കൊണ്ടു വെച്ചു “ഇവിടെവെക്കും” വ്യാസൻ വെച്ച ഒരു ചോദ്യം അമ്മയുടെ കയ്യിൽ കൊണ്ടു. ആ മൂലയെക്കുറിച്ചും അവിടെനിന്നും ചോദിക്കാൻ നിർത്തിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു.

വ്യാസനും കുറുപ്പും മന്ദിക്കുറയിൽനിന്നും വെച്ചു വെച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന സമയത്ത് വെച്ചു. അപ്പോൾ അമ്മയെ ചോദിക്കാൻ അവിടെ നിർത്തിയെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു ചെയ്തു.

പിന്നിക്കൊന്നും വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞില്ല. ആവി വൃദ്ധന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി പാദമൊഴുകി വന്നിട്ടു മറുനിന്നു. വൃദ്ധൻ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി മഹാമുഖമിങ്ങിനെത്തി. അപ്പോൾ മണിരാധിപയും അമ്പലത്തറയും തമ്മിൽ സംഭാഷണം ചെയ്യുകക്കാണ്മിരിക്കുകയായിരുന്നു. വൃദ്ധനെ കണ്ടപ്പോൾ അമ്പലത്തറയും മന്ദരാധിപയും ഏഴുന്നൂറു വൃദ്ധൻ മഹാമുഖനായാ" ഇരുന്നു. അവരും ഇരുന്നു.

വൃ:—അമ്മ! ഇങ്ങനെ കഴിക്കുന്നത്?

മന്ദി:—മുട്ടു ഇവിടെ കാലത്തെ കണ്ടതിനാൽ. ഉച്ച തിരിക്കുന്നുണ്ട്.

വൃ:—അമ്മ! എന്തുകൊണ്ട് ഉച്ചയായപ്പോൾ.

അമ്പ:—എന്തിനൊന്നും വൃത്തിയില്ല. കണ്ടതിന് ശേഷം കഴിച്ചു.

മന്ദി:—ഇങ്ങനെ നാളി എന്ന നാൾ നോക്കിയിട്ടുവരാം.

മണിരാധിപ അവിടെനിന്നും പാലകശാലയിലേക്കു പോയി.

അമ്പ:—നാളി. എന്താ കണ്ടതെവിടെ?

വൃ:—അമ്മ! നാളി നാളിയാണു്. നാളി ഇന്നത്തെ രാത്രി ഇവിടെ നിന്നു മഹാമുഖമിരിക്കുകയായിരിക്കണം. മന്ദിയാണു രാത്രി രാമനാട്ടുപുരത്തായിട്ടും അമ്പലത്തറ പട്ടണത്തായ അമ്പലം പട്ടണമിട്ടായിട്ടും അവരനെ അതിശയം വെട്ടം കൂട്ടി.

അമ്പ:—അമ്മ! സ്വാമി, എന്താ കണ്ടതിന് വെട്ടം ചെയ്തതാ.

വൃ:—മുട്ടു പട്ടണമിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായ പേരെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി. അതു കണ്ടു മഹാമുഖൻ മേയന്ന പിന്നാലി. അമ്മ—അവൻ മമ്മവിട്ടു പെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

അമ്പ:—മുട്ടു.

വു—ആരു പഠിപ്പിച്ചു.

അമ്പ:—അവനു വല്ലതും പററിയാ.

വു:—ഒന്നും പററിയില്ല. ഒരിക്കലും കൊന്നില്ല. ആരു പഠിപ്പിച്ചു.

അമ്പ:—അന്തരം. മദ്രാസിലെത്തിയ പോയി. കൂട്ടത്തിലാരുണ്ട്.

വു:—എന്തിനാലാലായി എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദമ്പതത്തിലാണു രാജൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു താമസിക്കാതെ തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുമില്ല. അമ്മയെ ആരു പഠിപ്പിച്ചു.

അമ്പ:—എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതായാ—തിരിച്ചു വിടെ വരുമെന്നുണ്ടോ?

വു:—വരും. എപ്പോൾ വരുമെന്നു തീർച്ചയില്ല.

അമ്പ:—ആ വിട്ടിലുള്ളവർക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടരുത്?

വു:—അവിടെ ചേർക്കാൻ അറിയാതായില്ല. അവർക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

അമ്പ:—കൂട്ടക്കാരൻ നല്ലവനാണോ?

വു:—വളരെ നല്ലവനാണോ.

അമ്പ:—ഇതിനൊക്കെ പണം എവിടുന്നു?

വു:—അദ്ദേഹം വലിയ പണക്കാരനാണോ.

അമ്പ:—എന്താ വിചാരിച്ചു വെറുതെ വല്ലവർക്കും പണം കൊടുക്കുമോ?

വു:—അമ്മോ. അവനാലും കൊടുക്കും.

അമ്പ:—നമുക്കും മദ്രാസിൽ പോയാലാണോ.

വു:—അങ്ങനെയൊന്നും പുറകെ നടന്നാൽ പ്രയാസമായില്ല. മദ്രാസിൽ ചെന്നാൽ അവൻ എവിടെയാണെന്നറിവാൻ വിഷമമുണ്ട്. കറെന്നാൽ ജാതിക്കു താമസിക്കാം.

ഈ സമയം മന്ദിരാധിപ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു് അബലാമ്മയെയും വൃദ്ധനെയും കേൾക്കുന്നതിന്നു ക്ഷണിച്ചു. വൃ:—ഞാൻ ഉണ്ടതാണു്. അമ്മ ഉണ്ണണം. ഞാൻ പോകുന്നു. പകലെ വരാം.

അപ്പോൾ രണ്ടു ബാലികന്മാർ വന്നു് അബലാമ്മയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മന്ദിരാധിപ തിരിഞ്ഞുനിന്നു വൃദ്ധനോടായി പറഞ്ഞു.

“സ്വാമി, അവിടുത്തായാലും ഈ കാണുന്ന അഗതികളായ ബാലികമാരുടെ ഏതോർപ്പനകൊണ്ടു അവിടുത്ത സന്തുഷ്ടനാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

വൃ:—അമ്മ. ഞാൻ ആരുടെ അർപ്പനയേയും അർഹിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം ദൈവമിതം.

മന്ദി:—ആരുടെ നാമധേയത്തിലാണു ഞാൻ ഈ തുക കണക്കിൽ കൊച്ചുശിശുക്കളെത്തന്നിരുന്നില്ല.

വൃ:—എനിക്കു പോരില്ല. പോര വേണമെന്നാഗ്രഹവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അമ്മയുടെ ഇഷ്ടംപോലുള്ള ചേർ എഴുതിക്കൊള്ളുന്നു.

മന്ദി:—ഈ ഉണരമേ കിട്ടുകയുള്ളു എന്നുനിക്കറിയാം. എങ്കിലും മോദിച്ചു എന്തെന്നുള്ളു.

വൃ:—ഞാൻ പോകട്ടെ.

മന്ദി:—എവിടെയാണു താമസം?

വൃ:—മണിയറമേറ്റാവിൽ.

മന്ദി:—അദ്ദേഹത്തിനെ പരിചയമുണ്ടോ?

വൃ:—ഉണ്ണു്. പോക്കലിൽ കൂട്ടത്തിലുള്ളയാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ബന്ധുവുമാണു്. കറുപ്പുദാഹം മന്ദിരത്തെ സഹായിക്കുവാനായില്ലയൊ.

അബ:—ഏതവസരത്തിലും ചെന്നുപങ്കിച്ചാൽ തക്കതെ ആ ദാദാ ഇവിടെയുള്ളു. ഇന്നു കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹാടു പോകുവാൻ ഞാൻ ആലോചിക്കുമാറുതന്നു.

[illegible]

ഉദ്യോഗിന്റെയും തമ്പിന്റെയും ചികിത്സിക്കാനായി
 നന്നെ ഒരു ഡോക്ടർമാരും വെട്ടുമാതാ വന്നു. ആദ്യം
 സുഖമുണ്ടെന്നു തന്നെ തന്നെ ഡോക്ടർ സാധി ചിട്ട. എല്ലാ
 വരും പല മരണമർദ്ദം കഴിഞ്ഞു വെട്ടുമാതാ
 പാട്ടുകയും ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തമ്പിന്റെ ഉദ്യ
 ഹിതവും ഇപ്പോൾ വെട്ടുമാതാ മറ്റാർ വെട്ടിച്ചു തിട്ട
 വേണമോട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമുണ്ട്. ഇനി തമ്പിയുടെ
 വിവാഹത്തിന് എട്ടു ദിവസമുണ്ട്. തന്നെക്കൊണ്ടു
 തമ്പിനാൽ ഒരുപോലും ഉള്ള പെട്ടെന്നു തിട്ട
 തമ്പിനാൽ വെട്ടുമാതാ മറ്റാർ വെട്ടിച്ചു തിട്ട
 ചെയ്യാതി വെട്ടുമാതാ മറ്റാർ വെട്ടിച്ചു തിട്ട

തന്നി:—താങ്കൾ ഇവിടെ എന്തൊരു ഒരു അനുഭവമുണ്ട്?

[illegible]

காரி:—தலைவரவர்களே! நான் சொன்னதுபோல, சமை
 விட்ட அரிசிக்கு நான் சில நாட்கள் முன்பு இப்படி
 விட்டேன்.

உரி.--அவ்வாறு உத்தரவுகள் உருவாகி வருவதால்
நினைவு, துணிவு, திறமை (உள்ள) வளமடைவது.
உறுதுணிவு, உறுதுணிவு, உறுதுணிவு.

[illegible]

പേ:—അയാളോടു പോകാൻ പറയണം. അയാളായ ഇതേയെപ്പറ്റുവാൻ?

തമ്പി:—അയാൾക്കു ചെന്നുണ്ട്.

പേ:—അതു നമുക്കും അത്യാവശ്യത്തിനുണ്ട്.

തമ്പി:—എന്റെ കൈയിൽ കൊണ്ടുവരിക. അതാണു ഞാൻ പറ്റാകട്ടെ വലിച്ചുനൽകുന്നത്.

പേ:—കേണിനാശപ്പെട്ട ചങ്ങം മുഴുവൻ ഞാൻ ചില വാക്കുകളാലും. അകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും എന്റെ മകനും അടിക്കൊണ്ടു എന്നെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവനും വാടി ആയിരിക്കട്ടെ. കൂട്ടായിട്ടു വാടിമാകട്ടെ. സാധിച്ചു മോശം മതി.

തമ്പി:—എന്നാൽ അങ്ങനെയെന്നെ.

പേ:—എന്താ ഭാഗ്യവശമുള്ള വാക്കിൽ ഒന്നും മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത്?

തമ്പി:—അവിടുന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എന്താണു പറയാനുള്ളത്.

പേ:—എന്നാൽ അങ്ങനെയെന്നെ. അത്യാവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നാക്കണം. ഒന്നാംപ്രതി രാജാക്കന്മാർക്കും രണ്ടാംപ്രതി കിട്ടുന്നില്ലെന്ന്.

ഈ സമയം ആലി എന്ന മുസൽമാൻ അവിടെക്കു യറിക്കുന്നു. അയാളുടെ അറക്കിപ്പോകുവാൻ, വിവിഞ്ഞു മാറും, കൊഴുത്തു തടിച്ച ശരീരവും, ഇടിമിട്ടു തുടിച്ച നീൽ കുന്നു കൂട്ടവും കെട്ടുതടിച്ചും, മലയാളത്തിലും പോലെ ചുമന്ന നിറത്തിലും ചാലിച്ച ചുമന്ന തലയെക്കൂടും, ചെട്ടുത്തു ഷർട്ടും, മോണിനായ മുണ്ടും കണ്ടു് അയാൾ ഒരു മാന്യ നെഞ്ചുവിടാമിട്ടു പോഷ്കാർ ഉപയോഗപൂർവ്വം പോലിച്ചു. “എന്താണു മുതലായി. ഇങ്ങോട്ടു കേറിയത്?”

ആലി:—ഇവിടെ ആരൊ സുഖക്കേടായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു പയ്യൻ പറഞ്ഞു.

തമ്പി:—മുതലാളിക്ക് വികിനംപുറം?

ആലി:—അല്ല, തിരുമനിയം.

തമ്പി:—എന്നാൽ വരണം, രോഗിയെ വേണം.

ആലി:—ഓട്ടപ്പുറം?

തമ്പി:—രണ്ടുപേരാണ് - 2 രണം.

ആലിയും തമ്പിയും ആകത്തക്ക കയറി. ആലി തമ്പിയെയും ചോരമണ്ണാനയും പരിശോധിച്ചു. അതി കൊണ്ട് സ്ഥാനം നോക്കി കൊടുക്കാനില്ലെന്നു കണ്ടു. ആലിക്ക് കേട്ട പെട്ടെന്നു കയ്യടിച്ചിട്ടുണ്ട് സധിച്ചു. പരിശോധന കഴിഞ്ഞു ആലി പുറത്തേയ്ക്കു പോന്നു.

പേ:—എന്താണു നോക്കിട്ട്?

ആലി:—അതി കേട്ടതയില്ലാ നല്ല സ്ഥാനത്താണു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നല്ലവർ അടിച്ചുതന്നു. കൊച്ചു ഓട്ടപ്പുറം നല്ലവർ അടിച്ചു.

പേ:—അതുകൂടി, ദൈവത്തോട്?

ആലി:—അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇരിക്കാൻ ദൈവത്തോട്.

തമ്പി:—എത്ര ദിവസത്തിനകം ദൈവത്തോട്?

ആലി:—അങ്ങനെയോർ കയ്യടിച്ചു. എന്റെ കാലം കേൾക്കാൻ ഇരിക്കാൻ. മണിയർവച്ച ദൈവത്തോട് അതിന്റെ പേരിൽ അടിച്ചു.

തമ്പി:—എന്തു വേണം?

ആലി:—അതിവിടെ പരസ്യം മതി.

തമ്പി:—പത്തു രൂപ തന്നെ.

ആലി:—പത്തു രൂപ കൊടുക്കു പത്തു രൂപ.

തമ്പി:—എന്തു വേണം?

ആലി:—അങ്ങനെയോർ കയ്യടിച്ചു. മണിയർവച്ച ദൈവത്തോട്.

പേ:—അതുകൂടി, ദൈവത്തോട്. ദൈവം കയ്യടിച്ചു. ദൈവത്തിൽ മതി.

ആരി.—അങ്ങിച്ച്, ത്രാപ മുഖർ തന്നെ. ഒരുമാസ
നേരെ പുറത്തിറങ്ങുകയുണ്ടു്.

തമ്പി.—പിന്നെ ഇങ്ങിച്ച് ഇന്നെ ?

ആരി.—തിരുമ്മിന പത്മമുണ്ടുമാണ.

തമ്പി.—അതും അതക്കത്തെന്നുള്ളല്ലോ, കാര്യം
നോക്കി നോക്കാൻ പാടില്ല.

ആരി.—നോക്കാം. നോക്കും വെളിച്ചം കൊടുത്തു്.

തമ്പി.—അതിന്നു വിശേഷം. ത്രാപ മുഖർക്കു്
മാക്കിയിട്ടു് തര.

ആരി.—എന്നാൽ അത് തോടുകിലും. ത്രാപ മുഖർ
തന്നെ.

തമ്പി.—നിങ്ങൾക്കു് ഇങ്ങിച്ച് ഇതിന്നു്?

ആരി.—ഇങ്ങിച്ച് ഇതിന്നു്. ഇതിന്നു് ഇതിന്നു്. ഇതിന്നു്
ഇതിന്നു്. ഇതിന്നു് ഇതിന്നു്. ഇതിന്നു് ഇതിന്നു്.

തമ്പി.—അങ്ങിനെതന്നെ.

എന്നു പറഞ്ഞു അങ്ങിച്ച് അതിന്നു്. അതിന്നു്
അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.
അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.

ആരി.—അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.
അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.

അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.
അതിന്നു് അതിന്നു്. അതിന്നു് അതിന്നു്.

എന്നു പറഞ്ഞു പേർക്കു്. പേർക്കു്. പേർക്കു്. പേർക്കു്.
പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്.
പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്.
പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്. പേർക്കു് പേർക്കു്.

അദ്ധ്യക്ഷ:—സമാധാനത്തിനോ?

ആയി:—ഞാൻ നല്ല. ഞാൻ മനസ്സ് ദേവമാക്കിപ്പിടിച്ചത്
 ഞാൻ ഒരു നോട്ട് മാറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു വല്ലാത്ത
 പാപമല്ലേ? അതുകൊണ്ട് മനസ്സ് ദേവമാക്കിയ
 രീതി അത്ഭുതം ആയിട്ടേ അത്ഭുതം ഉണ്ടായ
 നിങ്ങളാൽ.

പ്രതികരണം: - സി.പി.എം. നിയമ വിഭാഗം അംഗമാണ്.
 പ്രതികരണം: - സി.പി.എം. നിയമ വിഭാഗം അംഗമാണ്.

ଆଦେଶ:— ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ,

பே: -- அந்த மிகை மனதில் ! அந்த மிகை மனதில் மிகை
மனதில் மிகை மனதில்.

အကျဉ်းချုပ် :—ဒီကလေးကလေးကလေး.

[illegible][illegible]

1977-78 :- ഇതര സുഹൃത്തുക്കൾ, ഇതിൽ കൈമാറാം സുഹൃത്തുക്കൾ
 മേലിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. സുഹൃത്തുക്കൾ കഴിച്ച് അത

കെ കൊല്ലപ്പെടുന്നതും വ്യാപാർ ആവശ്യമായിട്ടു. ഞ്ഞു
മുഴുവൻ ആരെയും ഓടിക്കൊണ്ടുപോയി കളിച്ചു കഴിച്ചിട്ടു.

പേസ്ക്കാടും തമ്പിയാട്ടൂരിൽ ഇരുന്നിരുന്ന വിഷ
കിട്ടു. മണിനാലായി. അപ്പോൾ അറക്കത്തോടു ചേർന്നു
കൊല്ലും കാലിക്കാലം വെടിവെക്കിക്കൊല്ലും ആയിട്ടു
കയറിയെന്നു. പേസ്ക്കാട് അവരെ പിടിച്ചെടുത്തു
യെന്നു. അപ്പോൾക്കു ഏതാളെങ്കിലും കേൾക്കാതെയിരുന്ന
രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിയാട്ടൂരിൽ ഒരു ശാലത്തീർത്തു
വിശേഷം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു.

ഭാഗ്യം:—വിശേഷംകൊണ്ടു കയറിയ പേസ്ക്കാട്
വിടർത്തിക്കൊടുത്തു.

രാ. ത:—(പേസ്ക്കാടോടൊത്ത്) ഇവർ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധു
ക്കളാണു്. ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്. എ.
ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്. കര
ച്ചിടാൻ പറ്റാത്തതു്. അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കാ
ത്താണിരിക്കും.

പേ:—പിടിച്ചെടുത്തു വെട്ടും സഭാത്തമ്പിയാട്ടൂരിൽ.

രാ. ത:—(പേസ്ക്കാടും മുണ്ടിടക്കൊണ്ടു) ഇങ്ങനെയൊന്നും
ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്. അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്.

ആ പേസ്ക്കാട് ശത്രുക്കളെപ്പോലും കാലിക്കാലം
കൊല്ലുന്നതിൽ മുന്നോട്ടുവന്നു. പേസ്ക്കാടും വന്നു.

രാ. ത:—കേൾക്കാതെയിരുന്ന മുണ്ടിടക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെയൊന്നും
ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്.

കൃ. പ:—അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കാതെയിരുന്ന മുണ്ടിടക്കൊണ്ടു
ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതു്.

കേ. ത:—അങ്ങനെയൊന്നും. (പേസ്ക്കാടോടൊത്ത്) കേട്ടാ
കൊള്ളണം, ആ നാട്ടുകാലിക്കാലം ഇങ്ങനെയൊന്നും.
കണ്ടാലതൊന്നും കേൾക്കാത്തതു്.

കൃ. പ:—അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കാത്തതു്.

കേ. ത.—അല്ലാ ഓന്നറിയാത്ത ആളാണോ. ആകട്ടെ അല്പനം മകനും പ്രഭി ഇപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പറച്ചുവാൻ കാണുകയുള്ളൂ. ഓരോരുത്തരും കയറിയല്ല. നിശ്ചയം തന്നെ.

കൃ. പ.—അവിടെയൊരു കിഴാറും ചാഴമുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അവിടെ രാവിമുഴക്കം സംഭവിക്കുന്ന വിവരം ഹിമമാണ്. അവിടെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. പോയതൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. എല്ലാവരും വിരോധിച്ചു. അതു വകവെക്കാതെ അവർ പോന്നു. അവിടെ വല്ലതും ഉണ്ടാകുമ്പോഴൊ എന്തെങ്കിലും സംഭവം പോന്നതാണ്. പ്രിയപ്പെട്ടവന്റെ നാലരക്കൊന്നു വെട്ടാനിടയുണ്ടാകാം വല്ല കേസ്സിലും കൂടാകുന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്.

പാ.—എന്നാൽ അവിടെയെന്തൊക്കെയാണ് ആരും അവിടെ ഇരിക്കുക കഴിയാത്തതായിത്തീർന്നതും മറ്റും. ചെറിയ വെട്ടാകുമ്പോഴൊക്കെ.

പാ. ക.—ആരെ അറിയില്ല.

കേ. ത.—അവിടെ അവിടുത്തെ ആരും അവിടെയെത്തിയതും അവിടെ.

പാ. ക.—ആരെ അറിയാതെ.

കേ. ത.—അതെ.

പാ. ക.—അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ.

കേ. ത.—അതെ.

പാ. ക.—എന്നിട്ട് അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ,

പാ.—അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ.

പാ. ക.—അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ.

പാ.—അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ അവിടെ.

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

കൂട്ടത്തിലായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് പുസ്തകവും വാങ്ങാതെ കഴിയും. അത്യാശ്ചര്യമുള്ളതും അസംഭവ്യവും ആദ്യം പുസ്തകങ്ങൾ ആരോടുകൂടിയാ നോക്കാൻ വാങ്ങിയാൽ പിന്നെ തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പതിവുണ്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ആൾ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ എങ്ങനെയാണത്? ആരോടുകൂടി സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിലും മലിന വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കണം. കറുപ്പു ബുദ്ധിമാനാണ്. ചിലരെ ചോദിച്ചു. എന്തു പദ്ധതിയല്ലാ പുസ്തകം നോക്കിക്കഴിയില്ലെന്നും അടുത്തിരിക്കുന്നതായ ഉത്തരമെടുവാൻ വാങ്ങി ചെങ്കുത്തിയും സംശയമുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം നോക്കുന്ന ഏഴുതിരിയോളം മൊത്തം ചെങ്കുത്തിയോ ആണ് കറുപ്പ് എല്ലാ പദ്ധതികളിലും ലയിപ്പിച്ചുള്ളത്. ഗവൺമെന്റുകളുടെയും കോൺഗ്രസ്സുകളുടെയും പുറംകളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളിലൂടെയും നിഗൂഢതകളുടെയും വിമർശനങ്ങളുടെയും സ്വാതന്ത്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാര ചോദ്യങ്ങളും നോക്കേണ്ടതെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ തിരക്കുകളിൽ കറുപ്പിന്റെ യോഗ്യതാ ഭൂമിയിലോ വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്ന്. അങ്ങനെ കറുപ്പു പദ്ധതികളുടെ തരംപാസായി.

എങ്കിലും ആദ്യം കറുപ്പു പ്രതിമാസം വീട്ടിൽ നിന്നും വരുത്താവുന്നതിലും അതല്ലാതെ സാമ്പ്രദായികമായിട്ടും ചോദ്യങ്ങളിലും വിചാരിക്കേണ്ടതാണ് പതിവ്. ആ സ്വഭാവത്തിൽ വെച്ചാൽ തന്റെ സ്വഭാവമായ രാജാക്കന്മാരിൽ കറുപ്പു പദ്ധതികളെല്ലാം സ്നേഹിക്കാൻ തോന്നിയെന്നും. ഇപ്പോൾ കറുപ്പിന്റെ കൈയിൽ കൈ പണമുണ്ട്. അത് കിട്ടിയിട്ടുള്ള കളിപ്പിച്ചു വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആ വിവരം അയാൾ തന്റെ അച്ഛനാപ്പാലും അറിയിച്ചിട്ടില്ല. ചെന്നൈ പാപ്പാക്കകകാട്ടു മകന്റെ ചെലവിലും ആവശ്യപ്രകാരവും വൃദ്ധനോട്

വൈരാഗ്യംകൊണ്ടും പുറപ്പെട്ടു ഏഴന്നമുക്കും. ആ ചെന്നു
 വെവവായാക്കാനുള്ള ഹിംസിക്കുകൊണ്ടാണു കറുപ്പു തടൻ
 കേളിമംഗത്തിലേക്കിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം ൨൭

ഭൃത്യതിരുക്കൾ കാരിന്യം

ചോക്കാർ ശാക്കുളിയിൽ സ്വഭവനത്തിലെത്തിയതു
 പല തരത്തിലുള്ള മിതകളോടുകൂടിയാണ്. ഒന്നാമതു
 കിഴങ്ങിത്തുറന്നതും മോശാശാശൻനാമോടും കൂടെ
 വാസം ഒരു മാഴ്ച കിട്ടിയപ്പോഴാണു നവോത്ഥാനമാണു
 ചോക്കാർക്കുണ്ടായത്. തടൻ മകനും മാതിറകുട്ടി, രാമ
 ഉണ്ണൻതമ്പിരും വാദികളായിട്ടും കോല കറുപ്പ് എന്നു
 ഉന്നമനനാമവും അതു നിസ്സാരമാകയില്ല എന്നു ചോക്കാ
 ൾ നിശ്ചയിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. കറുപ്പാകട്ടെ രാജനാകട്ടെ
 അതൊരു ഏകവും ചോക്കാർക്കു പൊതുവിലല്ലതിന്നു
 വിവാഹമാലോചനയ്ക്കു ശേഷം ചോക്കാർക്കു അവരെ
 കണ്ടുകൂടാതായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അവരെ അകപ്പെട്ടു
 തുറാൻ എന്നു ചോണമെ നിലം ചെലവിട്ടുകൂടാതെ എന്ന
 ചോലും അപ്പോൾ തീർത്തുപോയി. അതെപ്പോഴി യാ
 ചോളു ചോക്കാർ നവോത്ഥാനമെങ്കിലും കള്ളനോ
 ട്തിന്റെ കഥയും അതു മുമ്പേയ്ക്കു ചോലും ചോക്കാർക്കു
 റ്റേയ്ക്കത്ത വിട്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്തിനാൽ കേൾ
 വൻതമ്പിരയുടെ തലയിൽ നോട്ടു കോമ്പ് നൽകിയിടണം
 എന്നും അപ്പോൾ തീർത്തുപോയതിനാലല്ല. എന്നാൽ
 അതിനും ഒരു വിഷയമുണ്ട്. കനകമംഗലത്തു കിട്ടിയിട്ടുള്ള
 യുടെ കൈവശം വരി കൊല്ലം ചാവു ഒരു പതിനൂറായിരം

രൂപ അദ്വൈതത്തിന്റെ ആശയം നിവർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും
 ആ പാണ്ഡിത്യം കൂടാതെ പലിശയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷത്തിൽ
 പരം രൂപ ആയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ അധികാരം
 രാമകൃഷ്ണൻ തന്നിരിക്കുണ്ടെന്നും പേയ്ക്കാർ കേൾവൻ തമ്പി
 തിന് നിന്നും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാമകൃഷ്ണൻ തമ്പി വിവാഹം
 കഴിച്ചാൽ അതിനക്കാൾ വലുതായ ഒരു സ്വത്തു തമ്പി
 യുടെ അധികാരത്തിലാകുമെന്നും അന്നു തമ്പിയുടെ പ്രത്യ
 കസ്വത്തു വാങ്ങി കേൾവൻ തമ്പിക്ക് കൊടുക്കുമെന്നും അ
 പോൾ പേയ്ക്കാർ ശങ്കുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ കേൾവൻ
 തമ്പി കൊടുക്കാനുള്ള നാമ്പായിരം രൂപ വെട്ടുകൊല്ല
 ഞ്ഞ പലിശയോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞി
 ട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ തമ്പിയുമായി മുൻപുവരെ പോയ്ക്കാ
 ൾക്കു ചെയ്തുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വോഹ്നത്തിലിരുന്നാൽ പ
 ക്കെ ഒന്നു പതിനായിരത്തോളം രൂപമാത്രം പേയ്ക്കാർക്കു
 കിട്ടുന്നത്. അദ്വൈതം കേൾവി വേണ്ട വെറുവു ചെയ്യുക
 ഉടൻ എന്നു പറഞ്ഞത് തമ്പിമാരെ സേവയിപ്പിക്കുന്ന
 തിന്നും കൂടിയാൽ അത് കൂടാതെ രാമകൃഷ്ണൻ കൂടി പേ
 ഷ്ക്കാർക്കു നാണുണ്ടാക്കാറിരുന്നില്ല. കനകമംഗലത്തുകായ
 ക്കു ഒരു സ്വപ്നം എങ്കിലും അത്രയും സ്വത്തു ഒരു
 കടാബത്തിന്റെ അംഗവും കാരിക്കെ പണിക്കരുടെ പുത്ര
 നും ഒരു ബി. എ. കാരനും ആയ മാധവമുരപ്പിനെ
 തമ്പിമാരുടെ സ്നേഹിതനായിക്കണ്ടപ്പോൾ പേയ്ക്കാർക്കു
 തന്റെ പുത്രിയുടെ ഭർത്താവ്. കാഴ്ചയിൽ വിരൂപണ
 നിലും കാഴ്ചയിൽ കൊച്ചുവുന്നവനാണല്ലോ എന്നായി
 രുന്ന അദ്വൈതത്തിന്റെ സമാധാനം. കറുപ്പിന്റെ പ്രകൃ
 തത്തെപ്പറ്റി പേയ്ക്കാർക്കു വളരെ മനസ്സാശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുക.
 എങ്കിലും ബി. എ. യാണല്ലോ എന്നദ്വൈതം സമോദിച്ചു.
 അതിനാലും തമ്പിമാരെ മുൻപുപോൾ പേയ്ക്കാർക്കു
 ചെയ്തതൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നേടാതിരിക്കെ
 കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വലിയ കഷ്ടമാകുമെന്നു പേയ്ക്കാർക്കു

“അതെന്നാൽ അറിഞ്ഞിട്ടു”

പ്ര:—എന്താ കള്ളം പറയരുത്. ഞാൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞു. നീ അങ്ങനെയൊന്നാകട്ടെ അല്ല അറിയാമോ? അങ്ങനെയൊക്കെ അറിഞ്ഞു നീ വിളിക്കുക.

പ്ര:—ഇതൊക്കെ ഒന്നും കള്ളം അല്ല. അല്ലെങ്കിൽ എന്തൊക്കെ അറിയാമെന്ന്. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—എന്താ കള്ളം പറയരുത്. അങ്ങനെയൊക്കെ അറിയാമെന്ന്. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—അതെ ഞാൻ അങ്ങനെയൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—അത് എന്തൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—അതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—അതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു.

പ്ര:—അതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു. അതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു.

മെ.—പനമെ സാധിക്കാതെ വിവാഹമുണ്ടാകുകയോണ്ടു്
 എന്നു സാധിച്ചാണല്ലോ? ഇതൊക്കെ എന്തിന്നു് ചെയ്തി
 യ്കു്? ഇവ കൂട്ടുകൂടി കടുത്തേത്തിനു ചുറ്റും പാർത്താൽ
 മരണ മകനുവേണ്ടിയില്ലേ?

അതിനാൽ, അത്തരം കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രവേശി
കരുത്.

ചോ:- അല്ല, ഭാരവാഹികൾക്ക് പങ്കെടുക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാൻ എന്നുള്ള ഒരു നയം ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചിട്ടിപ്പിള്ളത്തു. അതുകൊണ്ട്.

ഇതുമൂലം രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിവിധ പാർട്ടികളുടെ ചേർന്നു വന്നു നിൽക്കൽ മൂലം നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് എന്ന പേരിൽ ഒരു പാർട്ടി ഉണ്ടായി. ഈ പാർട്ടി ആഗ്രാമീയരായ രാഷ്ട്രീയർ കഴിവുള്ളവർ പങ്കെടുത്തതിലാൽ വിജയം. നേതൃത്വം കൈമാറ്റിയിട്ടുള്ളവർ പാർട്ടിക്ക് വേണ്ടി വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിനാൽ നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് എന്ന പേരിൽ ഒരു പാർട്ടി ഉണ്ടായി. ഈ പാർട്ടി പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നു. ഈ പാർട്ടി പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നു. ഈ പാർട്ടി പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നു.

കനകമംഗലത്തു കിട്ടിയിട്ടുള്ള മകൻ കലാം
 എന്ന കുട്ടിയെ അവിടെ വെക്കാനായി താമസിപ്പിട്ടി-
 ന്നാ നമ്മുടെയും അമ്മയും പലരും ഇപ്പോൾ അവി-
 ട്തെക്കൊണ്ടു കഴിയില്ലെന്നും നാം ആയ രാജശേഖരൻ എന്ന
 പേരായ ഒരു മെരുക്കൻ വിവാഹമൊഴുപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു
 എന്നും അമ്മകാക്കനും കിട്ടിയിട്ടു അമ്മയ്ക്കു മേട്ടി കൊടുത്തു
 എന്നും, അമ്മിന കാക്കനും കിട്ടിയിട്ടു പക്ഷെ ഏകദേശിനോ-
 യനും കമലത്തിനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ വിചാരിച്ചിരി-
 ക്കുന്ന ആളും ആരേ മതിലകത്തു രാമപ്പാർത്തമ്പിയാക്കനും

“മുറവാട്ട്. ആ നോട്ടീസ് ഒരു തൊക്കുപ്പു. അതി-
ൽ തന്നെ. വേറെ നോട്ടോസ്സു കൂടാതെ തന്നെ.”

ആരി:—അങ്ങനത്തെ ആ നോട്ടു എന്റെ തമ്പി ഇന്നലെ
മുടിശ്ശിക കൊടുത്തുപോയല്ലോ.

പേ:—ഇങ്ങനെ ഒരു കമ്പി അടിക്കണം. അതു വിവരമെ-
ന്തെന്ന്.

ആ:—അവന്റെ മേൽവിവരം അറിഞ്ഞുകൂട. അവൻ
വില്പനക്കാരനോ വാങ്ങാൻ പോകുന്നതോ. അവിടെ
നിന്നു മേൽക്കാരം വാങ്ങുന്നതോ പോകും. അതു കണ്ടു
നോട്ടാക്കണം അല്ലയോ? എന്നാൽ അവൻ മുറി.
അവനെ പോലീസുകാർ പിടിക്കും.

പേ:—അതെ. എന്തും സംഭവമുണ്ടു്. അതുകൊ-
ണ്ടാണു നിങ്ങളെ ഇതു വരുത്തുവാൻ അന്വേഷിച്ചതു്.
കണ്ടിട്ടുമാത്രം അവനെ പോലീസുകാർ പിടിക്കാതി-
രിക്കട്ടെ. പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ജാമ്യം.

ആ:—അവനെ പിടിക്കുമോമുഖമില്ല അതു കണ്ടാൽ
പല്ലനോടൊന്നു്. നന്നായിത്തീർച്ചയായാൽ മാത്രം.
എന്തായാലും ഇനി അവൻ വന്നാലോ എന്തിക്കു് കൊ-
മ്പകമുള്ളു. പോവപ്പെട്ടു വരികയെന്നെ ബോധം മുറി
വെച്ചു എന്തൊ. ആകട്ടെ അവനെ പിടിച്ചാലും
അവൻ എന്തു ചെയ്യും അങ്ങനെയോ?

പേ:—ജയിലിലാക്കും.

ആ:—നാവനെപ്പോലെ കണ്ടുപിടിച്ചു നോട്ടു വാങ്ങുക
നന്നായെന്നു.

ആരി:—അതിന്നു മുറ്റിയ അനുമതി അയക്കാമെന്നു പ-
റ്റൽ പണവുമില്ലല്ലോ.

പേ:—കുറ്റമുണ്ടെന്നു തന്നെ.

ആദി:—അങ്ങനെ നാളെ വാഴിയ ഉപകാരം. യെന്നതു തിരികെ തന്നെ മറ്റൊരു. ഒരു മൂപ്പൻ ത്രാശി ള്ലാതെ മടിക്കിപ്പിടിച്ചുവെക്കുന്ന ചോരി വാങ്ങ.

“നോക്കൂ” എന്നൊരു മുഖം ചോർ അകത്തു ചോരി ഇങ്ങനെ ത്രാശി എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു” ആ ലിഖ്യം കൊടുത്തു. അതിനാലും അതുവാക്കി ഉടൻ തന്നെ പോകുകയും ചെയ്തു.

ആദി ചോരിയെക്കൊണ്ടുപോയി രാത്രിയിൽ ചോരി കൈ പണിയിക്കും കേൾക്കുമ്പോൾ ചോരി ചോരി വിളിക്കുന്നതായി. ചോരിയുടെ അവരെ അലോചിതം നൽകിയിട്ടു. ആരെ കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു അതിനാലും അതിൽ കേൾക്കുന്ന കാഴ്ചയെപ്പറ്റി ചോർ അലോചനകൾ എല്ലാം ചെയ്തു. ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കാൻ പറ്റാത്തതു.

“എന്തിനീ കേൾക്കുവാനും ചോരിയെക്കൊണ്ടു. അതിൽക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്തൊരു നാ. കേൾക്കുകയുള്ള ചോരിയെക്കൊണ്ടു. ഇനി നമുക്ക് ആ വൃദ്ധനെക്കൊണ്ടുവന്നു. അയാളോട് ചോർക്കൊണ്ടു.”

തമ്പി — അയാളോട് തൊക്കിപ്പോന്നു. അയാളെക്കൊണ്ടു.

ചോ:—കൊടുത്തു കൊടുത്തു. പക്ഷെ നമുക്കുവേണ്ടുന്ന ഏതെങ്കിലും.

ച:—കേൾക്കുന്നതും നീർമുഴിച്ചു. ആ ചോരിയെ നമുക്കു അനുകൂലമായിക്കാണാം. അതിൽ ചോരിയെ കൈയെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു.

ചോ:—ചോരിയെ കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു.

ച:—അതു കൊണ്ടു. നമുക്കു ചോരിയെ.

ചോ:—എന്നാൽ കേൾക്കും.

ക്കാർ മുഴുവൻ തമ്പിയുടെ കൂട്ടുകാരനായ രാജാവക്കുറുപ്പി
പ്പിനെ അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചതല്ലാതെ, എത്രയും അനുകൂലമാ
കുന്ന ചരമത്തിട്ടും കിട്ടുന്നിടത്തുനിന്നു മേൽപ്പാതിൽ അത
സിക്കുന്ന അതിഥിയെ അനുവാദം ചെയ്തും ആരും തടയാ
നായില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രമേയത്തിൽ കുറുപ്പു മുട്ടിത്തീരി
യെങ്കിലുമുള്ള.

അദ്ധ്യായം ൧൮.

രണ്ടു മഹാപ്രമാണങ്ങൾ

ഈ നമുക്കു മാറിമാറിത്തീർത്തീടേണ്ട കണിതനാ
ശ്ശാവിരേയും അതിഥികൾ എന്തു ചെയ്യുന്ന എന്നറിവാൻ
വായനക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായിരിക്കാം. അതുപോലെ
രാജാവിനെയും വ്യാകുലവും വ്യാധി ബാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ
വ്യാധിയും ആരോഗ്യവും അറയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമാ
മനസ്സനായ അറയെക്കൂട്ടം കുറുപ്പുനാശിക്കുന്നതിനാൽ തിരു
വനത്താലും നഗരം കോലാൽ അർദ്ധം വ്യാധിയെക്കണ്ടി
വന്നു. അന്നുമുതൽ ഉത്തരം കഴിഞ്ഞു വ്യാധിയും കുറുപ്പു
പ്രതി കിട്ടുന്നിടത്തുനിന്നു ചെറുവായ്ക്കരിയിൽ മാറിമാ
മനിക്കുന്നതിലേക്കു. അദ്ധ്യായം ആ മറിയം ഉത്തരത്തിനായ
പ്രവർത്തനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന അറയെക്കൂട്ടം. കൂടി
അധിപത്യവും രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു വിട്ടുകൊടുത്തി
ത്തീർന്ന അനുവാദമുണ്ടും അറയെക്കൂട്ടത്തിൽ വ്യാധിയും കു
റുപ്പു ആ നമുക്കു മേൽപ്പാതിൽ നന്നകൊ. മാറിത്തീർന്നു രണ്ടു
കാലം ഇങ്ങിനെ വിട്ടുപോയതായ്. അതായത് മഹാപ്രമാ
അവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ചെന്നു തിരുവനന്തപുരം
ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും വായ്പയിട്ടുള്ള ചെറുവായ്ക്കരി
അവിടെ അറുപ്പിക്കുന്നതും. ഇങ്ങിനെ, മലയാളം, കണ

ക്കു, ക്രമീകാരവും, ചരിത്രപ്രാബല്യം പാലത്തിങ്കൽ കൂടാതെ ആരോഗ്യരത്നം, ശിശുവേദചാര്യനും, പാലകാലിദ്യ, ഗ്രന്ഥരത്നം, തത്വജ്ഞാനമന്ത്ര, നൈമിഷ, നൃപതന്ത്രം, മലകവികൃതി, പുരോഹിതം, കട്ട വട്ടി പാൽ ഉണ്ടാക്കൽ, മുതലായ വിവിധജ്ഞാപ്രദമായ അദ്ധ്യയനവിദ്യാർത്ഥിനികൾ അദ്ധ്യാപനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. കൂടാതെ സന്ദേശം ചിത്രമെഴുത്തു എന്നിവയെ കലകളും അവിടെ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പാലക്കു എല്ലാത്തിനും ഒരു ഭാരതീയതത്വചാര്യനായിരുന്നു. അദ്വാതെ അതാഗവ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ മഹാത്മനാ വന്നിരുന്നതെ അവിടെ അദ്വസിപ്പിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു. പാലിക്കുന്നിന്നു പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ ഏതു ഭാഷയെങ്കിലും അറിയുന്നതിനും, ഏതു വിവിധതായാ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുനാളും, ഏതു ഭാഗത്തിനും അദ്വകളെ പ്രകൃതിക്കുന്നതിനും ഒരു വിവിധശാസ്ത്രമുള്ള വസ്തുക്കൾ, കട്ട, വട്ടി, പാൽ, മലകവി, പുഷ്പം മുതലായവ എല്ലാം അന്നത്താൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വിവിധകൂടാതെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിലിരിക്കും ഈ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ ഒരു വഴിയെ നോക്കിപ്പിട്ടു.

അതിന്നു പുറത്ത് ഒരു മഹാത്മനാ വിദ്യാലയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയും പാലനും ഉപാധിപ്രദമായ കൈകൾക്കുവേണ്ടി കട്ടകളെ വിവിധശാസ്ത്രം അദ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിന്നു പുറത്ത് മേൽപറഞ്ഞവയെ പാലത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന കൈകൾക്കുവേണ്ടി നൃപതന്ത്രം, നൈമിഷം, നൃപതന്ത്രം, ശിശുവേദചാര്യനും, കട്ട വട്ടി പാൽ ഉണ്ടാക്കൽ മുതലായവയെ അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു മഹാത്മനാ അതിന്നു പുറത്ത് മേൽപറഞ്ഞവയെ പാലത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കുവേണ്ടി കൈകൾക്കുവേണ്ടി നോക്കിപ്പിട്ടു.

നെയ്യകുളിരും നാരികത്തക്കാരാശുമാരും അധീത്യമാക്കി
 കൊടുക്കുന്നു. ഇങ്ങിനും വാമനമാധി സന്തോഷിച്ചു
 ദിക്കിക്കുന്ന ഈ മന്ത്രാമോദിതത്വം ഭാഷയ്ക്കു നെയ്യും
 പഞ്ചമിതും കൊടുക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആളിപ്പാതാരക്കല്പം
 എന്ന വൃദ്ധൻ വ്യവഹിച്ചു ചൊല്ലിപ്പാതരുവാമി.

മന്ത്രി:—എല്ലാം പ്രമന്ന ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും. അവിടുത്തെ
 പ്പോവുള്ള ദിക്കിപ്പുതാരയെ താമഗ്രഹംകൊണ്ടാണു
 ഇത്രയും സാധിച്ചുതുതന്നെ.

വൃ:—ഈ കിടപ്പിനിന്നു എന്തുകൊണ്ട് ഇവിടത്തക്ക
 വശമുള്ള നെയ്യകിട്ടത്തക്ക ഒരു നിരം മരിക്കേണ്ടി
 വിട്ടുതന്നിട്ടില്ല?

മന്ത്രി:—അദ്വൈതം അറിയു അതിന്നുപ്രാപ്തം തന്നെ ഒരു
 മഹാവാക്യം. ചെങ്കുളി നെയ്യുടെ പരിശുദ്ധമാധി
 എന്തുകൊണ്ടു് അദ്വൈതം പരിശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കാം.
 ആ വിദ്യാ ഇതിന്നക്കാരും മഹത്തമമായ ഒരു വലിയ
 നം നാദം കൊടുത്തുവന്നു.

വൃ:—അതെന്താണു്?

മന്ത്രി:—അദ്വൈതം പല നാളെപ്പോഴൊന്നുവരും വരുന്നി
 ട്ടിട്ടു.

വൃ:—അതായതു്?

മന്ത്രി:—വൃദ്ധിയെ അതായത് അതല്ല മാനവ്യം കെട്ടുക
 താമസം ചെയ്തു ന്യായത്തിൽ ന്യായംകൊണ്ടു
 അതായത് ഇതിൽ അതിനാൽ ഇവിടത്ത
 ുടയ്ക്കൊന്നുവെക്കുന്നി അതികൊണ്ടു കേവല
 ചെങ്കുളി നെയ്യെന്നുവെക്കു അതിച്ചുവെക്കുവാൻ
 ആതെല്ലാ മന്ത്രാധികാരികളാൽ അനുജാതി
 കേവലം ചെങ്കുളി നെയ്യെന്നുവെക്കു കിടന്ന
 അതികൊണ്ടു അതായത് ഇതിൽ അതിച്ചു
 വെക്കു അതിച്ചുവെക്കു അതിച്ചുവെക്കു അതിച്ചു
 വെക്കു അതിച്ചുവെക്കു അതിച്ചുവെക്കു അതിച്ചു

യോ കെട്ടിയ ഈ പട്ടണത്തിലെ കെട്ടിടങ്ങളിലും
 ഭരണിന്റെ പ്രധാന ദണ്ഡുമാരിലാണ് ഇപ്പോൾ
 ഈ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ താങ്ങിയിരുന്നത്. ഇ
 ന്നേടുകി പല വർഷങ്ങൾ മലക്കുവിലുകൾ,
 പാലാതിക്കൽ, പുറമുട്ടിൾ മുതലായവ ഏറ്റവും വി
 താണം വെച്ചു സാമ്പത്തികമായി മെരുക്കുകൾ
 വെച്ചിട്ടുള്ള കൃഷിയുടെ ഫലങ്ങൾ ഈ സംസ്ഥാ
 ന്നിലെ ജനങ്ങൾ ചില അധികാരികൾ കൊടു
 ത്തുകൾ. ഇവിടുത്തെക്കാലത്തുള്ള പാലാതി മുഴു
 വാൻ ഈ സംസ്ഥാനമാണ് നൽകുന്നത്. ഇതിന്റെ
 സാമ്പത്തിക ചെലവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ കൂടി ആരംഭി
 ത്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു വർഷം താമസ് നൽകാൻ
 പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പാലാതി ഇ
 പ്പോൾ ധനിക പാലാതി കൊടുക്കുന്നിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും
 നല്ലതായ പാലാതി കൊടുക്കുന്നത്. കെട്ടിടങ്ങളിൽ
 പാലാതി പാലാതി കൃഷിയും മലക്കുവിലിനും
 പുറമുട്ടിനും. പുറമുട്ടിനും താമസി വെച്ചുകൊള്ള
 ന്നിപ്പോൾ വിതരണമായതോ എന്ന പോലും
 അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തികമായി. മെരുക്കുകിനും
 നെൽക്കൃഷി പ്രകാരം അതല്ല സാമ്പത്തിക പ്രദർശി
 ത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാലാതിയിൽ കൂടുതൽ ആനന്ദ
 വും അവർക്കുണ്ടല്ലോ.

വു:—അപ്പോൾ താമസ്. ഇവിടെ നാമർ പ്രകാരം ഇ
 പ്പോൾ കെട്ടിടങ്ങളിലും വിട്ടുവെക്കലും പോകുന്നി
 രല്ലെന്നോ?

മു:—മിക്കവാറും പ്രകാരം പോകുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും
 ഭരണത്തിലുണ്ട്. അവരെല്ലാം മലക്കുവിലും
 പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവരെയും
 അല്ലെങ്കിൽ പിടിച്ചുതടങ്ങി.

ഹത്തിന്റെ ആലയ്ക്കനസാരം മറ്റൊരാളെത്തന്നെ
 ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഏതു അധികാരത്തിന്
 വിധേയമാകേണ്ടതെന്നു നോക്കണം.

അമ്മ:—ആരാണ് ഏതാളോട്?

വു:—ഈ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചാണ് തങ്ങൾ മരിക്കേണ്ടതെന്നു
 പോയിരിക്കുന്നത്.

കു:—പോയിട്ടില്ലെന്ന് എന്താണു കേൾക്കുന്ന അനുഭവമാണ്.
 തെക്കേക്കര പുലയംവെട്ടിയതാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ
 കണ്ടിട്ടു വെട്ടിയതാണെന്നായി. അതുകൊണ്ട് അതേ അനുഭവം വ
 രായില്ല. അതിനാലാണ്.

വു:—നമുക്കു ഈ സമയത്തുതന്നെ ഒരു കാര്യം.

അതിനാൽ അത് നോക്കുകയും കണ്ടിട്ടു
 കണ്ടിട്ടുള്ളതെല്ലാം തന്നെ കയറി നിൽക്കുക. അത്
 കേൾക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്ത് അതിൽ ഒന്നിനു
 സമീപമുള്ള നോക്കുന്ന മേൽക്കരയിലേക്കിറങ്ങി. അത് സമയം
 കണ്ടപ്പോൾ അത്യാവേശത്തോടെ മുഖം കൈയെഴുതിച്ചു.
 വു:—ഈ അവസ്ഥയെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ
 വെട്ടിയതിൽ നിന്നിറങ്ങി മേൽക്കരയിലേക്കു പോയില്ല.
 അമ്മ:—ഇതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ മേൽക്കര
 ഇതു വിസ്തൃതമായ ഒരു നമുക്കുവേണ്ടുന്നതിന്റെ
 കേൾക്കുന്നതാണെന്നു ഇപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാക്കു
 ന്നത്.

മേൽക്കരയിന്റെ മുൻവശം സൂക്ഷകൾ പണിയി
 ക്കിട്ടി അവിടെ എന്തൊരു ഏറ്റവും ഉണ്ടാ.

അമ്മ:—ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ ഈ സൂക്ഷകളെത്തന്നെ
 നോക്കി.

കു:—അത് കണ്ടു പണിയിച്ചു വരുന്നു.

വു:—എന്തൊരു ഏറ്റവും ഉണ്ടാ വായിച്ചുനോക്കും.

തമ്പി:—അങ്ങനെയൊരു ആശയം ആശയമാന കറുപ്പിന് വിടവായ മുപ്പതല്ല. ഗാളുകൊണ്ട് അതു രീതിച്ചു ചെയ്യാം.

മേ:—നിങ്ങളുടെ നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ ഉപരികാലം ആണല്ലോ തിരിച്ചുപ്പോകുന്നതാണ്? ഇങ്ങനെയൊരു ഓരോന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു കാര്യം കണ്ടുകൂടി സംഭവിക്കുമെന്നു കരുതുകയുണ്ടാകില്ല.

മാധ:—മകളേ, എപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം സംഭവിക്കുമെന്നു കരുതുകയുണ്ടാകില്ല.

മേ:—എന്താണിത്, എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

മാധ:—അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

മേ:—എന്താണിത്, എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

മാധ:—എന്താണിത്, എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

മേ:—അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

മാധ:—അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ? അങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ?

രാധ:—ഹി, അധികൃതനേയും പറയുന്നോ? മുട്ടുമുട്ടു മുടിച്ച്.

രാധ:—അതിന് അന്യമെന്തു നമുക്ക്?

രാധ:—വേണ്ടതു പറഞ്ഞാൽ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ അന്യരും ഒട്ടും അറിയാം.

എന്നു പറഞ്ഞു രാധാവി അമ്മ കൂലിപ്പുകൊണ്ടു പോയി. ചെല്ലച്ചവിചാരത്തിൽ മുഴുകി. ഒരു നോട്ടമു നോക്കിപ്പോയിപ്പോ അതിനികളെ എല്ലാം ചെല്ലച്ച നല്ലപാലമു കാണാതിരുന്നില്ല. ചില സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരുടെ ഭോഷാഗതമെന്ന പ്രമോദിപ്പണത്തിൽ കയ്യടിപ്പിച്ചാൽ ഒരു പ്രത്യേക സാക്ഷാത്കൃത്യം. ചെല്ലച്ച ചെല്ലച്ചത്തിലും ഒരു യാതിയാമിക്കുന്നു. കാഴ്ചക്കു കണ്ടുപോലെ രാധാവികളുടെ അമ്മൻ വന്നായി തിരഞ്ഞെടുത്തു അച്ഛന്റെ നല്ലൊരുമക്കുടുംബത്തിനെ അന്യമൊരു അമ്മയുടെ ധനാധാരത്തെയും പററി ചെല്ലച്ച വന്നുവെച്ചു. രാജശാലയെൻ പ്രാമ സഭാധ്യക്ഷിയു കൊണ്ടു വീടുന്ന എ യാതിയുടെ പ്രാമത്തിൽ രാധാവി പുരുഷന്റെ വൃത്തസ്തപാലം പ്രാമഗത മുണ്ടാമിരുന്നില്ല. ചിലന്ന പ്രാമഗതായ രാധാവികളുടെ കൈവന്നെഴുതിപ്പോ. എന്തുതന്നെ ഒരു രാധാവി രാജശാലയെൻ അച്ഛൻ വാർത്തയെ വിവാഹം ചെല്ലച്ച. എന്തെങ്കിലും ഒരുമിട്ടു. ഈ കാഴ്ചയോടു അറിയാതെ രാധാവികൾ കാഴ്ചക്കുടുംബം പറഞ്ഞൊരുമി ഇമ്മാനുവേൽ സമ്മാധയും വിശ്വയിച്ചു.

പിന്നാലിയം ഉച്ചത്തിൽത്തന്നെ രാധാവികളെ പുറത്തു നിന്നും വിശ്വസിച്ചുപോകിയായ ചെല്ലച്ച നല്ല നല്ലകൾ ചെല്ലച്ച കൈവന്നെഴുതിപ്പോ. എന്തുതന്നെ ഒരു രാധാവി രാജശാലയെൻ അച്ഛൻ വാർത്തയെ വിവാഹം ചെല്ലച്ച. എന്തെങ്കിലും ഒരുമിട്ടു. ഈ കാഴ്ചയോടു അറിയാതെ രാധാവികൾ കാഴ്ചക്കുടുംബം പറഞ്ഞൊരുമി ഇമ്മാനുവേൽ സമ്മാധയും വിശ്വയിച്ചു.

എന്ന ചരിത്രവും മേൽ കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ചുള്ള താല്പര്യം മിശിഹിയിലായെന്നും തിരുവനന്തപുരം

അപ്പോഴുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും ഹൃദയമുറ്റത്തു അദ്ദേഹത്തിനു വരിക കാര്യമായി. ചിന്നെ അവനാ സകല ചെലവും അദ്ദേഹമാണ് കൊടുക്കുന്നത്. അവൻ അവരുടെ ദൃഷ്ടനായി കഴിയുന്നു.

വ്യ:—മേൽവിലാസം സീ ഇന്നലെ ചെന്നതല്ലതന്നെ യല്ല.

അ:—അതെ.

വ്യ:—എന്നാൽ ഈ കമ്പി ഉടനെ അടിച്ചന്തിരമാരമായി അടിക്കണം.

വ്യ:—ഈ വഴി മുമ്പിളാമന്ദിരത്തിലേക്കു പോയി. മന്ദിരയിലുപേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അമ്പലത്തറ എന്തൊ പുസ്തകം വായിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. വ്യ:—ചെന്നപ്പോൾ അമ്പലത്തറ എഴുന്നേറ്റു വന്നുവന്നിരുന്നില്ല.

അ:—അവരുടെ വർത്തമാനം വെച്ചും കിട്ടിയോ.

വ്യ:—ഇല്ല. അവർ കൊച്ചുക്കുറുപ്പും വരുമെന്നു കേട്ടു.

അ:—അതെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു.

വ്യ:—അവരെ മദിരാശിയിൽ വെച്ചുകണ്ടതായി ഒരു മഹാ മമ്മീഷൻ പറഞ്ഞു.

അ:—അവരെവിടെ താമസിക്കുന്നതാണെന്നു അറിയാമോ.

വ്യ:—അറിഞ്ഞുകൂട. വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ടതായിട്ടാണു പറഞ്ഞത്.

അ:—സംസ്കാരത്തിന് ഇനി ദിവസം ചുന്നാലേയ്ക്കു ഉള്ളൂ.

വ്യ:—അവരെല്ലാം ഇന്നു പോയിക്കഴിഞ്ഞു.

അ:—പോയാ. അദ്ദേഹം സ്വാമി, അ കിട്ടിയ കിട്ടി വെച്ചു വെച്ചുകഴിഞ്ഞുവന്നുവെച്ചു.

വു:—എന്താചെയ്യുന്നത്? ഭാരതംകൊണ്ടു തലയിലെഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അനുഭവിക്കാതെ കഴിയുമോ?

അവ:—സ്വാമി അസാമാന്യസാമർത്ഥ്യം സ്വാധീനശക്തിയും ഉള്ള ഒരു മഹാനാണെന്നാണല്ലോ ഇവിടത്തെ അഭിമാനം മറയും ചെയ്യുന്നത്. എന്തിനും അങ്ങനെയൊന്നു തോന്നുന്നു. സ്വാമിക്ക് ആ വിവാഹം മുക്കുവാൻ പാടില്ലെ?

വു:—എന്നാൽ കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നമുക്കുവേണ്ട അറിവും.

അവ:—ഒരാളുടെ ജീവിതം നിശ്ചലമാകുന്നതുവരെ നാമിവിടെ അടങ്ങിയിരിക്കാമല്ലോ. നമുക്കും അങ്ങോട്ടു പോയാലേതു്?

വു:—അതുവരെ നമുക്ക് ഒരു പദ്ധതിയും നാമിവിടെ ഇരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതു്.

അവ:—ഒന്നും വകവെക്കാതെ ദാശിന്യംകൂടി കിട്ടുവെങ്കിൽ വിവാഹം നടത്തിയാലോ.

വു:—അങ്ങനെയൊരു അയാൾക്കു മകളെക്കൊടുക്കില്ല. അവ:—അതേപ്പോലെ ഇദ്ദേഹം കൊടുക്കില്ലല്ലോ.

വു:—അതില്ലെങ്കിൽ അനുഭവിക്കട്ടെ. കാഴ്ച പറഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്നല്ലാതെ നമുക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും.

അവ:—എന്റെ കൺതും വ്യസനിക്കുമല്ലോ സ്വാമി.

വു:—നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സംഗതിയിൽ വ്യസനിക്കുക ഒന്നിൽ വ്യസനിക്കുകയെക്കൂടിയല്ല. ദൈവാധീനമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാം നേരൊന്നും.

അവ:—സ്വാമി, അവിടെയിരുന്നാലപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടു പോവാൻ തോന്നി എന്തിനാലപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു പോകുന്നമെന്നു തോന്നുന്നു. പാലാട്ടു് ആ കമലത്തിന് ആരാണാശ്രയമുള്ളതു്?

വു — ഹേ. അങ്ങനെ നോക്കാനാവാം. അമ്മയ്ക്കുമാരിൽ
 നു ആഗ്രഹം? അത്രമാത്രം കാർഷ്വനാക്കാൻ അവ
 വേർ പ്രാപ്തമാക്കേണ്ടതല്ലയോ?

അമ്മ: — സ്വാമിപ്പെട്ടാൽതന്നെ സമാധാനമുണ്ട്. അമ്മ
 വേറെ എന്തിന് വരുമ്പിട്ടു.

വു — അമ്മയോളം സമാധാനം എനിക്കില്ല.

അമ്മ: — സ്വാമി! മനുഷ്യരുടെ താ. സ്വമമല്ല; ആഗ്രഹം
 ആൾ അപ്പോഴപ്പോൾ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ
 സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ എന്നുള്ള യോജനയെ ബാധ
 പാഞ്ഞതാണ്.

ഈ വാക്കു വ്യക്തനെ വിചാരമെന്നാക്കി. അവി
 നാൽ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നതും ഒന്നും ഉന്നതം പാ
 ണത്തില്ല.

അമ്മ: — സ്വാമി! എന്താണ് ആലോചിക്കുന്നത്?

വു: — അപ്പോഴപ്പോഴപ്പോഴ കാർഷ്വ മാനുഷപാതി. അത്
 വേദമനു. നാളെ വരാം. അപ്പോൾ വേണ്ടതാണോ
 വെ ആലോചിച്ചു ചെയ്യാം.

വു: — ഉടനെ അവിടെയിരിക്കാൻ മറ്റൊരിക്കൽ
 ത്തി. അദ്ദേഹം വേദമനു കടലാസു മണിയും എന്തു
 കട മണിപ്പോൾകൊണ്ട് അഗാധമായി ആലോചിച്ചു
 എങ്കിലോ എന്തിനെ കൂപ്പിക്കെ വിളിച്ചു.

വു: — എന്തിനൊരു പകരം ചെയ്യണം.

ക: — എന്തു ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

വു: — ഇങ്ങനെ ഉയിർപ്പാണു്. ഇതിൽ ഒരു സാക്ഷ
 യായി ഒപ്പിട്ടു തരണം.

ക: — അതിനെന്താ വിടവായ്?

വു: — ഇതു വാചിക്കാൻ പാടില്ല.

ക: — സ്വാമി, സ്വാമിക്കൊരു എന്തെ ഈ അവിശ്വാ
 സം? എന്തിനു വാചിക്കുന്നതെന്നു നിർമ്മുഖമുണ്ടു്

പട്ടി പാലമുളയ്ക്കു എങ്ങനെയാണു വെട്ടു കയ്യമ്പ്രമാ
 ണത്തിലും പട്ടിപ്പുറം കുറ്റിപ്പിടമെടയ്ക്കു എന്തിക്കു
 ഭയമുളയ്ക്കു അതിപ്പോല പാലമെന്തെ മുളർക്കു താ
 വാടിനർക്കു പാലമാവത്തിലും അന്തർ രൂപിപ്പുതലാം.
 സമാധിതകരണ മണപ്പിടാതിപ്പുറം വെട്ടു എന്തിക്കു
 അധിതകരണമണപ്പിടാതിപ്പുറം വെട്ടു എന്തിക്കു. ഇങ്ങ
 തരണം രൂപിപ്പുതലംകളല്ല.

൧:— ൧. എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാൻ, എന്തിനും
 കാര്യം ചെയ്യാൻ, എന്തിനും ചെയ്യാൻ, എന്തിനും ചെയ്യാൻ
 ചെയ്യാൻ?

ക - അതെ. അത് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിലൂടെ
അത്യാലോചനയ്ക്ക് വിധേയമാണ്. അതിനാൽ അത്
യിരിക്കണം.

၇. - အထူးသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

[illegible]

പു:—ആത്മാവ് വാഴിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിജയം.

[illegible]

കി: - പത്തു മനസ്സുകൾ ഉണ്ടാകാം.

ല:—എന്നാൽ എത്ര തവണകൾ ചെയ്യാൻ വേണ്ട?
 ഇത്തരം ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

കി:—കമലത്തിനോടൊന്നിച്ച് വരാൻ പറയുക.

പയ്യൂർപ്പള്ളി അമ്മ മനയുടെ കമലത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിളങ്ങും പറഞ്ഞു. കമലം ഉടനെ ചിത്ര സന്നിധിയിലേക്കു മാത്രമായി. പയ്യൂർപ്പള്ളി അമ്മയും പാലക ഏത്തി.

[illegible]

മാരിയമ്മ നടുക്കളയിൽ അപ്പം വെച്ചുവെക്കുക. എ
തിരും കാണുന്നില്ലാതെ കടന്നുപോയി അപ്പംവെക്കുന്ന
റിട്ടുവെക്കുന്നതായി കണ്ടു. “എനിക്ക് വെക്കാനൊ
രുങ്ങിയിരിക്കുന്നതായ കേൾപ്പ്” എന്നു പ്രശ്നമായി
അതിൽ പുറത്തുവന്നു.

ക:—അമ്മ.

കി:—എന്നാലാകട്ടെ.

ക:—എന്റെ കാർമ്മാണമെ അപ്പുവെക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ
കൊണ്ടു മകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായ ഇനി വിവാഹി
തയായു.

കി: “എന്നുകാണു” നിന്റെ ഇന്നത്തെത്തന്നെയും
നിന്നെയും കണ്ടു കണ്ടു.

ക:—അല്ല, അപ്പുവെക്കുന്നതായതാണ്.

കി:—അപ്പുവെക്കുന്നതായതാണ്? അപ്പുവെക്കുന്നതായതാണ്
കൊണ്ടുവെക്കുന്നതാണ്. അല്ല?

ക:—അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. കൊണ്ടുവെക്കുന്നതാണ് അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.

ഇത വെക്കുന്നതിന്നായിട്ടുള്ളതായ അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.

അപ്പു:—അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.

ക:—എന്നതായ, എന്റെ അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.
അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്. അപ്പുവെക്കുന്നതാണ്.

[illegible][illegible]

ജിതാൽ കൊച്ചാമന്ന കിട്ടിച്ചിട്ടു ആഗ്രഹിക്കുകയും
 പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിനു യാതൊരു
 മാർഗ്ഗവും കണ്ടില്ല. വരണം അതിഥികളും ഇപ്പോൾ
 വന്നുവരുകയും ചെയ്യും. ആകപ്പാടെ കിട്ടിച്ചിട്ടു ധർമ്മ
 സമുദത്തിലായി. തന്റെ മകളു ശാന്തിക്കുടയെ ശപി
 കയ്യാ ദേവിക്കുടയെ ഉപദേശിക്കുടയെ അതല്ല അവ
 ദ്വേഷപേക്ഷിക്കുടയെ എന്താണു വേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹം
 ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. ശാസനയും ദേവവും നിഷ്പ്രഭമെന്നു
 അദ്ദേഹം നേരത്തെ തൽച്ചി. ഉപദേശത്തിൽ അദ്ദേഹ
 ത്തിന് ഇനിയും വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ
 അദ്ദേഹം സ്വഭാവമോട് ഓരോക്കൾക്കുംപോലും പഠി
 യാതെ കമലത്തിന്റെ അറിയിപ്പോടെ ചെന്നു. ഉടനെ
 കമലം മഞ്ചത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു മാറിനിന്നു.

കി:—കമലം നിനക്കുവേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഞാനിതൊക്കെ
 ചെയ്യുന്നത്? ഹീ കഷ്ടപ്പെടുന്നമെന്ന് എനിക്കു്
 വിചാരമുണ്ടാകാമോ? എനിക്കു വയസ്സായി. എന്റെ
 അവസാനം ഇങ്ങനാ നാളയോ എന്നിരിക്കുന്നു.
 എന്റെ മകൾക്കു ഞാൻ മരിച്ചാൽ ഒരു രക്ഷിതാവു
 വേണ്ടതോ?

ക:—അച്ഛാ അതെല്ലാം എനിക്കറിയാം. എന്നെ അരു
 ടെ എങ്കിലും കയ്യിൽ ഏൽപ്പിച്ചു് അച്ഛന്റെ ദാരു
 നീകൃപാനാണോ അച്ഛൻ ആലോചിക്കുന്നത്?

കി:—അയ്യോ, അങ്ങനെയൊ പഠയാതെ. അവൻ നല്ല പന്തു
 നല്ല. കുടുംബകാർ നോക്കുന്നതിനും മറ്റും എല്ലാ
 നാൾക്കും! ഇതാ ചാലാത്തു സാമൻ പറയുകയെന്ന്.

അതിന്നു് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. അമ്മിശ്ശി അമ്മിശ്ശി

ക:—നല്ലവരുടെ ഉപദേശം മനുഷ്യരെ നന്നാക്കുകയല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ അച്ഛൻ നല്ലപാലായി കണ്ടിട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു ഭിദ്യനാണ്.

കി:—നിനക്കെന്തറിപ്പോ കണ്ടത. ഈ തെങ്ങിനടുക്കുന്ന കായിവസ്ത്രക്കാലോളം കള്ളന്മാർ പൊക്കത്തിൽ ആരു മിദ്യ എന്നു ഞാറിപ്പോലും പാടില്ല.

ക:—അച്ഛാ കള്ളനാണെന്നിൽ പത്തായിരം രൂപ വിലയുള്ള ഒരു മോശം എനിക്കു സമ്മാനിക്കുകയും പത്തിരണ്ടുരൂപ വിലയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണച്ചുരുളെ അച്ഛന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിപ്പോകുമോ?

കി:—നിനക്കു രത്നമാലയോ?

ക:—അതെ ഒരു മാല എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു. ഞാൻ വിരോധിച്ചു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം എന്റെ മടിയിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു.

കി:—എവിടെ കാണപ്പെടും.

കമലം ഉടനെ ചെട്ടിത്തന്ന ഒരു തേങ്ങവർത്തമാല കനകച്ചുരുളെ ഏഴുതുകാരെപ്പോലും കിട്ടിപ്പിടയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. കിട്ടിപ്പിടയ്ക്കു അതുവാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

കി:—കമലം ഇതിനു വില ആയിരത്തുപെട്ടു പതിനായിരത്തുപെട്ടു. വിലമതിക്കാതെ നോക്കുകയാണ് ഈ കാണുന്നത്. ഇതു വെട്ടേക്കുന്നിന്നും മാർപ്പിട്ടുതന്നോ?

ക:—എങ്കിൽ വെറുതെ നല്ലവർത്തമാലയും ചെട്ടിത്തന്നതെന്നു പറയാം.

കി:—

കി:—അവൻ എവിടെ?

ക:—അപ്പോഴാണ് നീയും കണ്ടുനില്ക്കുന്നപ്പോൾ അവൻ
ഞങ്ങളെ ചേട്ടൻ പോയത്.

കി:—അതേ അങ്ങനെയല്ലേ?

ക:—അതേ.

കി:—അവനെ വിവരം മെന്റുൻ കാത്തിരിപ്പോ
യോണ്ടോ?

ക:—അതല്ല. ഇപ്പോൾ നമുക്കായി സഭാ
പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കമ്മീഷൻ നിർദ്ദേശിക്കുക. കി-
വിളക്കു വീട് പോയിട്ടു.

“നീ അവനെപ്പറ്റി കാത്തിരിക്കേണ്ടോ?”

ക:—അതേ.

കി:—അവനെപ്പറ്റി വിവരം മെന്റുൻ കമ്മീഷൻ
അറിയിച്ചു കണ്ടോ.

ക:—എല്ലാ തരം നാമകരണം.

കി:—എല്ലാ തരം നാമകരണം.

ക:—നാം എല്ലാവരും നമുക്കു കമ്മീഷൻ അറിയിച്ചു.

കി:—അതല്ല. നാം എല്ലാവരും വിവരം നൽകണം.

ക:—അതല്ല. നാം എല്ലാവരും അല്ല. സ്വാമി ഇങ്ങനെ
വന്നുകൊള്ളട്ടെ.

കി:—ഇപ്പോൾ നമുക്കു നൽകേണ്ടതും നൽകേണ്ടതും. അപ്പോൾ
വരിക അപമാനം നേരിടേണ്ടതും കണ്ടോ.

ക:—എന്നിങ്ങനെ നൽകേണ്ടതും നൽകേണ്ടതും.

കി:—നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെയാകട്ടെ. ഞാൻ കാത്തിരു
ന്നു കൊള്ളാം.

ക:—ഞാനും വരാം. അപ്പോൾ വരാം. നമുക്കു അറിയിച്ചു.

കി:—എന്നിങ്ങനെയോ വേണ്ട.

[പോകാം.

എന്നും. അതു കിട്ടുപിള്ള അവിടെനിന്നു നിശ്ചയിച്ചു.
കമ്മീഷൻ മുമ്പാകെ പരിശോധിക്കുക.

അദ്ധ്യായം ൨൧

പ്രായശ്ചിത്തം.

കമലത്തിന്റെ ഭിന്നിപ്പിന്നു കിട്ടിയിട്ടു പോയതു
അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു മുഹൂർത്തം ഒരു കണ്ണാടകം
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു.

കി:—ഇതെവിടുന്നുവോ?

മ:—അങ്ങനെയൊക്കെയാണ്.

അതു കേട്ടപ്പോൾ കിട്ടിയിട്ടു പോയതുവെക്കു
മുഖം നോക്കി. അതു നോക്കി പരിചയപ്പെട്ടു
കിട്ടിയിട്ടു പോയതുവെക്കു കിട്ടിയിട്ടു പോയതു
വിഷയം നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
“എവിടെയുണ്ടാകും” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു
പ്രതികരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.

“അതിന്റെ പേര് എന്താണ്?” എന്നു ചോദിച്ചു.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.

“അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.”

കി:—അതിനെ വിശദീകരിക്കുക. അതു നോക്കി.
അതു നോക്കി. അതു നോക്കി. അതു നോക്കി.

വരുന്നതുകൾക്ക് അതുകൾ പൊക്ക അനുവധി ആകുകയും
 പ്രതികൂലമാകുന്നു. അവയെ കണ്ടപ്പോൾ കിട്ടാറില്ല
 യുടെ മുമ്പം നില്ക്കി. എങ്കിലും ഒരു ചെപ്പുനിറം വെളുപ്പി
 അവയെ യഥാവിധി അർപ്പിച്ചു. സ്വീകരണം കഴി
 യാക്കപ്പോൾ കിട്ടാറില്ല യുടെ മുമ്പം നില്ക്കുവാൻ കഴി
 യായ്. എന്തെന്നാൽ മാനുഷം വിധി നൽകിയിട്ട്
 ആ അതിഥികളോടുകൂടാതെ മൂർത്തമാനം അവയെ വിധി
 മോശിക്കുന്നു. എങ്കിലും കിട്ടാറില്ല ഒന്നു പൊതുവായി
 ഉണ്ടു. ഉടനെ കാഴ്ചകൊണ്ടുവന്നു അദ്ദേഹം ആ
 തൊന്നിയിട്ടു. കാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിനിടയ്ക്കു കേൾവൻതന്നി
 യും മാധ്യമങ്ങളും പ്രതി അതിഥികളിൽ പ്രമാണികളെ
 യെല്ലാം കിട്ടാറില്ല പരിമിതമാക്കി. എന്തെന്നാൽ
 പ്രമാണി പൊതുവായതല്ല വിശേഷമാകുന്നു. പൊതുവേ
 ഒന്നു വേണ്ട പരിമിതമാക്കും കിട്ടാറില്ലയുടെ ചെപ്പുനിറം
 കറഞ്ഞു.

കി:—കണ്ടുപോയ മറ്റും ഇത്രത്തോളം അറിയാതെ
 വന്നു.

പേ:—ഇവയുടെ നിർമ്മാണകാലം പൊതുവായാണ്. പി
 ന്ന കനകമേഴ്ചയും എന്താ കേട്ടിട്ടേയുള്ളൂ. നന്ദ കാ
 ന്നാമല്ലോ എന്തും വിചാരിച്ചു.

കി:—അതു ബാക്കിയുടെ ദാഗ്ദ്ധം.

പേ:—കിട്ടാറില്ലയുടെ മേലേക്കു തന്നെ അറിയാറില്ലെന്ന
 ആ ചെപ്പുനിറം മാത്രമല്ലാതെ വിശേഷം എന്തെങ്കിലും മക
 നേയും അടിച്ചുകൊടുത്താൻ തോന്നി. സംബന്ധം
 മേൽക്കി എന്ന് എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു. നമുക്കു തറ
 വാകളുടെ നേരുകൊപ്പം ഒന്നു വന്നിട്ടു.

കി:—എന്തു ചെപ്പുനിറം?

പേ:—അവനെ—ഇവിടെ നിന്ന് എന്തൊ പണം തട്ടി
 കൊണ്ടുപോയ രാജശേഖരൻ, അമ്പലം അവന്റെ

വാട്ടുകാർ ആരു ആവോമിക്കാവാറും ചെയ്യുകയും
തന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ
കൈവത്തിനെ കാണാനായി ഞ്ഞതക്കു വേണ്ടി വേണ്ട
വിചാരം ചെയ്തതാണ്. തമ്പിരയെക്കണ്ടപ്പോൾ കൈവ
ത്തിനോട് ചേർന്നിരുന്നു. കൈവത്തിന്റെ ആകൃതി കൈവ
ത്തിയെപ്പറ്റി അത് വേണ്ടിയില്ല.

“എന്താ കൈവത്തിന സുഖമുണ്ടു വല്ലതുമായോ?”

ക:—നാശം.

ത:—എന്താണു സുഖമുണ്ടു്.

ക:—എന്തുമില്ല.

ത:—എന്തു കാരണത്താലാണു്.

ക:—നാശം.

ത:—കൈവത്തി. കൈവത്തിന്റെ ഇതിനെപ്പറ്റി നോക്കൂ. നോക്കൂ.

ക:—എന്താ കൈവ.

ത:—കൈവത്തി. കൈവത്തിനെ കൈവത്തിന് നോക്കൂ. നോക്കൂ.

ക:—ഇല്ല.

ത:—എന്താ കൈവ. അതു നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ.

ക:—നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ.

ത:—കൈവ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ. നോക്കൂ.

ക:—നോക്കൂ. നോക്കൂ.

[illegible][illegible]

“എന്തൊക്കെ സംഭവമുണ്ടാകുന്നു? ഇക്കാര്യം എന്തൊക്കെ ചെയ്യാം? ഇതിന്റെ ഉപയോഗം എന്തൊക്കെ ചെയ്യാം? വാസ്തവം”.

കി:--ഇവിടെ ഉണ്ടാകിക്കണ്ടെന്നു ഓഫീസർ പറഞ്ഞു. വിവാഹം നടന്നാൽ നടന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തിനും തീർച്ച പറയാൻ പാടില്ല.

അയ്യപ്പൻ കിട്ടിയ രാജാവ് വളരെ
 അയ്യപ്പൻ കിട്ടിയ രാജാവ്

[illegible]

കുറിപ്പ്:—താൻ നൽകിയ കൃതികൾ വേർതിരിച്ചു.

இது ஸமீகம் துறியில் சாமிநாதர் ஆடா உபாசகி சாமிநாதி.

കി:—എന്നാൽ അത് കഴിഞ്ഞു. ഓരോന്നും ഏറ്റവും മോശം കാര്യമാണ്.

[illegible]

കേ: ത:—വിവാഹം ഈ നടക്കുമോ എന്നറിയാന:

൮—സംശയമില്ല നക്ഷത്രം. ഇന്നരാത്രി ചത്ത നാഴിക
ഇരുട്ടുമ്പോഴുള്ള സൂര്യപ്രാണത്തിൽ കനകമംഗലത്ത

കമലമ്മയുടെ വിവാഹം നടക്കും. തന്നിടാ തൃപ്പി
താഴെ.

ദാ: ത:—ആദാമെ വരൻ.

വ: അതു നമ്മുടെ നിശ്ചയിക്കുന്ന ആൾ.

ത:—നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ മകന്റെ വിവാഹം
നടക്കട്ടെ എന്നാണറിയേണ്ടതു്.

വ:—ആരു നിശ്ചയിച്ചു?

ത:—നിശ്ചയിക്കാനധികാരമുള്ള ആൾ;

വ:—എന്നാൽ അതു നടക്കുകയില്ല പോരെ?

ത:—എന്തുകൊണ്ടു്?

വ:—തന്റെ മകൻ തന്നെപ്പോലെ കഴിയാൻ മുറുത്തതും
ആയിരപ്പാത്തുകൊണ്ടു്.

തന്നിടാ കഠിനമായ കോപം ജ്വലിക്കുന്നേണ്ടായിരു
ന്നു. ഏതിലും വൃദ്ധനാടു് അധികേണപരായി സംസാരി
ക്കുവാൻ വൃദ്ധന്റെ വൈചര്യമെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുള്ള തമ്പി
ടയപ്പെട്ടു.

ത:—ശരി. ഈ കടുങ്ങമെ ആണു പെണ്ണും കെട്ട കാട്ട
മാടനാടമകൊണ്ടു കല്പസിദ്ധി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണു്.

വ:—അതുകൊണ്ടു കടുങ്ങമിട്ടാതെ പാപ്പരായി തെങ്ങി
കള്ളുകിട്ടും കള്ളച്ചതു കളിപ്പും നടക്കുന്ന സീമ
നിന്റെ മകനും ആധിപത്യം ഇവിടുത്തേക്കു യോഗ്യ
നാൻ. മഹി. ചോ. പുറത്തു്.

തന്നി വിട്ടുപോയി. ഉടനെ രാമകൃഷ്ണൻതമ്പി
മുഖംവെക്ക. “സ്വാമി രക്ഷിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം വന്നു ഇവിടെ നിന്നുപോ

പിന്നീട് അദ്ദേഹം വന്നു ഇവിടെ നിന്നുപോ

പിന്നീട് അദ്ദേഹം വന്നു ഇവിടെ നിന്നുപോ

വ്യാ:—അതും കിട്ടുന്നതല്ല.

ത:—എന്തുകൊണ്ട്?

വ്യാ:—കിട്ടുന്നതല്ല.

ത:—വെറുതെ കോട്ടിൽ പോകേണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചു പറയുകയാണു്.

വ്യാ:—കോട്ടിൽ പോയെഴുത്തുക.

ത:—നിങ്ങൾ ആരാജിപ്പാണു് ഈ പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ ഉണ്ടു് ഭാഗം കണ്ടാൽ നിങ്ങൾ ചതുരന്തിയാക്കുന്നതാണെന്നല്ലോ.

വ്യാ:—അതെന്നു. അന്നാകുമ്പോൾ നിനക്കറിയാത്തതല്ല. അന്നു ചതുരന്തിയാല്ല. പക്ഷെ പല രാജാക്കന്മാരും ഭയം ബഹുമാനങ്ങൾക്കുമെ പാത്രമായി സ്വന്തം നങ്ങളെ കാലമാൻ നിശ്ചയിച്ചതിനാലാണെന്നു നിന്റെ ആ മരിച്ചുപോയതായിപ്പോയ അദ്ധ്യക്ഷൻ

കിനകമിംഗലത്തു ഗതരപ്പിള്ള
യാണു് അൻ.

ഇതിനേറത്തുപോലെ തമ്പി തെളി കഴിവാളിച്ചു. വൃദ്ധനെ പരിചയമുള്ളവരെല്ലാം അന്ധാളിച്ചു മലച്ചു നോക്കി. വൃദ്ധൻ കനിഞ്ഞടുത്തു കൈകളുപ്പിക്കാത്തതിന്നു കിട്ടുപിള്ളയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ഇവൻ സാധു. ഇവനെ വളത്തിലാക്കാനാണു നീ നോക്കിയതു്. പക്ഷെ അതിനി പാറകില്ല. നിന്റെ ജീവിതത്തിന്നു എന്തിനായിത്തന്നെ എന്നു് എന്റെ പക്ഷത്തു നിന്റെ കിട്ടുപിള്ളയെ നോക്കു. കിട്ടുപിള്ള കാണാത്തതാണെന്നു് വിചാരിക്കാ. ഇവനെ വളത്തിലാക്കുന്നതാണെന്നു് വിചാരിക്കാ.

പാലം തടവടം. നിമിത്തം ജീവിതശിക്ഷിതയായതുകൊണ്ട് എ
റിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായും വന്നാൽ അന്നു നീ ചെന്നുചെല്ലാ
തെന്ന്. നിന്നാകിലും കൂടാമതും തടവടം. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു
പാലം തടവടം. നിമിത്തം അന്നു ചെല്ലാമതും നിന്നാ
തെന്ന്."

അദ്ധ്യായം ൨൨

അന്യതാമിഷ്ണുനണാശ്ശരം

പ്രയത്നാപസർ കിട്ടാൻ ഇരുപതു രൂപയും 25 കൊ
 ള്ലാർ മുതലുമ്പോഴേക്കായി കേട്ടിരുന്ന ഒരു അനുകൂ
 കരണത്തു ശമ്പളവും ആണെന്നുള്ള വാസ്തവം ആ കര
 ണത്തോടു ചേർത്തിട്ടിരിക്കാം എന്നു ശമ്പളപ്പട്ടികയിൽ
 പഴയ പതിപ്പാക്കാരും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണെന്നും,
 പുറംകാരാലും ജിജ്ഞാസയോടും, കനകമംഗലത്തു
 തിരിച്ചറിഞ്ഞു കിട്ടിയതല്ല. കാലിക്കര പണിക്കരേയും
 രാജാവകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കേരളം മണിയിട്ടനോക്കി യിട്ടുപോ
 ലും ഒന്നും കാണാൻ കിട്ടി. കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു വി
 ന്നിടത്തു ചോദ്യം ചെയ്താൽ മറ്റൊരു കേരളം ചോദി
 ക്കുന്നു. പ്രയത്നം കൂടി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും മറ്റൊ
 മിറ്റൽ കൂടി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരെയും അന്നു വെള
 ള്ളിനെ പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും മോട്ടോർകാർ
 കയറിയത്. ആ മോട്ടോർ വണ്ടികൾ കനകമംഗലത്തെ
 വിശാലമായ പട്ടിപ്പുറമുറത്തിലും കളത്തിലും ആയി നിർ
 ണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ വണ്ടികൾ ചുറ്റും പത്തു
 മുപ്പതും ആളുകൾ കൂടി അന്നത്തെ താത്സര്യവാനാണെന്നെ
 സ്സനായി മനോഹരമായതൊക്കെ വിവരിച്ചതല്ല. തമ്പി

മുഖം കിടന്നിരിക്കുന്നു. പറഞ്ഞു “ഏ, കുട്ടൻ കഥ
 കൊണ്ട് എനിക്കിനി അറിയാം. ഈ ശാസ്ത്രം
 “മുട്ടാക്കു കട്ടാക്കു വാക്കു” എന്ന് മനസ്സിലാ
 വെ. അത് അങ്ങനെയാണ്. അതിനാൽ എന്ന്
 പറയേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ കേട്ടുകൊള്ളൂ.”

വു:—എന്റെ കഥ പറഞ്ഞുവെന്ന് കേട്ടു കൊ
 ന്നു പറയണം.

ക:—കുഞ്ഞിനെയും പറയാം.

വു:—എന്നാൽ കേട്ടുകൊള്ളൂ. എന്റെ പരമ നോ
 വൽക്കരണമാണ്. എനിക്ക് നമുക്കധികം സമയ
 മില്ലല്ലോ. സാർവ്വത്രിക മനസ്സിലാക്കാനാകാത്ത
 കാര്യം പറയുന്നു.

ക:—മതി. വിശ്വാസം വേണ്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിച്ചി
 യാകാത്തതും.

വു:—ഇതാണ് പരമമായതാണ്.

ക:—ഓക്കോ. മേലാൽ അറിയാത്ത എന്തു കഥയാണ്
 എനിക്കുള്ളത്. ആകട്ടെ പറയണം.

വു:—എന്നാൽ കേട്ടുകൊള്ളൂ. എനിക്കു മുപ്പത്ത
 ഏഴായിരം രൂപ ഇവൻ കൊടുത്തുപോലെ തന്നെ.
 അതിൽ ഇപ്പോഴായിരം രൂപ ഞാൻ എടുത്തു.
 ശേഷം ഇവനെത്തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ രൂപാ
 യെക്കൊണ്ടു ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും പൊതു കയറ
 ക്കാലം മുതലായി. ബാക്കിയിൽ എന്ന്
 എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന്

എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന്
 എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന്
 എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന് എന്ന്

[illegible]

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846,

உறுதியாக உள்ளது. உறுதியாக

100

൧. രാജാധനയും അവരും അട്ടമന്തിനാ രസി
 ഉദിച്ചു. എന്നുവരി. അവർ രണ്ടുപേർ വളരെ സ്നേഹ
 വിംബുമാനവും മരുമിഷണമുടക്കുവ് രണ്ടുപേരും ആ
 രാജാധനക്കുവ്വൊ എന്നു അറിവില്ലാത്ത ദൂതനെ സ
 രാജിനിമ് ഏനോ. എങ്കിലും വ്യാപകന രണ്ടുതരമി.
 അന്നും കണ്ടാൽ നാറ വിളംബരം വിത്തുവ്വൊ. അത്
 വിളംബരവസരം. ഈ രാജാധന എന്നാൽ പാത
 രസി ഉണ്ടെന്നത്. എങ്കിലും അവർ രണ്ടുപേർ അവ
 രണ്ടു പക്ഷത്തു വെറുക്കും അവർ നിന്നും മരുമി
 ണമുടക്കുവ് അത് രണ്ടു സാധാരണക്കുവ്വൊ. അവർ രണ്ടു
 കഴിവില്ലെന്നു. അവർ രണ്ടു പക്ഷത്തു നിന്നു

[illegible]

നിസ്സീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം ആകെ 60 വയസ്സോളം പ്രായമുള്ളവനായിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അദ്ദേഹം പകർച്ചവ്യാധി ബാധിച്ചതായിരുന്നു. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹം പലതരം വ്യാധി ബാധിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ 'എ' എന്ന അക്ഷരം ഉപയോഗിക്കുന്നത് പഴയ കാലം മുതൽക്കുണ്ടായിരുന്നു. 'എ' എന്ന അക്ഷരം ഉപയോഗിക്കുന്നത് പഴയ കാലം മുതൽക്കുണ്ടായിരുന്നു. 'എ' എന്ന അക്ഷരം ഉപയോഗിക്കുന്നത് പഴയ കാലം മുതൽക്കുണ്ടായിരുന്നു.

[illegible]

രാജൻ—ഈ കമ്മിറ്റി എവിടെനിന്നു പഠിച്ചു.

വ്—അതു താനും കിട്ടില്ലിക്കുറച്ചുകൂടി സിന്ധവനത്തെയും ഈ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു ചരിച്ചതാണ്. വടക്കൻ ഒരു നായർ അവിടെ ഒരു വിളിയമ്പലം കാണാം.

പിടിക്കൊടു. നോക്കുവാൻ ആരുമില്ലാത്തതും. കാട്ടു
റയല്ലെ സുഖമുണ്ട്! റല്ലവരും അടുക്കുമോ. അങ്ങനെയോ
ആ രോതിയെ തുടങ്ങിപ്പോയി കെട്ടപ്പെട്ടു. അതിന്നു
കുറെ പണവും മിഥുവ ഭേദമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ആൾ
അതിവിചാരിച്ച ഒരു ശോശാശ്രമമായിരുന്നു.
അദ്ദേഹം അങ്ങനെയെ പറിപ്പിച്ചതാണ്. പിന്നീട്
എന്റെ റല്ലവരും അതിൽ അലിക്കാമായിരുന്നു
കണ്ടു. മുസൽമാൻമാരായിരുന്നു അതിൽ പാടി
പ്പിച്ചു. അവരാണ് തിരുവനന്തപുരത്തു താമസി
ക്കുന്ന ആൾ ഇവിടെയുള്ള ഉസ്താൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ
താമസിച്ചു ചിരിക്കാൻ.

കിട്ടുണ്ണിക്കുറുപ്പു -- അല്ല, ഹിമാൻ അവിടുത്തെ. ശിഷ്യനോ?
അവനെക്കൊണ്ടു അങ്ങനെയെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടി.

വ്യ. - നിങ്ങളെ പിന്തുടർന്ന് അവൻ വന്നു.

കുറു. - അതിനായി!

വ്യ. - ഇല്ലെങ്കിൽ ഇത്രയും നിങ്ങളെ അറക്കുന്നതെന്നു
ഇവിടെക്കൊണ്ടു വരും?

കി. - ചിന്താ മോതിരവും മറ്റും ഇവിടെ വന്നുവന്നു
അങ്ങനെയോ?

വ്യ. - എന്റെ മോതിരവും കടന്നു എന്റെ പേരുകേട്ടതിൽ
തോൽപ്പെട്ടിട്ടും ഇവിടെ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന ഒരു ഇഴയായ അതിൽ സമ്മാനിച്ചു അവ
നെ തിരിച്ചുപോയി. അവൻ വഴിയിൽ എവിടെയൊ
വെട്ടു മരിച്ചുപോയി. തോൽപ്പെട്ടിട്ടും അതു ഞാ
നായിരിക്കുമെന്നു അധികാരികൾ നിശ്ചയിച്ചതായി
രിക്കണം. കിണ്ണാണു ചോദിച്ചിരുന്നതാൽ പോലും.
ഇനി കുറുപ്പിന്റെ കഥ കേൾക്കട്ടെ.

കുറു. - എന്റെ കഥ അത്ര സുഖമുള്ളതല്ല.

പ്ര:—എന്റെ മാതൃഭവം മകളും വ്യംബമാവാ നല്ലമായി സ്വസ്ഥനായിരിക്കട്ടെ. ഈ വേദത്തിൽ എന്തൊരു കർമ്മം ചെയ്താൽ നല്ലതായിത്തീർക്കും കേൾക്കാൻ അല്ലെ.

മറ:—അതൊരു കർമ്മം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. എന്റെ മാതൃഭവം കിട്ടാത്തതാണ്. അത് ഒരു കർമ്മം ചെയ്താൽ കിട്ടാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

പ്ര:—എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് അത്? അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

മറ:—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

പ്ര:—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

മറ:—ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

പ്ര:—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

മറ:—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

പ്ര:—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

—അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്.

൧:-നിമ്മാള മണക്കേന്ദ്രം? നിന്നെ കേൾപ്പിക്കേണ്ടല്ല
 ഞാൻ കറുപ്പിനെ നിർബന്ധിക്കുന്നതല്ല.

[illegible]

മതി:- ഞാൻ കെട്ടിപ്പറയുന്നതിന്റെ പേരിൽ കേൾ-
നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ പോലീസ് വാഗ്ദാനം.

הנהגתו היתה כדלהלן: —

בשנת תרמ"א נסע לאנגליה ושהה שם חמש שנים.

[illegible]

ചമ:—എന്താണത്?

ചരി.—തന്നെ വാസ്തിവേദമോ. ചരിത കന്യാർ
മുപ്പനായവണ്ണമേ എന്നു തോന്നും.

കാ-- നിന്നെ എന്തിനാണുതൊന്നി? ഓരോ ദിവസം
 തന്നെ ചില ചോദ്യം നിന്നെ ചോദിക്കും.
 ഇതാ അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഭാര്യയെക്കുറി
 ന്നും കേൾക്കേണ്ടതാണ് ഭാര്യയെ കുറി

യെ പറയുകയാൽ കുറച്ചു സന്തോഷം ഉണ്ടാകും.

കാ-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ
 ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.
 22-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

കാ-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.
 23-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

കാ-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.
 24-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

കാ-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.
 25-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

കാ-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.
 26-- നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്. നിന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

മുതൽ അമാവസരം അമാവിഷരം എന്നൊരു വിഭാഗം
 ധരം മുതൽ. അവരുടെ പാപവും എന്തിനേ വിധി
 മമുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ധർമ്മൻ നല്ല
 സമ്പദ്യുക്തമാനം ഭവനത്തിൽ എന്തും വെക്കുന്നു.
 അതിനാൽ ദൈവാനുസ്മിതമായിട്ട് എന്തൊരു
 ദ്രവ്യത്തിൽ തന്നെ ധർമ്മൻ വന്നു. കഷ്ടത എ
 ന്നൊക്കെയും സഞ്ജനം ചെയ്തിടാം. എന്തെന്നാൽ
 യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഇതിനിടയ്ക്കു തിരുവന
 തപുരത്തു പഠിക്കുകയായിരുന്നു. നാലാംഗണം മുതൽ
 ഞാൻ അവിടെയൊന്നു പഠിച്ചു. അപ്പോൾ വക
 മേറ്റോറിയിലായിരുന്നു താമസം. ക്രൈസ്തവർ അപ്പോൾ
 അമ്മേയും കൂട്ടത്തിൽ വന്നു. നാലാംഗണത്തിൽ
 സാധാരണയായ ഭാഗീയം ഒരു ദൃശ്യം ആണ്
 എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ അറന്നിയിരുന്നത്. ക്രൈസ്തവ
 എന്തെന്നു വിളിച്ചിരുന്നു പഠിപ്പിക്കാനായി ഒരുപാടും
 യനേയും അപ്പോൾ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ താമസിച്ചിരി
 യുന്നു. ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക
 വേലം മുതൽ എന്തും വഴിയായിട്ട് ഒരു കഷ്ടതക
 മൂലം പൊങ്ങപ്പെട്ട ഒരു കാണാത്തവയായിരുന്നു. എന്തെന്ന
 യം ആ കട്ടി പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. ഞാൻ
 മരിക്കുമ്പോൾ ജപിച്ച പാപങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു
 എഫ്.എ. ജോസഫ് പെരുന്നാളി ചെന്നപ്പോൾ ആ
 കട്ടിയെ ഒരു തരത്തിലായിരുന്നു. പൂനാസംകൊ
 ണ്ണാണു് അറം അത്ര വളർന്നു. സ്ത്രീകളുടെ വളർച്ച
 ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വളരെ വേഗത്തിലാണല്ലോ. ഒരു
 ദിവസം ആ കട്ടിയെ അനാഗതിച്ചു ഞാൻ അവളുടെ
 വീടു കണ്ടുപിടിച്ചു.

“ഒരു ശനിയാഴ്ച ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ കയറി
 ചെന്നു. അവൾ എന്തിനേ പഠിപ്പിച്ചു. അവളും അവളുടെ

അല്പായം ൨൩.

അതുതാവിച്ചുതന്നുതരും (൨൨:൧)

സുദൃഢവും സുപ്രസന്നവും ആയ ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ വൃദ്ധൻപോട്ടിച്ചുവിട്ട ആ ഭാരതൃപുരുഷനാണു അവിടെ കൂടിയിരുന്ന നപോലേയും സുതാധിപാനന്ദാക്ഷി. ആരുമെന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒരു മിനിറ്റുനേരം വൃദ്ധൻ നാകരേയും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ "അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു. "എന്താ മാജൻ, അച്ഛനെ പേർക്കുറിച്ചാക" അതു കേട്ടപ്പോൾ മാജൻ ചൊല്ലിയ ലാൽ കിണ്ണിമരപ്പിന്റെ പേരും ഓർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സുകുമാരനെ പറ്റിപ്പോലും ചോദിക്കേണ്ടതെങ്കിലും നാൽപ്പതായിപ്പോയപ്പോൾ തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള മിനിക്കിടത്തിൽ. നല്ലതും കറുപ്പും ചേർന്നതാണ് അദ്ദേഹം പഴയതായ കപ്പൽ പേരികൾ നോക്കുവാൻ ആണ് മാജൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. കേൾക്കുന്നവർ പഴയതിന്റെ മുറിയിലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ചില ദിവസങ്ങളിൽ കിട്ടാറിട്ടു വരുന്ന ഭാഗ്യനേരം ചൊല്ലി എഴുന്നൽപ്പിച്ചു. കരവത്തിന്റെ ശബ്ദമാണ് അയാൾ കേട്ടത്. അയാൾ അന്ത്യോപശ്ചാതി ആ അന്ത്യോപശ്ചാതി രാവിയെത്തന്നെ കണ്ടു.

ഇതിനിടെ എന്താണാതിടെ ഉണ്ടായതെന്നു നാം കണ്ടു. കിണ്ണിമരപ്പിന്റെ ശബ്ദപ്രാണമാത്രമിടത്തന്നെ അന്നുവരെ തല മിടക്കിയിട്ടില്ല. കറുപ്പ് കഥാസാഹസികലക്ഷ്യകുന്ദ അച്ഛന്റെ കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ചുപേർ "അച്ഛൻ" എന്നു നിവവിച്ചിട്ടു. കരവയും മറിയോധിയയും തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ വിളിച്ചു മാജു 'ജി'യുവം'പോലായിരുന്ന തപസ്വിനിയെ യാതൊരു അയാൾ കണ്ടത്. അയാൾ ചാർച്ചിച്ചു കണ്ടു.

രോമി. ൧. എന്നാൽ ഞാനും ഉന്നരും പറയാതെ കഥ എഴുതി
 കോലാർ അധർ ഞങ്ങളാ കാണിച്ചുവന്നു. അന്നുവരെ
 ഒരു കൂടെക്കൂടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കലയാ മറികഥയിലും
 പരിമിതിയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ
 'രോമി' എന്ന പേരിൽ ഒരു കഥയും 'രോ
 മി' എന്ന പേരിൽ ഒരു കഥയും എഴുതിയതായി
 കണ്ടു. കലയാ മറികഥയിലും 'രോമി' എന്ന പേരിൽ
 ഒരു കഥയും എഴുതിയതായി കണ്ടു. കലയാ മറികഥയിലും
 'രോമി' എന്ന പേരിൽ ഒരു കഥയും എഴുതിയതായി
 കണ്ടു. കലയാ മറികഥയിലും 'രോമി' എന്ന പേരിൽ
 ഒരു കഥയും എഴുതിയതായി കണ്ടു.

[illegible]

“രാജൻ, ഇപ്പോൾ ഈ അമ്മയെ തൊടാൻനിന്ന ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിട്ടു. നിന്റെ അമ്മയായെന്നതിലും ഈ സാദാവി അമ്മയുടെ ചങ്ങാതിയെന്ന നമസ്സരിക്കുമ്പോൾ നിനക്കു തൊടാൻ പാടില്ല. കറുപ്പു നിങ്ങളുടെ മാതൃയെ സ്വീകരിച്ചുനഗ്നാരിക്കുക”.

കറുപ്പുവൃദ്ധന്റെ മുമ്പെത്തിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു ഒരു നിമിഷം നിന്നപ്പോൾ, പിന്നീട് അദ്ദേഹം അഞ്ചലായയെ പിടിച്ചെടുത്തുപിടിച്ചു. വൃദ്ധന്റെ അംഗ്യമനുസരിച്ച് ഈ സമയം മറുഭാഗത്തുപോയി ആ മുറിയിൽനിന്നും പതുക്കെ പുറത്തേക്കു വന്നുകൂടും ചെയ്തു. കിട്ടുന്നിടത്തുപോയി അഞ്ചലായയെ തെറ്റിച്ചുപോയി കറുപ്പ് അഞ്ചലായയെ ഗാഢമായി അടുത്തുപിടിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും നാലുകണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞുനോക്കിയ കണ്ണീരിൽ കളിച്ചു. അവർ ഹൃദയങ്ങൾപോലും സംസാരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്രനേരം ആ വിധം അവർ ഇരുന്നു എന്നും നിശ്ചയിച്ചില്ല. അനൗചിത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജൻ അകത്തേക്കു ചെന്നു ആ മാതാപിതാക്കളുടെ മുറിയിൽ സാധാരണം നമസ്സരിക്കി. അവർ അവനെ വാരിയെടുത്തു ആലിംഗനം ചെയ്തു ശിരസ്സിൽ ചുംബിച്ചു. അപ്പോൾ വൃദ്ധനും മറുഭാഗത്തുപോയി ആ മുറിയിലേക്കുചെന്നു. അതിനാൽ അഞ്ചലായ അപ്പം മാറി.

വൃദ്ധൻ വന്നുകയറിയ ഉടൻ പറഞ്ഞു “കറുപ്പു മാതൃയേയും മകനെയും കാണാതെ വൃത്തനിച്ചു. രാജൻ മാതാപിതാക്കളോടൊന്നിച്ച് വന്നു കേൾക്കുക. അമ്മയോടൊന്നിച്ച് അമ്മയെ മോശം ചെയ്താൽ പാപം വരും. അനേകമായിട്ടും സമീപിച്ചിട്ടും കേൾക്കുക. അമ്മയെ മാതൃപദവും മരിച്ചു കേൾക്കണം”. രാജൻ അമ്മയെ മകൻ മോശം മരിച്ചിട്ടില്ല. ഇതാ പാപമെന്നു.

വൃദ്ധൻ കമലത്തിനെ പിടിച്ചുപ്പിടിച്ചു നിൽക്കി അവന്റെ കവിളിൽ മൂലമായി കൊട്ടിക്കൊണ്ടു നടന്നു.

"അതെ. നീ തന്നെ എന്റെ മകൾ. നിന്നെക്കണ്ടു പൂർവ്വം എന്റെ ദൈവ പാതിരിപ്പൻ".

അപ്പോൾ കാപ്പിയും പലഹാരവും വന്നു. എല്ലാവരും അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു കാപ്പി കുടിക്കാതെ.

പു:—ഇനി അമ്പലമാമ്മയുടെ കഥ കൂടി കേൾക്കണം എന്നു കമലത്തിനൊരു വാചിത ആഗ്രഹം. അമ്പലമാമ്മ കേൾക്കാത്തതു കാപ്പി ഇഷ്ടമില്ല. പലഹാരത്തിനു മതിയല്ല.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അമ്പലമാമ്മ ഒരു പാശ്ചാത്യ.

പു:—മടിക്കേണ്ട. പാശ്ചാത്യം. എന്തിനും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും പോന്നു. എപ്പോഴൊരു ഇവിടെ എത്തി.

അമ്പ:—ഇപ്പോൾ പോരതിന്റെ ഇരുപതാലക്ഷം ഞാൻ പ്രസവിച്ചു. എന്റെ പ്രസവസമയം കാണുക കഴിഞ്ഞില്ല ഞാൻ പ്രസവിച്ചു മുപ്പതാലക്ഷം മുത്തു മരിച്ചു. പിന്നെ എനിക്കൊരു മകനായിപ്പോകുമായി. പണവും തീർന്നു. കല്യാണിനും ദൈവമല്ല. അതല്ല എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനും മറുപടിയില്ല. ദൈവം എന്നു ശകാരിച്ചുകൊണ്ടും ഉപേക്ഷിച്ചതായും, ഒരു കൈ കയ്യെഴുത്തു കിട്ടി. അങ്ങനെ ഓരോന്നും കൊണ്ടും ആശിർവാദത്തുകൊണ്ടും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാത്രി പൊതുവെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനും പറ്റി. ഞാൻ കണ്ടതിനെയും കൊണ്ടു ഒരു വിധം ചെല്ലപ്പട്ട. പിന്നെ ദൈവം ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വിശ്വസമാനവും മുമ്പൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായി കാണുക. എന്റെ മേൽനോട്ടം അപ്പോഴായിട്ടായി. കണ്ടതിന്റെ പേരും പലകൊണ്ടും അന്നു ഉൾപ്പെടുത്തില്ല. എന്റെ കാർത്തികം കിട്ടി. മിന്നു കാണുന്നതിനും മറ്റും മറ്റും മറ്റും വെളിച്ചം വാങ്ങി. അന്നു ഞാൻ കൊല്ലുന്നതിനും വെളിച്ചം വാങ്ങി.

മലിനമായിരുന്നു. എന്നെ ഒരു ധർമ്മക്കാരി എന്നു പലരും ഗാലിച്ചു. അതിനാൽ ഞാൻ കണ്ണത്തിന്റെ ആദാനമെല്ലാം ഉൾ മഴിച്ചിവാക്കി. കാലത്തെ ഒരു കാപ്പിക്കുടിയിൽ കയറി കുറെ കാപ്പി കുടിച്ചു. അവിടുത്തെ മുത്തിത്തുമ്പോട് ഞാൻ കോവിലകത്തു ഉണ്ണുമാറുപ്പിടത്തുനിന്നു പോയിട്ടു. അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി എന്നു പഠഞ്ഞു. ഇനി കുടിയെ എവിടെയെങ്കിലും എളിച്ചു സന്തുഷ്ടിക്കണം എന്നു ഞാൻ തീർപ്പാക്കി. അതിനാലി എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വസ്ത്രം കുറെ കാവിയാക്കി മുക്കി ഒരു കുതികയും കണ്ണാടിയും വ്രശിയും നൂലും സ്വന്തമായിട്ടു ഞാൻ കാട്ടിലുള്ള ഒരു താമസിക്കാരെ കൊണ്ടു വന്നു കിരിയുന്നി ഉടുപ്പാക്കി വീണ്ടും നടന്നു. ദൈവമനുദിനം നടന്നപ്പോൾ ഇവിടെയെത്തി. ഈ വീട്ടിൽ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ വന്ന വരാന്തയിൽ കുടിയെക്കുടിക്കുന്നതും വെച്ചു ഞാൻ ഒരു കാട്ടിൽ കയറി താമസിച്ചു വൻ കുതിച്ചു കളഞ്ഞു ദോഷം ത്രാശിയെല്ലാ കാവിവസ്ത്രം ധരിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു. ദൈവധീനത്താൽ എന്റെ കണ്ണിനാട്ടുകുടി ഇവിടെത്തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുവാൻ (കിട്ടുപിള്ളയെ മുന്നിടിക്കൊണ്ടു) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെർവ്വൈക്കൊണ്ടു സാധിച്ചു. ഈ സന്യാസിന്ദ്രാവചത്തിൽ രോഗിക്കുമ്പോൾ ചില കാപട്യങ്ങൾ ഞാൻ കാണിയിട്ടുള്ളതു എല്ലാവരും മുമ്പിടുകയും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

7:—അത എന്തു കപടം കാണിച്ചു? ആദ്യം വെളുപ്പിന്റെ ശരണം മാത്രം അല്ല കപടമെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയണം.

അബ:—പാശ്ചാത്യത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു എന്റെ വിശ്വാസമാണ്. എങ്കിലും അതു ദിവ്യവക്തവു

എന്ന പേരിൽ ആ മനോമുഖൻ ഞാൻ ആ ധമ്മ സ്ഥാപാത്തിനടുത്തു കോടുത്തു.

വു:—താളു പെല്ലുണ്ടു സ്ഥാനത്തുതന്നെ ചെന്നുമാറും.

കിട്ടുണ്ണി:—താളു വിരഹത്തിൽ ഒന്നുചെയ്തും ത്രാസമോളം കിട്ടി. ഞാൻതന്റെ സുഹൃത്തായി ഒരു സ്ത്രീയും ഞാൻ ആ മന്ദിരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വു:—താളംതന്നെ അതിർത്തിയായ കണ്ടു. എന്തിനും ഇക്കാര്യം എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മന്ദിരം:—മറ്റൊരു സ്ത്രീയും അത്ഭുതപ്പെട്ടു?

കിട്ടുണ്ണിക്കുറുപ്പു വൃദ്ധനെ നന്നു നോക്കി.

വു:—താളു എന്റെ വകയാണു്. കുറുപ്പിന്റെ പ്രശംസ വിശ്വാസ പരിവർത്തനത്താലായി അറിഞ്ഞു ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്തതാണു്.

താളം:—താളംതന്നെ ഇവിടുത്തെ നഗ്നനികരം അറിയാത്തവർക്കായിട്ടുണ്ടു്?

വു:—എല്ലാം ഞാൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. ഇങ്ങനെയൊന്നു വന്നിട്ടില്ലെന്നുവരികു്.

ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അത്ഭുതപ്പെട്ടു വിചാരിച്ചിരുന്ന കമലക്കുഞ്ഞും രാജനുമായ നോക്കി കൊണ്ടു വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

“രാജൻ വിനയമു നാട്ടു വിട്ടു എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്? ഇവിടെനിന്നു വിട്ടുപോയ കമലം, ആരോടുകൂടെ തന്നെ ഇവിടെ പാർക്കുക. വേഗം മണ്ഡപത്തിലേക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് നോക്കുക.”

ഈ കേട്ടു് ഇരുവരും സമഗ്രം തലതാഴ്ത്തി. ഇത്ര നേരവും അത്യന്താത്മകമായി കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്ധനായ കുറുപ്പു മാടി ഏഴുന്നൂറു കമലക്കുഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“കുറെത, അമാവാസിനാട് മുഖിരത്ത്. കരണാമർക്കാ കടക നിറാവറാൻ എനിക്ക് ഇതുവരെ സാധിക്കാതെ വന്നത് എന്റെ കുറാം കൊണ്ടല്ല. നീക്കമുണ്ടാവാത്ത കണ്ടുകെട്ടിയ ഇഷ്ടാവാദനാട് നാടുകൊണ്ടാ വേകത്തിലും വൃദ്ധന്മാർക്ക് നല്ലതെന്നു ഞാൻ ചൊല്ലി. അതുകൊണ്ട് അമാവാസിനാട് പരിഭവിക്കരുത്.”

ക:—എനിക്ക് ആവാദം പരിഭവമില്ല. ഞാൻ എന്നെ എന്നെ ശോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, ആരോടും പരിഭവം കേൾക്കുന്നതല്ല. ഉണ്ടാകിട്ടല്ല. പിന്നെ, എന്നെ എന്റെ നല്ലതെപ്പോലെ വാണിപ്പിക്കുന്നത്, കറുപ്പു പാമ്പാവാട് ഞാൻ എങ്ങനെ പരിഭവിക്കും?

ക:—അതു മതി. ഇതാശ്വരപ്പിള്ള ജ്യേഷ്ഠൻ വകയാണെന്നില്ലാ കേൾക്കിയാ കട സമാനം അമാവാസി തരുന്നു.

എന്നു ചൊല്ലി അമാവാസി കറുപ്പു തൊൻ മടിയിൽനിന്നും രണ്ടുവെച്ചുകവർ എടുത്തു കരളത്തിന്റ കൊടുത്തു.

വ:—എന്താ കറുപ്പു. എന്റെ അമാവാസി കൂടാതെ ഈ സംഭവത്തിലുള്ള ചാരത്തുണ്ടെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ക:—ഞാൻ ഒന്നും ചൊല്ലാൻ പാടിയിട്ടില്ല. ഇനി അങ്ങനെയൊരു ഇഷ്ടമില്ലെന്നു. അതു ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നത് എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു?

കിട്ടുണ്ണിക്കറുപ്പ്—എന്താണത്? ഉൾ പത്രമാ?

വ:—അതെ.

കിട്ടുണ്ണി:—ആരുടെ?

വ:—എന്റെ.

കിട്ടുണ്ണി:—അങ്ങനെയൊരു പെട്ടിക്കുന്നു. വായിക്കാമല്ലോ.

വ:—ഇപ്പോൾ വേണ്ട. പിന്നെയാകട്ടെ.

രൂപവും, നായർസമുദായത്തിന്റെ മേയപ്പിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന നായർസമുദായം സൊസൈറ്റിമാർ ൨൦ ലക്ഷം രൂപയും, ഏതു ഭാതിയിൽപെട്ട സാധുക്കളായ ആയിരമോ കൂടുതലോ ബാലന്മാർക്കും ബാലികകൾക്കും ആരാധനാർത്ഥമായി വിദ്യാഭ്യാസമുൾപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ഉൾപ്പെടെയും ആയി നായർസമുദായം സൊസൈറ്റിമാർ എന്റെ വക കൊടുക്കിവെക്കുന്നതിനും ഏകദേശം—തേയിലത്തോടുകൂടി,

ബാക്കിയുള്ള സ്വത്തിൽനിന്നും ഒരു ലക്ഷം രൂപ വീതം എന്റെ ഉത്തരഗിഷ്ണുമാർ, ഉസ്താദ്മാർക്കും, മിസ്റ്റർ എന്നു മറ്റുള്ളവർക്കും,

ബാക്കിയുള്ള എന്റെ സ്വത്തായ ൧൦ ലക്ഷത്തിൽ പരമം രൂപയുള്ള സ്വത്തു എന്റെ അനുജൻ കുമാരൻ നമ്പൂതിരിയുടെയും അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ മകൾക്കും ആരും ഭാഗം ചെയ്യിക്കണം.

എന്റെ അനുജന്റെ രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിക്ക് ചുരുക്കം ൧൦ രൂപ വീതം കൊടുക്കുന്നതിനും അയാൾ നല്ലനടത്തുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് കോവിലകത്തു കിട്ടുന്നിടത്തു നിന്റെ സാക്ഷിപത്രം ഓരോക്കി ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം അയാളുടെ മാനമായ കാവശേഷപത്തിനാലേങ്ങ സ്വത്തു കൊടുക്കുന്നതിനും അൻ ഏക്കർ അനുജനും അയാളുടെ മകളുടെയും അടുപ്പത്തിലായിരിക്കണം."

ഇതു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്കാലറും അയ്യപ്പനും തിരിച്ചുപോയി.

കിട്ടപ്പി:—അപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്റെ കൈവശം ഒന്നും വേണ്ടെന്നോ?

വു:—നിങ്ങളോക്കെപിന്നെ ആരുടെ കൈവശമാണ്.

കിട്ടുണ്ണി:—വിട്ടിലേയ്ക്കു സമ്പാദ്യത്തിന്റെ പലതിന്റെ
സംഭരണമില്ലല്ലോ?

പു—ഇതുതന്നെ ഇവർ കൊണ്ടിട്ടുള്ളത് ഇവർക്കു
പറ്റിക്കാണു. ഇവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള ഭാഗം
ഭരിക്കാൻ. എന്തിനാ കറുപ്പു സ്വന്തം? ചങ്ങര
പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അതു നമുക്കു ചാരിക്കാണു
ല്ല. നമുക്കു ആർക്കുപ്രകാരമുള്ള കാർഷികം ലോ
കത്തിൽ വിജയമായി നടന്നു കണ്ടു? നൂറു നൂറു
നശിപ്പാക്കി. കറുപ്പിന്റെ അടുക്കൽ ചാണ
കൊണ്ടു ചാണു? കറുപ്പ് എന്നെന്നേക്കും കഴിയുന്ന
എന്തിനാകുന്നു.

കിട്ടുണ്ണി—അവിടെ പാഞ്ഞതു ശരിയാണു. എന്റെ
ചാണകത്തു ചാണകം മുഴുവൻ ശരിയാക്കുന്ന
തിന്നു സ്വന്തം മുഴുവൻ നാമർസ്റ്റീസ് സൊ
സൈറ്റിയും ആയി ഞാൻ ഉയിർ പത്രം എഴുതി
വിതരണത്തിലിട്ടു.

മന്ത്രി—ഇനി അതൊക്കെയല്ല. കാർഷികം മകനും മകൾ
വേണ്ടെന്നു.

കിട്ടുണ്ണി:—എന്റെ കാർഷികം ശരിയാക്കിത്തന്നുവെന്നു
എന്റെ മകൻ നാമർസ്റ്റീസ് സൊസൈറ്റി
യിലേക്കു വേലക്കാറാണു. അവിടെ സർക്കു
ലാർ ആ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നു
പിന്നെ ഞാൻ ആർക്കു സ്വന്തംകൊടുക്കുന്നു. ചാ
ണകിൽ ഇത്രനാളും എന്റെ കൈയുടെ കരുവത്ര
മില്ലാതെ അവരെ വളർത്തിയ കനകമംഗലം ചാ
നക്കരിയ്ക്കു ഇനിമേ അതിനു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടന്നു
എന്നിടം വിശ്വാസമുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു
എന്റെ ഉയിർ പത്രം ഞാനടനെ ചാനലാ
ക്കുന്നതാണു.

നമ്മുടെ കൈയ്യിൽനിന്നു സമുദായത്തിലേക്കു മാറിയാലും അതു നമ്മുടെ തന്നെ.

പോസ്റ്റാർ:—ഞാൻ പല അബദ്ധങ്ങളിൽ ഇതിനിടെ കുടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് ആ കേശവൻതമ്പി പത്തുപതിനായിരം രൂപ തരാനുണ്ട്. അതു കിട്ടാനായി അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയതുകൊണ്ടാണു ഈ അപകടങ്ങളെല്ലാം പററിയത്. (രാജനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു) കൂട്ടാ ഈ വായസ്സനു മാപ്പുതരണം.

എന്റെ എനിക്കവിടുത്തോടു ഒരു പരിഭവവുമില്ല.

പോ:—ഈ മതി. ഇത്ര സ്വാഗികളായ മഹാത്മാക്കളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു എന്റെ പാപവിമോചനം വരുത്താൻ സാധിച്ചതുതന്നെ മഹാഭാഗ്യം.

വു:—ശതമുപ്പിച്ചു പോസ്റ്റാർ പാപവിമോചനം ഞാൻ തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ മീരാൻ എന്നൊരു മഹാമമ്മിയുണ്ട്. അവൻ ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ട്. അവനു ഒരു ലക്ഷം രൂപ ഞാൻ ദാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ രൂപയോടുകൂടി ഞാൻ അവനെ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മകനാണു അവൻ. മഹാമമ്മിയനല്ല. ഞാൻ പോലു മാറി എന്നേയുള്ളു. നിങ്ങൾ ബാബക്കയച്ചതു കൊള്ളരുതാത്തവനായിട്ടായാലും ഇപ്പോൾ അവൻ എന്തിനും സമർത്ഥനാണു്.

പോസ്റ്റാർ അത്യാനന്ദപരവശനായി, വൃദ്ധനെ സാന്ത്വനം നൽകിയിട്ടു. വൃദ്ധൻ ഏഴുന്നേറു പേക്കാരെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അതോടുകൂടി എല്ലാവരും ഏഴുന്നേറു.

വു:—“ഇനി നമുക്കു കല്യാണത്തിനു ശ്രമിക്കാം”

അദ്ധ്യായം ൨൪

ഉപസംഹാരം

നായർസർവീസ് സൊസൈറ്റി നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള ചടങ്ങുകൾ അനുസരിച്ചു കമലത്തിന്റെയും രാജശേഖരൻനായരുടെയും വിധാമം തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനാവലിയുടെ ജന്മദിനാഘോഷങ്ങളോടുകൂടി മംഗളമായി നടന്നു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാറശ്ശേരിയേയുംകൊണ്ടു രാമകൃഷ്ണൻതമ്പിയും അയാളുടെ അച്ഛനും കൂട്ടുകാരെ ആരെയും കൂടാതെ തിരുവനന്തപുരത്തിനു ഗമിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിവുകിട്ടി. അതിൽ വ്യസനിക്കാൻ അറക്കുമെന്നു രാവവചനേപ്പം ജാനകീഅമ്മയും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാറശ്ശേരിയെ കൊണ്ടു കിട്ടുപിള്ളയുടെ ചേരിൽ വ്യവഹാരം കൊടുപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു തമ്പിമാരുടെ വിധാമം. എന്നാൽ കോർട്ടിലിലവിന്നുള്ള കാശുപോലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സകലരുടെയും അധികക്ഷപപാത്രങ്ങളായ അവർ സാധിച്ചില്ല. അങ്ങനെ നരകിച്ചു കേശവൻതമ്പി ലോകത്തിൽ നിന്നുംമറഞ്ഞു. പാറശ്ശേരി തിരുവനന്തപുരത്തെ ഭാസിചക്രത്തിൽ കുറെനാൾ നടന്നുചെയ്തു; അവസാനം, കമലത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ പുഷ്പമത്തായിവന്ന സ്വഹകണ സംഘത്തിന്റെ സഹായത്തിൽ ജീവിതശേഷം നയിച്ചു. രാമകൃഷ്ണൻതമ്പി അച്ഛന്റെ വിരോധത്തോടുകൂടി താൻ പ്രഭുക്കുംബജാതനല്ലെന്ന് പറിച്ചുപ്പാൾ തന്റെ നില കയ്യാക്കുന്നതോടുകൂടി, തൽഫലമായി തമ്പി രാജശേഖരൻനായരെ അഭയം പ്രാപിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസനയിലും രക്ഷയിലും മാന്യമായിത്തുടർന്നു; അവസാനം ദേവപ്പെട്ടു നിലയിലായി. അറക്കുമെന്നു രാവവചനേ

